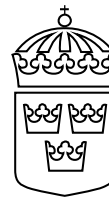

Regeringens proposition

2025/26:69

Förbättrat regelverk om beskattning av skog

Prop.
2025/26:69

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 27 november 2025

Ulf Kristersson

Elisabeth Svantesson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Denna proposition innehåller ett antal förslag som syftar till att förenkla och förbättra skattereglerna som rör skog, öka incitamenten till formell naturvårdsavsättning och anpassa skatteregler till EU-rätten.

Regeringen föreslår ett mer ändamålsenligt sätt att beskatta intrångsansättning och löseskilling som ges för naturvårdande ändamål inom ramen för systemet med ersättningsfond. Förslaget innebär att avsättning till ersättningsfond för mark som definieras som naturvårdsmark får återföras det tionde beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes. Regeringen föreslår också att en enskild näringsidkares ersättning för naturvårdsavtal ska kunna periodiseras genom att näringsidkaren får göra avdrag för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut. Kontot ska kallas naturvårdskonto. Regeringen föreslår vidare att lagen om skatt på ränta på skogsskontomedel m.m. ska upphävas.

I syfte att anpassa skattereglerna för skogsskonto, skogsskadekonto och det nya naturvårdskontot till EU-rätten föreslår regeringen att dessa konton ska få tillhandahållas från ett utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller av ett utländskt kreditinstituts filial i en stat inom EES. Ett ytterligare förslag för att anpassa skattereglerna till EU-rätten är att möjligheten till skogsavdrag i vissa fall ska utvidgas till att omfatta fastigheter inom EES.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 april 2026.

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om upphävande av lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.	6
2.2	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	7
2.3	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	23
3	Ärendet och dess beredning	32
4	Gällande rätt	32
4.1	Beskattning av intrångsersättning och löseskilling	32
4.2	Avsättning till ersättningsfond	33
4.3	Beskattning av ersättning för naturvårdsavtal	35
4.4	Skogsavdrag	36
4.5	Skogskonto och skogsskadekonto	37
4.5.1	Storleken på avdraget	38
4.5.2	Uttag och överföring från kontot	38
4.5.3	Kontrolluppgifter för kontot	40
4.6	Lag om ränta på skogskontomedel m.m.	40
5	Förenklingar och förbättringar av skogsbeskattningen	41
5.1	Mer ändamålsenlig beskattning av intrångsersättning och löseskilling som ges för naturvårdande ändamål	41
5.1.1	En särskild ersättningsfond för naturvårdsmark med förlängd tid för att hitta ersättningsmark	42
5.1.2	Turordningsregel om det har gjorts avsättning till både ersättningsfond för mark och ersättningsfond för naturvårdsmark	46
5.2	Periodisering av ersättning för naturvårdsavtal	46
5.2.1	Naturvårdskonto införs	47
5.2.2	Avdragets storlek	52
5.2.3	Ersättning för naturvårdsavtal i samfällighet	54
5.2.4	Insättning på naturvårdskonto	54
5.2.5	Uttag från naturvårdskonto	56
5.2.6	Byte av kreditinstitut	58
5.2.7	Överföring av område som omfattas av naturvårdsavtal eller naturvårdskontomedel	60
5.2.8	Beräkning av kapitalunderlaget för räntefördelning och expansionsfond	63
5.2.9	Särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst	63
5.2.10	Skattskyldighet för begränsat skattskyldiga	64

	5.2.11	Kontrolluppgifter för naturvårdskonto.....	65	Prop. 2025/26:69
5.3		Lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. upphävs.....	66	
6		Anpassning till EU-rätten.....	68	
6.1		Skogsavdrag för fastigheter utomlands	68	
	6.1.1	Översyn av reglerna.....	68	
	6.1.2	Skogsavdrag på fastigheter inom EES.....	68	
	6.1.3	Krav på årligt uppgiftslämnande	70	
	6.1.4	Skattskyldighet för begränsat skattskyldiga	71	
	6.1.5	Omedelbar beskattning i vissa fall.....	72	
6.2		Skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto	73	
	6.2.1	Översyn av reglerna.....	73	
	6.2.2	Konton i utländska kreditinstitut och skyldigheter enligt inkomstskattelagen och skatteförfarandelagen.....	73	
	6.2.3	Krav på skattskyldighet inom EES vid övertagande av medel	79	
	6.2.4	Kontrolluppgifter enligt skatteförfarandelagen.....	80	
	6.2.5	Avskattning av kontomedel när kontrolluppgift inte lämnas.....	86	
	6.2.6	Valutakursförändringar.....	89	
	6.2.7	Kapitalunderlaget för räntefördelning och expansionsfond	90	
7		Personuppgiftsbehandling	91	
8		Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	93	
9		Konsekvensanalys	95	
	9.1	Alternativa lösningar och konsekvenser om ingen åtgärd vidtas	96	
	9.2	Offentligfinansiella effekter	96	
	9.3	Konsekvenser för företag	101	
	9.4	Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	105	
	9.5	Effekter för kommuner och regioner	105	
	9.6	Effekter på miljö och klimat	105	
	9.7	Effekter för den ekonomiska jämställdheten	105	
	9.8	Övriga effekter	106	
	9.9	Övrigt	106	
10		Författningskommentar	106	
	10.1	Förslag till lag om upphävande av lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.	106	
	10.2	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	107	
	10.3	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	127	
Bilaga 1		Sammanfattning av promemorian Förbättrat regelverk om beskattning av skog	137	

Prop. 2025/26:69	Bilaga 2	Promemorians författningsförslag.....	138
	Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	167
	Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag	168
	Bilaga 5	Lagrådets yttrande	193
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 november 2025		197

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om upphävande av lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om upphävande av lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.

Härigenom föreskrivs att lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. ska upphöra att gälla.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Den upphävda lagen gäller fortfarande för ränta som gottskrivits kontot till och med den 31 mars 2026.

2.2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹

dels att 3 kap. 18 §, 6 kap. 11 §, 14 kap. 8 §, 21 kap. 1, 4, 6, 21, 29–31, 33 och 35–41 §§, 31 kap. 1, 3, 12, 16, 20 och 21 §§, 32 kap. 7 §, 33 kap. 12 §, 66 kap. 18 § och rubriken närmast före 21 kap. 39 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast efter 21 kap. 20 § ska lyda ”Skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto”,

dels att det ska införas tio nya paragrafer, 21 kap. 22 a, 28 a, 32 a, 35 a, 37 a–37 c och 42 §§, 26 kap. 9 a § och 31 kap. 19 a §, och närmast före 21 kap. 22 a, 37 a och 37 c §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

18 §²

Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i

1. inkomstslaget tjänst för inkomster som anges i 5 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta med undantag för inkomster som anges i 6 § 3 och 4 samt 6 a § den lagen, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,

2. inkomstslaget tjänst eller näringsverksamhet för inkomster som anges i 7 § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,

3. inkomstslaget näringsverksamhet för inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,

4. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras eller blir privatbostadsrätt,

5. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för egenavgifter,

6. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för periodiseringsfond och expansionsfond, samt inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital för återförda avdrag för ersättningsfond,

7. inkomstslaget närings- 7. inkomstslaget närings-
verksamhet för uttag eller utbetal- verksamhet för uttag eller utbetal-
ning från ett skogskonto *eller* ning från ett skogskonto,
skogsskadekonto som avses i skogsskadekonto *eller* naturvårds-
21 kap., *konto* som avses i 21 kap.,

8. inkomstslaget kapital för ett positivt räntefördelningsbelopp som avser ett fast driftställe, en näringsfastighet i Sverige eller artistisk eller idrottslig verksamhet i Sverige,

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2020:1071.

9. inkomstslaget kapital för löpande inkomster av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt i Sverige,

10. inkomstslaget kapital för kapitalvinst på en fastighet i Sverige eller på en privat- eller näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige,

11. inkomstslaget kapital för återfört uppskovsbelopp enligt 47 kap.,

12. inkomstslaget närings- 12. inkomstslaget närings-
verksamhet eller kapital för verksamhet eller kapital för
utdelning på andelar i svenska utdelning på andelar i svenska
ekonomiska föreningar, och ekonomiska föreningar,

13. inkomstslaget kapital för 13. inkomstslaget kapital för
återfört investeraravdrag enligt återfört investeraravdrag enligt
43 kap. 43 kap., och

14. inkomstslaget närings-
verksamhet för återförda
skogsavdrag.

Ersättning i form av sådan royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas som ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

Skattskyldighet för inkomster som avses i första stycket 12 gäller inte för sådana begränsat skattskyldiga personer som avses i 17 § 2–4.

6 kap.

11 §³

Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för

1. inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,
2. inkomst på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras,

3. inkomst i form av utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar,

4. inkomster som anges i 7 § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,

5. återförda avdrag för periodiseringsfond och ersättningsfond,

6. schablonintäkt enligt 30 kap. 6 a §,

7. återfört uppskovsbelopp enligt 7. återfört uppskovsbelopp enligt
47 kap., och 47 kap.,

8. inkomst från ett svenskt handelsbolag, om den begränsat skattskyldige 8. inkomst från ett svenskt handelsbolag, om den begränsat skattskyldige

– inte beskattas för inkomsten i den stat där denne hör hemma på grund av klassificeringen i skattehänseende av handelsbolaget enligt denna stats lagstiftning, och – inte beskattas för inkomsten i den stat där denne hör hemma på grund av klassificeringen i skattehänseende av handelsbolaget enligt denna stats lagstiftning, och

– anses vara i intressegemenskap med handelsbolaget enligt 24 b kap. 3 §.

– anses vara i intressegemenskap med handelsbolaget enligt 24 b kap. 3 §, och

Prop. 2025/26:69

9. återförda skogsavdrag.

Ersättning i form av royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

En kapitalförlust ska dras av, om den som är begränsat skattskyldig skulle ha varit skattskyldig för en motsvarande kapitalvinst.

14 kap.

8 §

Fordringar, skulder, avsättningar och kontanter i utländsk valuta, som inte tas upp till det verkliga värdet enligt 17 kap. 20 §, ska värderas till kursen vid beskattningsårets utgång. Om det finns ett terminskontrakt eller någon annan liknande valutasäkringsåtgärd för en sådan post, ska posten tas upp till det värde som motiveras av valutasäkringen under förutsättning att

- samma värde används i räkenskaperna, och
- värderingen står i överensstämmelse med god redovisningssed.

Om den säkrade posten är sådant lager som tas upp till anskaffningsvärdet enligt 17 kap. 20 § ska inte första strecksatsen i första stycket tillämpas.

Första stycket gäller inte fordringar på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto. Valutakursförändringar på sådana fordringar ska beaktas först vid beskattning enligt 21 kap.

21 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ersättningar för avverkningsrätt i 2 §,
- anläggning av skog och diken i 3 §,
- skogsavdrag i 4–19 §§, och
- skogskonto och skogsskadekonto i 21–40 §§.

Vad som avses med skogsbruk framgår av 22 §.

- skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto i 21–42 §§.

Vad som avses med skogsbruk framgår av 22 §. Vad som avses med naturvårdsavtal framgår av 22 a §.

4 §⁴

Avdrag på grund av avyttring av skog (skogsavdrag) på en fastighet i Sverige som är taxerad som

Avdrag på grund av avyttring av skog (skogsavdrag) på en lantbruksenhet inom Europeiska

⁴ Senaste lydelse 2010:1531.

lantbruksenhet och är en kapitaltillgång får göras enligt bestämmelserna i 5–19 §§.

Skogsavdrag får inte göras på grund av en intäkt som tas upp till beskattning efter det att all mark eller all produktiv skogsmark som ingår i näringsverksamheten har förvärvats av en ny ägare.

6 §⁵

Anskaffningsvärdet är det värde som enligt 12–19 §§ avser skog och produktiv skogsmark vid förvärv av en fastighet som är *taxerad som lantbruksenhet*.

Avdragsutrymmet är det högsta belopp som fastighetsägaren får dra av under innehavstiden.

Avdragsgrundande skogsintäkt är summan av beskattningsårets intäkt på grund av upplåtelse av avverkningsrätt och 60 procent av beskattningsårets intäkt på grund av avyttring eller uttag av skogsprodukter. Med skogsintäkt avses också försäkringsersättning för skog och skogsprodukter.

21 §

En enskild näringsidkare som har intäkt av skogsbruk (skogsintäkt) får göra avdrag enligt bestämmelserna i 23–40 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (skogskonto eller skogsskadekonto).

En enskild näringsidkare som har intäkt av skogsbruk (skogsintäkt) får göra avdrag enligt bestämmelserna i 23–28, 29–32 och 33–41 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (skogskonto eller skogsskadekonto).

En enskild näringsidkare som får ersättning för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre får göra avdrag enligt bestämmelserna i 28 a–31, 32 a, 33, 35–38, 40 och 42 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (naturvårdskonto).

Naturvårdsavtal

22 a §

Med naturvårdsavtal avses sådan skriftlig överenskommelse som anges i 7 kap. 3 § andra stycket jordabalken.

28 a §

Avdrag för insättning på naturvårdskonto ett visst beskattningsår får motsvara högst 90 procent av ersättningen för ett naturvårdsavtal.

29 §

Om utdelning från en samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket tas upp som intäkt av näringsverksamheten, ska den del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till likställas med intäkt av skogsbruk som den skattskyldige själv bedrivit.

Den del av utdelningen som kommer från ersättning för naturvårdsavtal i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till, ska likställas med ersättning för naturvårdsavtal som den skattskyldige själv fått.

30 §

Avdrag får inte göras med så högt belopp att det uppkommer ett underskott.

Om det uppkommer underskott när det finns två eller flera konton enligt detta kapitel och minst ett av kontona är ett naturvårdskonto, ska avdrag för insättning på skogskonto eller skogsskadekonto anses ske före avdrag för insättning på naturvårdskonto. Om det finns flera naturvårdskonton ska avdrag i första hand nekas helt eller delvis för en senare gjord insättning framför en tidigare insättning. Om insättning gjorts samma dag på flera naturvårdskonton får den skattskyldige välja vilken ordning som insättningarna ska anses ha gjorts.

31 §

Avdrag får göras bara om avdragsbeloppet uppgår till minst 5 000 kronor för skogskonto eller 50 000 kronor för skogsskadekonto. Avdraget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Avdrag får göras bara om avdragsbeloppet uppgår till minst 5 000 kronor för ett skogskonto, 50 000 kronor för ett skogsskadekonto eller 25 000 kronor för ett naturvårdskonto.

Avdraget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

32 a §

En skattskyldig får göra insättning av ersättning för ett naturvårdsavtal på ett naturvårdskonto för varje naturvårdsavtal och beskattningsår.

Om den skattskyldige under ett beskattningsår gör insättningar avseende ersättning för samma naturvårdsavtal på mer än ett naturvårdskonto får avdrag göras bara för insättning på det först öppnade kontot.

33 §⁶

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto *eller* skogsskadekonto senast den dag som den skattskyldige enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämna inkomstdeklaration.

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto* senast den dag som den skattskyldige enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämna inkomstdeklaration.

35 §

Som skogskonto *och* skogsskadekonto godtas bara sådant konto *hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige* för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

Som skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto* godtas bara sådant konto för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år *och som tillhandahålls från*

- ett svenskt kreditinstitut,*
- ett utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom Europeiska unionen (EU),*
- ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige, eller*
- ett utländskt kreditinstituts filial i en stat inom EU.*

I lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. finns bestämmelser om skatt på räntan.

En stat som inte är medlem i EU men som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likställs vid tillämpningen av första stycket med en stat inom EU om staten har ingått en särskild överenskommelse med Sverige eller EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar som har en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, i den ursprungliga lydelsen.

35 a §

Om kontot tillhandahålls från utlandet godtas kontot som skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto bara om kreditinstitutet har kommit in med ett skriftligt åtagande till Skatteverket enligt 23 kap. 6 a § och 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

36 §⁷

Uttag från ett skogskonto eller skogsskadekonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det innesående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Sedan tio år eller, när det gäller skogsskadekonto, tjugo år har gått från ingången av det år då insättning enligt 33 § senast skulle göras, ska kreditinstitutet betala ut kvarstående medel.

Medel, som enligt 41 § tas över från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, får tidigast tas ut och ska betalas ut av kreditinstitutet vid de tidpunkter som enligt första och andra styckena gäller för insättningen på det ursprungliga kontot.

Uttag från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det innesående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Medel som enligt 41 § tas över från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, får tidigast tas ut och ska betalas ut av kreditinstitutet vid de tidpunkter som enligt första och andra styckena gäller för insättningen på det ursprungliga kontot. *Detsamma gäller medel*

⁷ Senaste lydelse 2008:1066.

som enligt 42 § tas över från ett naturvårdskonto.

37 §

Uttag från ett skogskonto *eller* skogsskadekonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut enligt 36 § andra stycket.

Uttag från ett skogskonto, skogsskadekonto *eller* naturvårdskonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut enligt 36 § andra stycket.

Avskattning av medel

37 a §

Om kontrolluppgift enligt 16 kap. 4 § 2–4 skatteförfarandelagen (2011:1244) inte lämnats för skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto, ska medlen på kontot tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om inte annat följer av 37 b §.

Medlen ska tas upp till beskattning det beskattningsår som kontrolluppgiften hade avsett om den lämnats.

37 b §

Om kreditinstitutet vid enstaka tillfällen har underlåtit att lämna en sådan kontrolluppgift som anges i 37 a §, ska medlen på kontot inte tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om kontohavaren själv lämnar de uppgifter som skulle ha framgått av kontrolluppgiften senast den 31 oktober året efter beskattningsåret.

Valutakursförändring

37 c §

Medel på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto i utländsk valuta ska värderas till kursen den dag medlen betalas ut eller skulle ha betalats ut enligt 36 § andra stycket. Om medlen ska beskattas enligt 37 a § ska

38 §⁸

Medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det innestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. *En sådan överföring får även göras när lantbruksenheten och kontomedel tas över enligt 41 §.*

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överföring av lantbruksenhet eller kontomedel m.m.

Medel på ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårds-konto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det innestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. *Det-samma gäller när en lantbruks-enhet och kontomedel på ett skogskonto eller ett skogsskade-konto tas över enligt 41 §, eller när hela eller en del av ett område som omfattas av ett naturvårdsavtal och kontomedel på ett naturvårdskonto tas över enligt 42 §.*

När kontomedel förs över eller tas över enligt första stycket ska det första kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överföring av lantbruksenheter, kontomedel eller områden som omfattas av naturvårdsavtal

39 §⁹

Om den skattskyldiges lantbruks-enhet övergår till en ny ägare genom arv, testamente, bodelning eller på liknande sätt, ska medlen på kontona tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Detta gäller dock bara om fastigheten utgjorde den övervägande delen av närings-verksamheten.

Om den skattskyldiges lantbruks-enhet övergår till en ny ägare genom arv, testamente, bodelning eller på liknande sätt, ska medlen på skogskonto och skogsskadekonto tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Detta gäller dock bara om fastigheten utgjorde den övervägande delen av näringsverksamheten.

⁸ Senaste lydelse 2011:1256.

⁹ Senaste lydelse 2008:1066.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte om äganderätten övergår genom gåva och den skattskyldige har gjort avdrag för de insatta medlen. Första stycket gäller inte heller i fråga om medel som tas över enligt 41 §.

40 §¹⁰

Om avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medel på skogskonto *eller* skogsskadekonto, ska medlen på *kontona* tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om inte annat följer av 41 §. Det anses inte som överlåtelse eller pantsättning att en skattskyldig på begäran av Skogsstyrelsen förbinder sig att inte förfoga över medlen utan styrelsens tillstånd.

Om avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medel på *ett* skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto*, ska medlen på *kontot* tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om inte annat följer av 41 *eller* 42 §. Det anses inte som överlåtelse eller pantsättning att en skattskyldig på begäran av Skogsstyrelsen förbinder sig att inte förfoga över medlen på *ett skogskonto eller skogsskadekonto* utan styrelsens tillstånd.

41 §¹¹

Om den skattskyldiges lantbruksenhet med produktiv skogsmark övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning får denne ta över medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto utan att beskattning sker enligt 37 §,

- om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att *han* tar över medlen, eller
- om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

- om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att *mottagaren* tar över medlen, eller

Utöver vad som sägs i första stycket krävs

- att mottagaren är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och inte enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES,

- att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs direkt över till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och
- att överföringen sker samma beskattningsår som lantbruksenheten övergår.

Om bara en del av lantbruksenheten övergår till den närstående, får denne ta över högst så stor del av kontomedlen som *hans* andel

Om bara en del av lantbruksenheten övergår till den närstående, får denne ta över högst så stor del av kontomedlen som *den*

¹⁰ Senaste lydelse 2008:1066.

¹¹ Senaste lydelse 2010:1531.

motsvarar av den övertagna produktiva skogsmarkens skogsbruksvärde i förhållande till skogsbruksvärdet för all produktiv skogsmark på lantbruksenheten det beskattningsår då enheten övergår.

närståendes andel motsvarar av den övertagna produktiva skogsmarkens skogsbruksvärde i förhållande till skogsbruksvärdet för all produktiv skogsmark på lantbruksenheten det beskattningsår då enheten övergår.

42 §

Om hela eller en del av området som omfattas av ett naturvårdsavtal övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning får mottagaren ta över kontomedel på det naturvårdskonto som hänför sig till området utan att beskattning sker enligt 37 §.

– om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att mottagaren tar över medlen, eller

– om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Mottagaren får ta över högst den del av kontomedlen som motsvarar värdet av det område som övergår till mottagaren i förhållande till värdet av överlåtarens område omedelbart före överlåtelsen.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs

– att mottagaren är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och inte enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES,

– att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs över direkt till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och

– att överföringen sker samma beskattningsår som området övergår.

26 kap.

9 a §

Skogsavdrag på fastighet i utlandet ska också återföras

– när ägaren inte längre är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

– när ägaren enligt skatteavtal får hemvist i en stat utanför EES, eller

– när fastigheten överläts genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt till en person som inte är obegränsat skattskyldig i en stat inom EES eller som enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES.

31 kap.

1 §

Avdrag får göras enligt bestämmelserna i detta kapitel för belopp som sätts av till

- ersättningsfond för inventarier,
- ersättningsfond för byggnader och markanläggningar,
- ersättningsfond för mark, *och*
- ersättningsfond för djurlager i jordbruk och renskötsel.
- ersättningsfond för mark,
- ersättningsfond för djurlager i jordbruk och renskötsel, *och*
- *ersättningsfond för naturvårds-*
mark.

Med inventarier avses i detta kapitel inte sådana tillgångar som nämns i 18 kap. 1 § andra stycket.

Med naturvårdsmark avses mark för vilken ersättning har lämnats för övervägande naturvårdande ändamål med stöd av 31 kap. miljöbalken eller med stöd av skogsvårdslagen (1979:429) i samband med

– att förfoganderätten till fastigheten inskränks för obegränsad tid, eller

– inlösen av fastigheten.

3 §

Den som är skyldig att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna. Detta gäller dock inte för en ersättningsfond för mark.

Den som är skyldig att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna. Detta gäller dock inte för en ersättningsfond för mark

12 §

En ersättningsfond för mark får tas i anspråk för anskaffning av mark som är kapitaltillgång.

En ersättningsfond för mark eller en ersättningsfond för naturvårdsmark får tas i anspråk för anskaffning av mark som är kapitaltillgång.

16 §

En tidigare avsättning anses ha tagits i anspråk före en senare avsättning till samma slags ersättningsfond.

Om avsättning gjorts till både ersättningsfond för mark och ersättningsfond för naturvårdsmark ska den avsättning som ska återföras först anses ha tagits i anspråk först. Om ersättningsfonderna ska återföras samtidigt får den skattskyldige välja vilken ersättningsfond som ska anses ha tagits i anspråk först.

19 a §

Om avdrag har medgetts för avsättning till ersättningsfond för naturvårdsmark ska i stället för vad som anges i 19 § följande gälla: Om fonden inte tas i anspråk senast under det tionde beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes, ska avdraget som har medgetts för avsättning till ersättningsfond för naturvårdsmark återföras detta år.

20 §¹²

Avdraget ska återföras, även om tiden i 19 § inte har löpt ut, om

Avdraget ska återföras, även om tiden i 19 § respektive 19 a § inte har löpt ut, om

1. fonden tas i anspråk i strid med bestämmelserna i 10–15 §§,
2. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten överläts och inte annat följer av 38 kap. 15 §,
3. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten tillfaller en eller flera nya ägare på grund av arv, testamente eller bodelning,
4. den som innehar fonden upphör att bedriva näringsverksamheten,
5. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,

¹² Senaste lydelse 2023:759.

6. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

7. den som innehar fonden upplöses genom fusion eller fission och annat inte följer av bestämmelserna i 37 kap. 17 §,

8. det beslutas att innehavaren av fonden ska träda i likvidation, eller

9. den som innehar fonden försätts i konkurs.

Vad som sägs i första stycket 2–4 gäller inte om avsättningen grundas på en sådan avyttring som avses i 5 § 1–4.

Avdrag behöver dock inte återföras enligt första stycket 5 om skattskyldigheten upphör på grund av att den som innehar fonden för över den näringsverksamhet som bedrivs från ett fast driftställe i Sverige till en stat inom EES eller för över sitt registrerade säte i Sverige till en sådan stat. Detta gäller bara om den stat till vilken näringsverksamheten eller det registrerade sätet förs över är medlem i Europeiska unionen eller har ingått en sådan särskild överenskommelse som avses i 63 kap. 14 § andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

I 23 och 24 §§ finns bestämmelser om att ersättningsfonder i vissa fall får tas över av någon annan i stället för att avdragen återförs.

21 §

Om en enskild näringsidkare har fått avdrag för avsättning till en ersättningsfond för byggnader och markanläggningar i sådana fall som avses i 5 §, ska återföringen göras i inkomstslaget näringsverksamhet till den del fonden motsvarar belopp som har tagits upp i inkomstslaget näringsverksamhet vid återföring av värdeminskningssavdrag m.m. enligt 26 kap. Avdraget i övrigt ska återföras i inkomstslaget kapital.

En enskild näringsidkare ska återföra avdrag för avsättning till en ersättningsfond för mark i inkomstslaget kapital.

En enskild näringsidkare ska återföra avdrag för avsättning till en ersättningsfond för mark *eller en ersättningsfond för naturvårds-mark* i inkomstslaget kapital.

32 kap.

7 §¹³

Som upphovsmannakonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

I lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. finns bestämmelser om skatt på räntan.

Som upphovsmannakonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

Vid beräkning av kapitalunderlaget ska tillgångarna tas upp till det skattemässiga värdet. I fråga om fastigheter som är kapitaltillgångar finns bestämmelser också i 13 §.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto ska tas upp till halva beloppet.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto, *naturvårdskonto* och upphovsmannakonto ska tas upp till halva beloppet.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto i utländsk valuta ska värderas till kursen vid tidpunkten för den insättning på kontot som medförde avdrag.

66 kap.

18 §¹⁴

I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras för ackumulerad inkomst i form av

1. sådana inkomster genom vetenskaplig, litterär eller konstnärlig verksamhet eller annan personlig, självständig näringsutövning som inte medför avdrag på grund av insättning på upphovsmannakonto,

2. inkomster vid överlåtelse av hyresrätt samt av varumärke, företagsnamn och andra liknande rättigheter av goodwills natur,

3. ersättning som den skattskyldige får för att flytta från en lokal som används i näringsverksamheten,

4. återföring av värdeminskningssavdrag m.m. avseende näringsfastigheter enligt 26 kap. 2, 8, 9 eller 13 §,

5. återföring av avdrag för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll avseende näringsbostadsrätter enligt 26 kap. 10, 11 eller 13 §,

6. engångsersättning vid upplåtelse eller upphörande av nyttjanderätt, dock inte upplåtelse av rätt att avverka skog, eller servitutsrätt och vid överlåtelse av nyttjanderätt, och

7. ersättning vid avräkning enligt 9 kap. 23 § jordabalken och inkomster för en fastighetsägare som avser värdet av sådan förbättring som en nyttjanderättshavare bekostat.

Särskild skatteberäkning får inte göras om inkomsten medför avdrag på grund av insättning på naturvårdskonto enligt 21 kap.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på allframtidsupplåtelser och inlösen med stöd av miljöbalken eller skogsvårdslagen (1979:429) samt naturvårdsavtal som träffas efter den 31 mars 2026.

¹⁴ Senaste lydelse 2018:1677.

3. Den nya bestämmelsen i 21 kap. 37 a § tillämpas inte vid utebliven kontrolluppgift hänförlig till uttag, utbetalning, överlåtelse eller övertagande av medel som sker före ikraftträdandet.

4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.3 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2025/26:69

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 2 kap. 1 §, 16 kap. 4 och 6 §§, 17 kap. 4 §, 22 kap. 5 §, 23 kap. 2 och 5 §§, 31 kap. 1 §, 33 kap. 1, 2 och 11 §§, 38 kap. 1 och 2 §§ och rubriken närmast före 16 kap. 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 24 kap. 3 § ska lyda ”Kontrolluppgifter om skogs-, skogsskade-, naturvårds- och upphovsmannakonto”,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 23 kap. 6 a §, 31 kap. 15 b § och 33 kap. 7 b §, och närmast före 31 kap. 15 b § och 33 kap. 7 b § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

Lagen gäller för skatt, dock inte skatt som tas ut enligt

1. kupongskattelagen (1970:624),

2. lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,

3. *lagen (1990:676) om skatt på*

ränta på skogskontomedel m.m.,

4. tullagen (2016:253),

3. tullagen (2016:253),

5. lagen (2004:629) om trängsel-
skatt,

4. lagen (2004:629) om trängsel-
skatt,

6. vägtrafikskattelagen
(2006:227), och

5. vägtrafikskattelagen
(2006:227), och

7. lagen (2014:1470) om
beskattnings av viss privatinförsel
av cigaretter.

6. lagen (2014:1470) om
beskattnings av viss privatinförsel
av cigaretter.

Lagen gäller även för belopp som avses i 16 kap. 23 § mervärdes-
skattelagen (2023:200).

16 kap.

**Skogs-, skogsskade- och
upphovsmannakonto**

**Skogs-, skogsskade-, naturvårds-
och upphovsmannakonto**

4 §

Kontrolluppgift ska lämnas om

1. insättning enligt

a) 21 kap. inkomstskattelagen
(1999:1229) på skogskonto *eller*
skogsskadekonto, och

a) 21 kap. inkomstskattelagen
(1999:1229) på skogskonto, skogs-
skadekonto *eller* naturvårdskonto,
och

b) 32 kap. inkomstskattelagen på upphovsmannakonto,

2. uttag och utbetalning enligt

¹ Senaste lydelse 2023:208.

a) 21 kap. 36 § inkomstskattelagen från ett skogskonto *eller* ett skogsskadekonto, och

b) 32 kap. 8 § inkomstskattelagen från ett upphovsmannakonto, *samt*

3. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel, om dessa förhållanden är kända, enligt

a) 21 kap. 40 *och* 41 §§ inkomstskattelagen på skogskonto *eller* skogsskadekonto, och

b) 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 inkomstskattelagen på upphovsmannakonto.

a) 21 kap. 36 § inkomstskattelagen från ett skogskonto, ett skogsskadekonto *eller* ett naturvårdskonto, och

b) 32 kap. 8 § inkomstskattelagen från ett upphovsmannakonto,

3. *överföring av medel från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto till ett konto av samma slag,*

4. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel, om dessa förhållanden är kända, enligt

a) 21 kap. 40–42 §§ inkomstskattelagen på skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto,* och

b) 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 inkomstskattelagen på upphovsmannakonto, *samt*

5. *behållning på ett skogskonto, skogsskadekonto, naturvårdskonto eller upphovsmannakonto.*

6 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. insatt belopp,
2. uttaget eller utbetalt belopp, *och*
3. överlåtelse, *pantsättning* eller övertagande av kontomedel.

2. uttaget eller utbetalt belopp,
 3. *belopp vid en överföring, en överlåtelse eller ett övertagande av kontomedel,*
 4. *pantsättning,*
 5. *de konton mellan vilka medel har flyttats,*
 6. *nödvändiga identifikationsuppgifter för en mottagare vid en överföring, en överlåtelse eller ett övertagande av kontomedel,*
 7. *mottagande kreditinstitut om medel har flyttats från ett kreditinstitut till ett annat, och*
 8. *kontobehållning vid årets utgång.*
- Uppgiften enligt första stycket 3 ska avse värdet den dag då överföringen, överlåtelser eller övertagandet gjordes.*

Kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning behöver inte lämnas

1. för ett konto som det inte finns ett personnummer för och som har öppnats före den 1 januari 1985, om räntan understiger 100 kronor under året eller, om kontot innehas av mer än en person, räntan för var och en av dem understiger 100 kronor,

2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person,

3. för skogskonto, skogsskadekonto, upphovsmannakonto och pensionssparkonto, och 3. för skogskonto, skogsskadekonto, *naturvårdskonto*, upphovsmannakonto och pensionssparkonto, och

4. för tillgångar på ett investeringssparkonto, om kontot vid tidpunkten när avkastningen överfördes eller betalades in till kontot innehades av en obegränsat skattskyldig fysisk person eller ett obegränsat skattskyldigt dödsbo.

Första stycket 4 gäller inte ränta och annan avkastning på tillgångar som avses i 42 kap. 38 § eller ränta som avses i 42 kap. 42 § andra stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229).

22 kap.

5 §

Kontrolluppgift ska lämnas om utdelning till delägare i sådana samfälligheter som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den juridiska person som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald utdelning och hur stor del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk som bedrivs i samfälligheten.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald utdelning och hur stor del av utdelningen som kommer från

1. intäkt av skogsbruk som bedrivs i samfälligheten, och

2. ersättning i samfälligheten för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre.

23 kap.

Lydelse enligt SFS 2025:540

Föreslagen lydelse

2 §

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap.,

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a, 3, 4 a och 5, 17, 19, 20, 21 kap.,

² Senaste lydelse 2011:1289.

22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21, 23, 24, 26 och 27 §§, 22 a–22 c kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21, 23, 24, 26 och 27 §§ *samt* 22 a–22 c kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §³

Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet eller som tillhandahåller PEPP-produkter i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering i landet, ska innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag. Detsamma gäller en utländsk AIF-förvaltare som förvaltar en specialfond eller som marknadsför en utländsk specialfond i Sverige enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Skyldigheten att lämna en sådan förbindelse gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Skyldigheten gäller inte heller försäkringsgivare inom EES som bara meddelar pensionsförsäkring enligt 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Skyldigheten att lämna en sådan förbindelse gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Skyldigheten gäller inte heller försäkringsgivare inom EES som bara meddelar pensionsförsäkring enligt 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Skyldigheten gäller inte heller utländska kreditinstitut som bara tillhandahåller konton som utgör skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto enligt 21 kap. inkomstskattelagen.

6 a §

Om ett utländskt kreditinstitut som avses i 21 kap. 35 § inkomstskattelagen (1999:1229) tillhandahåller skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto på annat sätt än genom en filial i Sverige, ska kreditinstitutet för

varje konto ge in ett åtagande till Skatteverket om att fullgöra skyldigheter enligt 21 kap. inkomstskattelagen och om att lämna kontrolluppgifter om kontot i enlighet med 16 kap. och 2 §.

Åtagandet ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för kreditinstitutet, kontot och kontohavaren.

31 kap.

Lydelse enligt SFS 2025:540

Föreslagen lydelse

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- uppgifter som ska lämnas i samtliga inkomstdeklarationer (2 och 3 §§),
- uppgifter som fysiska personer och dödsbon ska underrättas om och godkänna eller lämna (4 och 5 §§),
- uppgift som ska lämnas om inkomstslaget tjänst (6 §),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget näringsverksamhet (7–15 a §§),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget kapital (16–19 c §§),
- uppgift om tillkommande belopp (20 §),
- uppgifter om vissa andelsavyttringar m.m. (21–24 §§),
- uppgifter för beräkning av egenavgifter (25 och 26 §§),
- uppgifter som fåmansföretag samt företagsledare och delägare ska lämna (27–29 §§),
- uppgift om tillskott och uttag (30 §),
- uppgift om betalning till utlandet (31 §),
- uppgift som ekonomiska föreningar ska lämna (32 §),
- uppgifter om skattereduktion (33 och 33 b–33 d §§), och
- uppgifter om prissättningsbesked (34 §).

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Skogsavdrag på fastighet i utlandet

15 b §

Den som gör skogsavdrag på en fastighet i utlandet ska lämna uppgifter om

- fastighetens beteckning och adress, och
- avdragsutrymmet för fastighetens skog och produktiva skogsmark.

Den som har gjort skogsavdrag på en fastighet i utlandet ska lämna uppgifter om

– avdragsutrymmet för fastighetens skog och produktiva skogsmark vid beskattningsårets utgång, och

– adress i utlandet där innehavaren är bosatt.

Om fastigheten eller en del av fastigheten har övergått genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt ska dödsboet eller den tidigare ägaren lämna nödvändiga identifikationsuppgifter för den nya ägaren.

33 kap.

1 §⁴

I detta kapitel finns bestämmelser om

- syftet med särskilda uppgifter (2 och 2 a §§),
- uppgifter som ska lämnas av stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund (3–5 §§),
- uppgifter som ska lämnas av svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer (6 §),
- uppgifter som ska lämnas av en fysisk eller juridisk person som hör hemma i en annan stat och inte bedriver verksamhet från ett fast driftställe i Sverige (6 a och 6 b §§),
- uppgifter om ersättningsbostad i utlandet (7 §),
- uppgifter om periodiseringsfond och ersättningsfond (7 a §),
 - uppgifter om skogsavdrag på fastighet i utlandet (7 b §),*
- uppgifter som ska lämnas av redare (8 §),
- uppgifter om nedsättning av utländsk skatt (9 §),
- uppgifter som ska lämnas av den som har fått ett godkännande för tonnagebeskattning återkallat (9 a §),
- uppgifter i fråga om vissa förhandsbesked i skattefrågor (9 b §),
- när särskilda uppgifter ska lämnas (10–11 §§), och
- redares uppgiftsskyldighet vid ändrade förhållanden (12 §).

2 §⁵

Särskilda uppgifter ska lämnas till ledning för

1. bedömning av stiftelsers, ideella föreningars och registrerade trossamfunds skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),
2. beskattning av delägare i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer,

⁴ Senaste lydelse 2020:954.

⁵ Senaste lydelse 2020:954.

3. bedömning av skattskyldigheten enligt inkomstskattelagen för fysiska eller juridiska personer som hör hemma i en annan stat och inte bedriver verksamhet från ett fast driftställe i Sverige,
4. bestämmande av vilket fartområde ett fartyg går i,
5. kontroll av uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen när ersättningsbostaden är belägen utomlands,
6. kontroll av avdrag för avsättning till periodiseringsfond och ersättningsfond,
7. beslut om avräkning av utländsk skatt, och
8. beslut om beskattning för den som har fått ett godkännande för tonnagebeskattning återkallat.
7. beslut om avräkning av utländsk skatt,
8. beslut om beskattning för den som har fått ett godkännande för tonnagebeskattning återkallat, och
9. kontroll av skogsavdrag på fastigheten i utlandet.

Skogsavdrag på fastighet i utlandet

7 b §
Den som inte är skyldig att lämna inkomstdeklaration och som har gjort skogsavdrag på fastighet i utlandet ska lämna särskild uppgift om sådana förhållanden som avses i 31 kap. 15 b § andra och tredje styckena.

Nuvarande lydelse

11 §
Särskilda uppgifter enligt 5, 7 och 8–9 a §§ ska lämnas enligt följande uppställning:

<u>Särskilda uppgifter enligt</u>	<u>ska ha kommit in till Skatteverket senast</u>
5 §	Den 12 i månaden efter den månad då tillställningen ägde rum
7 §	den 2 maj året efter beskattningsåret
8 §	den 1 oktober året före det kalenderår uppgifterna avser
9 §	tre månader efter den dag då den som beslutet om nedsättning av utländsk skatt gäller fick del av det

9 a §	tre månader efter den dag då den som beslutet om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning gäller fick ta del av det
-------	---

Föreslagen lydelse

11 §⁶

Särskilda uppgifter enligt 5, 7, 7 b och 8–9 a §§ ska lämnas enligt följande uppställning:

<u>Särskilda uppgifter enligt</u>	<u>ska ha kommit in till Skatteverket senast</u>
5 §	den 12 i månaden efter den månad då tillställningen ägde rum
7 och 7 b §§	den 2 maj året efter beskattningsåret
8 §	den 1 oktober året före det kalenderår uppgifterna avser
9 §	tre månader efter den dag då den som beslutet om nedsättning av utländsk skatt gäller fick del av det
9 a §	tre månader efter den dag då den som beslutet om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning gäller fick ta del av det

38 kap.

1 §⁷

Fastställda formulär ska användas för att lämna

1. kontrolluppgifter,
2. åtagande
 - a) enligt 10 kap. 22 § om att göra skatteavdrag,
 - b) enligt 23 kap. 6 § om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring,
 - c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor, *och*
 - d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna vissa kontrolluppgifter,
 - c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor,
 - d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna vissa kontrolluppgifter, *och*
 - e) enligt 23 kap. 6 a § om att fullgöra skyldigheter och lämna kontrolluppgifter om skogskonto,

⁶ Senaste lydelse 2019:1147.

⁷ Senaste lydelse 2023:880.

3. deklARATIONER,
4. land-för-land-rapporter,
5. uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang,
6. särskilda uppgifter,
7. tilläggsskatterapporter,
8. ändringar av eller tillägg till en tilläggsskatterapport,
9. periodiska sammanställningar,
10. underrättelser enligt 22 c kap. 7 §, och
11. anmälningar enligt 33 d kap. 3 § andra stycket och 33 d kap. 4 § tredje stycket.

2 §⁸

Följande uppgifter ska undertecknas:

1. uppgifter i deklaration, och
2. särskilda uppgifter som ska lämnas av
 - a) stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund enligt 33 kap. 3 §,
 - b) en fysisk eller juridisk person enligt 33 kap. 6 a §,
 - c) ägare av en ersättningsbostad i utlandet enligt 33 kap. 7 §, *och* c) ägare av en ersättningsbostad i utlandet enligt 33 kap. 7 §,
 - d) uppgiftsskyldiga enligt 33 kap. 7 a § för avsättning till periodiseringsfond eller ersättningsfond, *och* d) uppgiftsskyldiga enligt 33 kap. 7 a § för avsättning till periodiseringsfond eller ersättningsfond, *och*
 - e) uppgiftsskyldiga enligt 33 kap. 7 b § för skogsavdrag på fastighet i utlandet.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för uppgifter som avser tid före ikraftträdandet.

⁸ Senaste lydelse 2020:954.

3 Ärendet och dess beredning

Inom Finansdepartementet har promemorian Förbättrat regelverk om beskattning av skog utarbetats. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1* och promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2025/01066).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 16 oktober att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 4*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*. Regeringen följer i huvudsak Lagrådets synpunkter och förslag som behandlas i avsnitten 5.2.1, 5.2.4, 5.2.5, 5.2.6, 5.2.7 och 6.2.4 samt i författningskommentaren. I förhållande till lagrådsremissens lagförslag görs dessutom vissa språkliga och redaktionella ändringar.

4 Gällande rätt

4.1 Beskattning av intrångsersättning och löseskilling

Intrångsersättning för allframtidsupplåtelse och löseskilling för inlösen beskattas, på samma sätt som när stat eller kommun genom köp övertar en näringsfastighet som är en kapitaltillgång, som en avyttring enligt kapitalvinstreglerna. Av 45 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, framgår att om en ägare till en fastighet får engångsersättning för allframtidsupplåtelse, anses en så stor del av fastigheten avyttrad som ersättningen motsvarar av hela fastighetens marknadsvärde vid tiden för det beslut eller den upplåtelse som ersättningen grundar sig på. Med allframtidsupplåtelse avses att förfoganderätten till fastigheten inskränks för obegränsad tid med stöd av miljöbalken eller på motsvarande sätt med stöd av andra författningar, eller att nyttjanderätt till eller servitut i fastigheten upplåts för obegränsad tid (45 kap. 7 § IL). En enskild näringsidkare beskattas för intrångsersättningen respektive löseskillingen i inkomstslaget kapital (13 kap. 6 § första stycket IL) och juridisk person beskattas i inkomstslaget näringsverksamhet (13 kap. 2 § IL). Om avyttringen sker av ett svenskt handelsbolag gäller för delägare som är fysiska personer att handelsbolagets kapitalvinster och kapitalförluster på näringsfastigheter inte räknas till inkomstslaget näringsverksamhet utan till inkomstslaget kapital (13 kap. 4 § IL).

Vid en avyttring beräknas kapitalvinsten som skillnaden mellan ersättningen för den avyttrade tillgången och omkostnadsbeloppet (44 kap. 13 § IL). Med omkostnadsbelopp avses anskaffningsutgifter ökade med förbättringsutgifter (44 kap. 14 § IL). Hur omkostnadsbeloppet ska beräknas vid allframtidsupplåtelse framgår av 45 kap. 24 § IL. Så stor del

av omkostnadsbeloppet för fastigheten anses avse den del av fastigheten som anses avyttrad, som ersättningen utgör av hela fastighetens marknadsvärde vid tiden för inskränkningen eller upplåtelsen. Omkostnadsbeloppet för den eller de allframtidsupplåtelser som den skattskyldige gör under beskattningsåret får i stället beräknas till sammanlagt 12 000 kronor. Omkostnadsbeloppet får dock inte överstiga de sammanlagda ersättningarna. I 45 kap. 25 § IL finns bestämmelser om hur mycket som återstår av fastighetens omkostnadsbelopp när en viss del av fastigheten har avyttrats tidigare under innehavstiden eller det tidigare under innehavstiden har skett en allframtidsupplåtelse mot en engångsersättning.

I inkomstslaget kapital ska 90 procent av kapitalvinsten på en näringsfastighet tas upp (45 kap. 33 § IL). Med beaktande av skattesatsen i inkomstslaget kapital (30 procent) innebär det en beskattning med 27 procent av kapitalvinsten för enskild näringsidkare (65 kap. 7 § IL). För juridiska personer som ska ta upp intrångsersättning respektive löseskilling i inkomstslaget näringsverksamhet är skattesatsen 20,6 procent (65 kap. 10 § IL).

Vid en avyttring kan det även bli aktuellt att återföra vissa tidigare medgivna avdrag till beskattning i inkomstslaget näringsverksamhet.

Av 26 kap. 2 § IL framgår att vid avyttring av en näringsfastighet ska följande avdrag återföras:

1. värdeminskningssavdrag på byggnader och markanläggningar
2. skogsavdrag
3. avdrag för substansminskning
4. avdrag för sådana avskrivningar av byggnader och markanläggningar som gjorts i samband med att en ersättningsfond eller liknande fond har tagits i anspråk
5. avdrag som avser beskattningsåret och de fem föregående beskattningsåren för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll av byggnader och markanläggningar.

Med avyttring likställs sådan allframtidsupplåtelse som avses i 45 kap. 7 § IL, om den innebär upplåtelse av mark, byggnad eller markanläggning (26 kap. 6 § IL).

4.2 Avsättning till ersättningsfond

I 31 kap. IL finns bestämmelser om näringsidkares rätt att göra avdrag för avsättning till ersättningsfonder. En näringsidkare får göra avdrag för avsättning till ersättningsfond om näringsidkaren fått skattepliktig ersättning för inventarier, byggnader och markanläggningar eller mark i samband med att en fastighet exempelvis avyttras genom tvång, under tvångsliknande situation eller att förfoganderätten till en fastighet inskränks för obegränsad tid med stöd av miljöbalken eller på motsvarande sätt med stöd av andra författningar och ersättningen för den inskränkta förfoganderätten utgår som en engångsersättning (31 kap. 5 § IL). Syftet med ersättningsfonder är att en extraordinär ersättning inte ska beskattas om den återinvesteras på visst sätt i näringsverksamheten (jfr prop. 1989/90:110 s. 547). När en näringsidkare får intrångsersättning för mark

som tas i anspråk genom allframtidsupplåtelse för att ett områdesskydd enligt miljöbalken ska bildas, har näringsidkaren möjlighet att göra avdrag för avsättning till en ersättningsfond enligt 31 kap. 5 § 5 IL. Av bestämmelsen framgår att avdrag för avsättning får göras om en näringsidkare får ersättning i samband med att förfoganderätten till en fastighet inskränks för obegränsad tid med stöd av miljöbalken eller på motsvarande sätt med stöd av andra författningar, under förutsättning att ersättningen är en engångsersättning. Avdrag för avsättning till en ersättningsfond får enligt förhandsbesked från Skatterättsnämnden göras med stöd av 31 kap. 5 § 2 IL om näringsidkare får löseskilling för inlösen i stället för ersättning för inskränkningen efter att ha begärt det med stöd av 31 kap. 8 § miljöbalken (Skatterättsnämndens förhandsbesked den 11 december 2008, dnr 60–08/D). Av 31 kap. 5 § 2 IL framgår att avdrag för avsättning får göras om en näringsidkare får ersättning i samband med att en fastighet annars avyttras under sådana förhållanden att det måste anses som en tvångsavyttring och det inte skäligen kan antas att den skulle ha avyttrats även om det inte hade funnits något tvång.

Bestämmelserna om avdrag för avsättning till ersättningsfond gäller oavsett om den som får ersättning är fysisk eller juridisk person. Avdraget för avsättning till ersättningsfond får inte överstiga den ersättning som ska tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet. Om ersättningen avser en avyttrad fastighet, får avdraget inte överstiga summan av de belopp som på grund av avyttringen tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet som kapitalvinst enligt 45 kap. IL och som återförda värdeminskningssavdrag m.m. enligt 26 kap. IL (31 kap. 7 § första och andra stycket IL).

Enskilda näringsidkare som får ersättning vid allframtidsupplåtelse eller löseskilling vid inlösen ska dock, som anges ovan, redovisa ersättningen i inkomstslaget kapital (13 kap. 6 § första stycket IL). För att en enskild näringsidkare ska kunna göra avdrag för en avsättning till ersättningsfond för ersättningen, kan näringsidkaren därför begära att kapitalvinster på näringsfastigheter vid sådana avyttringar som enligt 31 kap. 5 § IL medför rätt till avdrag för avsättning till ersättningsfond ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet (13 kap. 6 § andra stycket IL och 31 kap. 7 § tredje stycket IL).

Avsikten med avdrag för avsättning till ersättningsfond för mark är att ny mark ska förvärfvas som ersättning för den upplåtna marken. Det är inte nödvändigt att det är samma slags näringsfastighet. En avsättning som skett från en skogsbruksfastighet får därmed användas för att förvärva t.ex. en jordbruksfastighet (jfr SOU 2020:73 s. 201).

Om ersättningsfonden tas i anspråk enligt bestämmelserna i 31 kap. IL, ska det ianspråktaga beloppet inte tas upp som intäkt (31 kap. 17 § IL).

Om en ersättningsfond inte tas i anspråk senast under det tredje beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes, ska avdraget återföras till beskattning detta år (31 kap. 19 § IL). Detta innebär att om exempelvis avdrag för ersättningsfond för mark gjorts, måste en ersättningsmark förvärfvas inom denna tidsfrist. Om så inte sker, ska avdraget återföras det tredje beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes. Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att fonden behålls under en viss tid därefter. Som längst får den behållas till och med det sjätte beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes. En motsvarande bestämmelse om särskilda skäl fanns i lagen

(1981:296) om eldsvådefonder. I förarbetena till den bestämmelsen anfördes att det för dispens bör krävas att den skattskyldige har svårigheter att ta fonden i anspråk inom föreskriven tid. Detta kan bero på yttre förhållanden, t.ex. konjunkturläget, eller på den skattskyldiges personliga förhållanden, t.ex. sjukdom. Dispens bör medges endast om den skattskyldige har konkreta planer på att ta fonden i anspråk inom den förlängda tiden (prop. 1980/81:68 s. 229).

När avdraget återförs till beskattning ska ett särskilt tillägg om 30 procent av det återförda beloppet tas upp som intäkt i det inkomstslag som återföringen görs (31 kap. 22 § första stycket IL). Bestämmelserna om tillägg infördes redan genom lagen om eldsvådefonder. I förarbetena till bestämmelsen om det särskilda tillägget angav regeringen att det får anses angeläget att sanktionen vid återföringen är tillräckligt kraftig för att avhålla skattskyldiga, som inte avser att företa några ersättningsinvesteringar, från att göra avsättningar till eldsvådefond bara för att erhålla en skattecredit (prop. 1980/81:68 s. 230).

Om det finns synnerliga skäl ska något tillägg inte göras (31 kap. 22 § andra stycket IL). Av kravet på synnerliga skäl följer att dispensprövningen bör vara restriktiv. I förarbetena till lagen om eldsvådefonder anges att ett fall då dispens bör medges är om skattskyldig på grund av sjukdom eller annan oförutsedd händelse blir tvungen att överlåta eller lägga ned sin verksamhet (prop. 1980/81:68 s. 230).

För att en avsättning till en ersättningsfond för intrångsersättning ska ge rätt till avdrag måste marken som ersättningen erhålls för vara en kapitaltillgång (31 kap. 6 § IL). Även marken som förväras som ersättningsmark måste vara en kapitaltillgång (31 kap. 12 § IL).

Av 31 kap. 13 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, framgår att den som har eller som under beskattningsåret har haft en ersättningsfond ska lämna uppgifter om

1. fondens ändamål
2. fondens storlek
3. fondens ianspråktagande
4. återfört avdrag för avsättning till fonden.

4.3 Beskattning av ersättning för naturvårdsavtal

Utöver områdesskydd som regleras i miljöbalken har statliga myndigheter och kommuner möjlighet att teckna avtal med en fastighetsägare i syfte att bevara och utveckla ett områdes naturvärden, s.k. naturvårdsavtal. Naturvårdsverket, länsstyrelserna och kommunerna kan teckna naturvårdsavtal avseende samtliga ägoslag och naturtyper. Skogsstyrelsen tecknar normalt naturvårdsavtal för mark som omfattas av skogsvårdslagens bestämmelser. Tanken är att naturvårdsavtalen ska komplettera miljöbalkens områdesskydd (jfr SOU 2020:73 s. 221). Enligt 7 kap. 3 § jordabalken ska vad som överenskommits genom ett naturvårdsavtal anses som en nyttjanderätt. Till skillnad från skyddsformerna enligt miljöbalken, som innebär ett skydd utan begränsning i tiden, är skyddsformen som följer av ett naturvårdsavtal begränsad i tiden. Avtal kan som längst tecknas för 50 år (jfr 7 kap. 5 §

jordabalken). Avtal tecknas normalt på de fasta avtalslängderna: 1, 3, 5, 10, 15, 20, 30, 40 eller 50 år (SOU 2020:73 s. 222).

Ett naturvårdsavtal gäller för begränsad tid och är därför inte, såsom allframtidssupplåtelse, att jämföras med en avyttring som för enskilda näringsidkare ska beskattas i inkomstslaget kapital. Särskilda skatteregler om när inkomst från naturvårdsavtal ska tas upp saknas. Inkomsten ska därför, enligt 14 kap. 2 § IL, tas upp som intäkt det beskattningsår som inkomsten hänför sig till enligt god redovisningssed.

I ett yttrande till Högsta förvaltningsdomstolen år 2004 har Bokföringsnämnden uttalat att ersättning för ett avtal där det redan från början kan konstateras att det inte kommer att bli aktuellt att utföra någon prestation ska redovisas som en intäkt redan när ersättningen erhållits (RÅ 2005 ref. 49). Mot bakgrund av Bokföringsnämndens yttrande gjorde Skatteverket år 2005 i ett ställningstagande (Inkomst från naturvårdsavtal, SKV dnr 130 84518-05/111) bedömningen att inkomst från ett naturvårdsavtal som enbart innebär en begränsning för fastighetsägaren att nyttja marken och inte förutsätter någon prestation i sin helhet ska tas upp som intäkt när fastighetsägaren fått rätt till ersättningen. Den ska således enligt Skatteverkets ställningstagande inte periodiseras över avtalstiden.

4.4 Skogsavdrag

Ägaren till en fastighet får göra avdrag på grund av avyttring av skog enligt 21 kap. 4–19 §§ IL, s.k. skogsavdrag. Reglerna gäller för både fysiska och juridiska personer. Avdragsmöjligheten gäller bara sådan fastighet som är taxerad som en lantbruksenhet och som är en kapitaltillgång. Enligt 21 kap. 4 § IL krävs dessutom att fastigheten är belägen i Sverige. Rätten till skogsavdrag ett visst beskattningsår knyts direkt till årets intäkter i skogsbruket. Avdrag kan emellertid bara medges med belopp som rymms inom skogsägarens avdragsutrymme. Avdragsutrymmet är det högsta belopp som fastighetsägaren får dra av under innehavstiden och bestäms med ledning av anskaffningsvärdet för skog och produktiv skogsmark vid förvärvet av lantbruksenheten. Regler om beräkningen av skogsavdrag och avdragsutrymme finns i 21 kap. 6–19 §§ IL.

Skogsavdraget möjliggör en senareläggning av beskattningen av skogsinkomster och underlättar egenfinansieringen vid köp av en skogsfastighet. En grundläggande tanke bakom skogsavdraget är att skogsägaren ska beskattas bara för avverkningar som innebär att ägaren tillgodogör sig avkastningen från fastigheten. Den del av avverkningen som utgör kapitaluttag får genomslag på beskattningen när fastigheten avyttras. Denna effekt åstadkoms genom att skogsägaren medges ett tillfälligt avdrag med ett belopp som ska motsvara värdet av kapitaluttaget. Skogsavdraget innebär alltså inte någon definitiv skattelättnad eftersom det avdragna beloppet enligt huvudregeln ska återföras till beskattning vid en framtida avyttring av fastigheten (26 kap. 2 § första stycket 2 IL). Om ersättningen för den avyttrade fastigheten understiger omkostnadsbeloppet vid en kapitalvinstberäkning, ska beloppet som återförs minskas med skillnaden mellan fastighetens omkostnadsbelopp och ersättningen. I

dess fall minskas i stället fastighetens anskaffningsutgift (26 kap. 5 § IL Prop. 2025/26:69 och 45 kap. 16 § IL).

Skogsavdraget har effekt som ett skattemässigt värdeminskningssavdrag som bl.a. sänker fastighetsvärdet vid beräkning av kapitalunderlagen för räntefördelning och expansionsfond. Om bara en del av fastigheten avyttras ska återföringsbeloppet beräknas på grundval av förhållandena på den avyttrade fastighetsdelen. Bestämmelserna om återföring av gjorda skogsavdrag finns i 26 kap. IL.

Den som förvärvar en fastighet genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt (benefikt förvärv) tar över skyldigheten att återföra de skogsavdrag som gjorts av den tidigare ägaren. Denna skattemässiga kontinuitet för skogsavdrag reglerades tidigare i punkt 10 av anvisningarna till 23 § kommunalskattelagen (1928:370). Enligt Högsta förvaltningsdomstolen är kontinuitetsprincipen alltså tillämplig, se HFD 2011 ref. 79. I nämnda avgörande slog domstolen fast att bestämmelserna i 21 kap. 16 § IL innebär att förvärvaren tar över den tidigare ägarens anskaffningsvärde samt att förvärvaren anses ha gjort skogsavdrag med samma belopp som den tidigare ägaren.

4.5 Skogskonto och skogsskadekonto

Bestämmelser om skogskonto och skogsskadekonto finns i 21 kap. 21–41 §§ IL. Reglerna gäller bara för enskilda näringsidkare. Det huvudsakliga syftet med skogskontosystemet är att skogsägaren ska kunna fördela skogsintäkterna mellan olika beskattningsår och därigenom få en lägre effektiv beskattning (prop. 1981/82:182 s. 23). Skogsinkomster kan variera avsevärt från år till år. På ett stort antal fastigheter kan exempelvis avverkning inte äga rum årligen utan skogen måste sparas och större uttag göras på en gång. För en enskild näringsidkare kan omedelbar beskattning i inkomstlaget näringsverksamhet av intäkterna medföra progressiv beskattning.

För att utjämna beskattningen av skogsinkomsterna kan enskilda näringsidkare få uppskov med beskattningen av inkomsterna. Detta sker genom att ett belopp motsvarande en viss del av beskattningsårets skogsintäkt sätts in på ett särskilt bankkonto (skogskonto eller skogsskadekonto). Den som sätter in ett belopp på ett skogskonto eller skogsskadekonto får dra av beloppet i deklarationen för det år intäkten uppkommit. Eftersom pengarna som sätts in på ett skogskonto eller skogsskadekonto inte inkomstbeskattas förrän det år de tas ut, kan oregelbundna skogsinkomster därmed jämnas ut mellan åren.

Möjligheten att få avdrag för insättningen på skogskonto och skogsskadekonto gäller endast enskilda näringsidkare som har en skogsintäkt, dvs. intäkt av skogsbruk (21 kap. 21 § IL). Rätten till avdrag för en insättning är inte direkt kopplad till själva innehavet av en skogsfastighet, utan till intäkten från brukandet av en skogsfastighet.

Med skogsbruk avses att den skattskyldige utnyttjar skogen på sin egen eller på en arrenderad lantbruksenhet i Sverige eller i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Som skogsbruk räknas också när man avverkar skog på en lantbruksenhet på grund av en

avverkningsrätt som den skattskyldige har förbehållit sig i samband med en fastighetsöverlåtelse eller fastighetsbildning. Avyttras en sådan förbehållen avverkningsrätt räknas även det som skogsbruk (21 kap. 22 § IL).

Avdrag för insättning på skogsskadekonto får göras bara om stormfällning, brand, insektsangrepp eller någon liknande händelse har medfört att mer än en tredjedel av skogen i näringsverksamheten bör avverkas i förtid och den huvudsakliga delen av beskattningsårets skogsintäkter kommer från sådan avverkning (21 kap. 23 § IL). Med huvudsaklig del avses att minst omkring 75 procent av skogsintäkterna ska hänföra sig till intäkter från sådan avverkning (jfr prop. 1981/82:182, s. 24). Avdrag för insättning på skogsskadekonto får inte göras om den skattskyldige samma beskattningsår gör avdrag för insättning på skogskonto.

4.5.1 Storleken på avdraget

Avdrag för insättning på skogskonto eller skogsskadekonto för ett visst beskattningsår får huvudsakligen göras med högst ett belopp som motsvarar summan av

1. 60 procent av skogsintäkten på grund av upplåtelse av avverkningsrätt
2. 40 procent av skogsintäkten på grund av avyttring av skogsprodukter
3. 40 procent av skogsintäkter på grund av uttag av skogsprodukter.

Om stormfällning, brand, insektsangrepp eller någon liknande händelse medför att en betydande del av skogen bör avverkas i förtid, får den skattskyldige, till den del intäkten kommer från sådan avverkning, göra avdrag med högst ett belopp som motsvarar summan av

1. 80 procent av skogsintäkten på grund av upplåtelse av avverkningsrätt
2. 50 procent av skogsintäkten på grund av avyttring av skogsprodukter
3. 50 procent av skogsintäkter på grund av uttag av skogsprodukter.

Med betydande del avses i normalfallet att skadan motsvarar två års tillväxt eller mer på den skogsmark som ingår i näringsverksamheten (jfr prop. 1978/79:81 s. 10).

Avdrag får inte göras med så högt belopp att det uppkommer ett underskott (21 kap. 30 § IL). Avdrag för insättning får vidare bara göras om avdragsbeloppet uppgår till minst 5 000 kronor för skogskonto och 50 000 kronor för skogsskadekonto (21 kap. 31 § IL). Man får bara göra avdrag för insättningar som gjorts på ett skogskonto eller ett skogsskadekonto fram till senast den dag som inkomstdeklaration ska lämnas (21 kap. 33 § IL). Som skogskonto och skogsskadekonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år (21 kap. 35 § IL).

4.5.2 Uttag och överföring från kontot

Ett uttag från skogskonto eller skogsskadekonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen och uttaget får avse hela det innestående

beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor. Om det efter tio år från insättning finns kvarstående medel på skogskontot, ska kreditinstitutet betala ut beloppet. För skogsskadekonto gäller motsvarande efter tjugo år från insättningen (21 kap. 36 § IL). Ett uttag från ett skogskonto eller skogsskadekonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Samma sak gäller kvarstående medel på kontona som betalas ut eller skulle ha betalats ut när tidsgränserna har gått ut (21 kap. 37 § IL).

Medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker om hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet (21 kap. 38 § IL). En sådan överföring får även göras när lantbruksenheten och kontomedel tas över genom arv, testamente, gåva eller bodelning och vissa förutsättningar är uppfyllda.

Av 21 kap. 39 § IL framgår att om den skattskyldiges lantbruksenhet övergår till en ny ägare genom arv, testamente, bodelning eller på liknande sätt, ska medlen på kontona tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Detta gäller dock bara om fastigheten utgjorde den övervägande delen av näringsverksamheten. Vidare framgår att detta inte gäller om äganderätten övergår genom gåva och den skattskyldige har gjort avdrag för de insatta medlen eller i fråga om medel som tas över enligt 21 kap. 41 § IL.

Om den skattskyldiges lantbruksenhet med produktiv skogsmark övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning får denne ta över medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto utan att beskattning sker

- om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att han tar över medlen
- om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Vidare krävs därutöver

- att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs direkt över till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren
- att överföringen sker samma beskattningsår som lantbruksenheten övergår.

Skattefrihet vid sådan överföring förutsätter att överlåtelsen avser hela den lantbruksenhet som överlåtaren bedriver skogsbruk på. Det finns dock inget hinder mot att överlåtelsen sker till två eller flera förvärvare. I dessa fall tillämpas 21 kap. 41 § tredje stycket IL som är en proportioneringsregel. I denna bestämmelse anges att om bara en del av lantbruksenheten övergår till den närstående, får denne ta över högst så stor del av kontomedlen som hans andel motsvarar av den övertagna produktiva skogsmarkens skogsbruksvärde i förhållande till skogsbruksvärdet för all produktiv skogsmark på lantbruksenheten det beskattningsår då enheten övergår.

Av förarbetena framgår att proportioneringsregeln omfattar både situationen då den närstående inte övertar alla fastigheter som tillsammans bildar lantbruksenheten och situationen då den närstående inte övertar den ursprungliga ägarens alla ägarandelar i aktuella fastigheter. Vidare

framgår att proportioneringsregeln också kan bli tillämplig vid arealförvärv, dvs. överlåtelse av ett markområde. I dessa fall får den närstående högst ta över så stor del av kontomedlen som hans andel motsvarar av skogsbruksvärdet på den övertagna skogsmarken i förhållande till skogsbruksvärdet för all skogsmark på lantbruksenheten det beskattningsår då enheten övergår (jfr prop. 2008/09:41 s. 26).

4.5.3 Kontrolluppgifter för kontot

Kontrolluppgift ska lämnas av det kontoförande kreditinstitutet om insättning enligt 21 kap. IL på skogskonto eller skogsskadekonto, uttag och utbetalning från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, samt överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel, om dessa förhållanden är kända (16 kap. 4 och 5 §§ SFL). I skatteförfarandeförordningen (2011:1261), förkortad SFF, anges närmare vilka identifikationsuppgifter kontrolluppgifterna ska innehålla (5 kap. 11 § SFF). Kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning behöver dock inte lämnas för skogskonto och skogsskadekonto (17 kap. 4 § första stycket 3 SFL). Det kreditinstitut som tillhandahåller skogskonto eller skogsskadekonto ska i stället på blankett som fastställs av Skatteverket – eller efter särskilt medgivande på annat lämpligt sätt – till Skatteverket lämna uppgift om kontohavare, kontoslag, kontobehållning, gottskriven ränta och innehållen skatt (6 § lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.). Av 5 § skogskontoförordningen (1954:144) framgår att om en kontrolluppgift som har lämnats enligt 16 kap. 4 § 1 a SFL inte har följts vid ett beslut om avdrag för insättning på ett skogskonto eller skogsskadekonto, ska Skatteverket snarast möjligt lämna ett meddelande till kreditinstitutet om beslutet. Ett sådant meddelande ska också lämnas till kreditinstitutet om inestående medel har tagits upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 21 kap. 39 eller 40 § IL. Om den skattskyldige har överklagat beslutet, ska meddelandet lämnas först när beslutet har fått laga kraft.

Enligt 8 § skogskontoförordningen finns bestämmelser om begäran om indrivning m.m. av skatt för ränta på skogskonto och skogsskadekonto enligt lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. och dröjsmålsavgift enligt nämnda lag i 4–9 §§ indrivningsförordningen (1993:1229).

4.6 Lag om ränta på skogskontomedel m.m.

Skatt ska betalas på ränta på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto enligt lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. Skatten uppgår till 15 procent av den ränta som gottskrivs kontot (3 §).

Kreditinstitutet ska före utgången av månaden efter den månad kontot har gottskrivits ränta till Skatteverket lämna uppgifter om kontohavare, kontoslag, kontobehållning, gottskriven ränta och innehållen skatt. Kreditinstitutet betalar skatten (6 och 8 §§).

5 Förenklingar och förbättringar av skogsbeskattningen

5.1 Mer ändamålsenlig beskattning av intrångsersättning och löseskilling som ges för naturvårdande ändamål

I betänkandet Stärkt äganderätt, flexibla skyddsformer och naturvård i skogen, SOU 2020:73, lämnade Skogsutredningen 2019 förslaget att regeringen borde utreda frågan om skattefrihet för intrångsersättning motsvarande 100 procent av marknadsvärdeminskningen, samt för löseskilling och markköp i naturvårdssyfte. Som ett andrahandsalternativ till skattefrihet ansåg utredningen att det borde utredas hur ersättning enligt 31 kap. miljöbalken för formellt skydd av skog på ett mer ändamålsenligt sätt kan avsättas till ersättningsfond. Utredningen ansåg att reglerna för avsättning till en ersättningsfond borde ses över i syfte att möjliggöra en förlängd tid för förvärv av ersättningsfastighet. Att kunna göra avsättningar i tre och som högst sex år till sådan fond ansåg Skogsutredningen inte sällan vara för kort tid för att hinna förvärva en tillräckligt attraktiv skogsbruksfastighet, särskilt i områden med ett svagt utbud (SOU 2020:73 s. 621).

Den dåvarande regeringen bestämde sig i prop. 2021/22:58 för att inte gå vidare med Skogsutredningens förstahandsalternativ om skattefri ersättning med motiveringen att den grundläggande principen bakom skattesystemet om att alla intäkter i princip ska beskattas bör upprätthållas. Regeringen angav att det i stället bör utredas om intrångsersättning eller löseskilling som ges för naturvårdande ändamål kan beskattas på ett mer ändamålsenligt sätt inom ramen för systemet med ersättningsfond. En sådan översyn kunde exempelvis gälla den tidsfrist inom vilken en ersättningsfastighet måste förvärvas (prop. 2021/22:58 s. 15).

Mot bakgrund av Skogsutredningens förslag och regeringens bedömning i prop. 2021/22:58 fick Skatteverket i uppdrag av regeringen att analysera och lämna förslag på hur skattereglerna kan göras mer gynnsamma för att öka incitamenten till formell naturvårdsavsättning, samtidigt som bl.a. risken för skatteundandragande och den administrativa bördan skulle beaktas. Skatteverket har i augusti 2023 rapporterat uppdraget i promemorian Mer förmånlig beskattning vid bl.a. skydd av skog och föreslog då bl.a. att det ska införas en ersättningsfond för naturvårdsmark.

5.1.1 En särskild ersättningsfond för naturvårdsmark med förlängd tid för att hitta ersättningsmark

Regeringens förslag

Avdrag får göras för belopp som sätts av till ersättningsfond för naturvårdsmark.

Med naturvårdsmark avses mark för vilken ersättning har lämnats för övervägande naturvårdande ändamål med stöd av 31 kap. miljöbalken eller med stöd av skogsvårdslagen i samband med att förfoganderätten till fastigheten inskränks för obegränsad tid, eller i samband med inlösen av fastigheten.

Bestämmelsen om att den som är skyldig att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna, ska inte gälla för en ersättningsfond för naturvårdsmark.

En ersättningsfond för naturvårdsmark får tas i anspråk för anskaffning av mark som är kapitaltillgång.

Om en ersättningsfond för naturvårdsmark inte har tagits i anspråk senast under det tionde beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes, ska avdraget som har medgetts för avsättning till ersättningsfonden återföras detta år.

Bestämmelsen som innebär att avdrag för ersättningsfonder i vissa situationer ska återföras även om tiden för att ta fonden i anspråk inte har löpt ut, ska gälla även för ersättningsfond för naturvårdsmark.

En enskild näringsidkare ska återföra avdrag för avsättning till en ersättningsfond för naturvårdsmark i inkomstslaget kapital.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Länsstyrelsen i Örebro län, Ekonomistyrningsverket, FAR, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Länsstyrelsen i Örebro län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Dalarnas län och Länsstyrelsen i Värmlands län tillstyrker förslaget. Naturskyddsenheten vid Länsstyrelsen i Norrbotten, Länsstyrelsen i Jönköpings län, Länsstyrelsen i Södermanlands län, Länsstyrelsen i Uppsala län, Länsstyrelsen i Västerbotten, Länsstyrelsen i Jämtlands län och Länsstyrelsen i Gävleborgs län ser positivt på förslaget. Naturvårdsverket ställer sig bakom förslaget och anser att även köp enligt jordabalken bör omfattas. Näringslivets Skattedelegation, till vilket yttrande Svenskt Näringsliv ansluter, tillstyrker förslaget att tidsperioden för investering i ersättningsfastighet förlängs till 10 år men ifrågasätter den valda lagstiftningstekniken. Norra skog, Sveriges Jordägareförbund, Skogsindustrierna och Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) välkomnar förslaget men anser att en integration i befintliga ersättningsfonder vore en förenkling. Flera remissinstanser anser också att det borde införas fler möjligheter att överlåta ersättningsfonder vid generationsskiften och att det särskilda tillägget borde vara 15 procent.

Tidsfristen för att hitta ersättningsmark förlängs till tio år

Intrångsersättning och löseskilling som erhålls för naturvårdande ändamål kan i dag sättas av till en ersättningsfond för mark i tre år. Om det finns särskilda skäl kan Skatteverket medge att fonden får behållas i högst sex år. Har återinvestering inte skett inom denna tid ska avdraget för avsättningen återföras till beskattning. När avdraget återförs ska ett särskilt tillägg om 30 procent av det återförda beloppet tas upp som intäkt. Det särskilda tillägget finns för att motverka avsättningar till ersättningsfond som den skattskyldige aldrig har avsett att återinvestera, utan som i stället görs i syfte att få en skattekredit.

Eftersom syftet med fonden är att ersättningen ska återinvesteras, är det rimligt att fastighetsägare vars mark blivit föremål för en allframtidsupplåtelse eller inlösen får tillräckligt med tid på sig för att kunna återinvestera i ny mark. Enligt Skogsutredningen ansågs tre och som högst sex år inte sällan vara för kort tid för att hinna förvärva en tillräckligt attraktiv skogsbruksfastighet, särskilt i områden med ett svagt utbud (SOU 2020:73 s. 621). Skatteverket har i arbetet med promemorian *Mer förmånlig beskattning vid bl.a. skydd av skog från 2023* samrått med flera markägarorganisationer som har framfört att tiden för att förvärva ersättningsmark är för kort i situationer som rör ersättning för naturvårdande ändamål.

Det är markägarorganisationerna som är bäst lämpade att bedöma inom vilken tid en fastighetsägare i normalfallet bör kunna hitta lämplig ersättningsmark. Flera markägarorganisationer har till Skatteverket angett att en rimlig tidsfrist för fastighetsägare att förvärva ersättningsmark är ca tio år. En skattekredit bör inte medges för längre tid än nödvändigt eftersom en lång skattekredit ökar risken för att den skatt som skjuts upp inte kommer att betalas. Ju längre tid fastighetsägaren får för att kunna förvärva ersättningsmark, desto större krav ställs också på Skatteverkets kontroll- och utredningsverksamhet. Exempelvis kommer uppgifter att behöva sparas i Skatteverkets system en längre tid.

Några remissinstanser, däribland *Näringslivets Skattedelegation*, *Sveriges Jordägareförbund* och *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* anför att det kan vara svårt att finna en eller flera ersättningsfastigheter inom den lagreglerade tidsramen om maximalt sex år. Problemen torde inte gälla bara naturvårdsmark. I stället för att införa en femte ersättningsfond föreslår remissinstanserna att tidsfristen för ersättningsfond för mark ska förlängas till tio år, i enlighet med vad som i den remitterade promemorian föreslås för ersättningsfond för naturvårdsmark.

En tidsfrist på tio år anses med beaktande av ovanstående vara en rimlig avvägning där fastighetsägare som fått ersättning för naturvårdande ändamål får tillräckligt lång tid på sig för att hitta lämplig ersättningsmark, utan att risken blir för stor för att den skatt som skjuts upp inte kommer att betalas in och utan att Skatteverkets kontroll- och utredningsmöjligheter försvåras nämnvärt. Därför föreslår regeringen att det införs en ny sorts ersättningsfond, en ersättningsfond för naturvårdsmark, för ersättning som erhållits för naturvårdande ändamål. Att en tidsfrist på tio år inte föreslås för all sorts mark, som vissa remissinstanser har föreslagit, beror dels på beaktande av svårigheterna att hitta lämplig mark som ersätter just

naturvårdsmark, dels på att incitamenten till formell naturvårdsavsättning enligt regeringen bör öka. En förlängd tidsfrist, för att urskilja naturvårdsmark från vanlig mark, bedöms således nödvändig. Avdrag för avsättning till ersättningsfond för naturvårdsmark ska inte behöva återföras förrän senast det tionde beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes, om ersättningsfonden inte tagits i anspråk innan denna tidpunkt.

Tidsfristen på tio år föreslås gälla utan något ansökningsförfarande. Någon ansökan hos Skatteverket om förlängning, som i dag behöver göras av fastighetsägare som önskar behålla fonden längre än tre år, behöver således inte göras. Den administrativa bördan kommer därmed att minska både för fastighetsägaren och för Skatteverket.

Flera remissinstanser, däribland *Skogsindustrierna*, anför att det särskilda tillägg om 30 procent som ska göras när en ersättningsfond återförs till beskattning för att den inte har utnyttjats borde halveras, ner till 15 procent för ersättningsfond för naturvårdsmark. Remissinstanserna hänvisar i denna del till ett av Skatteverkets förslag i promemorian *Mer förmånlig beskattning vid bl.a. skydd av skog från 2023*. Regeringen bedömer det inte nödvändigt att halvera det särskilda tillägget, eftersom förslaget om en förlängd tidsfrist för att hitta ersättningsfastighet bedöms skapa incitament för näringsidkare att sätta av medel till den nya ersättningsfonden.

Mark för övervägande naturvårdande ändamål

Regeringen föreslår att tidsfristen på tio år ska gälla avsättningar till ersättningsfond för naturvårdsmark. Med naturvårdsmark åsyftas mark för vilken ersättning lämnats för övervägande naturvårdande ändamål med stöd av 31 kap. miljöbalken i samband med att förfoganderätten till fastigheten inskränks för obegränsad tid (allframtidssupplåtelser) eller vid inlösen av fastigheten. Ersättning enligt 31 kap. miljöbalken kan avse andra ändamål än naturvårdande ändamål. Exempelvis kan ändamålet med ersättningen vara kulturvård. I vissa fall kan ersättningen ha blandade ändamål. Den nya ersättningsfonden för naturvårdsmark bör endast gälla intrångsersättning och löseskilling där det övervägande skälet till ersättningen är naturvård. Avsättning bör få göras också för viss ersättning som betalas ut med stöd av skogsvårdslagen (1979:429), under förutsättning att det övervägande skälet bakom ersättningen är naturvård.

För att avsättning ska få göras för ersättning enligt skogsvårdslagen krävs att händelsen som ersättningen lämnats för är en sådan avyttring som leder till kapitalvinstberäkning, t.ex. för att det rör sig om en permanent rådighetsinskränkning av fastigheten.

En situation där det eventuellt kan vara fråga om permanent rådighetsinskränkning enligt skogsvårdslagen är vid beskattning av ersättning vid nekat avverkningstillstånd i fjällnära skog. Enligt skogsvårdslagen krävs tillstånd från Skogsstyrelsen för avverkning i fjällnära skog. Tillstånd får inte ges om avverkningen är oförenlig med intressen som är av väsentlig betydelse för naturvärden eller kulturmiljövärden. Om fastighetsägaren inte beviljas tillstånd till avverkning av fjällnära skog kan fastighetsägaren ha rätt till ersättning enligt skogsvårdslagen.

Skatteverket har i ställningstagandet Beskattning av ersättning för nekad rätt att avverka fjällnära skog (8-2634537) gjort bedömningen att en enskild näringsidkare som fått ersättning med anledning av ett nekat avverkningsstillstånd i fjällnära skog inte ska anses ha avyttrat någon del av sin fastighet. Skatteverket anser inte heller att sådan ersättning med avdragsrätt kan sättas av till en ersättningsfond. Skatterättsnämnden har dock i ärende 114-24/D den 28 februari 2025, efter ansökan om förhandsbesked från Allmänna ombudet, ansett att innebörden av ett beslut om nekat tillstånd till avverkning i fjällnära skog är en inskränkning av förfoganderätten för all framtid som motsvarar intrång som gäller vid mer långtgående skydd för natur- och kulturvärden, t.ex. vid beslut om naturreservat. Eftersom grunden för inskränkningen har författningsstöd i skogsvårdslagen var det enligt Skatterättsnämnden fråga om en sådan allframtidsupplåtelse som avses i 45 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL. Det innebär vidare att den ersättning som lämnats till fastighetsägaren kunde sättas av till ersättningsfond. Allmänna ombudet har i mars 2025 överklagat Skatterättsnämndens förhandsbesked till Högsta förvaltningsdomstolen för fastställelse. Högsta förvaltningsdomstolen har den 15 oktober 2025 undanröjt Skatterättsnämndens förhandsbesked och avvisat ansökningen. Det innebär att Högsta förvaltningsdomstolen inte har prövat frågan om en ersättning enligt skogsvårdslagen för nekat avverkningsstillstånd i fjällnära skog ger rätt till avdrag för avsättning till ersättningsfond. Som regeringen har anfört ovan är en förutsättning för tillämpning av den föreslagna bestämmelsen att ersättningen leder till kapitalvinstberäkning, t.ex. för att det rör sig om en permanent rådighetsinskränkning av fastigheten. Hur den föreslagna ersättningsfonden för naturvårdsmark ska tillämpas på ersättningar som betalas ut med stöd av skogsvårdslagen får utvecklas i praxis. Regeringen kommer att följa frågan.

För avsättningar till ersättningsfond för mark som inte avsatts för naturvårdande ändamål ska i dag gällande regler angående tidsfrister om tre respektive sex år enligt 31 kap. 19 § IL fortsatt tillämpas.

I 31 kap. 3, 12 och 21 §§ IL finns specifika bestämmelser som gäller för ersättningsfond för mark. I 31 kap. 20 § IL finns vidare bestämmelser som anger att avdrag ska återföras även om tiden inte löpt ut under vissa särskilda förhållanden. Dessa bestämmelser gäller i dag för ersättningar som ges för naturvårdande ändamål som sätts av till ersättningsfond för mark och bör fortsatt gälla för dessa ersättningar. Därför föreslår regeringen att tillägg görs i dessa bestämmelser så att de blir tillämpliga även för ersättningar som sätts av till ersättningsfond för naturvårdsmark.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 31 kap. 1, 3, 12, 20 och 21 §§ IL och införandet av en ny paragraf, 31 kap. 19 a §, i IL.

5.1.2 Turordningsregel om det har gjorts avsättning till både ersättningsfond för mark och ersättningsfond för naturvårdsmark

Regeringens förslag

Om det har gjorts avsättningar till både ersättningsfond för mark och ersättningsfond för naturvårdsmark ska den avsättning som ska återföras först anses ha tagits i anspråk först. Om ersättningsfonderna ska återföras samtidigt får den skattskyldige välja vilken ersättningsfond som ska anses ha tagits i anspråk först.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har kommenterat denna fråga särskilt.

Skälen för regeringens förslag

Av 31 kap. 16 § IL framgår att en tidigare avsättning anses ha tagits i anspråk före en senare avsättning till samma slags ersättningsfond. Detta innebär att om flera avsättningar gjorts i samma fond, ska alltid den äldsta avsättningen anses ha tagits i anspråk först. I dag gäller för alla ersättningsfonder att avdraget för avsättningen ska återföras senast det tredje beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes. Om det finns särskilda skäl får Skatteverket medge att fonden får behållas som längst ytterligare tre beskattningsår.

En ny slags ersättningsfond föreslås införas och tiden för återföring för avsättning till den nya ersättningsfonden för naturvårdsmark ska vara längre än tiden för de befintliga ersättningsfonderna. Om olika tider för återföring ska gälla behövs en turordningsregel för att avgöra vilken avsättning som ska anses ha tagits i anspråk först när mark som är kapitaltillgång anskaffas. Annars finns en risk att den förlängda tidsfristen går förlorad. Därför föreslår regeringen att om avsättning gjorts till både ersättningsfond för mark och ersättningsfond för naturvårdsmark, ska den avsättning som ska återföras först anses ha tagits i anspråk först. Vidare föreslås att om ersättningsfonderna ska återföras samtidigt ska den skattskyldige få välja vilken ersättningsfond som ska anses ha tagits i anspråk först.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 31 kap. 16 § IL.

5.2 Periodisering av ersättning för naturvårdsavtal

När ett naturvårdsavtal tecknas kan ersättning betalas ut. Ersättningen betalas i normalfallet ut som ett engångsbelopp vid avtalets tecknande.

Ersättningen hänförs till inkomstslaget näringsverksamhet. Resultatet i näringsverksamheten ska beräknas enligt bokföringsmässiga grunder och inkomster ska tas upp som intäkt och utgifter dras av som kostnad det beskattningsår som de hänför sig till enligt god redovisningssed, om inte något annat är föreskrivet i lag.

I Skatteverkets promemoria Mer förmånlig beskattning vid bl.a. skydd av skog från 2023 framgår att flera markägarorganisationer anser att naturvårdsavtalen är skattemässigt missgynnade, vilket kan förklara varför det tecknas förhållandevis få naturvårdsavtal i jämförelse med allframtidssupplåtelser. Enligt uppgifter som Skogsstyrelsen har lämnat i svar på remissen omfattas 170 000 hektar landareal (inklusive ekoparksavtal och särskilda vitryggsavtal) av naturvårdsavtal. Skogsstyrelsen grundar yttrandet på uppgifter från Statistikmyndigheten SCB. Finansdepartementet har den 21 december 2010 mottagit en hemställan från Naturvårdsverket, Skogsstyrelsen och Länsstyrelsen Skåne (Fi2010/05768) om införande av en möjlighet att skjuta upp beskattningen av ersättning från naturvårdsavtal.

I Skatteverkets promemoria från 2023 föreslår myndigheten en möjlighet för enskilda näringsidkare att periodisera viss typ av ersättning för naturvårdsavtal på ett särskilt naturvårdskonto. Reglerna som föreslås liknar reglerna för skogskonto och skogsskadekonto. I delbetänkande Ett tydligt regelverk för aktivt skogsbruk (SOU 2024:91) av 2024 års skogspolitiska utredning uppmanar utredaren regeringen att gå vidare med detta förslag från Skatteverkets promemoria.

5.2.1 Naturvårdskonto införs

Regeringens förslag

En enskild näringsidkare som får ersättning för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre, får göra avdrag för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (naturvårdskonto).

Med naturvårdsavtal avses sådan skriftlig överenskommelse som anges i 7 kap. 3 § andra stycket jordabalken.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Länsstyrelsen i Örebro län, Ekonomistyrningsverket, FAR, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Länsstyrelsen i Örebro län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Dalarnas län och Länsstyrelsen i Värmlands län tillstyrker förslaget. *Naturskyddsenheten vid Länsstyrelsen i Norrbotten, Länsstyrelsen i Jönköpings län, Länsstyrelsen i Södermanlands län, Länsstyrelsen i Uppsala län, Länsstyrelsen i Västerbotten, Länsstyrelsen i Jämtlands län och Länsstyrelsen i Gävleborgs län* ser positivt på förslaget. *Näringslivets Skattedelegation*, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* ansluter sig, tillstyrker att ersättning för naturvårdsavtal ska kunna

periodiseras över en längre tid men ifrågasätter den valda lagstiftningstekniken. *Svenska Bankföreningen* avstyrker förslaget att inrätta ett naturvårdskonto och förordar ett senare ikraftträdande. *Sveriges Jordägareförbund* är positiva till förslaget, men anser att det vore mer effektivt att integrera förslaget i det befintliga regelverket för skogskonto eller skogsskadekonto.

Lantbrukarnas riksförbund anför att det nya kontot borde få användas för fler former av engångsersättningar som en markägare erhåller med stöd av miljöbalken, och som inte beskattas i inkomstslaget kapital. *Länsstyrelsen i Västerbottens län* efterfrågar skattelättnader för ersättningar för andra långsiktiga nyttjanderättsavtal som har naturvårdande ändamål, exempelvis kol- eller biodiversitetskrediter eller andra överenskommelser då icke-offentliga aktörer betalar markägare ersättning för naturvårdsinsatser.

Mellanskog framför att det behöver klargöras hur femårsgränsen för att ersättning för naturvårdsavtal ska få sättas av på naturvårdskonto ska tillämpas om avtalet ändras, sägs upp i förtid eller förlängs.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande Svenskt Näringsliv ansluter sig, *Mellanskog*, *Norra Skog* och *Skogsindustrierna* framför att de föreslagna reglerna om naturvårdskonto så långt som möjligt borde integreras med dagens regler om skogskonto och skogsskadekonto, samt att periodisering av medel från naturvårdsavtal, i stället för nya regler, borde tillåtas på redan existerande sorters konton. Svenska Bankföreningen och Näringslivets skattedelegation ifrågasätter vidare om det finns ett intresse att erbjuda naturvårdskonto, med hänsyn bl.a. till att ersättning för naturvårdsavtal årligen uppgår till små belopp samtidigt som administrationen för kreditinstituten ökar. Näringslivets skattedelegation föreslår i stället för naturvårdskontot en ny skattemässig avdragsgill post som får bilda en naturvårdsfond och löper på tio år.

Naturvårdsverket uppmärksammar att den föreslagna definitionen av naturvårdsavtal hänvisar till jordabalkens definition och att förslaget därmed inkluderar alla naturvårdsavtal, oavsett naturtyp. Det innebär att naturvårdsavtal kan tecknas inte bara för skogsmark, utan också till exempel för jordbruksmark.

Sametinget välkomnar förslaget men anför att det är viktigt att ersättningar för naturvårdsavtal inte enbart styrs av skatteincitament, utan också tar hänsyn till samiska rättigheter och traditionell markanvändning. Remissinstansen föreslår att samråd med berörda samebyar görs obligatoriskt vid beslut om naturvårdsavtal eller ersättningsgrundande åtgärder i områden där renskötsel bedrivs.

Skälen för regeringens förslag

Ett nytt slags konto bör införas

Naturvårdsavtal gäller för en begränsad tid och kan därför inte jämföras med allframtidssupplåtelse som medför att en del av fastigheten skattemässigt anses ha avyttrats. I avsaknad av särskilda regler ska inkomsten från naturvårdsavtal tas upp som intäkt det beskattningsår som den hänför sig till enligt god redovisningssed. Enligt ett ställningstagande från Skatteverket, som bygger på ett yttrande från Bokföringsnämnden,

har myndigheten gjort bedömningen att inkomst från ett naturvårdsavtal som enbart innebär en begränsning för fastighetsägaren att nyttja marken och inte förutsätter någon prestation i sin helhet ska tas upp som intäkt när fastighetsägaren fått rätt till ersättningen (se avsnittet om gällande rätt). Flera markägarorganisationer anser, mot bakgrund av bl.a. Skatteverkets ställningstagande, att naturvårdsavtalen är skattemässigt missgynnade.

För att minska de progressiva effekter som kan uppstå när en enskild näringsidkare beskattas för ersättning för ett naturvårdsavtal och för att på ett mer ändamålsenligt sätt beskatta ersättningen som betalas ut för naturvårdande ändamål anser regeringen att det bör finnas en möjlighet att periodisera inkomst från naturvårdsavtal. Det framstår som lämpligt att en sådan periodisering görs på ett nytt slags konto, ett naturvårdskonto. Det beror bl.a. på att ersättning för naturvårdsavtal kan liknas vid skogsintäkt på så sätt att den skattepliktiga intäkten som ska tas upp inte motsvarar värden som genereras under beskattningsåret. Den progressiva beskattningen som kan uppstå för en enskild näringsidkare som får ersättning för naturvårdsavtal kan, på samma sätt som vid skogsintäkt, sägas träffa värden som kan ses som hänförliga till andra år än det beskattningsår inkomsten realiserar. Naturvårdskontot bör därför i stora delar följa samma systematik som gäller för skogskonto och skogsskadekonto och gemensamma bestämmelser bör i vissa delar gälla för kontona. Det bedöms lämpligt att placera de nya reglerna tillsammans med de nuvarande, i 21 kap. IL. Rubriken till 21 kap. IL är ”Skogsfrågor”. *Lagrådet* framför i sitt yttrande att en ny rubrik borde övervägas till 21 kap. IL, eftersom de föreslagna reglerna om naturvårdskonto innebär att kapitlet tillförs bestämmelser som inte enbart är relaterad till skog. Regeringen håller med om att rubrikerna till inkomstskattelagens kapitel ska beskriva kapitlets innehåll. Bestämmelserna om naturvårdskonto föreslås placeras i 21 kap. IL för att de har stora likheter med skogskonto och skogsskadekonto. Kapitlet kommer dock även efter föreslagna ändringar att huvudsakligen innehålla bestämmelser som rör beskattning av skog. Regeringen anser därför inte att det är lämpligt att byta namn på kapitlet.

Några remissinstanser, däribland *Näringslivets Skattedelegation*, *Norra Skog* och *Skogsindustrierna* anser att det föreslagna naturvårdskontot har mycket gemensamt med dagens skogskonto och skogsskadekonto och att det därför vore lämpligt att integrera det föreslagna naturvårdskontot med regelverket för redan befintliga konton. Det nya naturvårdskontot föreslås ta sikte på åtgärder för naturvård inom ett visst område som omfattas av naturvårdsavtal enligt 7 kap. 3 § andra stycket jordabalken (se vidare nedan), inte på åtgärder som genererar intäkter av skogsbruk. Det är därför enligt regeringens uppfattning inte lämpligt att hantera insättningar dels för ersättning för område som omfattas av naturvårdsavtal, dels för intäkt av skogsbruk på ett gemensamt konto. En sådan sammanblandning av olika sorters insättningar på samma konto riskerar att försvåra överlåtelse av kontomedel bl.a. vid generationsskiften, och skulle kräva komplicerande regler för att urskilja vilka medel som avser vilken sorts avsättning. För att förenkla överlåtelse av medel på naturvårdskonto föreslår regeringen under avsnitt 5.2.4 att det ska finnas ett naturvårdskonto för respektive naturvårdsavtal och beskattningsår.

Som alternativ till förslaget om naturvårdskonto har några remissinstanser föreslagit en sorts naturvårdsfond som skulle möjliggöra periodisering av avsatta belopp under tio år. Med hänsyn till likheterna mellan ersättning för naturvårdsavtal och skogsintäkter (se ovan) anser regeringen att de nya reglerna för periodisering bör utformas på ett sätt som liknar existerande regler om skogskonto och skogsskadekonto. Att reglerna liknar varandra bidrar till synergieffekter, genom att exempelvis redan existerande bestämmelser om t.ex. uppgiftsskyldighet och återföring kan anpassas så att de också kan tillämpas för det nya naturvårdskontot.

Svenska Bankföreningen och Näringslivets skattedelegation ifrågasätter om det kommer att finnas ett intresse bland kreditinstituten att erbjuda naturvårdskonto, med hänsyn bl.a. till att ersättningen för naturvårdsavtal årligen uppgår till små belopp samtidigt som administrationen för kreditinstituten ökar. Regeringen instämmer delvis i kritiken som har framförts om att promemorians förslag innebär en ökad administration för kreditinstituten och har därför anpassat förslagen med beaktande av remissinstansernas kritik för att minska kreditinstitutens skyldighet att löpande under året lämna uppgifter (se vidare avsnitt 6.2.4). Efter dessa åtgärder bedöms de föreslagna reglerna för naturvårdskonto inte vara mer administrativt betungande än de som kreditinstitut redan i dag har att förhålla sig till.

Naturvårdsavtal enligt jordabalken

En enskild näringsidkare som får ersättning för naturvårdsavtal föreslås få göra avdrag för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (naturvårdskonto) om vissa förutsättningar är uppfyllda. Med naturvårdsavtal avses enligt förslaget sådan skriftlig överenskommelse som anges i 7 kap. 3 § andra stycket jordabalken. Av 7 kap. 3 § andra stycket jordabalken framgår att vad fastighetsägaren enligt en skriftlig överenskommelse med staten eller en kommun angående naturvården inom ett visst område (naturvårdsavtal) förbundit sig att tillåta eller tåla ska vid tillämpningen av jordabalken och andra författningar i sin helhet anses som en nyttjanderätt.

Lantbrukarnas riksförbund anför att naturvårdskontot borde få användas för fler former av engångsersättningar som en markägare får med stöd av miljöbalken, och som inte beskattas i inkomstslaget kapital. *Länsstyrelsen i Västerbottens län* efterfrågar skattelättnader för ersättningar för andra långsiktiga nyttjanderättsavtal som har naturvårdande ändamål, exempelvis kol- eller biodiversitetskrediter eller andra överenskommelser då icke-offentliga aktörer betalar markägare ersättning för naturvårdsinsatser.

Med beaktande av att naturvårdsavtal av många markägare under lång tid har betraktats som skattemässigt missgynnade, och för att uppmuntra till åtgärder som bevarar och utvecklar höga naturvärden, anser regeringen att promemorians förslag på begränsning till överenskommelser enligt 7 kap. 3 § andra stycket jordabalken är rimlig. Bestämmelsen kommer, även med den föreslagna begränsningen, att vara tillämplig på ett stort antal överenskommelser mellan det offentliga och enskilda näringsidkare. Naturvårdsavtal tecknas i dag av myndigheter som Naturvårdsverket och Skogsstyrelsen, men också av länsstyrelser och kommuner.

Av 21 kap. 24 § IL framgår att avdrag för insättning på skogsskadekonto inte får göras om den skattskyldige samma beskattningsår gör avdrag för insättning på skogskonto. Någon sådan begränsning behövs inte för naturvårdskonto. Under förutsättning att underskott inte uppkommer bör rätten till avdrag för insättning på naturvårdskonto inte påverkas av om avdrag för insättning gjorts på skogskonto eller skogsskadekonto. Avdrag för insättning på naturvårdskonto bör således få göras även om den skattskyldige samma beskattningsår gör avdrag för insättning på skogskonto eller skogsskadekonto. Som *Naturvårdsverket* har påpekat omfattar förslaget om naturvårdskonto ersättning för naturvårdsavtal enligt jordabalkens definition. Förslaget är alltså inte begränsat till enbart naturvårdsavtal som avser t.ex. skogsmark.

Sametinget föreslår att samråd med berörda samebyar ska göras obligatoriskt vid beslut om naturvårdsavtal eller ersättningsgrundande åtgärder i områden där renkötsel bedrivs. Eftersom förslaget rör den skattemässiga hanteringen av ersättning för naturvårdsavtal anser regeringen att ett sådant samråd inte är nödvändigt.

Naturvårdsavtalet ska avse fem år eller längre

Naturvårdsavtal tecknas i huvudsak av Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket. Enligt Skatteverkets uppgifter, som presenteras i promemorian *Mer förmånlig beskattning vid bl.a. skydd av skog från 2023*, har endast en procent av de naturvårdsavtal som ingåtts av Skogsstyrelsen tecknats för en kortare period än tio år. Av uppgifter från Naturvårdsverket framgår att cirka 12 procent av deras naturvårdsavtal tecknats för en kortare tid än 10 år och att medelavtalstiden är 25 år. Kommunala naturvårdsavtal tecknas endast i begränsad omfattning.

Behovet av att kunna periodisera ersättning för naturvårdsavtal kan antas öka ju längre tid avtalet löper och det är framför allt en omedelbar beskattning av intäkter från naturvårdsavtal som sträcker sig många år in i framtiden som bör motverkas. Förenklingsskäl och administrativa skäl talar för att avsättning till naturvårdskonto inte ska kunna göras för korta avtal. Med hänsyn till detta finns skäl att införa en bestämmelse som innebär att periodisering endast ska vara möjlig för ersättning för naturvårdsavtal som avser en viss löptid. *Länsstyrelsen i Jönköpings län* förordar att 10 år ska gälla för att nyttja naturvårdskonto, bl.a. mot bakgrund av att Naturvårdsverket i sina riktlinjer anger 10 år som den kortaste tiden för att teckna naturvårdsavtal för skogsmark. *Länsstyrelsen i Skåne län* anser att gränsen bör sättas till 25 år. Regeringen anser att promemorians förslag om att den kortaste avtalstiden ska vara fem år framstår som lämplig. Mot denna bakgrund föreslår regeringen att en enskild näringsidkare endast får göra avdrag för belopp som sätts in på ett naturvårdskonto om naturvårdsavtalet har en löptid om fem år eller längre.

Mellanskog efterfrågar klargöranden kring hur femårsgränsen ska tillämpas om avtalet ändras, sägs upp i förtid eller förlängs. Regeringen anser att det följer av den föreslagna bestämmelsen att det är avtalets löptid vid insättningsstillfället som är avgörande för avdragsrätten. Om avdrag har gjorts för ett avtal med en löptid på fem år eller längre behöver insättningen alltså inte återföras till beskattning om avtalets löptid skulle förkortas till mindre än fem år.

Förslagen medför ändringar i 21 kap. 1 och 21 §§ IL och införandet av en ny paragraf, 21 kap. 22 a §, i IL.

5.2.2 **Avdragets storlek**

Regeringens förslag

Avdrag för insättning på naturvårdskonto ett visst beskattningsår får motsvara högst 90 procent av ersättningen för ett naturvårdsavtal.

Avdrag får inte göras med så högt belopp att det uppkommer ett underskott. Om det uppkommer underskott när det finns två eller flera konton och minst ett av kontona är ett naturvårdskonto ska avdrag för insättning på skogskonto eller skogsskadekonto anses ske före avdrag för insättning på naturvårdskonto. Om det finns flera naturvårdskonton ska avdrag i första hand nekas helt eller delvis för en senare gjord insättning framför en tidigare insättning. Om insättning gjorts samma dag på flera naturvårdskonton får den skattskyldige välja i vilken ordning insättningarna ska anses ha gjorts.

Avdrag får göras bara om avdragsbeloppet uppgår till minst 25 000 kronor för ett naturvårdskonto. Avdraget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer i sak överens med regeringens. Promemorians förslag har en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

Skatteverket föreslår ett förtydligande av hur underskott i näringsverksamhet ska beräknas när det finns två eller flera konton och minst ett konto är ett naturvårdskonto.

Skälen för regeringens förslag

Avdragsnivå

Syftet med förslaget med naturvårdskonto är att minska de progressiva effekter som kan uppstå när en enskild näringsidkare beskattas för ersättning för ett naturvårdsavtal. Det framstår dock som rimligt att en viss del av ersättningen även fortsättningsvis tas upp till beskattning vid tidpunkten för undertecknandet av naturvårdsavtalet, dvs. när markägarens prestation är utförd.

Tecknandet av ett naturvårdsavtal är, till skillnad från skogsintäkter som kan sättas in på skogskonto eller skogsskadekonto, i normalfallet inte förenat med några större kostnader för näringsidkaren eftersom avtalet innebär ett avstående från att vidta åtgärder. Därför bör avdragsnivåerna inte motsvara de avdragsnivåer som gäller för skogskonto eller skogsskadekonto. Som beskrivs nedan föreslås att periodisering ska vara

möjlig under tio års tid (avsnitt 5.2.5). Med beaktande av detta anser regeringen att 90 procent av ersättningen framstår som en rimlig nivå för högsta möjliga avsättning.

Prop. 2025/26:69

Underskott

För skogskonto och skogsskadekonto anges att avdrag inte får göras med så högt belopp att underskott uppkommer (21 kap. 30 § IL). Detta innebär att avdrag inte får göras med högre belopp än som svarar mot näringsverksamhetens resultat före avdraget för insättningsbeloppet. Bestämmelsen bör också gälla för insättning på naturvårdskonto.

Om avdrag medför att underskott uppkommer bör det finnas en turordningsregel som anger vilket avdrag som ska nekas i första hand. Som *Skatteverket* har påpekat föreslår regeringen att det tydliggörs att om det uppkommer underskott och det finns två eller flera konton där minst ett av kontona är ett naturvårdskonto ska avdrag för insättning på skogskonto eller skogsskadekonto anses ske före avdrag för insättning på naturvårdskonto. Om det finns flera naturvårdskonton ska avdrag i första hand nekas helt eller delvis för en senare gjord insättning framför en tidigare insättning. Avdraget ska nekas i den mån som den sista insättningen medför ett underskott i näringsverksamheten. Om insättning gjorts samma dag på flera naturvårdskonton får den skattskyldige välja i vilken ordning insättningarna ska anses ha gjorts.

Minimibelopp för avdrag

För skogskonto och skogsskadekonto finns bestämmelser om minimibelopp för avdrag. Avdrag får bara göras om avdragsbeloppet uppgår till minst 5 000 kronor för skogskonto eller 50 000 kronor för skogsskadekonto. Avdraget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor (21 kap. 31 § IL). Administrativa skäl talar för att ett minimibelopp för avdrag för insättning bör finnas även för naturvårdskonto.

En möjlighet till periodisering av ersättning för naturvårdsavtal kan antas få större betydelse vid hög ersättning. Med hänsyn till att syftet med förslaget är att möjliggöra periodisering och uppnå en mer neutral beskattning och att avdrag endast föreslås få göras för naturvårdsavtal som är fem år eller längre, bör minimibeloppet vara högre än det som gäller för skogskonto. Regeringen föreslår därför att avdrag bara får göras om avdragsbeloppet uppgår till minst 25 000 kronor för ett naturvårdskonto. Med ”ett” naturvårdskonto ska inte förstås en begränsning till att avdrag enbart får göras för ett sådant konto per beskattningsår. Om avdrag görs för mer än ett naturvårdskonto ska dock avdragsbeloppet uppgå till minst 25 000 kronor för varje naturvårdskonto där avdrag görs. Avdraget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 21 kap. 30 och 31 § IL och införandet av en ny paragraf, 21 kap. 28 a §, i IL.

5.2.3 Ersättning för naturvårdsavtal i samfällighet

Regeringens förslag

Om utdelning från en samfällighet tas upp som intäkt av näringsverksamheten, ska den del av utdelningen som kommer från ersättning för naturvårdsavtal i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till likställas med ersättning för naturvårdsavtal som den skattskyldige själv fått.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har kommenterat denna fråga särskilt.

Skälen för regeringens förslag

Om utdelning från en samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket IL tas upp som intäkt av näringsverksamheten, ska den del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till likställas med intäkt av skogsbruk som den skattskyldige själv bedrivit (21 kap. 29 § IL). Eftersom en samfällighet kan ingå naturvårdsavtal och därmed få ersättning för naturvårdsavtal bör bestämmelsen kompletteras så att den också omfattar naturvårdsavtal. Därför föreslår regeringen att om utdelning från en samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket IL tas upp som intäkt av näringsverksamheten, ska den del av utdelningen som kommer från ersättning för naturvårdsavtal i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till likställas med ersättning för naturvårdsavtal som den skattskyldige själv fått.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 21 kap. 29 § IL.

5.2.4 Insättning på naturvårdskonto

Regeringens förslag

En skattskyldig får göra insättning av ersättning för ett naturvårdsavtal på ett naturvårdskonto för varje naturvårdsavtal och beskattningsår. Om den skattskyldige under ett beskattningsår gör insättningar avseende ersättning för samma naturvårdsavtal på mer än ett naturvårdskonto får avdrag göras bara för insättning på det först öppnade kontot.

Avdrag får bara göras om medlen sätts in på ett naturvårdskonto senast den dag som den skattskyldige enligt skatteförfarandelagen ska lämna inkomstdeklaration.

Som naturvårdskonto godtas konto för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år och som tillhandahålls av sådana kreditinstitut som kan tillhandahålla skogskonto eller skogsskadekonto.

Prop. 2025/26:69

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer delvis överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås inte att det ska finnas ett naturvårdskonto för varje beskattningsår som insättning görs. I promemorian föreslås inte heller att det ska vara möjligt för den skattskyldige att använda olika kreditinstitut olika år, i de fall som ersättning avseende samma naturvårdsavtal betalas ut under flera år.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har kommenterat denna fråga särskilt.

Skälen för regeringens förslag

Ett naturvårdskonto för respektive naturvårdsavtal

En näringsidkare kan ingå flera naturvårdsavtal. Om ersättning för flera naturvårdsavtal sätts in på samma naturvårdskonto skulle det kunna uppstå problem vid t.ex. överlåtelse av område som omfattas av naturvårdsavtal med anledning av generationsskiften, då det kan vara svårt att veta vilka medel på naturvårdskontot som hänför sig till vilka naturvårdsavtal. Om det exempelvis finns medel på ett naturvårdskonto som avser tre naturvårdsavtal från tre olika fastigheter och endast en av fastigheterna tas över av närstående, är det inte givet hur stor del av medlen på kontot som kan tas över utan att beskattning sker (se avsnitt 5.2.7). Om det finns flera naturvårdsavtal och ersättningen för respektive avtal sätts in på varsitt naturvårdskonto blir det tydligt vilka medel som hänför sig till vilka naturvårdsavtal. Detta underlättar vid ett generationsskifte. Därför föreslår regeringen att det ska finnas ett naturvårdskonto för respektive avtal där näringsidkaren gör eller har gjort en insättning, om näringsidkaren väljer att sätta in ersättningen från naturvårdsavtal på naturvårdskonto. Förslaget skiljer sig här från skogskonto, då en fastighetsägares skogsintäkt från olika lantbruksenheter för ett beskattningsår får sättas in på ett och samma skogskonto (jfr 21 kap. 21 § IL).

Ersättningen för naturvårdsavtal betalas i normalfallet ut som ett engångsbelopp, och periodiseras i normalfallet inte över avtalstiden (se vidare avsnitt 4.3). Det kan emellertid inte uteslutas att en näringsidkare får ersättning för ett och samma naturvårdsavtal som ska tas upp vid mer än ett beskattningsår, t.ex. om det sker en förlängning eller omförhandling av ett redan ingånget naturvårdsavtal, utan att det betraktas som tecknande av ett nytt naturvårdsavtal. I dessa fall är det inte lämpligt om den tillkommande ersättningen sätts in på samma naturvårdskonto som tidigare använts, eftersom det bl.a. skulle komplicera reglerna för uttag och utbetalning från naturvårdskontot om olika tidsgränser gäller för olika delar av en samlad kontobehållning. För att hantera situationer då ersättning från samma naturvårdsavtal ska tas upp till beskattning vid mer än ett enda beskattningsår föreslår regeringen, i enlighet med vad *Lagrådet*

har påpekat, att det ska finnas ett naturvårdskonto för varje beskattningsår som insättning görs.

Om näringsidkaren gör insättning för ett och samma naturvårdsavtal under ett beskattningsår på mer än ett naturvårdskonto föreslår regeringen att avdrag i sådana fall ska få göras bara för den första insättningen. Om insättning på det först öppnade naturvårdskontot har gjorts vid flera tillfällen före den sista tidpunkten som insättning med avdragsrätt får ske, är det summan av insättningarna på kontot som är avdragsgrundande.

När medlen på naturvårdskonto senast ska sättas in

Av 21 kap. 33 § IL framgår att avdrag för insättning för skogskonto och skogsskadekonto bara får göras om medlen sätts in på ett sådant konto senast den dag som den skattskyldige enligt skatteförfarandelagen ska lämna inkomstdeklaration. Eftersom insättning på naturvårdskonto bör redovisas i inkomstdeklaration på samma sätt som skogskonto och skogsskadekonto är det rimligt att bestämmelsen ska gälla också för ersättning för naturvårdsavtal som sätts in på naturvårdskonto.

Godtagbara kreditinstitut

Som naturvårdskonto bör godtas konto för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år och som tillhandahålls av sådana kreditinstitut som kan tillhandahålla skogskonto eller skogsskadekonto, dvs. ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige. Vidare föreslår regeringen i avsnitt 6.2.2 att också konto som tillhandahålls från ett utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom Europeiska unionen (EU) eller ett utländskt kreditinstituts filial i en stat inom EU, under vissa förutsättningar ska kunna godtas som skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto. Eftersom de nya reglerna är gemensamma för flera sorters konton beskrivs reglerna närmare i det senare avsnittet.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 21 kap. 33 och 35 §§ i IL och införande av en ny paragraf, 21 kap. 32 a §, i IL.

5.2.5 Uttag från naturvårdskonto

Regeringens förslag

Uttag från ett naturvårdskonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det innestående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor. När tio år har gått från ingången av det år då insättning senast skulle göras, ska kreditinstitutet betala ut kvarstående medel.

Medel från ett naturvårdskonto som tas över utan omedelbar beskattning i samband med att hela eller del av området som omfattas av naturvårdsavtal övergår till närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning, får tidigast tas ut och ska betalas ut av kreditinstitutet vid de tidpunkter som gäller för insättningen på det ursprungliga kontot.

Uttag från ett naturvårdskonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut.

Prop. 2025/26:69

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Lantbrukarnas riksförbund och *Skogsindustrierna* anser att föreslagen tidsfrist om maximalt tio år för hur länge pengar får sparas på naturvårdskontot är för kort.

Skälen för regeringens förslag

När och hur uttag får göras

För skogskonto och skogsskadekonto finns bestämmelser som anger när uttag får göras och hur stor del av beloppet som uttaget får avse (21 kap. 36 § första stycket IL). Av bestämmelsen framgår att uttag får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen och att ett uttag inte får vara lägre än 1 000 kronor. Motivet för denna tidsgräns är att förhindra missbruk av uppskovsrätten, t.ex. att pengarna sätts in på skogskonto någon dag före deklarationens avlämnande och tas ut strax därefter (prop. 1999/2000:2 del 2 s. 287). Av bestämmelsen framgår också att kvarstående medel ska betalas ut sedan tio år eller, när det gäller skogsskadekonto, tjugo år har gått från ingången av det år då insättningen senast skulle göras. Det framstår som lämpligt att reglerna för när och hur uttag får göras från naturvårdskonto följer reglerna för uttag från skogskonto och skogsskadekonto.

Av Skatteverkets promemoria Mer förmånlig beskattning vid bl.a. skydd av skog från 2023 framgår att ett genomsnittligt naturvårdsavtal under perioden 2017–2021 motsvarade en ersättning om cirka 225 000–250 000 kronor. Skatteeffekten för ersättning för naturvårdsavtal kan bli relativt hög för en enskild näringsidkare om möjlighet till periodisering av ersättningen saknas. Med hänsyn tagen till omfattningen av den statliga inkomstskatt som ett genomsnittligt naturvårdsavtal kan innebära framstår en periodisering under en tioårsperiod som en lämplig avvägning för att minska den progressiva beskattning som i dag kan bli aktuell när en fastighetsägare får ersättning för ett naturvårdsavtal. Tiden motsvarar den tid som medel på ett skogskonto kan vara inestående innan kreditinstitutet betalar ut medlen och beskattning sker. Tiden motsvarar även den tid som en ackumulerad inkomst som längst får delas upp på (66 kap. 5 § IL). *Lantbrukarnas Riksförbund* och *Skogsindustrierna* anför att periodisering på naturvårdskonto bör vara möjlig under längre tid än tio år, med hänsyn bl.a. till att löptiden för naturvårdsavtal ofta överskrider tio år. Regeringen anser att föreslagen tioårsperiod, med möjlighet till avsättning av upp till 90 procent av ersättningen (se avsnitt 5.2.2), ger berörda enskilda näringsidkare en god möjlighet att periodisera beskattningskonsekvenserna av också naturvårdsavtal med en lång avtalstid. Regeringen anser därför att det inte finns skäl att frågå promemorians förslag.

För skogskonto och skogsskadekonto finns bestämmelser som anger när uttag får göras av medel som tas över i samband med att lantbruksenheten övergår till närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning (21 kap. 36 § tredje stycket IL). Motsvarande bestämmelser angående uttag vid t.ex. generationsskifte bör gälla även när medel tas över från ett naturvårdskonto (se vidare avsnitt 5.2.7).

Uttag och utbetalning från ett naturvårdskonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet

För skogskonto och skogsskadekonto finns bestämmelser som anger att uttag från ett konto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs samt att motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut (21 kap. 37 § IL). Avdragsgilla insättningar på naturvårdskonto kommer på samma sätt som avdragsgilla insättningar på skogskonto och skogsskadekonto innebära en uppskjuten beskattning av inkomster. Ett uttag eller en utbetalning från naturvårdskonto ska därför beskattas på samma sätt som uttag eller utbetalning från skogskonto eller skogsskadekonto.

Lagrådet anför i sitt yttrande att uttrycket ”uttag från” ett skogskonto eller skogsskadekonto enligt 21 kap. 37 § IL syftar till att beskriva att näringsidkaren förfogar över medlen på kontot. I de följande paragraferna beskrivs olika situationer där förfoganden över medlen inte ska medföra att beloppet ska tas upp som intäkt. Dessa bestämmelser innefattar alltså enligt Lagrådet undantag från 21 kap. 37 § IL och ger viss ledning för vilka förfoganden som utgör ”uttag”. Regeringen instämmer i Lagrådets bedömning att ”uttag” i detta sammanhang kan avse dels situationer där medlen på kontot övergår till annan, oavsett om det sker genom överlåtelse, arv, testamente, gåva eller bodelning, dels situationer när medlen, utan att övergå till annan, flyttas från ett konto hos ett kreditinstitut till ett annat kreditinstitut eller ett annat sorts konto.

I sammanhanget kan noteras att Högsta förvaltningsdomstolen i RÅ 1972 ref. 58 slagit fast att om en person för över medel från ett skogskonto eller skogsskadekonto till ett annat skogskonto eller skogsskadekonto med samma villkor inom samma kreditinstitut räknas överföringen inte som ett uttag.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 21 kap. 36 och 37 §§ IL.

5.2.6 Byte av kreditinstitut

Regeringens förslag

Medel på ett naturvårdskonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker, om hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. Detsamma gäller när hela eller en del av ett område som omfattas av ett naturvårdsavtal och kontomedel på ett naturvårdskonto tas över av

närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning, om vissa förutsättningar är uppfyllda.

Prop. 2025/26:69

När kontomedel förs eller tas över ska det första kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt inkomstskattelagen och skatteförfarandelagen.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer i sak överens med regeringens. Promemorians förslag har en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har kommenterat denna fråga särskilt.

Skälen för regeringens förslag

För skogskonto och skogsskadekonto finns bestämmelser som anger att medel under vissa förutsättningar får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker (21 kap. 38 § IL). En möjlighet att byta bank utan skattekonsekvenser ska enligt förarbetena till bestämmelsen bl.a. öka kontots attraktivitet (prop. 1988/89:41 s. 6–8). Regeringen anser att motiven till bestämmelsen om byte av kreditinstitut för skogskonto aktualiseras även för naturvårdskonto. Även medel på ett naturvårdskonto bör därför få föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker om hela det innestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. En sådan överföring bör även få göras när kontomedel tas över i samband med att hela eller del av området som omfattas av naturvårdsavtal övergår till närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning, om vissa förutsättningar är uppfyllda.

Att överföring måste göras till ett motsvarande konto för att beskattning inte ska ske vid byte av kreditinstitut innebär att kontot som medlen förs över till måste vara ett naturvårdskonto. Om medlen överförs till ett konto som tillhandahålls från utlandet måste ett åtagande ha lämnats till Skatteverket av det utländska kreditinstitutet, se avsnitt 6.2.2. I dessa fall måste det kreditinstitut som medlen överförs till ha kommit in till Skatteverket med sitt åtagande vid tidpunkten då det ska prövas om den uppskjutna beskattningen ska förlöpa. Om åtagande inte kommit in vid denna tidpunkt kommer bytet av kreditinstitut att medföra att medlen på kontot ska tas upp till beskattning.

För skogskonto och skogsskadekonto finns bestämmelser som anger att det överförande kreditinstitutet ska lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt inkomstskattelagen och skatteförfarandelagen. Motsvarande bör gälla för naturvårdskonto. För ökad tydlighet föreslår regeringen, i likhet med vad *Lagrådet* har föreslagit, att uttrycket ”förs över” används för sådana förfoganden som innebär att medel flyttas mellan konton som tillhör näringsidkaren. Att medlen ”tas över” innebär att medlen övergår till någon annan. Ordalydelsen av den aktuella

Prop. 2025/26:69 bestämmelsen justeras därför även vad gäller skogskonton och skogsskadekonton. I sak innebär det inte någon ändring av gällande rätt.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 21 kap. 38 § IL.

5.2.7 Överföring av område som omfattas av naturvårdsavtal eller naturvårdskontomedel

Regeringens förslag

Om avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medel på ett naturvårdskonto ska medlen på kontot som huvudregel tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Huvudregeln gäller dock inte när kontomedel tas över i samband med att hela eller en del av området som omfattas av naturvårdsavtal övergår till närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning om följande förutsättningar är uppfyllda. Vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död ska mottagaren skriftligen förklara att mottagaren tar över medlen. Vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död ska parterna träffa skriftligt avtal om att medlen tas över. Kontot ska föras över direkt till mottagaren eller medlen föras över direkt till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren. Överföringen ska ske samma beskattningsår som området övergår. Mottagaren ska också vara obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och inte enligt skatteavtal ha hemvist i en stat utanför EES.

Mottagaren får ta över högst den del av kontomedlen som motsvarar värdet av det område som övergår till mottagaren i förhållande till värdet av överlåtarens område omedelbart före överlåtelsen.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer i sak överens med regeringens. Promemorians förslag har en annan språklig utformning. I promemorian föreslås en ny bestämmelse för beskattning vid överlåtelse av medel på naturvårdskonto.

Remissinstanserna

Mellanskog efterfrågar klargöranden av hur medel på naturvårdskonto ska hanteras vid delöverlåtelser eller generationsskiften.

Skälen för regeringens förslag

När medel på ett naturvårdskonto överläts till ny ägare eller pantsätts

I likhet med vad som gäller medel på skogskonto och skogsskadekonto bör medlen på ett naturvårdskonto som huvudregel tas upp som intäkt för överlåtaren om avtal träffas om överlåtelse av medlen. Detsamma gäller om avtal träffas om pantsättning av medel på naturvårdskonto. Som

Lagrådet föreslår bör reglerna om naturvårdskonto placeras tillsammans med motsvarande bestämmelser om skogskonto och skogsskadekonto, i 21 kap. 40 § IL. Regeringen gör bedömningen att en sådan föreslagen ändring är möjlig i det aktuella lagstiftningsärendet. Som *Lagrådet* föreslår bör också bestämmelsen få en delvis ändrad språklig utformning. Det bör klargöras att bestämmelsen ska tillämpas på "ett" konto vilket innebär att om en skattskyldig har flera konton av relevant slag och avtal om överlåtelse eller pantsättning träffas avseende ett av dessa konton, är det endast medlen på det kontot som ska tas upp till beskattning. Enligt *Lagrådet* kan det också övervägas om regleringen om överlåtelseavtal i 21 kap. 40 § IL egentligen behövs, mot bakgrund av att uttrycket "uttag" i 21 kap. 37 § IL kan omfatta bl.a. överlåtelse av medel (se 5.2.5). Regeringen delar uppfattningen att överlåtelser kan rymmas inom uttrycket "uttag" i 37 §, men anser att det finns en fördel med att 40 § preciserar vid vilken tidpunkt beskattning ska ske vid avtal om överlåtelse. I sak innebär de språkliga justeringarna inte någon ändring av gällande rätt vad gäller skogskonton och skogsskadekonton.

När områden som omfattas av naturvårdsavtal och medel på naturvårdskonton övergår till närstående

Möjligheten att i samband med generationsskiften överföra skogskonton och skogsskadekonton utan omedelbar beskattning har motiverats med att reglerna kan antas komma att underlätta generationsskiften (prop. 2008/09:41 s. 13–14). För att underlätta generationsskiften som involverar naturvårdsavtal och naturvårdskonto anser regeringen att det är rimligt att också medel på denna typ av konto som övergår till ny ägare inte per automatik behöver tas upp som intäkt om naturvårdskontot övergår till närstående i samband med att det område som omfattas av ett naturvårdsavtal övergår genom arv, testamente, gåva eller bodelning. Med närstående avses samma krets som för skogskonto och skogsskadekonto, dvs. make, förälder, mor- och farförälder, avkomling och avkomlings make, syskon, syskons make och avkomling, och dödsbo som den skattskyldige eller någon av de tidigare nämnda personerna är delägare i (2 kap. 22 § IL).

I syfte att öka incitamenten till formell naturvårdsavsättning som kan ske genom naturvårdsavtal bör möjligheten att överföra medel på naturvårdskonto utan omedelbar beskattning vid generationsskiften inte begränsas till situationer då hela området som omfattas av naturvårdsavtal övergår till närstående. Reglerna för naturvårdskonto föreslås således skilja sig från reglerna för skogskonto och skogsskadekonto, där det krävs att hela lantbruksenheten övergår till närstående för att medel ska få tas över (21 kap. 41 § IL). Om endast en del av området som omfattas av naturvårdsavtal övergår till närstående bör dock inte alla medel på naturvårdskontot som hänför sig till området få tas över av närstående utan omedelbar beskattning. Mottagaren av området som omfattas av naturvårdsavtal bör i detta fall högst få ta över så stor del av medlen på naturvårdskontot som hänför sig till området som övergår till mottagaren, utan att omedelbar beskattning sker. Om det finns flera naturvårdskonton som hänför sig till hela eller en del av området som övergår föreslås bestämmelsen tillämpas på varje sådant konto för sig. Prövningen av

mottagarens möjlighet att ta över kontomedel får i sådana fall göras per naturvårdskonto. Bestämmelsen bör omfatta såväl överlåtelse av en ideell andel av området som överlåtelse av ett visst markområde av en fastighet som omfattar hela eller delar av naturvårdsområdets areal. Hur bestämmelsen ska tillämpas kan tydliggöras av följande exempel.

En fastighetsägare ska genom en gåva överlåta medlen på sitt naturvårdskonto och området som omfattas av naturvårdsavtal till sin sambo och sina två barn från ett tidigare äktenskap. Hälften av naturvårdskontomedlen och halva området övergår till sambon. Vidare övergår 40 procent av kontomedlen och 25 procent av området till barn A samt 10 procent av kontomedlen och 25 procent av området till barn B. Givaren ska då ta upp 65 procent av de överlåtna medlen till beskattning, där 50 procent avser delen av kontomedlen som överläts till sambon och 15 procent avser delen av kontomedlen som överläts till barn A som inte motsvaras av överlåtet område. Eftersom sambon i det här exemplet inte omfattas av definitionen av närstående i inkomstskattelagen kan skattskyldigheten inte föras över till sambon alls, utan givaren beskattas vid överföringen för den del av kontomedlen som övergår till sambon. Barn A tar över skattskyldigheten för 25 procent av det belopp på givarens konto vid tidpunkten för överföringen, dvs. $25/40 \times$ beloppet, dvs. 62,5 procent av beloppet som överfördes till barn A. Givaren beskattas vid överföringen för resterande del av de kontomedel som överfördes till barn A. Barn B tar över skattskyldigheten för hela de överförda naturvårdskontomedlen.

Det bör noteras att den som tar över ett område som omfattas av ett naturvårdsavtal inte måste ta över kontomedel på naturvårdskonto. Den som området övergår från har möjlighet att behålla medlen på naturvårdskontot.

För att en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning ska få ta över naturvårdskontot ska vissa förutsättningar vara uppfyllda. I enlighet med vad som gäller för skogskonto och skogsskadekonto ska krävas att mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar sig ta över medlen. Om området övergår till närstående vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död ska det krävas att parterna träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Överföring av medel från naturvårdskonto till närstående ska kunna ske utan omedelbar beskattning på två sätt. Det ska krävas att kontot förs över direkt till mottagaren eller att medlen förs över direkt till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och att överföringen sker samma beskattningsår som området övergår. Att överföring måste göras till ett motsvarande konto för att omedelbar beskattning inte ska ske innebär att kontot måste vara ett naturvårdskonto. Dessutom krävs att det överförande kreditinstitutet lämnar det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter. En ytterligare förutsättning för att överföring av medel till närstående ska vara möjlig, som utvecklas i avsnitt 6.2.3 – och där också föreslås för skogskonto och skogsskadekonto – är att mottagaren ska vara obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), och inte enligt skatteavtal ha hemvist i en stat utanför EES.

Förslagen medför ändringar i 21 kap. 39 och 40 §§ IL och införandet av en ny paragraf, 21 kap. 42 §, i IL.

5.2.8 Beräkning av kapitalunderlaget för räntefördelning och expansionsfond

Regeringens förslag

Vid beräkning av kapitalunderlaget ska medel på naturvårdskonto tas upp till halva beloppet.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har kommenterat denna fråga särskilt.

Skälen för regeringens förslag

För att beräkna positiv eller negativ räntefördelning och avsättningen till expansionsfond används ett kapitalunderlag. Av 33 kap. 12 § IL respektive 34 kap. 7 § IL framgår att vid beräkning av kapitalunderlaget ska tillgångarna tas upp till det skattemässiga värdet. Av 33 kap. 12 § IL, till vilket 34 kap. 7 § IL, hänvisar, framgår vidare att medel på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto ska tas upp till halva beloppet vid beräkning av kapitalunderlaget. Motsvarande föreslår regeringens ska gälla även för medel på naturvårdskonto.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 33 kap. 12 § IL.

5.2.9 Särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst

Regeringens förslag

Särskild skatteberäkning får inte göras om inkomsten medför avdrag på grund av insättning på naturvårdskonto.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har kommenterat denna fråga särskilt.

Skälen för regeringens förslag

En särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst vid ersättning för naturvårdsavtal kan i dag göras i enlighet med 66 kap. 18 § 6 IL om övriga förutsättningar för sådan beräkning är uppfyllda. Av 66 kap. 19 § andra stycket IL framgår att särskild skatteberäkning inte får göras om inkomsten medför avdrag på grund av insättning på skogskonto och skogsskadekonto. Bestämmelsen syftar till att den skattskyldige inte ska kunna få dubbel lindring i beskattningen. Det saknas skäl till att en skattskyldig som har medel på naturvårdskonto ska ha möjlighet till dubbel lindring i beskattningen. Därför föreslår regeringen motsvarande bestämmelse för naturvårdskonto.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 66 kap. 18 § IL.

5.2.10 Skattskyldighet för begränsat skattskyldiga**Regeringens förslag**

Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i inkomstslaget näringsverksamhet för uttag eller utbetalning från ett naturvårdskonto.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Skatteverket föreslår att det bör införas en bestämmelse som reglerar att ett dödsbo efter en begränsat skattskyldig person från och med året efter dödsfallsåret är skattskyldigt i inkomstslaget näringsverksamhet för uttag eller utbetalning från skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto.

Skälen för regeringens förslag

I 3 kap. 18 § IL anges bl.a. att den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i inkomstslaget näringsverksamhet för uttag eller utbetalning från ett skogskonto eller skogsskadekonto som avses i 21 kap. IL. Av förarbetena till bestämmelsen framgår att systemet med skogskonto och skogsskadekonto är avsett att skjuta upp beskattningen, inte att undanta kontomedlen från beskattning och att det därför i förteckningen över de inkomster som en begränsat skattskyldig ska beskattas för i Sverige bör göras ett tillägg för uttag och utbetalningar från skogskonton och skogsskadekonton (prop. 2008/09:41 s. 21–22). Motsvarande bestämmelser föreslår regeringen ska införas för begränsat skattskyldig fysisk person vid uttag eller utbetalning från ett naturvårdskonto.

Skatteverkets förslag om att utöka skattskyldigheten för begränsat skattskyldiga juridiska personer till att också omfatta uttag eller utbetalning från skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 3 kap. 18 § IL.

5.2.11 Kontrolluppgifter för naturvårdskonto

Regeringens förslag

Kontrolluppgift ska lämnas om insättning, uttag och utbetalning till och från ett naturvårdskonto samt överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel som finns på ett naturvårdskonto. Kontrolluppgifter som rör naturvårdskonto ska lämnas även för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga. I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om insatt belopp, uttaget eller utbetalt belopp samt överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel.

I kontrolluppgift om utdelning till delägare i samfälligheter ska det lämnas uppgift om hur stor del av utdelningen som kommer från ersättning i samfälligheten för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer i sak överens med regeringens. Promemorians förslag har en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

Synpunkter och kommentarer från remissinstanserna som rör gemensamma bestämmelser för skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto behandlas under avsnitt 6.2.4.

Skälen för regeringens förslag

Kontrolluppgifter ska lämnas för naturvårdskonto

För att underlätta för både kontoinnehavare och myndigheter anser regeringen att kontrolluppgifter motsvarande de som i dag lämnas för skogskonto och skogsskadekonto också ska lämnas för naturvårdskonto. Det innebär att kontrolluppgift ska lämnas om insättning, uttag och utbetalning samt överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel avseende naturvårdskonto. I avsnitt 6.2.4 föreslår regeringen vidare att kontrolluppgift ska lämnas vid överföring av medel från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto till ett motsvarande konto. I avsnittet föreslår regeringen också att uppgifter om kontobehållning årligen ska lämnas för skogskonto, skogsskadekonto, naturvårdskonto och upphovsmannakonto. Eftersom de nya reglerna avseende kontrolluppgifter för överföring och kontobehållning är gemensamma för flera sorters konton beskrivs reglerna närmare i det senare avsnittet. Med överlåtelse avses här när medlen på naturvårdskonto övergår till en ny

ägare. Medel kan exempelvis övergå till en ny ägare genom att avtal träffas om överlåtelse eller genom arv, testamente, gåva eller bodelning. Remissinstansernas synpunkter avseende kontrolluppgiftsskyldighet behandlas under avsnitt 6.2.4, eftersom synpunkterna som har lämnats på de nya reglerna i stort är gemensamma för de olika sorternas konton.

I 16 kap. 6 § SFL finns bestämmelser om vilka uppgifter en kontrolluppgift enligt 16 kap. 4 § SFL ska innehålla. I och med att regeringen föreslår tillägg i 16 kap. 4 § SFL med anledning av kontrolluppgifter för naturvårdskonto, blir även 16 kap. 6 § SFL tillämplig för naturvårdskonto. Eftersom även begränsat skattskyldiga fysiska personer föreslås vara skattskyldiga i inkomstslaget näringsverksamhet för uttag eller utbetalning från ett naturvårdskonto, se avsnitt 5.2.10, ska kontrolluppgifter även lämnas när naturvårdskonto innehas av begränsat skattskyldiga fysiska personer.

I avsnitt 6.2.4 föreslår regeringen ytterligare bestämmelser angående kontrolluppgifter med anledning av förslag som syftar till att anpassa reglerna om naturvårdskonto till EU-rätten.

Kontrolluppgift avseende samfällighet

I avsnitt 5.2.3 föreslår regeringen att om utdelning från en samfällighet tas upp som intäkt av näringsverksamhet ska den del av utdelningen som kommer från ersättning för naturvårdsavtal likställas med ersättning för naturvårdsavtal som den skattskyldige själv fått. Därför bör det i kontrolluppgift som ska lämnas avseende samfälligheten även lämnas uppgift om hur stor del av utdelningen som kommer från ersättning för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre. Eftersom avdrag för insättning på naturvårdskonto enbart föreslås få göras för ersättning för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre behöver samfälligheten inte lämna uppgift om hur stor del av utdelningen som kommer från naturvårdsavtal som avser kortare tid än så.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 16 kap. 4 och 6 §§, 22 kap. 5 § och 23 kap. 2 § SFL.

5.3 Lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. upphävs

Regeringens förslag

Lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. ska upphöra att gälla.

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens.

Länsstyrelsen i Jönköpings län, Mellanskog och Skogsindustrierna ser positivt på förslaget. *Svenska Bankföreningen* har inte några invändningar mot förslaget i sak men anser att ikraftträdande bör vara i samband med ett årsskifte.

Skälen för regeringens förslag

Lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. infördes i samband med 1990 års skattereform. Av förarbetena till bestämmelserna framgår att den uppskjutna beskattning som följer av reglerna om skogskonto m.m. ger en räntefri skattecredit och att det därför finns skäl till att beskatta räntan. Med hänsyn tagen till antaganden om inflation och ränta och med beaktande av andra faktorer ansågs en skattesats på 15 procent som lämplig (prop. 1989/90:110 s. 580–582).

Reglerna om skogskonto och skogsskadekonto har tillkommit för att skattereglerna inte ska styra en näringsidkare mot oönskade skogsavverkningar. Reglerna möjliggör en lindrigare beskattning genom periodisering även om en större skogsavverkning görs under ett beskattningsår. Att det tas ut en definitiv källskatt på räntan på avsatta medel är enligt regeringen inte i linje med ändamålet bakom reglerna, dvs. att uppmuntra till en rationell skötsel och avverkning av skog. Det gäller särskilt med beaktande av att storleken på den skattecredit som följer av möjligheten till periodisering på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto har minskat sedan lagen trädde i kraft. Det beror på att de genomsnittliga marginalsatterna i inkomstslaget näringsverksamhet har minskat kraftigt för stora grupper av enskilda näringsidkare sedan 1990. Skatten som tas ut med 15 procent av räntan som gottskrivs kontot har inte ändrats sedan reglerna infördes.

Uttag av källskatt på ränta på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto kan jämföras med andra skattemässiga justeringar tillgängliga för enskilda näringsidkare, exempelvis avsättning till expansionsfond eller periodiseringsfond samt överavskrivningar, som inte är förenade med uttag av källskatt på eventuell avkastning på avsatta medel. Till skillnad från dessa övriga skattemässiga dispositioner förenas en avsättning till skogskonto m.m. visserligen av krav på att näringsidkaren ska tillgodoräknas ränta på medlen (21 kap. 35 § och 32 kap. 7 § IL). Föreskrifter om krav på ränta bör enligt regeringens uppfattning i sig inte vara skäl för uttag av källskatt, eftersom räntan är skattepliktig och kommer att beskattas i näringsidkarens verksamhet vid uttag eller utbetalning.

Det är angeläget att skogsägare m.fl. har möjlighet att periodisera verksamhetens resultat på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto för att hantera den progressiva beskattning som kan vara särskilt kännbar i branscher där intäkter kan variera stort från år till år. Reglerna om källskatt enligt lagen om skogskonto m.m. framstår enligt regeringens bedömning, med beaktande av att marginalsatterna för enskilda näringsidkare har sänkts stadigt från tidpunkten då regelverket infördes, som onödigt betungande. Reglerna framstår också som administrativt komplicerade, även om en stor del av det administrativa arbetet ligger på kreditinstituten. En slopad källskatt bedömer regeringen

skulle förbättra förutsättningarna för skogsägare m.fl. att bedriva sin verksamhet ändamålsenligt och långsiktigt.

Regeringen föreslår därför att lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. upphävs från och med den 1 april 2026. Att lagen slopas innebär att räntan som gottskrivs kontot i sin helhet ska beskattas vid uttag eller utbetalning av medel. Det innebär vidare att de bestämmelser som anger de uppgifter kreditinstitut ska lämna till Skatteverket upphävs. Det kan dock även fortsättningsvis finnas behov av att kreditinstitutet lämnar uppgifter avseende kontot. Frågan om vilka uppgifter som fortfarande behöver lämnas av kreditinstitut behandlas i avsnitt 6.2.4. Som framgår under avsnitt 8 anser regeringen att det är angeläget att lagen slopas så snart det är möjligt, även om det, enligt vad *Svenska Bankföreningen* framför, innebär en ökad administration under året då lagen upphävs.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 21 kap. 35 § och 32 kap. 7 § IL och i 2 kap. 1 § SFL samt att lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. upphävs.

6 Anpassning till EU-rätten

6.1 Skogsavdrag för fastigheter utomlands

6.1.1 Översyn av reglerna

Skogsavdrag får göras på grund av avyttring av skog på en fastighet i Sverige som är taxerad som lantbruksenhet och är en kapitaltillgång. Det innebär att en person som är obegränsat skattskyldig i Sverige och som har en intäkt från avyttring av skog på en i utlandet belägen fastighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, inte har möjlighet att göra skogsavdrag, eftersom den utländska skogsfastigheten inte är en fastighet i Sverige taxerad som lantbruksenhet.

6.1.2 Skogsavdrag på fastigheter inom EES

Regeringens förslag

Möjligheten till avdrag på grund av avyttring av skog (skogsavdrag) utvidgas till att omfatta fastigheter inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Avdrag får göras för fastighet som är en lantbruksenhet och en kapitaltillgång.

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens.

Mellanskog och *Skogsindustrierna* tillstyrker förslaget. *Sametinget* anser att det är viktigt att säkerställa att de föreslagna förändringarna inte leder till ökad exploatering av skog i renskötselområden och föreslår att särskilda hänsynsregler införs för skogsbruk i områden med renskötselrätt.

Skälen för regeringens förslag

Risk för hinder mot fri etablering

Skattelättnaden som uppkommer vid skogsavdrag är temporär, se avsnitt 4.4. Återföring av ett tidigare medgivet skogsavdrag beskattas oberoende av om några medel faktiskt tas ut från näringsverksamheten. Beskattningen som följer av skogsavdraget ger i sig därmed inte upphov till någon gränsöverskridande kapitalrörelse. Det finns inte heller någon skyldighet för skogsägaren att använda de medel som frigörs genom skogsavdrag för att finansiera nya fastighetsförvärv. Att skogsavdraget förbättrar fastighetsägarens, tillika näringsidkarens, likviditet bör inte sättas i samband med någon särskild kapitalrörelse. Bestämmelserna om skogsavdrag bör därför inte anses ha ett direkt samband med investering i en skogsfastighet, eller med någon annan gränsöverskridande kapitalrörelse. Att faktisk drift av skogsbruk är en förutsättning för att få göra skogsavdrag är en ytterligare omständighet som indikerar att reglerna inte huvudsakligen syftar till att stimulera fastighetsinvesteringar. Ägandet är snarast att se som en underliggande, om än nödvändig, del i avdragets konstruktion. En kapitalrörelse i samband med investering i en skogsfastighet bör därför, i detta sammanhang, ses som en inte avgörande och därmed underordnad del i etableringen. Att den som äger och driver skogsbruk på en fastighet i utlandet inte kan medges skogsavdrag bör mot bakgrund av detta inte komma i konflikt med reglerna inom Europeiska unionen (EU) om fri rörlighet för kapital. Reglerna om skogsavdrag i sin nuvarande utformning bedöms däremot riskera att strida mot den etableringsfrihet som ska gälla inom EU och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

För att reglerna inte ska riskera att strida mot etableringsfriheten föreslår regeringen att rätten till skogsavdrag utvidgas till att också omfatta en skattskyldig som har skogsintäkter från lantbruksfastigheter belägna i annat land inom EES. Möjligheten till avdrag gäller dock inte om den utländska inkomsten är undantagen från beskattning i Sverige enligt skatteavtal eftersom det enligt 9 kap. 5 § IL i sådana fall finns ett avdragsförbud.

Fastighet i ett land inom EES

Enligt inkomstskattelagen gäller i dag att skogsavdrag får göras avseende en fastighet i Sverige som är taxerad som lantbruksenhet och är en kapitaltillgång. En fastighet som ligger i ett annat land är inte föremål för fastighetstaxering i Sverige. För att bestämmelserna om skogsavdrag ska få tillämpas när avyttring av skog görs på en fastighet i ett annat land bör det i stället krävas att fastigheten är av sådant slag att den hade taxerats som en lantbruksenhet, om den hade taxerats i Sverige. När tillämpningen av reglerna utsträcks till att omfatta fastigheter inom EES följer det av

2 kap. 2 § IL, jämförd med 2 kap. 15 § IL att uttrycket lantbruksenhet kan avse både en svensk och en utländsk sådan. Enligt förstnämnda bestämmelse omfattar de termer och uttryck som används i inkomstskattelagen motsvarande utländska företeelser om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses. Enligt sistnämnda bestämmelse avses med lantbruksenhet en enhet av det slag som avses i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Sametinget anser att det är viktigt att säkerställa att de föreslagna förändringarna inte leder till ökad exploatering av skog i renskötselområden och föreslår att särskilda hänsynsregler införs för skogsbruk i områden med renskötselrätt. Även om ett renskötselområde kan omfatta områden i såväl Sverige som i våra närmsta grannländer bedömer regeringen att risken för att förslaget skulle öka exploateringen av skog i dessa områden som låg. Hänsynsregler för skogsbruk i renskötselområden regleras inte i inkomstskattelagen utan i annan lagstiftning, t.ex. följer det av 20 § skogsvårdslagen (1979:429) att samråd ska genomföras med den sameby som berörs, inför en avverkning inom renskötselns åretruntmarker. Regeringen anser att hänsynsregler även i fortsättningen ska regleras i annan lagstiftning än den nu aktuella.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 21 kap. 4 och 6 §§ IL.

6.1.3 Krav på årligt uppgiftslämnande

Regeringen förslag

Den som gör skogsavdrag på en utländsk fastighet ska lämna uppgifter om fastighetens beteckning, adress och avdragsutrymme. Den som har gjort skogsavdrag på en utländsk fastighet ska lämna uppgifter om avdragsutrymmet för fastighetens skog och produktiva skogsmark och innehavarens adress. Om fastigheten eller en del av fastigheten överläts genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt ska nödvändiga identifikationsuppgifter lämnas för den nya ägaren. Även den som inte är skyldig att lämna inkomstdeklaration ska lämna uppgifter om sådana förhållanden som Skatteverket behöver för att bedöma om skogsavdraget ska bestå.

Uppgifterna ska undertecknas och lämnas senast den dag då inkomstdeklarationen för beskattningsåret ska ha kommit in till myndigheten, eller senast den 2 maj året efter beskattningsåret.

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har kommenterat denna fråga särskilt.

Om skogsavdragen kopplas till fastigheter som är belägna utomlands och beviljade avdrag i större utsträckning kan tas över av personer som inte är obegränsat skattskyldiga i Sverige försvåras Skatteverkets arbete med att kontrollera att skogsavdragen återförs på ett korrekt sätt.

Skatteverket får i dag kontinuerlig information från Lantmäteriets fastighetsregister. Om uppgifterna från fastighetsregistret indikerar att det har skett en ägarförändring eller någon annan ändring av en fastighet som ingår i en näringsverksamhet med beviljade skogsavdrag under inkomståret får Skatteverket anledning att kontrollera om avdraget eventuellt ska återföras till beskattning. Om möjligheten till skogsavdrag utvidgas till att även gälla fastigheter i andra länder behöver Skatteverket få tillgång till motsvarande information på annat sätt. För en effektiv kontroll av skogsavdragen krävs, förutom uppgifter om ägarförändringar, uppgifter om vissa fastighetsregleringar, vederlag och upplåtelser. Dessutom krävs uppgifter om att fastighetsägaren flyttar till en stat utanför EES och avdraget därmed ska återföras till beskattning (se avsnitt 6.1.5 angående förslag om omedelbar beskattning i vissa fall). Mot denna bakgrund framstår det rimligt att fastighetsägares rätt till skogsavdrag på utländska fastigheter förenas med en skyldighet att lämna årliga uppgifter som visar att förutsättningarna för skattefrihet är uppfyllda. Fastighetsägaren är den som har lättast att tillhandahålla korrekt och relevant information om sig själv och fastigheten. Uppgiftsskyldigheten bör därför inte innebära en oproportionerlig administrativ börda. Uppgifterna bör undertecknas och lämnas till Skatteverket för varje beskattningsår som skogsavdraget löper. Uppgifterna ska lämnas enligt fastställt formulär och Skatteverket ska ha rätt att förelägga en person att fullgöra uppgiftsskyldigheten.

Om fastighetsägaren är skyldig att lämna inkomstdeklaration bör uppgifterna lämnas senast den dag då deklarationen för beskattningsåret ska ha kommit in till myndigheten. I annat fall bör uppgifterna lämnas som en särskild uppgift senast den 2 maj året efter beskattningsåret.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 31 kap. 1 §, 33 kap. 1, 2 och 11 §§, 38 kap. 2 § skatteförfarandelagen, förkortad SFL, och införandet av två nya paragrafer, 31 kap. 15 b § och 33 kap. 7 b §, i SFL.

6.1.4 Skattskyldighet för begränsat skattskyldiga

Regeringens förslag

Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i inkomstlaget näringsverksamhet för återförda skogsavdrag.

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har kommenterat denna fråga särskilt.

Skälen för regeringens förslag

Det är viktigt att medgivna skogsavdrag är möjliga att återföra till beskattning. I avsnitt 6.1.2 föreslås att skogsavdrag i vissa fall ska vara möjligt att göra för fastigheter belägna i en stat inom EES. Om fastigheten ligger utomlands saknas med nuvarande lagstiftning stöd för att beskatta återföring av skogsavdrag om ägaren är begränsat skattskyldig. En sådan situation kan uppkomma dels när en obegränsat skattskyldig person flyttar utomlands och blir begränsat skattskyldig, dels när återföringsskyldigheten tillfaller en begränsat skattskyldig person genom ett benefikt förvärv av fastigheten. Ett tänkbart scenario är att en obegränsat skattskyldig person avlider och dennes fastighet i utlandet tillfaller ett barn eller annan arvinge som bor där fastigheten är belägen eller i något annat land.

För att den temporära skattelättnad som uppkommer genom reglerna om skogsavdrag inte ska riskera att bli en permanent skattelättnad föreslås att inkomst från återförda skogsavdrag läggs till i inkomstkattelagens förteckning över beskattningsbara inkomster för den som är begränsat skattskyldig.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 3 kap. 18 § och 6 kap. 11 § IL.

6.1.5 Omedelbar beskattning i vissa fall**Regeringens förslag**

Skogsavdrag på fastighet i utlandet ska återföras om ägaren inte längre är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), om ägaren enligt skatteavtal får hemvist i en stat utanför EES eller om fastigheten överläts genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt till en person som inte är obegränsat skattskyldig i en stat inom EES eller som enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES.

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har kommenterat denna fråga särskilt.

Skälen för regeringens förslag

Det är svårt att effektivt kontrollera och säkerställa uppbörd av ett medgivet skogsavdrag på en utländsk fastighet som innehas av en person med skatterättsligt hemvist utanför EES. Personen behöver inte ha någon

annan koppling till Sverige än en skattekredit. För att säkerställa att den tillfälliga skattefördelen som uppnås genom skogsavdrag inte blir en permanent skattefördel i dessa fall föreslås att skogsavdrag på en fastighet i utlandet ska tas upp till beskattning omedelbart om ägaren upphör att vara obegränsat skattskyldig i en stat inom EES eller får hemvist enligt skatteavtal i en stat utanför EES. Detsamma bör gälla om fastigheten överlåts genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt till en person som inte är obegränsat skattskyldig i en stat inom EES eller som visserligen är obegränsat skattskyldig i en sådan stat men enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES.

Förslaget innebär att en flytt till ett land utanför EES kan leda till att skogsavdrag måste återföras tidigare än vad som annars hade varit fallet. Förslaget innebär också att den kontinuitet som gäller när svenska fastigheter övergår till en ny ägare genom en benefik transaktion inte ska gälla fullt ut. Den föreslagna skillnaden i behandling beroende på om fastighetens ägare är obegränsat eller begränsat skattskyldig bedömer regeringen vara en nödvändig och proportionerlig åtgärd för att hindra risken för missbruk av reglerna om skogsavdrag.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av en ny paragraf, 26 kap. 9 a §, i IL.

6.2 Skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto

6.2.1 Översyn av reglerna

Med hänsyn till den översyn som nu görs av reglerna om skogsbeskattning finns anledning att se över möjligheterna till en anpassning av skattereglerna för skogsbruk till EU-rätten. Syftet med översynen är att säkerställa att regelverket avseende beskattning av skog är förenligt med de skyldigheter som följer av Sveriges medlemskap i EU, och förslagen bedöms uppfylla detta syfte. Förslagen bedöms inte utgöra något statligt stöd.

6.2.2 Konton i utländska kreditinstitut och skyldigheter enligt inkomstskattelagen och skatteförfarandelagen

Regeringens förslag

Skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto får tillhandahållas av ett utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom Europeiska unionen (EU) eller av ett utländskt kreditinstituts filial i en stat inom EU. Även kreditinstitut som hör hemma i eller bedriver verksamhet i en filial i ett land som inte tillhör EU men som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) får tillhandahålla sådana konton, om staten har ingått en särskild överenskommelse med Sverige eller

med EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar med en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder.

Det utländska kreditinstitutet ska åta sig att för varje konto fullgöra de skyldigheter som följer av inkomstskattelagen och åta sig att lämna kontrolluppgifter om kontot enligt skatteförfarandelagen. Åtagandet ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter och lämnas till Skatteverket på fastställt formulär.

Skyldighet för utländska kreditinstitut att innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med skatteförfarandelagen ska inte gälla för kreditinstitut som bara tillhandahåller konton av typen skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto från utlandet.

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Mellanskog och *Skogsindustrierna* tillstyrker förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Godtagbara kreditinstitut

Att det bara är insättningar på särskilda konton i Sverige som ger rätt till avdrag för insättning på skogskonto och skogsskadekonto hindrar den som vill utnyttja ett sådant avdrag från att placera kapitalet hos ett utländskt kreditinstitut. En utgångspunkt för att en nationell skatteregel ska utgöra ett hinder enligt EU-rätten är att det ska vara fråga om en negativ särbehandling av en person eller en transaktion med koppling till utlandet jämfört med ett motsvarande inhemskt fall. Kravet på att kreditinstitutet ska höra hemma eller bedriva verksamhet från en filial i Sverige gäller oavsett var skogsbruket bedrivs. Reglerna som rör skogsbruk kan därför inte anses särbehandla den som bedriver verksamhet i annat land.

Begränsningen till svenska kreditinstitut och utländska kreditinstituts filialer i Sverige vad gäller skogskonto och skogsskadekonto innebär dock en negativ särbehandling av kreditinstitut som tillhandahåller banktjänster i andra medlemsstater, jämfört med de som tillhandahåller motsvarande tjänster i Sverige. Att villkora rätten till avdrag genom att kräva att avdragsbeloppet sätts in hos ett kreditinstitut som är etablerat i Sverige riskerar därmed att strida mot den EU-rättsliga regleringen om fri rörlighet för tjänster.

Banksparande utgör enligt EU-domstolen både en tjänst och en kapitalrörelse i fördragets mening. Det är därför nödvändigt att avgöra om någon av friheterna kan anses överordnad den andra och i så fall vilken. EU-domstolen kom i mål C-452/04, *Fidium Finanz*, fram till att yrkesmässig kreditgivning i princip kan hänföras till såväl friheten att tillhandahålla tjänster som till den fria rörligheten för kapital. Domstolen ansåg

dock att friheten att tillhandahålla tjänster i det fallet dominerade över den fria rörligheten för kapital. Domstolen konstaterade att de i målet omtvistade nationella bestämmelserna försvårade köp av finansiella tjänster som erbjöds av bolag med säte utanför EES, och att bestämmelserna därför kunde resultera i att nämnda tjänster skulle utnyttjas mindre ofta. Detta skulle i sin tur kunna innebära att de gränsöverskridande finansiella flödena kopplade till tillhandahållandet av sådana tjänster skulle minska. Det var emellertid bara en oundviklig konsekvens av inskränkningen av friheten att tillhandahålla tjänster. EU-domstolens resonemang om kreditgivning bedöms gå att applicera också på den finansiella tjänst som det är fråga om här, dvs. inlåning på konto. Friheten att tillhandahålla tjänster i form av konto som är en förutsättning för kontoinnehavarens avdragsrätt får anses överordnad den fria rörligheten för kapital. Eftersom den fria rörligheten för tjänster – till skillnad från den fria rörligheten för kapital – inte gäller gentemot länder utanför EU och EES kan frågan begränsas till om ett konto hos ett kreditinstitut som hör hemma i en stat inom EES, eller en filial i en stat inom EES, bör godtas som skogskonto eller skogsskadekonto. Resonemanget bör också gälla för eventuella begränsningar rörande det naturvårdskonto som föreslås i avsnitt 5.2.

Att bara konton i svenska kreditinstitut och utländska kreditinstituts filialer i Sverige godtas som skogskonto och skogsskadekonto bidrar till att trygga kapitalinsättningarna. Att banktillgångarna kan garanteras är särskilt angeläget eftersom det handlar om konton som är anvisade som ett villkor för avdragsrätt. Därtill finns ett intresse av att tillgångarna säkert kommer att återföras till beskattning. Kapitalinsättningarna på svenska kreditinstitut och utländska kreditinstituts filialer i Sverige tryggas genom att kreditinstituten står under fullständig näringsrättslig reglering och tillsyn. Dessutom omfattas insättningar av lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

Utländska kreditinstitut omfattas av det regelverk och den insättningsgaranti som gäller i det land där institutet är registrerat. EU-staternas insättningsgarantier är direktivreglerade (Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem [omarbetning]). Enligt direktivet ska EU-staterna (inklusive Sverige) garantera insättningar på upp till 100 000 euro per person. Medlemsstater är också skyldiga att kontrollera att en filial inom medlemsstaten till ett kreditinstitut som har huvudkontor utanför EU har ett skydd som motsvarar vad som föreskrivs i direktivet. Om skyddet inte är likvärdigt med vad som föreskrivs enligt direktivet får medlemsstaten kräva att filialen ansluter sig till existerande insättningsgarantisystem inom medlemsstaten. Eventuella skillnader i medlemsstaternas tillsyn och kontroll av finansiella aktörer och insättningsgarantier bör, mot bakgrund av direktivet, inte utgöra godtagbara skäl för negativ särbehandling av kreditinstitut som är etablerade inom EU vad gäller möjligheten att från utlandet tillhandahålla konton som berättigar till skattemässiga avdrag.

För att underlätta indrivning, minska kontrollproblem och säkerställa att kapitalinsättningarna är tryggade är det, mot bakgrund av ovanstående, enligt regeringen lämpligt att i viss mån begränsa vilka utländska kreditinstitut som ska kunna tillhandahålla aktuella konton utanför Sverige för avdragsgilla insättningar.

Om skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto tillhandahålls av ett utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom EU kommer det att vara möjligt att begära handräckning för indrivning av skattefordringar med stöd av rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder. Om kreditinstitutet hör hemma i en stat utanför EU, får eventuella avtal eller överenskommelser avgöra i vilken utsträckning handräckning för indrivning av den aktuella skatten kan ske.

För att underlätta indrivning och minska kontrollproblem föreslår därför regeringen att konto som ska kunna godtas som skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto i utlandet ska tillhandahållas av ett sådant utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom EU eller från ett utländskt kreditinstituts filial i en stat inom EU. Om det utländska kreditinstitutet eller filialen hör hemma i en stat inom EES som inte är medlem i EU bör det, för att säkerställa kapitalinsättningarna, krävas att det ska finnas ett avtal om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar som har en räckvidd som var likartad med den som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder.

Åtagande att fullgöra de skyldigheter som följer av 21 kap. IL

Om utländska kreditinstitut godtas kunna tillhandahålla skogskonton, skogsskadekonton och naturvårdskonton för avdragsgilla insättningar är det angeläget att de utländska kreditinstitutet iakttar samma skyldigheter som gäller för de svenska kreditinstitut som tillhandahåller sådana konton. I sammanhanget kan noteras att utländska kreditinstitut som tillhandahåller konto från filial i Sverige omfattas av samma skyldigheter som ett svenskt kreditinstitut som tillhandahåller motsvarande konto. Ett utländskt företag som inte är etablerat i Sverige lyder emellertid inte under svensk jurisdiktion. För att kunna tillhandahålla de aktuella kontona krävs (och föreslås krävas vad gäller naturvårdskonto) att kreditinstitutet uppfyller vissa skyldigheter enligt inkomstskattelagen. Det gäller bl.a. skyldighet att betala ut kvarstående medel på kontot efter en viss tid samt att vid byte av kreditinstitut lämna vissa uppgifter till mottagande kreditinstitut. För att upprätthålla en korrekt beskattning är det viktigt att utländska kreditinstitut som avser att tillhandahålla skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto och som inte lyder under svensk jurisdiktion åtar sig att uppfylla de skyldigheter som följer med dessa konton.

Av EU-domstolens praxis framgår att administrativa ålägganden kan utgöra en faktor som påverkar bedömningen av om regler, som avser att tillgodose intresset av att skatt tas ut, är adekvata och proportionella, dvs. om reglerna kan anses förenliga med EU-rätten (jfr prop. 2007/08:55 s. 63). Ett åtagande för utländska kreditinstitut att följa bestämmelserna som rör skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto i inkomstskattelagen bedöms nödvändigt för att medel på dessa konton ska kunna beskattas korrekt. Innebörden av åtagandet blir att kreditinstitut som vill tillhandahålla aktuella konton åtar sig att följa samma bestämmelser som deras svenska motsvarigheter. Åtagandet syftar till att undanröja skillnaderna mellan svenska och utländska kreditinstitut. Ett krav på

åtagande att följa aktuella bestämmelser i 21 kap. IL bedöms därmed vara ett administrativt krav som är både adekvat och proportionellt. Prop. 2025/26:69

Mot bakgrund av vad som anges ovan föreslår regeringen att konto som tillhandahålls av ett utländskt kreditinstitut bara godtas som skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto om kreditinstitutet åtar sig att fullgöra de skyldigheter som avser ett sådant konto och som följer av 21 kap. IL. De skyldigheter som avses är att betala ut kvarstående medel från kontot när en viss tid har passerat sedan insättningen samt att lämna uppgifter till mottagande kreditinstitut i samband med att kontomedel förs över till annat kreditinstitut. Det innebär att avdrag inte får göras för belopp som sätts in på ett konto där åtagande inte har lämnats av det utländska kreditinstitutet som tillhandahåller kontot. För att kontot ska behandlas som ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto måste åtagandet ha kommit in till Skatteverket när avdragsrätten prövas.

Åtagande enligt skatteförfarandelagen

Det kommer vara avgörande att det kontoförande institutet lämnar kontrolluppgifter för att medlen på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto ska kunna återföras till beskattning och för att systemet med uppskjuten beskattning ska fungera. I avsnitt 6.2.4 föreslår regeringen att kontrolluppgift ska lämnas om överföring av medel från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto till ett motsvarande konto samt vid närståendes övertagande av medel på ett sådant konto.

Eftersom även utländska kreditinstitut som tillhandahåller konton utanför Sverige föreslås kunna tillhandahålla konton för avdragsgilla insättningar är det angeläget att de utländska kreditinstituten iakttar samma skyldigheter som gäller för svenska kreditinstitut och utländska kreditinstituts filialer i Sverige som tillhandahåller konton av detta slag. Ett utländskt företag som inte är etablerat i Sverige lyder emellertid inte under svensk jurisdiktion.

Utländska företag som driver bankverksamhet i Sverige utan att inrätta filial eller motsvarande etablering i landet ska i dag, enligt 23 kap. 5 § SFL, ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i skatteförfarandelagen. Denna förbindelse ska lämnas innan verksamheten inleds. Syftet är att Skatteverket ska få kontrolluppgifter om räntor, banktillgodohavanden, utdelningar och innehav av värdepapper etc. även när de skattskyldiga anlitat utländska företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet i Sverige.

En utländsk bank som tillhandahåller en typ av konton som är särskilt anpassade för att uppfylla svenska regler om avdrag för insättningar på skogskonton, skogsskadekonton och naturvårdskonton får anses rikta sig till den svenska marknaden. Att en utländsk bank marknadsför en produkt som på detta sätt vänder sig enbart till kunder som är skattskyldiga i Sverige i syfte att tillhandahålla ett medel för att utjämna kontohavarens beskattningsbara inkomster över en längre tid, tyder på ett affärsmässigt engagemang av viss varaktighet. Det bör således vara fråga om gränsöverskridande verksamhet i Sverige och regleringen i 23 kap. 5 § SFL skulle därför i princip täcka in de utländska kreditinstitut som, med

ett etableringskrav knutet till EES, skulle kunna erbjuda aktuella konton utan att ha en filial eller motsvarande etablering i Sverige.

I promemorian Mer förmånlig beskattning vid bl.a. skydd av skog från 2023 skriver Skatteverket att myndighetens erfarenhet är att den förbindelse som lämnas till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgift i vissa fall efterlevs dåligt av de utländska aktörerna. För att godta uppskjuten beskattning måste Sverige ha praktiska möjligheter att beskatta uttagna medel som svarar mot medgivna avdrag. Att utbetalda medel på kontot ska beskattas i sin helhet är en omständighet som innebär att det finns starka skäl för skärpta krav på de utländska aktörer som avser att tillhandahålla skogskonton, skogsskadekonton eller naturvårdskonton, jämfört med de som lämnar kontrolluppgifter som används för att beskatta avkastningen på tillgångarna. Det bedöms därför att en generell förbindelse att lämna kontrolluppgifter som lämnas vid ett enda tillfälle inte är tillräcklig för detta ändamål.

Mot denna bakgrund föreslår regeringen att ett konto som tillhandahålls av ett utländskt kreditinstitut från annat än en filial i Sverige bara godtas som skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto om det utländska kreditinstitutet åtar sig att fullgöra skyldigheter att lämna kontrolluppgift enligt skatteförfarandelagen. Det innebär att avdrag inte får göras för belopp som sätts in på ett konto där åtagande inte har lämnats av det utländska kreditinstitutet som tillhandahåller kontot. För att kontot ska behandlas som ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto måste åtagandet ha kommit in till Skatteverket när avdragsrätten prövas.

Ett åtagande för varje konto

Frågan är om det ska räcka att lämna ett åtagande som gäller alla de konton som ett kreditinstitut tillhandahåller eller om det är mer ändamålsenligt och effektivt att kreditinstitutet lämnar ett åtagande för varje konto som öppnas. Det är viktigt att det föreslagna förfarandet inte blir så krångligt för de utländska kreditinstituterna att det begränsar den fria rörligheten för tjänster. Åtgärden får därför inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess syfte.

Med hänsyn till att behållningen på de tre aktuella kontotyperna består av medel som tillfälligt undantas från beskattning är det nödvändigt att det, redan i samband med att avdragsrätten bedöms, klart och tydligt framgår att det kontoförande institut som tillhandahåller det aktuella kontot är medvetet om sitt ansvar för att medlen återförs till beskattning och att detta sker i rätt tid. Ett åtagande för varje konto är därmed motiverat för att upprätthålla sambandet med den uppskjutna beskattningen. Det är också till fördel för den näringsidkare som vill öppna ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto utomlands om han eller hon direkt kan konstatera om kreditinstitutet uppfyller de formella krav som ställs för att insättningen ska vara avdragsgill. Det föreslås därför att åtagande ska lämnas för varje enskilt skogskonto, skogsskadekonto respektive naturvårdskonto. Det bedöms praktiskt och fullt tillräckligt att åtagande enligt både inkomstskattelagen och skatteförfarandelagen görs i ett sammanhang och konkretiseras i en och samma handling.

De handlingar som kreditinstitutet utfärdar vid insättningstillfället bör med anledning av förslaget kompletteras med en information till den som

öppnar kontot om att det utländska kreditinstitutet åtar sig att fullgöra de skyldigheter som följer av inkomstskattelagen och skatteförfarandelagen. Det formella åtagandet görs därefter gentemot Skatteverket. Kreditinstitut som bara tillhandahåller skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårds-konto ska därmed inte omfattas av skyldigheten att innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i skatteförfarandelagen. Dessa kreditinstitut ska i stället, för att kunna tillhandahålla sådana konton, ge in ett åtagande till Skatteverket om att fullgöra skyldigheter enligt inkomstskattelagen och skatteförfarandelagen.

Ett åtagande som lämnas på detta sätt bör inte öka kreditinstitutets administrativa börda något nämnvärt. Däremot gagnar en sådan rutin Skatteverkets kontrollverksamhet. Den borgar också för att kreditinstitutets skyldigheter blir tydliga för såväl kreditinstitutet som för kontohavaren. I förhållande till åtagandets betydelse bör dessutom en något ökad administration kunna accepteras. Kravet på ett åtagande för varje konto bör mot denna bakgrund ses som en väl avvägd och proportionerlig administrativ åtgärd för att uppnå ändamålet med de nya bestämmelserna.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 21 kap. 35 § IL och införandet av en ny paragraf, 21 kap. 35 a §, i IL, ändringar i 23 kap. 5 § och 38 kap. 1 § SFL och införandet av en ny paragraf, 23 kap. 6 a §, i SFL.

6.2.3 Krav på skattskyldighet inom EES vid övertagande av medel

Regeringens förslag

För att en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning ska få ta över medel på ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårds-konto utan att överlåtaren beskattas krävs att den närstående är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), och inte enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES.

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer i sak överens med regeringens. Promemorians förslag har en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har kommenterat denna fråga särskilt.

Skälen för regeringens förslag

Obeskattade medel kan byta innehavare när en lantbruksenhet med produktiv skogsmark övergår till närstående enligt 21 kap. 41 § IL.

Liknande regler föreslås för område som omfattas av naturvårdsavtal och naturvårdskonto, se avsnitt 5.2.7. Reglerna innebär att det inte nödvändigtvis är samma person som gjort avdrag för insättning på kontot som vid uttag eller utbetalning av medel kommer att vara skattskyldig för dem. Om mottagaren finns i tredjeland har Sverige begränsade möjligheter till effektiv kontroll och uppbörd.

För att minska risken för skatteundandragande föreslår regeringen att övertagande av skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto utan omedelbara beskattningskonsekvenser bara ska vara möjligt om mottagaren är obegränsat skattskyldig i en stat inom EES och inte heller enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES.

Regler som föreskriver olika skattemässiga effekter beroende på vem fastigheten eller området överläts till kan sannolikt inkräkta på de fria kapitalrörelserna, som ska gälla även mellan EU:s medlemsstater och tredjeland. För att en regel som inskränker den fria rörligheten ska kunna rättfärdigas krävs att den kan motiveras utifrån ett unionsrättsligt godtagbart ändamål och att bestämmelsen inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess syfte.

En bestämmelse som begränsar möjligheten att till närstående i vissa fall överlåta medel på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto utan omedelbara beskattningskonsekvenser bedöms som en lämplig åtgärd för att säkra beskattningen med beaktande av de begränsade möjligheter till effektiv kontroll och uppbörd som råder i förhållande till tredjeland. Särskilt gäller det med beaktande av att medlen på dessa konton föreslås kunna placeras hos ett utländskt kreditinstitut. Syftet med den föreslagna regeln är att upprätthålla det samband som måste finnas mellan avdragsrätt för insättning på kontot och att utbetalda belopp från kontot kan beskattas. Att kontomedlen som huvudregel får behållas även om fastigheten eller området överläts innebär dessutom att kontomedlen för det mesta kan stå kvar hos den ursprungliga kontohavaren utan beskattningskonsekvenser. Att kontinuitetsprincipen inskränks bör mot denna bakgrund ses som en proportionell åtgärd som kan rättfärdigas.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 21 kap. 41 § IL och införandet av en ny paragraf, 21 kap. 42 §, i IL.

6.2.4 Kontrolluppgifter enligt skatteförfarandelagen

Regeringens förslag Kontrolluppgift ska lämnas om överföring av medel från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto till ett konto av samma slag. När en kontrolluppgift ska lämnas vid en överföring, en överlåtelse eller ett övertagande av medel ska uppgift lämnas om beloppet. Med belopp ska avses värdet den dag då överföringen, överlåtelsen eller övertagandet skedde. Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för mottagaren. Den ska

också innehålla uppgifter om det mottagande kreditinstitutet samt de konton mellan vilka medel har flyttats.

Uppgift om kontobehållning vid årets utgång avseende skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto ska i fortsättningen lämnas genom en kontrolluppgift. Kontrolluppgift om kontobehållning vid årets utgång ska även lämnas avseende naturvårdskonto.

Kontrolluppgift ska lämnas för varje kalenderår och ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari närmast följande kalenderår.

Kontrolluppgift ska inte lämnas om ränta eller annan avkastning på naturvårdskonto.

Promemorians förslag

Förslaget överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås att kontrolluppgift om överföring av medel ska ha kommit in till Skatteverket inom 30 dagar från den dag kreditinstitutet har fått kännedom om att överföringen har skett. Detsamma föreslås gälla för uppgift om överlåtelse, pantsättning eller övertagande av kontomedel. I promemorian lämnas inte något förslag om att skyldigheten att lämna uppgifter avseende kontobehållning ska föras över till skatteförfarandelagen eller att uppgiften ska lämnas avseende naturvårdskonto.

Remissinstanserna

Skatteverket tillstyrker förslaget om löpande kontrolluppgifter. Förslaget medför ett behov av systemutveckling som kan uppskattas till 5 000 arbetstimmar. För att hinna genomföra utvecklingen bör därför ikraftträdande skjutas fram. Remissinstansen för även fram att om lagen om ränta på skogskonto m.m. upphävs bör skatteförfarandelagen kompletteras med bestämmelser om att kreditinstitut ska lämna uppgift om kontobehållning avseende skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto. Uppgiften bör avse behållningen på varje enskilt konto vid kalenderårets slut och bör lämnas för varje konto separat. *Näringslivets Skattedelegation*, till vilket yttrande *Svenskt Näringsliv* ansluter sig, avstyrker förslaget om löpande kontrolluppgiftsskyldighet. *Svenska Bankföreningen* är kritisk till förslaget att kontrolluppgift om överfört, överlåtet, pantsatt och övertaget kontomedel på skogskonton och skogsskadekonton ska lämnas till Skatteverket 30 dagar från den dag kreditinstitutet har fått kännedom om överföringen, överlåtelsen, pantsättningen eller övertagandet. Att ställa om delar av rapporterings-systemet från att vara årsbaserat till löpande rapportering innebär omfattande systemutveckling som kommer ta tid. Det behöver även skapas nya processer inom bankerna.

Skälen för regeringens förslag

Kontrolluppgifter ska lämnas vid överföring, överlåtelse och övertagande av medel

I avsnitt 6.2.2 föreslås att skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto som tillhandahålls av ett utländskt kreditinstitut från annat än en filial i Sverige under vissa förutsättningar ska kunna godtas som ett sådant

konto. En sådan förutsättning är att det utländska kreditinstitutet åtar sig att fullgöra vissa skyldigheter. Om medel på ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto förs över till ett utländskt kreditinstitut är det därför viktigt att Skatteverket kan få information om transaktioner som innebär att kontomedel flyttas utanför svensk jurisdiktion. Det är också av vikt att medlen på utländska konton kan följas vid byten mellan utländska kreditinstitut.

Medel som en person för över från ett konto till ett motsvarande konto inom samma kreditinstitut utgör inte ett uttag. Detta framgår av RÅ 1972 ref. 58. En sådan överföring omfattas därför inte av dagens bestämmelser som reglerar i vilka fall en kontrolluppgift ska lämnas. För att kunna följa betalningstransaktioner behöver Skatteverket få in kontrolluppgifter vid överföring av medel till ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto i utländskt kreditinstitut. Motsvarande behov finns om medel förs över till ett nytt konto inom samma kreditinstitut, men utanför svensk jurisdiktion.

Som beskrivits tidigare framgår av EU-domstolens praxis att administrativa ålägganden kan utgöra en sådan faktor som påverkar bedömningen av om regler som avser att tillgodose intresset av att skatt tas ut är adekvata och proportionella, dvs. om reglerna kan anses förenliga med EU-rätten. Ett sådant särskilt administrativt krav som ett åtagande innebär för utländska kreditinstitut kan som beskrivits i bl.a. avsnitt 6.2.2 motiveras som både adekvat och proportionellt, eftersom det utgör grunden för en nödvändig kontroll. Att lägga på ett ytterligare administrativt krav som endast avser överföring av medel från skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto till ett motsvarande konto i utlandet riskerar att inte vara adekvat och proportionellt, eftersom ett sådant krav ytterligare skulle öka skillnaden i behandling av utländska aktörer jämfört med svenska (jfr prop. 2007/08:55 s. 61–63). En ny kontrolluppgiftsskyldighet vid överföring av medel till ett annat kreditinstitut bör därför omfatta överföring till alla kreditinstitut, oavsett om de mottagande kreditinstituten är etablerade i Sverige eller utomlands. Detsamma gäller överföring av medel från konton inom samma kreditinstitut. Kontrolluppgiftsskyldighet bör i dessa fall gälla oberoende av till vilket land medel inom samma kreditinstitut förs över. Därför föreslås ett tillägg i 16 kap. 4 § SFL som innebär att kontrolluppgift ska lämnas om överföring av medel från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto till ett annat konto av samma slag. Kontrolluppgift ska i dessa fall lämnas både när kontomedel förs över till ett nytt kreditinstitut och när kontomedel förs över till ett nytt konto i samma kreditinstitut.

Med anledning av förslaget bör det även framgå vilka uppgifter som ska lämnas i kontrolluppgift om överföring av medel från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto till ett annat konto av samma slag. Därför föreslås ett tillägg i 16 kap. 6 § SFL. Tillägget innebär att kontrolluppgiften ska innehålla uppgifter om det överförda värdet den dag då överföringen gjordes. Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för mottagaren samt uppgift om det mottagande kreditinstitutet samt de konton mellan vilka överföring av medel har skett.

Skogskonto och skogsskadekonto kan enligt 21 kap. 41 § IL i vissa fall föras över utan beskattningskonsekvenser till närstående. Liknande regler föreslås i avsnitt 5.2.7 för naturvårdskonto. Av samma skäl som framgår

ovan behöver även kontrolluppgifter som lämnas vid en överlåtelse eller ett övertagande av medel innehålla uppgift om överlåtet eller övertaget belopp. Om medlen ska finnas kvar i befintligt kreditinstitut kan medlen tas över av mottagaren genom att medlen flyttas till ett annat konto av samma slag i mottagarens namn eller att innehavaren av det befintliga kontot ändras. Om medlen på kontot flyttas till ett nytt konto bör kontrolluppgiften innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för mottagaren samt de konton mellan vilka medel har flyttats. Om medlen finns kvar på samma konto behöver Skatteverket endast få uppgift om det överlåtna värdet samt identifikationsuppgifter för den nya innehavaren, dvs. mottagaren av medlen. Om medlen flyttas till ett nytt konto hos ett annat kreditinstitut behöver uppgift lämnas även avseende det mottagande kreditinstitutet.

För att det ska vara tydligt att identifikationsuppgifter för en ny innehavare, liksom uppgift om mottagande kreditinstitut, behöver lämnas både när det är fråga om en överföring mellan en persons egna konton och vid överlåtelse eller övertagande av kontomedel, har 16 kap. 6 § femte och sjunde punkterna SFL en annan språklig utformning än den som *Lagrådet* har föreslagit.

Kontrolluppgifter ska lämnas avseende behållning på konto

I avsnitt 5.3 föreslås att lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. upphävs. Denna lag innehåller föreskrift om att kreditinstitut ska lämna uppgift om bl.a. ränta och kontobehållning på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto. Den ränta som tillgodoräknas ett konto ska beskattas när medlen tas ut. *Skatteverket* anför att uppgift om kontobehållning behövs för att säkerställa korrekt beskattning inom skogskontosystemet och det föreslagna naturvårdskontosystemet. Kontoförande institut behöver därför lämna kontrolluppgift för kontohavarens kontobehållning avseende skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto. Har kontohavaren flera sådana konton anser Skatteverket att uppgift ska lämnas för varje konto.

Regeringen delar Skatteverkets uppfattning att uppgift om kontobehållning även i framtiden bör lämnas avseende skogskonto och skogsskadekonto. Av samma skäl bör uppgifterna även fortsättningsvis lämnas avseende upphovsmannakonto för att ge myndigheten möjlighet att kontrollera att även ränta som har tillgodoräknats ett upphovsmannakonto blir korrekt beskattat vid t.ex. en framtida utbetalning. Mot bakgrund av förslaget att ränta på dessa konton inte längre ska beskattas vid tillgodoskrivningen behöver kreditinstitut inte längre lämna uppgift om tillgodoskriven ränta. Skyldigheten att även fortsättningsvis lämna uppgift avseende behållning på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto bör föras över till i skatteförfarandelagen. Uppgiften om kontobehållning ska därför fortsättningsvis lämnas i form av en kontrolluppgift.

Av samma skäl, och mot bakgrund av förslaget i avsnitt 6.2.5 om avskattning av medel på naturvårdskonto, bör kreditinstitut även vara skyldiga att lämna uppgift om kontobehållning avseende naturvårdskonto. Bestämmelsen i skatteförfarandelagen bör därför kompletteras så att den även avser behållning på sådana konton. En ytterligare skyldighet att

lämna kontrolluppgift innebär en ökad administrativ börda för kreditinstituten. Kontobehållning är dock en uppgift som kreditinstituten måste föra register över och som de ska lämna till kontohavare. Uppgiften lämnas som framgår ovan i dag för skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto. Den ökade administrativa bördan för kreditinstituten att lämna uppgift också om behållning på ett naturvårdskonto anser regeringen vägs upp av behovet av underlag för att identifiera risk för att medel på sådana konton tas ut utan att de återförs till beskattning. Frågan om uppgifter ska lämnas avseende varje enskilt konto bedöms falla utanför det aktuella lagstiftningsärendet och behandlas därför inte vidare här.

Kontrolluppgifter bör innehålla uppgift om kontobehållning vid årets slut

Skatteverket anför att uppgift om kontobehållning bör avse behållningen vid årets slut. Regeringen delar denna bedömning. För att underlätta för Skatteverkets kontrollmöjligheter bör behållning vid årets slut vara en uppgift som lämnas i samtliga kontrolluppgifter avseende skogskonto, skogsskadekonto, naturvårdskonto och upphovsmannakonto. Detta får till följd att den uppgift om kontobehållning som ska lämnas ska avse behållningen vid utgången av kalenderåret före det år då kontrolluppgift lämnas in. Om en innehavare av ett skogskonto m.m. har tagit ut samtliga medel på kontot ska således en kontrolluppgift lämnas om det uttagna beloppet samt uppgift om att kontobehållning är 0 kronor per den 31 december det år då uttaget sker. På samma sätt ska, vid en överföring av kontomedel från ett kreditinstitut till ett annat, det institut som för över medlen redovisa det överförda beloppet samt uppgift om att kontobehållningen är 0 kronor per den 31 december. Det mottagande kreditinstitutet ska redovisa den inbetalning som har gjorts och kontobehållningen per den 31 december. Även när en kontrolluppgift ska lämnas avseende en inbetalning är det kontobehållningen per 31 december det år då inbetalning sker som ska redovisas i kontrolluppgiften.

Kontrolluppgifter ska lämnas årligen

Nästa fråga att ta ställning till är vid vilken tidpunkt kontrolluppgifter ska ha kommit in till Skatteverket. Inkomstskattelagen hindrar inte att en kontohavare byter konto och kreditinstitut flera gånger under samma år. I promemorian anges att det är angeläget att det vid varje överföringstillfälle är möjligt att kontrollera om villkoren för fortsatt uppskjuten beskattning är uppfyllda. Detsamma gäller vid överlåtelse och pantsättning av kontomedel eller när närstående tar över sådana medel. En kontrolluppgift när medel på ett skogskonto, skogsskadekonto, eller naturvårdskonto förs över till ett motsvarande konto, vid överlåtelse eller när avtal träffas om pantsättning samt när kontomedel tas över av närstående bör därför lämnas i nära anslutning till överföringen. I promemorian föreslås mot denna bakgrund att en sådan kontrolluppgift ska ha kommit in till Skatteverket inom 30 dagar från den dag kreditinstitutet har fått information om att en överföring har skett.

Svenska bankföreningen framför att det innebär en omfattande systemutveckling att ställa om från ett årsbaserat rapporteringssystem till ett löpande. Det kommer därtill i många fall vara en omöjlighet att rapportera uppgifterna vid benefika fång, såsom arv, gåva, bodelning och

testamente. De arvsskiftesuppdrag som kommer in till banken har långa ledtider och det finns ofta behov av att komplettera uppgifterna. Skatteverket, som tillstyrker förslaget om att kontrolluppgifter vid vissa överföringar ska lämnas löpande, har i sitt remissvar uppskattat behovet av systemutveckling till följd av införandet av en löpande kontrolluppgiftsskyldighet till 5 000 arbetstimmar. Till följd av detta anser Skatteverket att ikraftträdandet bör flyttas fram till i vart fall den 1 juli 2026 för att den nödvändiga systemutvecklingen ska kunna ske.

Mot denna bakgrund anser regeringen att värdet av att införa en skyldighet att lämna kontrolluppgifter inom 30 dagar behöver vägas mot den ökade kostnaden för att införa en sådan löpande kontrolluppgiftsskyldighet jämfört med om uppgifterna kan lämnas in årligen. Det är förvisso angeläget att för varje överföringstillfälle kontrollera om villkoren för fortsatt uppskjuten beskattning är uppfyllda. Beskattningskonsekvenserna av att villkoren inte längre är uppfyllda ska dock redovisas årligen i en inkomstdeklaration. Skatteverket har därmed samma kontrollmöjligheter vid en årlig uppgiftsskyldighet som vid en löpande uppgiftsskyldighet. Vid en årlig uppgiftsskyldighet kan Skatteverkets kontroll komma att inledas först sedan en längre tid har förflutit från det att en överföring sker till dess Skatteverket får in kontrolluppgiften. Förslaget om en löpande uppgiftsskyldighet kan ses mot denna bakgrund. Det saknas dock underlag för att bedöma storleken av en sådan uppbördsrisk. Det kan dessutom antas att en stor del av uppbördsrisken är kopplad till de fall då överföring sker till ett konto i utländska kreditinstitut. Som framgår av avsnitt 9.2 är effekten av de förslag som innebär en anpassning av EU-rätten liten i förhållande till effekten av övriga förslag. Mot bakgrund av detta anser regeringen att det är tillräckligt att de nya uppgifterna lämnas årligen. Det saknas anledning att frånga den huvudregel för när kontrolluppgifter ska lämnas som finns i 24 kap. 1 § SFL. Kontrolluppgifterna ska därför lämnas för varje kalenderår och ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari närmast följande kalenderår.

Enligt lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. ska kreditinstitut till Skatteverket lämna uppgifter senast före utgången av månaden efter den månad då räntegottskrivning skett. Mot bakgrund av att uppgifterna ska användas för kontrolländamål och ska avse behållning vid årets slut är det lämpligt att uppgifterna lämnas årligen och vid den tidpunkt som kontrolluppgifter enligt huvudregeln ska lämnas in. Kontrolluppgift avseende kontobehållning bör därför lämnas för varje kalenderår och ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari närmast följande kalenderår. Detta bör innebära en minskad administrativ börda för kreditinstituten jämfört med att behöva lämna in kontrolluppgift om ränta och kontobehållning löpande.

Eftersom skälen för att införa en skyldighet att lämna kontrolluppgift avseende behållning på naturvårdskonto är desamma som för skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto bör ändringarna i skatteförfarandelagen även gälla naturvårdskonto. En sådan årlig kontrolluppgiftsskyldighet som ska uppfyllas per den 31 januari året efter beskattningsåret bör innebära att ökningen av den administrativa bördan för kreditinstituten begränsas.

Kontrolluppgift avseende ränta ska lämnas enligt 17 kap. 4 § SFL. Från denna skyldighet undantas redan ränta och annan avkastning på skogskonto och skogsskadekonto. Det saknas skäl att kräva att kreditinstitut lämnar uppgift om ränta eller annan avkastning på naturvårdskonto. Bestämmelsen i skatteförfarandelagen bör därför ändras så att naturvårdskonton undantas från kravet på att lämna kontrolluppgift om ränta.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 16 kap. 4 och 6 §§, 17 kap. 4 §, 23 kap. 2 § och 38 kap. 1 § SFL.

6.2.5 Avskattning av kontomedel när kontrolluppgift inte lämnas

Regeringens förslag

Om kontoförande kreditinstitut inte fullgör sin skyldighet att lämna kontrolluppgift om uttag, utbetalning, överföring m.m. för skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto ska samtliga medel på kontot tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Medlen ska tas upp till beskattning det beskattningsår som kontrolluppgiften hade avsett om den lämnats.

Om kreditinstitutet vid enstaka tillfällen har underlåtit att lämna kontrolluppgift ska medlen på kontot inte tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om kontohavaren själv lämnar de uppgifter som skulle ha framgått av kontrolluppgiften senast den 31 oktober året efter beskattningsåret.

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer i sak överens med regeringens. Promemorians förslag har en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

Näringslivets skattedelegation, till vilket yttrande *Svenskt Näringsliv* ansluter, avstyrker förslaget och anser att det är oproportionerligt att felhantering hos ett kreditinstitut leder till beskattningskonsekvenser för den enskilde. *Mellanskog* är kritisk till att brister i ett utländskt kreditinstituts kontrolluppgifter leder till bestraffning av skogsägaren och efterfrågar en tidsfrist och möjlighet till dispens vid enstaka fel. *Svenska Bankföreningen* anser att om det framöver ska lämnas fler kontrolluppgifter, löpande under året och vid fler händelser innebär det en ökad administration och manuell hantering vilket leder till ökade risker för fel och rättelser. Därför anser remissinstansen att förslaget om avskattning ska begränsas till att avse situationen när banken har missat att lämna kontrolluppgifter enligt 16 kap. 4 § 2 SFL.

Kreditinstituten som tillhandahåller skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto är skyldiga att lämna kontrolluppgifter för dessa konton. Även om det är den skattskyldige som i första hand är ansvarig för att i rätt tid ta upp skattepliktiga intäkter till beskattning, är systemet med kontrolluppgifter ett viktigt kontrollverktyg. Eftersom skattepliktiga uttag från dessa konton kan göras vid ett eller flera tillfällen, i stort sett när som helst inom en lång tidsperiod (tio år för skogskonto och naturvårdskonto, tjugo år för skogsskadekonto), är det av yttersta vikt att Skatteverket kan förlita sig på kontrolluppgifter som visar hur stora uttag som görs från kontot under en viss beskattningsperiod. Om systemet med kontrolluppgifter fallerar, riskerar betydande belopp att helt undgå beskattning på grund av de tidsgränser som finns för omprövning och efterbeskattning. Mot denna bakgrund föreslår regeringen att medlen på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto ska kunna återföras till beskattning om det kontoförande institutet inte uppfyller sin skyldighet att lämna kontrolluppgifter. Det spelar för frågan om denna avskattning ingen roll om kontot tillhandahålls från Sverige eller från ett annat land.

Svenska Bankföreningen anser att för det fall det ska lämnas fler kontrolluppgifter, löpande under året och vid fler händelser, finns ökande risker för fel och efterföljande rättelser. Som framgår ovan i avsnitt 6.2.4 går regeringen inte vidare med promemorians förslag om löpande kontrolluppgiftsskyldighet under året. Svenska kreditinstitut lämnar redan idag kontrolluppgifter avseende uttag och utbetalning från skogskonto och skogsskadekonto samt om överlåtelse, pantsättning och övertagande av kontomedel på sådana konton. Regeringen föreslår i avsnitt 6.2.4 att kontrolluppgiftsskyldigheten utökas till att omfatta även överföring av medel mellan två skogskonton respektive två skogsskadekonton. Motsvarande kontrolluppgiftsskyldighet föreslås gälla också för naturvårdskonton. Att kontrolluppgiftsskyldigheten utökas till att också omfatta överföringar mellan två motsvarande konton är enligt regeringens mening inte en så omfattande förändring att risken för felaktiga kontrolluppgifter bör öka. Den utökade kontrolluppgiftsskyldighet som föreslås omfattar sådana uppgifter som kreditinstituten ändå måste spara med hänsyn till andra föreskrifter, såsom bokföringslagen. Det föreslås även att kontrolluppgift vid överföring, överlåtelse eller övertagande av kontomedel, utöver information om vilket belopp som har överförts, överlåts eller övertagits, ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för mottagaren, och vid överföring uppgift om kreditinstitut samt de konton mellan vilka överföringen av medel har skett.

Svenska bankföreningen anser vidare att avskattningsbestämmelsen bör begränsas till fall som enbart rör uttag och utbetalning. Uttag, utbetalning, överföring, överlåtelse, pantsättning och övertagande av kontomedel är olika sätt som den skattskyldige kan förfoga över kontomedlen. Huvudregeln är att sådana förfoganden utlöser beskattning för kontoinnehavaren, även om vissa undantag finns, t.ex. vid byte av kreditinstitut och vid vissa generationsskiften. Det är därför enligt regeringens mening lika viktigt att kontrolluppgift lämnas vid överföring, överlåtelse, pantsättning och övertagande av medel som vid uttag eller utbetalning. Avskattningsbestämmelsen bör därmed omfatta situationen

att en skyldighet att lämna kontrolluppgift föreligger för kreditinstitutet på grund av att det skett någon av de transaktioner som nämns i 16 kap. 4 § 2–4 SFL.

Näringslivets Skattedelegation, Svenskt Näringsliv och Mellanskog anser att det är oproportionerligt att felhantering hos ett kreditinstitut leder till beskattningskonsekvenser för den enskilde fastighetsägaren. Regeringen redogör ovan i avsnitt 6.2.4 för den ökade uppbördsrisk som den föreslagna anpassningen till EU-rätten kan antas innebära. Regeringen anser mot denna bakgrund, och med hänsyn till att den enskilde ges en möjlighet att läka bristen, att den föreslagna avskattningsbestämmelsen är proportionerlig.

Avskattning ska om den aktualiseras ske det beskattningsår som kontrolluppgiften hänför sig till, eftersom det är under detta beskattningsår som händelsen som medförde en skyldighet att lämna kontrolluppgift inträffade. Därmed föreslås att om kontrolluppgifter inte har lämnats, ska medlen på kontot tas upp till beskattning det beskattningsår som kontrolluppgiften hade avsett om den lämnats.

Vid avskattning tvingas den enskilde näringsidkaren återföra ett avdrag till beskattning på grund av att det kreditinstitut som näringsidkaren har anlitat inte fullgör sina skyldigheter. Det är därför rimligt att ge den enskilde näringsidkaren möjlighet att läka bristen. Om de uppgifter som skulle ha lämnats av kreditinstitutet lämnas av den enskilde bör avskattning inte ske. Ett beslut om att återföra kontomedel till beskattning bör därför föregås av att kontohavaren ges tillfälle att själv komma in med uteblivna uppgifter för att på så sätt undgå att kontobehållningen återförs till beskattning. Informationen kan antingen lämnas i inkomstdeklarationen eller som en separat uppgift till Skatteverket. Kontoinnehavaren är redan idag ansvarig för att ta upp skattepliktiga belopp i inkomstdeklarationen, oavsett om kreditinstitutet har fullgjort sin skyldighet att lämna kontrolluppgift eller inte. Den information som kontoinnehavaren ska lämna till Skatteverket för att undvika avskattning, är den information som skulle ha framgått av kontrolluppgiften om den hade lämnats. För att undvika avskattning ska kontoinnehavaren lämna de uppgifter som skulle ha lämnats i kontrolluppgift enligt 16 kap. 4 § 2–4 och 6 § SFL.

Eftersom det är fråga om att läka en brist i efterhand bör en tidsgräns sättas inom vilken uppgifterna ska ha lämnats. För att skapa praktiska förutsättningar för Skatteverket att kunna lämna besked om slutlig skatt inom den tidsgräns som anges i 56 kap. 10 § SFL bör uppgifterna komma in senast den 31 oktober året efter beskattningsåret. För att underlätelser av detta slag inte ska sättas i system bör avskattning underlätas endast när kreditinstitutet vid enstaka tillfällen har brustit i sin uppgiftsskyldighet. Att möjligheten att läka brister i kontrolluppgift begränsas till enstaka tillfällen innebär att ett ansvar läggs på kontohavaren att se till att kreditinstitutet uppfyller sina skyldigheter, och att hantera konsekvenserna av att kreditinstitutet inte sköter sig. Det bedöms av stor vikt för systemet att korrekta kontrolluppgifter lämnas utan dröjsmål. Möjlighet till komplettering till och med den 31 oktober året efter beskattningsåret bedöms i detta sammanhang utgöra en generös tidsram för kontohavaren att läka eventuella brister.

Förslagen medför införande av två nya paragrafer, 21 kap. 37 a och 37 b §§, IL.

6.2.6 Valutakursförändringar

Regeringens förslag

Valutakursförändringar på fordringar på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto ska beaktas först vid beskattningen.

Medel på konto i utländsk valuta ska värderas till kursen den dag medlen betalas ut eller skulle ha betalats ut. Om medlen ska tas upp till beskattning för att kontoförande kreditinstitut inte fullgjort sin skyldighet att lämna kontrolluppgift ska värderingen göras till kursen vid utgången av det beskattningsår medlen ska tas upp som intäkt.

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer i sak överens med regeringens. Promemorians förslag har en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har kommenterat denna fråga särskilt.

Skälen för regeringens förslag

Medel på skogskonto och skogsskadekonto beskattas i dag i inkomstslaget näringsverksamhet när de betalas ut eller skulle ha betalats ut på grund av att tidsfristen i 21 kap. 36 § andra stycket IL har gått ut. Sätts medlen in i utländsk valuta kommer valutakursförändringar att få skattemässig effekt eftersom behållningen räknas om till svensk valuta. I det fall en valutakursvinst gjorts under den tid medlen varit insatta på kontot kommer valutakursvinsten att läggas till grund för beskattning. På motsvarande sätt kommer en valutakursförlust att leda till att en del av det medgivna avdraget inte kommer att återföras till beskattning.

Det är angeläget att valutakursförändringar inte får genomslag vid beskattningen flera gånger. Enligt 14 kap. 8 § IL ska fordringar, skulder, avsättningar och kontanter i utländsk valuta, som inte tas upp till det verkliga värdet enligt 17 kap. 20 § IL, värderas till kursen vid beskattningsårets utgång. Det innebär att realiserade vinster eller förluster till följd av ändrade valutakurser ska påverka det beskattningsbara resultatet. Bestämmelsen i 14 kap. 8 § IL har en generell utformning och gäller alla slag av fordringar i näringsverksamheten. Regeln är inte beroende av hur företaget har redovisat posterna. Oavsett om företaget beaktat kursändringar i räkenskaper ska balansdagens valutakurser tillämpas vid beskattningen. Den förändring av tillgångarnas värde som beror på att olika valutakurser tillämpas vid räkenskapsårets början och slut är skattepliktig respektive avdragsgill. Det förutsätter dock att postens värdering i redovisningen är kopplad till beskattningen genom 14 kap. 2 §

IL eller att den omfattas av reglerna i 14 kap. 8 § IL. Enligt 14 kap. 2 § IL ska resultatet beräknas enligt bokföringsmässiga grunder och inkomster och utgifter ska periodiseras enligt god redovisningssed om inte annat är särskilt föreskrivet i lag.

För att säkerställa att kontomedel på konton i utlandet inte påverkar det beskattningsbara resultatet flera gånger behövs en bestämmelse som uttryckligen anger att vinster och förluster på grund av valutakursförändringar ska beaktas först vid beskattningen enligt 21 kap. IL.

Kontomedel i utländsk valuta som återförs till beskattning i Sverige måste räknas om till svensk valuta. Att omräkningen inte nödvändigtvis motsvaras av en verklig valutatransaktion innebär att det är en rent skatteteknisk åtgärd som inte behöver återspeglas i den skattskyldiges bokföring. Hur omräkningen ska göras måste därför regleras särskilt. Mot denna bakgrund föreslås en bestämmelse om att medel i utländsk valuta ska värderas till kursen den dag då medlen betalas ut eller skulle ha betalats ut. Med att medel skulle ha betalats ut åsyftas kreditinstitutets skyldighet att enligt 21 kap. 36 § andra stycket IL betala ut kvarstående medel efter att tio år eller, när det gäller skogsskadekonto, tjugo år har gått från ingången av det år då insättning senast skulle göras. Om medlen enligt förslag i avsnitt 6.2.5 ska beskattas för att kontrolluppgift inte lämnats, ska värderingen i stället göras till kursen vid utgången av det beskattningsår då medlen ska tas upp som intäkt.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 14 kap. 8 § IL och införandet av en ny paragraf, 21 kap. 37 c §, i IL.

6.2.7 Kapitalunderlaget för räntefördelning och expansionsfond

Regeringens förslag

Vid beräkning av kapitalunderlaget för räntefördelning och expansionsfond ska medel på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto i utländsk valuta värderas till kursen vid tidpunkten för den insättning på kontot som medförde avdrag.

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har kommenterat denna fråga särskilt.

Skälen för regeringens förslag

Medel på skogskonto och skogsskadekonto ska vid beräkning av kapitalunderlaget för positiv eller negativ räntefördelning enligt 33 kap. 12 § IL tas upp till halva beloppet. Motsvarande gäller för kapitalunderlag

för expensionsfond enligt 34 kap. 7 § IL. I avsnitt 5.2.8 föreslås paragrafen omfatta också naturvårdskonto. Prop. 2025/26:69

I avsnitt 6.2.6 föreslås att valutakursförändringar på fordringar på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto ska beaktas först när beskattning ska ske av medel på ett sådant konto. Om beskattning inte har skett och beräkning av kapitalunderlag ska göras behövs en bestämmelse om när utländsk valuta på kontot ska räknas om till svenska kronor. Bortsett från att medel på aktuellt konto i utländsk valuta ska värderas vid beskattningen, sker en värdering av kontot i utländsk valuta vid insättningen eftersom avdraget i inkomstdeklarationen yrkas i svenska kronor. Av förenklingsskäl bör medel på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto vid beräkning av kapitalunderlaget för räntefördelning och expensionsfond värderas till kursen vid tidpunkten för den insättning på kontot som medförde avdrag. Ränta som gottskrivits på kontot kommer med en sådan regel visserligen att värderas till kursen vid ett annat tillfälle än gottskrivningstidpunkten, men det bedöms godtagbart av förenklingsskäl.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 33 kap. 12 § IL.

7 Personuppgiftsbehandling

Regeringens bedömning

Den personuppgiftsbehandling som förslaget om ersättningsfond för naturvårdsmark och utökad skyldighet att lämna kontrolluppgifter ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Den befintliga reglering som finns på personuppgiftsområdet är tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket med anledning av förslaget.

Promemorians bedömning

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna

Skatteverket lyfter fram att förslagen från Utredningen om dataskydd och kontroll hos Skatteverket, Tullverket och Kronofogden (betänkande SOU 2023:100) innebär att regler om särskilda gallringsbestämmelser inte behövs.

Skälen för regeringens bedömning

Förslagen om ersättningsfond för naturvårdsmark och utökad skyldighet att lämna kontrolluppgifter kan ge upphov till en sådan personuppgiftsbehandling som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning

(EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning. De personuppgifter som kan komma att behandlas är uppgifter för att identifiera skattebetalare (t.ex. namn och personnummer) och kontaktuppgifter (t.ex. postadress). Behovet av den nya uppgiftsskyldighet som medför personuppgiftsbehandlingen avseende naturvårdskonto beskrivs i avsnitt 5.2.11. EU:s dataskyddsförordning är i alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga EU:s medlemsländer. Förordningen, som utgör den generella regleringen av personuppgiftsbehandling inom EU, tillåter och förutsätter ibland att medlemsstaterna kompletterar förordningen med nationell lagstiftning. För Skatteverkets personuppgiftsbehandling i beskattningsverksamheten finns lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och den tillhörande förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innehåller bestämmelser som kompletterar EU:s dataskyddsförordning. Förutom vid behandling av personuppgifter om enskilda personer gäller vissa bestämmelser även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (se 1 kap. 1 § andra stycket i nämnda lag).

Den nu aktuella behandlingen av personuppgifter bedömer regeringen är nödvändig för att Skatteverket ska kunna fullgöra sitt myndighetsutövande uppdrag. Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen är alltså främst att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning (artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning), alternativt för att behandlingen är nödvändig för att fullgöra kreditinstitutens skyldighet att lämna kontrolluppgifter (artikel 6.1 c i EU:s dataskyddsförordning). Den utökade skyldigheten för kreditinstitut att lämna kontrolluppgifter behandlades i Finansdepartementets promemoria, men nämndes inte särskilt under promemorians avsnitt för personuppgiftsbehandling. Den aktuella grunden för behandlingen är fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3. Den rättsliga grunden är bl.a. fastställd i de lagförslag som lämnas i denna proposition, och de närmare ändamålen för behandlingen liksom andra specificerade bestämmelser finns i lagen och förordningen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Av 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet framgår att uppgifter bl.a. får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter (punkt 1), revision och annan analys- eller kontrollverksamhet (punkt 4) och tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning (punkt 5). Av 2 kap. 2 § framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9 och 4 a §. I bl.a. 2 kap. 3 § och i förordningen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Den behandling av uppgifter som förslagen om ersättningsfond för naturvårdsmark och

utökad skyldighet att lämna kontrolluppgifter ger upphov till hos Skatteverket i beskattningsdatabasen är tillåten enligt de angivna bestämmelserna. Behandlingen har därmed laglig grund enligt artikel 6.1 e samt 6.3 EU:s dataskyddsförordning.

De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 eller uppgifter om lagöverträdelser som avses i artikel 10 i EU:s dataskyddsförordning.

När det gäller frågan om personuppgiftsbehandlingen är proportionerlig konstateras att uppgifterna som ska behandlas uppkommer till följd av vissa frivilliga skattemässiga dispositioner. Mot denna bakgrund och med beaktande av uppgifternas karaktär torde intrånget i de registrerades personliga integritet vara förhållandevis litet. Uppgifterna bedöms nödvändiga för en ändamålsenlig kontroll och de föreslagna reglerna en nödvändig och proportionerlig åtgärd för att reglerna ska uppfylla sitt syfte, utan att gå längre än vad som bedöms nödvändigt.

Mot denna bakgrund bedöms sammanfattningsvis att den personuppgiftsbehandling som förslagen ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning och att den befintliga regleringen på personuppgiftsområdet är tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske hos Skatteverket med anledning av förslagen. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering i lag om denna behandling.

Den 6 november 2025 beslutade regeringen lagrådsremissen Framtidens dataskydd vid Skatteverket, Tullverket och Kronofogdemyndigheten. I lagrådsremissen föreslår regeringen bl.a. att lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska upphävas och ersättas av en ny lag, beskattningsdatalagen. Den nya lagen föreslås träda i kraft den 2 april 2026. Det pågående arbetet med en ny dataskyddsreglering för bl.a. Skatteverket bör inte föregripas och den nuvarande dataskyddsregleringen inte frångås förrän den har ersatts av en ny reglering. Därtill rör de bestämmelser om gallring som *Skatteverket* har lämnat synpunkter på i remissen förhållanden som regleras i förordningar och bemöts därför inte av regeringen i denna proposition.

8 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag

De föreslagna bestämmelserna i inkomstskattelagen ska träda i kraft den 1 april 2026. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet. Lagen tillämpas första gången på allframtidsupplåtelser och inlösen med stöd av miljöbalken eller skogsvårdslagen samt naturvårdsavtal som träffas efter den 31 mars 2026.

Den nya bestämmelsen i 21 kap. 37 a § ska inte tillämpas vid utebliven kontrolluppgift hänförlig till uttag, utbetalning, överlåtelse eller övertagande av medel som sker före ikraftträdandet.

De föreslagna bestämmelserna i skatteförfarandelagen ska träda i kraft den 1 april 2026. Äldre bestämmelser ska tillämpas på kontrolluppgifter som avser tid före ikraftträdandet.

Lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. upphävs från och med den 1 april 2026. Lagen är fortsatt tillämplig på ränta som gottskrivits kontot innan lagen upphör att gälla.

Promemorians förslag

Promemorians förslag stämmer delvis överens med regeringens. Promemorians förslag reglerar inte 21 kap. 37 a § inkomstskattelagen, förkortad IL, särskilt.

Remissinstanserna

Skatteverket anför att promemorians samtliga förslag ska träda i kraft den 1 januari 2027. Enligt remissinstansen är systemet för att ta emot kontrolluppgifter inte anpassat till löpande intag av uppgifter. Skatteverkets bedömning är att den tidigaste tidpunkten för att få nödvändiga bestämmelser på plats är den 1 juli 2026.

Näringslivets Skattedelegation anser att flera av förslagen kommer att kräva omfattande systemförändringar för berörda kreditinstitut och ifrågasätter om det finns förutsättningar för ett ikraftträdande redan den 1 april 2026. *Svenska Bankföreningen* ser inte några förutsättningar för ikraftträdande av reglerna för naturvårdskonto redan den 1 april 2026. Remissinstansen anför att bankerna, för att kunna erbjuda ett naturvårdskonto, måste genomföra en omfattande systemutveckling. Remissinstansen bedömer att naturvårdskonto inte kan tillhandahållas kunder förrän 2027 eller 2028. Förutom den systemutveckling som måste göras lyfter remissinstansen fram behovet av att upprätta nya produkt- och processbeskrivningar och manuella rutiner för rättelser, vid flyttar mellan banker och överföringar. Vad gäller slopande av källskatt på ränta på skogskontomedel m.m. anför remissinstansen att det är olämpligt att förändringen sker mitt i ett kalenderår, då en sådan ordning medför utmaningar i förhållande till rapportering, inbetalning av skatt och de systemändringar som skulle behövas med anledning av detta.

Skälen för regeringens förslag

För att förenkla och förbättra skattereglerna för skogsägare m.fl. och anpassa reglerna till EU-rätten är det angeläget att de föreslagna författningsändringarna träder i kraft så snart som möjligt. Enskilda näringsidkare, som särskilt berörs av regeringens förslag avseende skogskonto, naturvårdskonto m.m., har kalenderår som beskattningsår. Med hänsyn till förslagets omfattning bedöms det dock inte möjligt att de föreslagna bestämmelserna ska hinna träda i kraft så att de kan tillämpas på hela beskattningsår 2026. Regeringen bedömer det möjligt för de föreslagna bestämmelserna att träda i kraft tidigast den 1 april 2026 och kunna tillämpas för första gången på allframtidsupplåtelser och inlösen med stöd av miljöbalken eller skogsvårdslagen samt naturvårdsavtal som träffas efter den 31 mars 2026. Den något ökade administration som

föreslaget ikraftträdande medför för näringsidkare som har kalenderår som räkenskapsår bedöms acceptabel för att förslagen ska kunna träda i kraft så snart som möjligt.

Förslagen föreslås inte vara tillämpliga på händelser som skett före ikraftträdandet. Även om bestämmelserna inte ska ha retroaktiv tillämpning kan exempelvis en insättning på ett naturvårdskonto i oktober 2026 hänförlig till naturvårdsavtal som har tecknats efter den 31 mars 2026 påverka den enskilda näringsidkarens skattepliktiga resultat för hela 2026. I 21 kap. 37 a § IL föreslås en bestämmelse om avskattning som kan aktualiseras när kontrolluppgift inte har lämnats av ett kreditinstitut. Skyldighet för kreditinstitut att lämna aktuella kontrolluppgifter uppkommer för första gången sedan lagen trätt i kraft den 31 januari 2027 (se nedan). Kreditinstituten är då skyldiga att lämna kontrolluppgifter för hela 2026, med undantag för kontrolluppgift med anledning av överföring av medel till ett konto av samma slag, som endast gäller för överföringar som sker efter den 31 mars 2026. Utebliven kontrolluppgift avseende uttag, utbetalning, överlåtelse eller övertagande av medel som har skett före den 1 april 2026 ska inte omfattas av den nya bestämmelsen om avskattning.

Regeringen föreslår i avsnitt 6.2.4 att kontrolluppgifter vid vissa överföringar av medel ska lämnas årligen. Behovet av systemutvecklingsinsatser blir mindre omfattande vid en årlig uppgiftsskyldighet. En årlig uppgiftsskyldighet medför även att tiden från det att lagstiftningen träder i kraft till det att kontrolluppgifter ska lämnas för första gången blir längre. Mot bakgrund av detta samt att förslagen i inkomstskattelagen föreslås träda i kraft den 1 april 2026 bör samtliga ändringar som avser kontrolluppgifter m.m. i skatteförfarandelagen (2011:1244) tillämpas i den nya lydelsen för första gången på kontrolluppgifter som avser tid efter den 31 mars 2026. Detta innebär att den första tidpunkten för när kontrolluppgifter ska lämnas med anledning av förslagen är den 31 januari 2027.

Lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. föreslås upphöra från den 1 april 2026. Den upphävda lagen ska dock tillämpas på ränta som gottskrivits kontot innan denna tidpunkt.

9 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

De offentligfinansiella effekterna till följd av ändrade skatte- och avgiftsregler beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Beräkningarna görs i ikraftträdandeårets priser och volymer och utgår vanligtvis från att beteendet hos individer och företag inte ändras till följd av förändringarna i skattereglerna. Antagandet om oförändrat beteende ger en god uppskattning av åtgärdernas effekt på kort och medellång sikt. På längre sikt, och för att analysera andra konsekvenser än de offentligfinansiella effekterna, kan ett mer dynamiskt synsätt behöva användas, där skattebaser tillåts påverkas av regeländringen.

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen i promemorian inte uppfyller kraven i förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar. Regelrådets bedömning beror på att följande delaspekter saknas i konsekvensutredningen: konsekvenser om ingen åtgärd vidtas, alternativa lösningar, påverkan på konkurrens, särskild hänsyn till små och medelstora företag, åtgärder för att begränsa förslaget kostnader och andra effekter samt hur och när konsekvenserna av förslaget kan utvärderas. Regelrådet anser också att förslaget effekter för företagets intäkter och redovisningen av speciella informationsinsatser är bristfällig. Kommentarer och kompletteringar med anledning av synpunkterna lämnas i respektive avsnitt nedan.

9.1 Alternativa lösningar och konsekvenser om ingen åtgärd vidtas

Regelrådet efterlyser en redovisning av konsekvenser om inga åtgärder vidtas och en redovisning av alternativa lösningar.

I avsnitt 5 och 6 redogörs för bakgrunden till och skälen bakom förslagen. I valet mellan möjliga alternativa förslag och möjlig utformning av dem har en avvägning gjorts utifrån förslagets syfte, offentligfinansiella effekter och konsekvenser för olika intressenter. Regeringens bedömning är att förslagen är välvägdade i detta avseende. Alternativet att inte genomföra några åtgärder innebär att incitamenten till naturvårdande åtgärder och beskattningen av skogskonto och skogsskadekonto är oförändrade.

9.2 Offentligfinansiella effekter

Nedan redovisas fyra separata beräkningar av de offentligfinansiella effekterna av förslagen om särskild ersättningsfond för naturvårdsmark, naturvårdskonto, slopad ränta på skogskontomedel och anpassningar till EU-rätten. *Ekonomistyrningsverket (ESV)* efterlyser en bedömning av hur skatteintäkterna påverkas av minskad produktion till följd av ökad avsättning av skog för naturvårdande ändamål. Regeringens bedömning är att förslagen inte påverkar utbudet av skogsråvara i någon märkbar omfattning. Rent principiellt ska heller inte földeffekter på skatteintäkterna, av indirekta förändringar på marknaden, innefattas i den offentligfinansiella effekten enligt Finansdepartementets beräkningskonventioner.

Särskild ersättningsfond för naturvårdsmark

Enligt förslaget införs en särskild ersättningsfond för naturvårdsmark. Ersättningsfonden för naturvårdsmark skiljer sig från befintlig ersättningsfond genom att tiden för att hitta ersättningsmark sätts till tio år. Motsvarande tid i befintlig ersättningsfond är tre år, med möjlighet för Skatteverket att bevilja förlängning till sex år. Syftet med den längre tiden är att ge markägarna bättre möjligheter att hitta lämplig ersättningsmark.

Om återinvestering i ny mark inte skett inom tioårsperioden återförs avsättningen till beskattning. Återföring kan behöva göras även om tiden för avsättning inte har löpt ut, t.ex. för att näringsverksamheten upphör. Om avdraget återförs till beskattning ska ett särskilt tillägg om 30 procent tas upp som intäkt.

Den offentligfinansiella effekten uppstår på två sätt. För det första kan den längre tiden för att hitta en ersättningsfastighet förväntas medföra att en mindre del av avsatta belopp kommer att återföras till beskattning med det särskilda tillägget om 30 procent. För det andra kommer de belopp som ändå kommer att återföras att beskattas vid en senare tidpunkt.

I Finansdepartementets promemoria användes som underlag för beräkningen av den offentligfinansiella effekten utbetalda intrångsersättningar från Naturvårdsverket, 1,3 miljarder kronor år 2024. Skogsstyrelsen uppger i sitt remissvar att hänsyn bör tas till att intrångsersättning för nekat tillstånd för avverkning av fjällnära skog beskattas som kapitalvinst i stället för inkomst av näringsverksamhet och att ytterligare ersättningar bör ingå i underlaget. Den aktuella frågan om beskattning av fjällnära skog redogörs närmare för under avsnitt 5.1.1. och kommenteras därför inte närmare här. Enligt Skogsstyrelsen bör även intrångsersättning för biotopskyddsområden inkluderas. Denna uppgick till 117 miljoner kronor år 2024. Det utbetalda beloppet för intrångsersättning för biotopskydd är så litet i förhållande till det underlag som används i beräkningen i Finansdepartementets promemoria att en inkludering inte skulle medföra någon märkbar skillnad på den varaktiga effekten. Det finns dessutom en osäkerhet i de antaganden som görs i beräkningen, vilket medför att den skillnad som ändå finns ligger klart inom osäkerhetsmarginalen. Mot bakgrund av detta används samma beräkning som i Finansdepartementets promemoria.

I Finansdepartementets promemoria görs antaganden när det gäller hur stor del av intrångsersättningen som sätts av till ersättningsfond, hur stor del som återförs på grund av att någon återinvestering inte görs och en uppskattning av vilken påverkan den längre tiden för att hitta en ersättningsfastighet har på återfört belopp. När det gäller avsättningen till ersättningsfond antar Skatteverket i sin promemoria Mer förmånlig beskattning vid bl.a. skydd av skog att 70 procent av utbetald intrångsersättning för naturvårdande ändamål sätts av och att 7 procent återförs till beskattning samt att detta sker 4 år senare med den föreslagna ersättningsfonden än vad som skett med den befintliga fonden.

Med de beskrivna förutsättningarna innebär det att det belopp som återförs till beskattning enligt dagens regler kan beräknas till 82,8 miljoner kronor ($1\,300 \cdot 0,7 \cdot 0,07 \cdot 1,3 = 82,8$). Det saknas underlag för att göra någon mer precis uppskattning av hur den förlängda tiden påverkar storleken på återfört belopp. I brist på annan information antas därför att det belopp som återförs till beskattning kommer att halveras. Eftersom senareläggningen får effekt på återfört belopp det sjunde året efter ikraftträdande året innebär det att det återförda beloppet år 2033 kommer att uppgå till 44 miljoner kronor, i stället för 88 miljoner kronor om reglerna inte hade ändrats ($88 \cdot 0,5 = 44$). Den varaktiga effekten, beräknad enligt Finansdepartementets beräkningskonventioner, uppgår till 39,3 miljoner kronor. Till detta kommer effekten av senareläggningen av det belopp som fortfarande kommer att återföras, 41,4 miljoner. Även denna

effekt uppstår först år 2033 och motsvarar den prognostiserade realräntan införandeåret, 0,76 procent. Effekten motsvaras av den ränta som staten får betala för att kompensera för den senarelagda betalningen genom upplåning, under åren 2033 till 2035. Den årliga räntan uppskattas till cirka 300 000 kronor ($41,4 \cdot 0,0076 = 0,3$). Den varaktiga effekten av senareläggningen är försumbar.

Naturvårdskonto

Regeringen föreslår att det införs ett särskilt naturvårdskonto för enskilda näringsidkare som får ersättning för naturvårdsavtal. Enligt förslaget medges avdrag för belopp som sätts in på naturvårdskonto, vilket högst får uppgå till 90 procent av ersättningen för naturvårdsavtal. Beloppet tas ut och beskattas någon gång under den följande tioårsperioden.

Den offentligfinansiella effekten uppstår genom att beskattningen förskjuts i tiden. I stället för att beskattas det år ersättningen betalas ut kan beskattningen fördelas fritt över en tioårsperiod. Förskjutningen medför en senarelagd beskattning. I enskilda fall kan fördelningen av beskattningen även innebära en progressionseffekt, genom att beskattningen sker till en lägre marginalskattesats än annars.

Beräkningen av den offentligfinansiella effekten görs utifrån följande underlag, förutsättningar och antaganden. Som underlag för beräkningen används information om naturvårdsavtal som ingåtts mellan fysiska personer och Skogsstyrelsen respektive Naturvårdsverket. Totalt har naturvårdsavtal om cirka 15 miljoner kronor årligen ingåtts de senaste åren. I beräkningen antas att 90 procent av beloppen sätts in på naturvårdskonto och att det finns kvar på kontot under hela tioårsperioden. I beräkningen antas vidare att naturvårdskontot ersätter den reserveringsmöjlighet som finns genom periodiseringsfonden. Periodiseringsfonden ger en möjlighet att skjuta upp 30 procent av överskottet i maximalt sex år. Naturvårdskontot antas därför medföra att 70 procent av insatt belopp förskjuts i tio år och att resterande belopp förskjuts från sex till tio år. Eftersom eventuell progressionseffekt varierar stort mellan enskilda personer, och ofta inte uppstår alls, bortses från denna. Beräkningen sker utifrån sammantagna vägda genomsnittliga skattesatser för aktiva respektive passiva enskilda näringsidkare. Enligt Finansdepartementets beräkningskonventioner uppgår den genomsnittliga marginalskattesatsen för aktiv enskild näringsverksamhet till 31,02 procent och för passiv enskild näringsverksamhet till 43,07 procent. Utöver inkomstskatt betalas egenavgifter om 28,97 procent på överskott av aktiv näringsverksamhet och särskild löneskatt om 24,26 procent på passiv näringsverksamhet. När hänsyn tas till att egenavgifter och särskild löneskatt är avdragsgilla kan den genomsnittliga skattesatsen för aktiv näringsverksamhet beräknas till 46,5 procent $((31,02/1,2897) + (28,97/1,2897) = 46,5)$ och för passiv näringsverksamhet till 54,2 procent $((43,07/1,2426) + (24,26/1,2426) = 54,2)$. Enligt Skatteverkets statistikportal är cirka 75 procent av skogsägarna aktiva näringsidkare och cirka 25 procent passiva näringsidkare.

Utifrån ovan beskrivna förutsättningar beräknas den offentligfinansiella effekten införandeåret enligt följande. Underlaget för beräkningen motsvarar 90 procent av det samlade beloppet för naturvårdsavtal, 13,5

miljoner kronor ($15 \cdot 0,9 = 13,5$). Eftersom reglerna föreslås träda i kraft den 1 april justeras underlaget ned till 75 procent införandeåret, dvs. till 10,1 miljoner kronor. Av detta belopp antas 70 procent beskattas efter tio år i stället för vid utbetalningen och 30 procent beskattas efter tio år i stället för att förskjutas i sex år genom avsättning till periodiseringsfond. Den skatt som förskjuts i tio år kan därmed beräknas till 3,4 miljoner kronor ($(10,1 \cdot 0,75 \cdot 0,7 \cdot 0,465) + (10,1 \cdot 0,25 \cdot 0,7 \cdot 0,542) = 3,4$). Den skatt som förskjuts från sex år till tio år kan beräknas till 1,5 miljoner kronor ($(10,1 \cdot 0,75 \cdot 0,3 \cdot 0,465) + (10,1 \cdot 0,25 \cdot 0,3 \cdot 0,542) = 1,5$). Den skatt som förskjuts i tio år medför en offentligfinansiell effekt från införandeåret 2026 och den skatt som förskjuts från sex till tio år medför en offentligfinansiell effekt från 2032. Från år 2027 får förslaget fullt genomslag. Den offentligfinansiella effekten uppgår under åren 2027 till 2031 till 4,6 miljoner kronor per år ($(13,5 \cdot 0,75 \cdot 0,7 \cdot 0,465) + (13,5 \cdot 0,25 \cdot 0,7 \cdot 0,542) = 4,6$). Den varaktiga effekten beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner och uppgår till cirka 0,4 miljoner kronor.

Slopad skatt på ränta på skogskontomedel

Om källskatt inte längre dras på ränta på skogskontomedel uppstår två effekter, som är motverkande. Den första effekten består av den uteblivna källskatten och är negativ för de offentliga finanserna. Den andra effekten uppstår genom att ett större belopp kommer att beskattas som inkomst av näringsverksamhet när skogskontomedlen tas ut.

Som underlag för beräkningen används Ekonomistyrningsverkets (ESV) uppgifter om källskatt på ränta på skogskontomedel och bankernas uppgifter om inlåningsräntan på skogskonto. Den genomsnittliga källskatten för åren 2020 till 2024 uppgick enligt ESV:s redovisning till 22 miljoner kronor. Den genomsnittliga inlåningsräntan på skogskonto uppgår enligt uppgifter från ett urval banker till cirka 2 procent.

Den första deffekten antas motsvara den genomsnittliga källskatten under åren 2020 till 2024, -22 miljoner kronor. Den andra deffekten är positiv för de offentliga finanserna genom att ett belopp motsvarande källskatten kommer att finnas kvar på skogskontona och i stället beskattas som näringsverksamhet när det tas ut. Detta belopp kommer dessutom att växa med ränta på ränta under den tid det finns kvar på kontona. Den andra deffekten beräknas enligt följande. Efter 1 år kommer 22 miljoner kronor att ha växt till 22,4 miljoner kronor ($22 \cdot 1,02 = 22,4$), efter två år kommer beloppet att ha växt till 22,9 miljoner kronor ($22 \cdot 1,02^2 = 22,9$), efter tre år till 23,3 miljoner kronor ($22 \cdot 1,02^3 = 23,3$) osv. Efter tio år har beloppet växt till 26,8 miljoner kronor ($22 \cdot 1,02^{10}$). Med antagandet att uttagen från skogskonto fördelas jämnt över en tioårsperiod tas en tiondel av insatta medel ut efter ett år, en tiondel två år efter insättningen osv. Efter tio år har alla medel tagits ut. Eftersom förslaget innebär att räntan inte beskattas löpande kommer de medel som årligen tas ut att vara större än de annars hade varit. Det betyder att året efter införandeåret kommer ytterligare 2,2 miljoner kronor att tas ut ($22,4/10 = 2,2$), år två kommer ytterligare 4,5 miljoner att tas ut ($22,4/10 + 22,9/10 = 4,5$), år tre kommer ytterligare 6,9 miljoner kronor att tas ut ($22,4/10 + 22,9/10 + 23,3/10 = 6,9$), osv. År tio kommer ytterligare 24,6 miljoner kronor att betalas ut ($22,4/10 + 22,9/10$

Prop. 2025/26:69 + 23,3/10 + 23,8/10 + 24,3/10 + 24,8/10 + 25,3/10 + 25,8/10 + 36,3/10 + 26,8/10 = 24,6). Eftersom dessa uttag beskattas i inkomstslaget näringsverksamhet medför förslaget en positiv offentligfinansiell effekt på skatteintäkterna av näringsverksamhet. Med en genomsnittlig skattesats för aktiv näringsverksamhet om 46,6 procent, en genomsnittlig skattesats för passiv näringsverksamhet om 54,2 procent och en fördelning mellan aktiv och passiv näringsverksamhet motsvarande 75/25 betyder det ökade skatteintäkter om 1,1 miljoner kronor året efter införande året $((0,75 \cdot 2,2 \cdot 0,466) + (0,25 \cdot 2,2 \cdot 0,542) = 1,1)$, 2,2 miljoner kronor två år efter införandeåret $((0,75 \cdot 4,5 \cdot 0,466) + (0,25 \cdot 4,5 \cdot 0,542) = 2,2)$ och 3,3 miljoner kronor tre år efter $((0,75 \cdot 6,9 \cdot 0,466) + (0,25 \cdot 6,9 \cdot 0,542) = 3,3)$ osv. Tio år efter införandeåret kommer skatteintäkterna att öka med 11,9 miljoner kronor $((0,75 \cdot 24,6 \cdot 0,466) + (0,25 \cdot 24,6 \cdot 0,542) = 11,9)$. Den varaktiga effekten beräknad enligt Finansdepartementets beräkningskonventioner uppgår till 11,4 miljoner kronor.

Anpassning till EU-rätten

Ett införande av möjlighet till skogsavdrag för alla fastigheter, oavsett om de är belägna i Sverige eller i annat EES-land, medför en utökning av den skogsareal som potentiellt kan omfattas av skogsavdrag. Skatteverket bedömer i promemorian Skattereglerna för skogsbruk – Anpassning till EU-rätten att en sådan ändring påverkar ett mycket begränsat antal personer och att den inte medför någon nämnvärd offentligfinansiell effekt. Eftersom omständigheterna inte har förändrats sedan Skatteverket publicerade sin promemoria och det i övrigt inte framkommit något som ger skäl till annan bedömning bedöms den offentligfinansiella effekten vara försumbar.

En utökning av möjligheten för utländskt kreditinstitut i annat EES-land att tillhandahålla skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto bedöms inte medföra någon offentligfinansiell effekt.

Tabell 9.1 Offentligfinansiella effekter

Miljarder kronor

	Bruttoeffekt	Nettoeffekt	Nettoeffekt	Nettoeffekt	Varaktig
	2026	2026	2027	2028	effekt
Särskild ersättningsfond	-0,00	-0,00	-0,00	-0,00	-0,04
Naturvårdskonto	-0,00	-0,00	-0,01	-0,01	-0,00
Slopad ränta skogskonto	-0,02	-0,02	-0,02	-0,02	-0,01
Anpassning till EU-rätten	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Totalt	-0,02	-0,02	-0,03	-0,03	-0,05

I Finansdepartementets promemoria redovisas konsekvenserna för skogsägare, som kan vara såväl enskilda näringsidkare som aktiebolag eller annan juridisk form. En bedömning görs även av om det uppstår några konsekvenser för företag som använder skogsråvara i sin produktion. *Regelrådet* vill se en analys av förslagens påverkan på konkurrensen, om särskild hänsyn behöver tas till små och medelstora företag, vilka åtgärder som vidtagits för att begränsa företagens kostnader och vilka effekter förslagen får för företagens intäkter. *Bankföreningen* efterlyser i sitt remissvar en analys av konsekvenserna för bankerna av förslaget om ett nytt naturvårdskonto och den utökade kontrolluppgiftsskyldigheten.

Vilka som berörs

Fastighetsägare och skogsbrukare

Förslaget om särskild ersättningsfond för naturvårdsmark kan potentiellt beröra alla fastighetsägare. Förslagen om naturvårdskonto och slopad ränta på skogskontomedel kan potentiellt beröra alla fysiska personer som är fastighetsägare respektive bedriver skogsbruk. Anpassningarna till EU-rätten kan potentiellt beröra obegränsat skattskyldiga personer som äger skogsfastighet i annat EES-land och begränsat skattskyldiga personer som äger skogsfastighet i Sverige.

Ur ett principiellt perspektiv påverkas således de flesta skogsägare och skogsbrukare av förslagen i den meningen att de skulle kunna få intrångsansättning, ingå naturvårdsavtal eller få ersättning som kan sättas in på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto. De flesta skogsägare och skogsbrukare behöver därför förhålla sig till regeländringarna, även om de i närtid inte direkt kommer att påverkas genom att den skatt de betalar förändras. Av det skälet visas i detta avsnitt statistik både över alla skogsbrukare, dvs. de som potentiellt kan beröras, och de som berörs direkt av respektive förslag.

I tabellerna nedan visas antalet personer som bedriver skogsbruk fördelade på juridisk form respektive omsättningsstorlek. Totalt finns cirka 150 000 personer som bedriver skogsbruk. Av tabell 9.2 framgår att cirka 95 procent är fysiska personer och cirka 5 procent juridiska personer.

Tabell 9.2 Skogsbruk fördelning efter juridisk form

Antal och andel

Juridisk form	Antal	Andel
Enskild näringsverksamhet	142 420	94,8 %
Aktiebolag	3 776	2,5 %
Ekonomisk förening	167	0,1 %
Ideell förening	476	0,3 %
Handelsbolag	245	0,2 %

Juridisk form	Antal	Andel
Övriga juridiska former	3 186	2,1 %
Totalt	150 270	100,0 %

Källa: Skatteverket, statistikportalen

I tabell 9.3 har antalet skogsbruk delats in efter storleken på omsättningen. Cirka 93 procent har en omsättning under 1 miljon kronor. I mindre skogsbruk, som inte har en regelbunden avverkning, kan omsättningen vara mycket ojämn sett över en längre tid. Många skogsbruk kan därför under mer eller mindre långa perioder finnas i omsättningsintervallet under 1 miljon kronor, för att enstaka år hamna i andra omsättningsintervall med betydligt högre omsättning.

Tabell 9.3 Skogsbruk fördelning efter omsättningsstorlek
Antal och andel

Omsättning	Antal	Andel
– 1 miljon kronor	139 494	92,8 %
1 – 10 miljoner kronor	7 571	5,0 %
10 – 20 miljoner kronor	491	0,3 %
20 – 50 miljoner kronor	240	0,2 %
50 – 100 miljoner kronor	56	0,0 %
100 – 500 miljoner kronor	38	0,0 %
500 – 1 000 miljoner kronor	7	0,0 %
1 000 miljoner kronor -	8	0,0 %
Uppgift saknas	2 366	1,6 %
Totalt	150 271	100,0 %

Källa: Skatteverket, statistikportalen

Statistiken ovan visar alla som berörs av förslagen i egenskap av skogsbrukare som måste förhålla sig till regelverket. När det gäller förslagen om särskild ersättningsfond och naturvårdskonton är bedömningen att det är mycket få skogsägare som direkt kommer att beröras under ett år. Enligt uppgifter från Naturvårdsverket och Skogsstyrelsen betalades intrångsersättning till mellan 500 och 600 fastighetsägare per år under åren 2022 till 2024. Naturvårdsavtal ingicks med cirka 50 personer per år under samma period. Mer förmånliga skatteregler för periodisering av naturvårdsavtal kan dock innebära att intresset för sådana avtal ökar framöver. Förslaget om slopad ränta på skogskontomedel berör betydligt fler. Enligt Skatteverkets statistikportal gjordes under åren 2021 till 2023 i genomsnitt 13 000 insättningar på skogskonto. Förslagen om anpassningar till EU-rätten berör endast ett fåtal personer.

Kreditinstitut

Förslaget om lämnande av kontrolluppgifter vid överföring av medel från ett skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto påverkar de kreditinstitut som idag tillhandahåller sådana konton. Enligt Bankföreningens remissvar på promemorian har cirka fem banker

majoriteten av marknaden för skogskonton. Förslaget om att införa ett särskilt naturvårdskonto påverkar indirekt alla kreditinstitut som idag har möjlighet att tillhandahålla skogskonto och skogsskadekonto. Bedömningen är att de banker som idag tillhandahåller skogskonto och skogsskadekonto också kommer att överväga möjligheten att erbjuda naturvårdskonto. Förslaget om att utländska kreditinstitut inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) får tillhandahålla skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto berör potentiellt alla sådana institut. Hur många som har ett intresse att erbjuda sådana kontot är inte möjligt att uppskatta. Bedömningen är att intresset är begränsat.

Hur företagen berörs

Fastighetsägare och skogsbrukare

Förslaget om en särskild ersättningsfond för naturvårdsmark berör fastighetsägare vars skog har sådana naturvärden att den kan omfattas av naturvårdsbestämmelser som medför ersättning. Förslaget medför att fastighetsägaren får längre tid på sig att hitta en skogsfastighet som kan ersätta den som inte längre kan användas för t.ex. skogsbruk. Förslaget har ingen påverkan på företagets intäkter generellt, men innebär att färre företag som gör avsättning till ersättningsfond behöver återföra avsättningen pga. att någon ersättningsfastighet inte köpts.

Förslaget om naturvårdskonto medför att inkomsterna från naturvårdsavtal kan periodiseras på liknande sätt som vid avverkning och försäljning av virke. Det innebär att andra faktorer än skattekonsekvenserna kommer att vara avgörande när skogsägarna överväger hur deras skog ska brukas. Förslaget har ingen påverkan på företagets intäkter, men innebär att möjligheterna att förskjuta beskattningen i tiden ökar.

Förslaget om borttagande av den löpande beskattningen av räntan på skogskontot medför en skattesänkning för skogsägare som påverkar såväl likviditeten som lönsamheten positivt. Storleken på skattesänkningen är densamma som den offentligfinansiella effekten. Förslagen har ingen påverkan på företagets intäkter.

Inget av förslagen medför någon större påverkan på den administrativa bördan för företagen.

Små och medelstora företag

Närmare 98 procent av skogsägarna har en omsättning som understiger 10 miljoner kronor (tabell 9.3). En stor del av skogsägarna är därmed att betrakta som små eller medelstora företag. De föreslagna reglerna kommer därför i hög grad beröra denna grupp. Förslagen medför att beskattningen blir lindrigare och enklare för skogsägarna utan att det tillkommer några administrativa uppgifter. Någon särskild hänsyn till små och medelstora företag behöver utöver det inte tas.

Köpare av skogsråvara

Förslagen om särskild ersättningsfond för naturvårdsmark och naturvårdskonto medför att det för vissa skogsägare kan bli relativt sett

mer lönsamt att bevara skogen i stället för att avverka den. Det innebär i sin tur att den totala arealen av skog som brukas för att senare avverkas blir mindre. Det är dock viktigt att i sammanhanget notera syftet med förslagen som är att de två alternativen, att avverka eller ta emot ersättning för att bevara skogen, ska vara neutrala ur beskattningssynpunkt. Det innebär i sin tur att det är andra faktorer än beskattningen som styr utbudet av skogsråvaror, och i detta sammanhang är det fortfarande främst storleken på de offentliga medel som sätts av för naturvårdande ändamål som har betydelse. Bedömningen är därför att förslagen om särskild ersättningsfond för naturvårdsmark och naturvårdskonton inte har någon märkbar påverkan på utbudet av skogsråvaror.

Kreditinstitut

Förslaget om att införa kontrolluppgiftsskyldighet vid överföring av medel från ett skogskonto eller skogsskadekonto medför att bankerna behöver justera sina rapporteringssystem. Eftersom den tillkommande uppgiftsskyldigheten endast är ett tillägg till den årliga rapportering som bankerna ändå behöver göra är bedömningen att kostnaderna för den nödvändiga justeringen är begränsad. Förslaget om att införa ett nytt naturvårdskonto påverkar de banker som väljer att tillhandahålla sådana till sina kunder. För dessa tillkommer en utvecklingskostnad. Utvecklingskostnaden är svår att bedöma. Bankföreningen uppger i sitt remissyttrande till Finansdepartementets promemoria att de förväntade insättningarna på naturvårdskonto inte kommer att generera sådana räntenetton att det blir lönsamt för alla banker, som idag tillhandahåller skogskonton, att även utveckla naturvårdskonton. Regeringens bedömning är att det föreslagna naturvårdskontot har sådana grundläggande likheter med skogskontot att det kommer att finnas kreditinstitut för vilka utvecklingskostnaderna inte är större än att de motiverar det värde som uppstår när det går att erbjuda skogsägare tillgång till detta kompletterande instrument. Förslaget om att utländska kreditinstitut inom EES får tillhandahålla skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto berör de institut som väljer att erbjuda sådana. I förekommande fall uppstår en mängd olika kostnader, såsom kostnader för att informera sig om den svenska marknaden och den svenska lagstiftningen och kostnader för att utveckla system. Förutsättningarna för olika kreditinstitut skiljer sig åt så mycket att det inte är möjligt att uppskatta eventuellt intresse att erbjuda sådana konton och hur stora kostnader som i så fall uppstår.

Konkurrensförhållanden

Förslaget om naturvårdskonto har som syfte att skapa större skattemässig neutralitet mellan handlingsalternativen att ingå naturvårdsavtal och avverka skogen. Detta förslag, liksom förslagen om särskild ersättningsfond och ändrade regler för skogskonto och skogsskadekonto, påverkar alla skogsägare på samma sätt, och påverkar därmed inte konkurrensförhållandena mellan skogsägare.

Den utökade möjligheten för utländska kreditinstitut inom Europeiska unionen att tillhandahålla skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto skapar utrymme för ökad konkurrens på denna marknad.

9.4 Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget om särskild ersättningsfond kommer att innebära att ett nytt register behöver skapas och att deklaraionsblanketterna behöver kompletteras. Förslaget om naturvårdskonto innebär att Skatteverket behöver justera deklaraionsblanketter och ta fram ett formulär för utländska kreditinstitut. Förslagen innebär att kontrolluppgifter om överföring av medel från skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto ska lämnas årligen. Det innebär att Skatteverkets kostnader för systemutveckling begränsas jämfört med om kontrolluppgifter skulle lämnas löpande. Skatteverkets sammantagna kostnader för it-utveckling, uppdatering av blanketter och formulär samt informationsinsatser beräknas till ca 4,6 miljoner kronor. Kostnaderna ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen bedöms inte medföra någon ökning av antalet mål i de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Förslagen bedöms inte påverka andra statliga myndigheter.

9.5 Effekter för kommuner och regioner

Förslagen påverkar inte kommuner och regioner.

9.6 Effekter på miljö och klimat

Förslaget om naturvårdskonto medför att ersättning vid naturvårdsavtal inte resulterar i högre beskattning jämfört med den beskattning som hade skett om skogen i stället avverkats. Detta medför att intresset för att ingå naturvårdsavtal kan öka. Något som i sin tur innebär att arealen av skog som omfattas av naturvårdsavtal och därmed kommer att bidra till att bevara den biologiska mångfalden och inlagring av koldioxid inom LULUCF-sektorn, kommer att öka marginellt.

9.7 Effekter för den ekonomiska jämställdheten

Enligt uppgifter från Skogsstyrelsen är fördelningen av skogsägare mellan män och kvinnor cirka 60 procent respektive 40 procent. Det betyder att gruppen män påverkas av förslagen i något högre grad än kvinnor.

9.8 Övriga effekter

Förslagen kan medföra att arealen av värdefull skog och mark för naturvårdande ändamål ökar i någon grad. *Sametinget* anser att förslagen inte ger några direkta effekter för rennäringen men att det kan finnas både positiva och negativa indirekta effekter eftersom stora delar av Sveriges skogar överlappar renskötselområden, och efterfrågar en analys av hur förslagen påverkar renskötsel och renskötselrätten. Regeringens bedömning är att förslagen om ersättningsfond för naturvårdsmark och naturvårdskonto har en positiv effekt för naturvårdet i Sveriges skogar, vilket i hög grad sammanfaller med rennäringens intressen. Förslagen som rör reglerna om skogskonto och skogsskadekonto bedöms inte få märkbara konsekvenser för rennäringen.

I övrigt uppstår inga effekter på miljön, sysselsättningen eller inflationen. Förslagen medför heller inga fördelningseffekter.

9.9 Övrigt

Länsstyrelsen i Jönköpings län efterfrågar särskilda informationsinsatser om de nya reglerna, i syfte att öka incitamenten till formell naturvårdsavsättning. Information om den särskilda ersättningsfonden för naturvårdsmark och naturvårdskontot presenteras på samma sätt som övriga förändringar i skattesystemet, där Skatteverket har en central uppgift. När det gäller naturvårdskontot är syftet att handlingsalternativet att ingå naturvårdsavtal ska vara skattemässigt neutralt i förhållande till alternativet att avverka skogen. Syftet med naturvårdskontot är mer att andra faktorer än beskattningen ska vara styrande för bruket av skogen, än att utgöra ett incitament i någon riktning.

Utvärdering av förslagen föreslås ske genom det grundläggande uppdrag Skatteverket har att löpande följa och bedöma hur skattesystemet fungerar, såväl ur rättslig synpunkt som ur ett skattebetalarperspektiv och offentligfinansiellt perspektiv.

10 Författningskommentar

10.1 Förslag till lag om upphävande av lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
2. Den upphävda lagen gäller fortfarande för ränta som gottskrivits kontot till och med den 31 mars 2026.

Lagen innebär att lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. Prop. 2025/26:69 upphör att gälla.

Enligt *första punkten* i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna träder lagen i kraft den 1 april 2026.

Enligt *andra punkten* gäller den upphävda lagen fortfarande för ränta som gottskrivits kontot till och med den 31 mars 2026. Det innebär en skyldighet att ta ut skatt på ränta som gottskrivits kontot fram tills lagen upphävs. Att lagen fortfarande gäller innebär också bl.a. att kreditinstitutet är skyldigt innehålla skatt på ränta som gottskrivits kontot och att kreditinstitutet ska lämna uppgifter till Skatteverket om kontohavare, kontoslag, kontobehållning, gottskriven ränta och innehållen skatt. I 16 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) finns en bestämmelse som innebär att kreditinstitutet även fortsättningsvis ska lämna uppgifter i form av kontrolluppgifter om kontobehållning på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto.

10.2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

3 kap.

18 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i

1. inkomstslaget tjänst för inkomster som anges i 5 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta med undantag för inkomster som anges i 6 § 3 och 4 samt 6 a § den lagen, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,

2. inkomstslaget tjänst eller näringsverksamhet för inkomster som anges i 7 § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,

3. inkomstslaget näringsverksamhet för inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,

4. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras eller blir privatbostadsrätt,

5. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för egenavgifter,

6. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för periodiseringsfond och expansionsfond, samt inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital för återförda avdrag för ersättningsfond,

7. inkomstslaget näringsverksamhet för uttag eller utbetalning från ett skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto* som avses i 21 kap.,

8. inkomstslaget kapital för ett positivt räntefördelningsbelopp som avser ett fast driftställe, en näringsfastighet i Sverige eller artistisk eller idrottslig verksamhet i Sverige,

9. inkomstslaget kapital för löpande inkomster av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt i Sverige,

10. inkomstslaget kapital för kapitalvinst på en fastighet i Sverige eller på en privat- eller näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige,

11. inkomstslaget kapital för återfört uppskovsbelopp enligt 47 kap.,

12. inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital för utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar,

13. inkomstslaget kapital för återfört investeraravdrag enligt 43 kap., *och*

14. *inkomstslaget näringsverksamhet för återförda skogsavdrag.*

Ersättning i form av sådan royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas som ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

Skattskyldighet för inkomster som avses i första stycket 12 gäller inte för sådana begränsat skattskyldiga personer som avses i 17 § 2–4.

Paragrafen innehåller en förteckning över inkomster som en begränsat skattskyldig fysisk person är skattskyldig för.

Ändringarna i *sjunde punkten* innebär att en begränsat skattskyldig fysisk person är skattskyldig i inkomstslaget näringsverksamhet för uttag eller utbetalning från ett naturvårdskonto.

Av *fjortonde punkten*, som är ny, framgår att en begränsat skattskyldig fysisk person är skattskyldig i inkomstslaget näringsverksamhet för återförda skogsavdrag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.10 och avsnitt 6.1.4.

6 kap.

11 § Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för

1. inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,
2. inkomst på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras,
3. inkomst i form av utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar,
4. inkomster som anges i 7 § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,
5. återförda avdrag för periodiseringsfond och ersättningsfond,
6. schablonintäkt enligt 30 kap. 6 a §,
7. återfört uppskovsbelopp enligt 47 kap.,
8. inkomst från ett svenskt handelsbolag, om den begränsat skattskyldige
 - inte beskattas för inkomsten i den stat där denne hör hemma på grund av klassificeringen i skattehänseende av handelsbolaget enligt denna stats lagstiftning, och
 - anses vara i intressegemenskap med handelsbolaget enligt 24 b kap. 3 §, och
9. återförda skogsavdrag.

Ersättning i form av royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

En kapitalförlust ska dras av, om den som är begränsat skattskyldig skulle ha varit skattskyldig för en motsvarande kapitalvinst.

Paragrafen innehåller en förteckning över inkomster som en begränsat skattskyldig juridisk person är skattskyldig för.

Av *nionde punkten*, som är ny, framgår att en begränsat skattskyldig juridisk person är skattskyldig för återförda skogsavdrag.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.4.

14 kap.

8 § Fordringar, skulder, avsättningar och kontanter i utländsk valuta, som inte tas upp till det verkliga värdet enligt 17 kap. 20 §, ska värderas till kursen vid beskattningsårets utgång. Om det finns ett terminskontrakt eller någon annan

liknande valutasäkringsåtgärd för en sådan post, ska posten tas upp till det värde som motiveras av valutasäkringen under förutsättning att

- samma värde används i räkenskaperna, och
- värderingen står i överensstämmelse med god redovisningssed.

Om den säkrade posten är sådant lager som tas upp till anskaffningsvärdet enligt 17 kap. 20 § ska inte första strecksatsen i första stycket tillämpas.

Första stycket gäller inte fordringar på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto. Valutakursförändringar på sådana fordringar ska beaktas först vid beskattning enligt 21 kap.

I paragrafen regleras värdering av fordringar, skulder, avsättningar och kontanter i utländsk valuta.

Av *tredje stycket*, som är nytt, framgår att valutakursförändringar på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto inte ska omfattas av huvudregeln som beskrivs i första stycket, och som innebär värdering till kursen vid beskattningsårets utgång. I stället ska aktuell valutakurs beaktas först när beskattning ska ske enligt 21 kap.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.6.

21 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- ersättningar för avverkningsrätt i 2 §,
- anläggning av skog och diken i 3 §,
- skogsavdrag i 4–19 §§, och
- skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto i 21–42 §§.

Vad som avses med skogsbruk framgår av 22 §. *Vad som avses med naturvårdsavtal framgår av 22 a §.*

Paragrafen inleder kapitlet och anger dess innehåll.

Ändringarna i paragrafens *första stycke fjärde strecksats* förklarar att bestämmelser om naturvårdskonto finns i kapitlet.

Ändringarna i paragrafens *andra stycke* anger i vilken paragraf det förklaras vad som avses med naturvårdsavtal. Den nya bestämmelsen i 22 a § hänvisar till 7 kap. 3 § andra stycket jordabalken. Av bestämmelsen i jordabalken framgår att vad fastighetsägaren enligt en skriftlig överenskommelse med staten eller en kommun angående naturvården inom ett visst område (naturvårdsavtal) förbundit sig att tillåta eller tåla ska vid tillämpningen av jordabalken och andra författningar i sin helhet anses som en nyttjanderätt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.1.

4 § Avdrag på grund av avyttring av skog (skogsavdrag) på en *lantbruksenhet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet* som är en kapitaltillgång får göras enligt bestämmelserna i 5–19 §§.

Skogsavdrag får inte göras på grund av en intäkt som tas upp till beskattning efter det att all mark eller all produktiv skogsmark som ingår i näringsverksamheten har förvärvats av en ny ägare.

Paragrafen innehåller vissa grundläggande förutsättningar för avdrag på grund av avyttring av skog (skogsavdrag).

Ändringarna i *första stycket* innebär att skogsavdrag får göras för lantbruksenhet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Avdragsrätten förutsätter att den utländska inkomsten beskattas i Sverige. I annat fall gäller avdragsförbudet i 9 kap. 5 §.

Termen lantbruksenhet har hämtats från fastighetstaxeringslagen (1979:1152) vilket framgår av 2 kap. 15 §. En fastighet i ett annat land är inte föremål för fastighetstaxering i Sverige. Vid en bedömning av om bestämmelser om skogsavdrag ska få tillämpas på en skogsintäkt från en fastighet i annat land krävs att fastigheten är av sådant slag att den i Sverige hade taxerats som lantbruksenhet. Detta följer av 2 kap. 2 § jämförd med 2 kap. 15 §. Enligt förstnämnda bestämmelse omfattar de termer och uttryck som används i lagen motsvarande utländska företeelser om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses. Att hänvisningen till det svenska taxeringsförfarandet slopas innebär i sak inte någon ändring av den bedömning som måste göras för att bestämma vilka fastigheter som kan bli aktuella för skogsavdrag.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.2.

6 § Anskaffningsvärdet är det värde som enligt 12–19 §§ avser skog och produktiv skogsmark vid förvärv av en fastighet som är *en* lantbruksenhet.

Avdragsutrymmet är det högsta belopp som fastighetsägaren får dra av under innehavstiden.

Avdragsgrundande skogsintäkt är summan av beskattningsårets intäkt på grund av upplåtelse av avverkningsrätt och 60 procent av beskattningsårets intäkt på grund av avyttring eller uttag av skogsprodukter. Med skogsintäkt avses också försäkringsersättning för skog och skogsprodukter.

I paragrafen anges hur anskaffningsvärdet, avdragsutrymmet och avdragsgrundande skogsintäkt ska beräknas.

Ändringarna i *första stycket* görs för att anpassa bestämmelsen till ändringarna i 4 §. Bedömningen av om en fastighet i Sverige är en lantbruksenhet utgår ifrån fastighetstaxeringen. Vad gäller en fastighet i ett annat land krävs att fastigheten är av sådant slag att den i Sverige skulle ha taxerats som en lantbruksenhet. Vid beräkningen av anskaffningsvärdet för skogsbruket är utgångspunkten enligt 12 § taxerade värden för fastigheten. Enbart svenska fastigheter har ett taxeringsvärde. För fastigheter belägna utanför Sverige men inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får beräkningen i stället göras med ledning av 13 §. Av den bestämmelsen framgår att, bl.a. i de fall 12 § inte kan tillämpas, anskaffningsvärdet är det belopp som kan anses motsvara den verkliga ersättningen för skog och produktiv skogsmark.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.2.

Skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto

21 § En enskild näringsidkare som har intäkt av skogsbruk (skogsintäkt) får göra avdrag enligt bestämmelserna i 23–28, 29–32 och 33–41 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (skogskonto eller skogsskadekonto).

En enskild näringsidkare som får ersättning för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre får göra avdrag enligt bestämmelserna i 28 a–31, 32 a, 33, 35–38, 40 och 42 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (naturvårdskonto).

I paragrafen anges att en enskild näringsidkare som har intäkt av skogsbruk får göra avdrag enligt bestämmelserna som följer för belopp som sätts in på skogskonto eller skogsskadekonto.

Första stycket ändras så att det framgår vilka paragrafer som innehåller bestämmelser om avdrag och bestämmelser om hantering av gjorda avdrag, för skogskonto och skogsskadekonto.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att en enskild näringsidkare som får ersättning för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre får göra avdrag enligt vissa av de följande bestämmelserna för belopp som sätts in på naturvårdskonto.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.1.

Naturvårdsavtal

22 a § *Med naturvårdsavtal avses sådan skriftlig överenskommelse som anges i 7 kap. 3 § andra stycket jordabalken.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en definition av begreppet naturvårdsavtal. Av 7 kap. 3 § andra stycket jordabalken framgår att vad fastighetsägaren enligt en skriftlig överenskommelse med staten eller en kommun angående naturvården inom ett visst område (naturvårdsavtal) förbundit sig att tillåta eller tåla ska vid tillämpningen av jordabalken och andra författningar i sin helhet anses som en nyttjanderätt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.1.

28 a § *Avdrag för insättning på naturvårdskonto ett visst beskattningsår får motsvara högst 90 procent av ersättningen för ett naturvårdsavtal.*

Paragrafen, som är ny, förklarar att avdrag för insättning på naturvårdskonto ett visst beskattningsår får motsvara högst 90 procent av ersättningen för ett naturvårdsavtal.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.2.

29 § Om utdelning från en samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket tas upp som intäkt av näringsverksamheten, ska den del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till likställas med intäkt av skogsbruk som den skattskyldige själv bedrivit.

Den del av utdelningen som kommer från ersättning för naturvårdsavtal i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till, ska likställas med ersättning för naturvårdsavtal som den skattskyldige själv fått.

I paragrafen anges hur utdelning från samfällighet avseende intäkt av skogsbruk ska behandlas vid avdrag.

I *andra stycket*, som är nytt, anges att ersättning för naturvårdsavtal i samfälligheten ska likställas med ersättning för naturvårdsavtal som den skattskyldige själv fått.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.3.

30 § Avdrag får inte göras med så högt belopp att det uppkommer ett underskott.

Om det uppkommer underskott när det finns två eller flera konton enligt detta kapitel och minst ett av kontona är ett naturvårdskonto, ska avdrag för insättning på skogskonto eller skogsskadekonto anses ske före avdrag för insättning på

naturvårdskonto. Om det finns flera naturvårdskonton ska avdrag i första hand nekas helt eller delvis för en senare gjord insättning framför en tidigare insättning. Om insättning gjorts samma dag på flera naturvårdskonton får den skattskyldige välja vilken ordning som insättningarna ska anses ha gjorts.

I paragrafen anges att avdrag inte får göras med så högt belopp att det uppkommer ett underskott.

I *andra stycket*, som är nytt, anges vilket avdrag som i första hand ska nekas om underskott uppkommer och det finns två eller flera konton där minst ett av kontona är ett naturvårdskonto.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.2.

31 § Avdrag får göras bara om avdragsbeloppet uppgår till minst 5 000 kronor för ett skogskonto, 50 000 kronor för ett skogsskadekonto eller 25 000 kronor för ett naturvårdskonto. Avdraget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

I paragrafen anges beloppsgränser för att avdrag ska få göras. Ändringarna i paragrafen förklarar att beloppsgränsen för avdrag för ett naturvårdskonto är 25 000 kronor. Språkliga justeringar görs också avseende skogskonto och skogsskadekonto.

Med ”ett” naturvårdskonto ska inte förstås en begränsning till att avdrag enbart får göras för ett sådant konto per beskattningsår. Om avdrag görs för mer än ett naturvårdskonto ska avdragsbeloppet uppgå till minst 25 000 kronor för varje naturvårdskonto där avdrag görs. Av 28 a § följer att avdraget får motsvara högst 90 procent av ersättningen för ett naturvårdsavtal.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.2.

32 a § En skattskyldig får göra insättning av ersättning för ett naturvårdsavtal på ett naturvårdskonto för varje naturvårdsavtal och beskattningsår.

Om den skattskyldige under ett beskattningsår gör insättningar avseende ersättning för samma naturvårdsavtal på mer än ett naturvårdskonto får avdrag göras bara för insättning på det först öppnade kontot.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om naturvårdskonto när det finns flera naturvårdsavtal.

I *första stycket* anges att en skattskyldig får göra insättning av ersättning för ett naturvårdsavtal på ett naturvårdskonto för varje naturvårdsavtal och beskattningsår. Med ”ett” naturvårdskonto ska inte förstås en begränsning till att avdrag enbart får göras för ett sådant konto per beskattningsår. Till skillnad från vad som gäller för skogskonto och skogsskadekonto kan en enskild näringsidkare som har flera naturvårdsavtal ha flera naturvårdskonton för ett och samma beskattningsår. Ersättning för naturvårdsavtal betalas i normalfallet ut som ett engångsbelopp. Om ersättning från samma naturvårdsavtal ändå ska tas upp till beskattning vid mer än ett beskattningsår ska det finnas ett naturvårdskonto för varje beskattningsår som insättning görs.

Av *andra stycket* framgår att om den skattskyldige under ett beskattningsår gör insättningar avseende ersättning för samma naturvårdsavtal på mer än ett naturvårdskonto får avdrag göras bara för insättning på det först öppnade kontot. Om insättning på det först öppnade naturvårdskontot har gjorts vid flera tillfällen före den sista tidpunkten som

insättning med avdragsrätt får ske, så är det summan av insättningarna på konto som är avdragsgrundande. Prop. 2025/26:69

Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

33 § Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto senast den dag som den skattskyldige enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämna inkomstdeklaration.

Paragrafen innehåller bestämmelser om senaste tidpunkt för insättning på konto för att avdrag ska få göras. Ändringen i paragrafen innebär att den utökas till att också omfatta naturvårdskonto.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

35 § Som skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto godtas bara sådant konto för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år och som tillhandahålls från

- ett svenskt kreditinstitut,
- ett utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom Europeiska unionen (EU),

- ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige, eller

- ett utländskt kreditinstituts filial i en stat inom EU.

En stat som inte är medlem i EU men som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likställs vid tillämpningen av första stycket med en stat inom EU om staten har ingått en särskild överenskommelse med Sverige eller EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar som har en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, i den ursprungliga lydelsen.

I paragrafen anges förutsättningar för att ett konto ska kunna godtas som skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto.

Ändringarna i *första stycket* innebär att bestämmelsen utökas till att också omfatta naturvårdskonto. Strukturen i paragrafen görs om på så sätt att de kreditinstitut som kan tillhandahålla skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto redovisas i strecksatser.

Innehållet i de *andra och fjärde strecksatserna* i första stycket är nytt och innebär att konto kan tillhandahållas från ett utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom Europeiska unionen (EU) eller av ett utländskt kreditinstituts filial i en stat inom EU. Liksom tidigare kan också svenskt kreditinstitut (första strecksatsen) och utländskt kreditinstituts filial i Sverige (tredje strecksatsen) tillhandahålla de aktuella kontona.

I *andra stycket* anges att även stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i vissa fall likställs med stater inom EU. Det gäller under förutsättning att staten har ingått en särskild överenskommelse med Sverige eller EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar som har en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, det s.k. indrivningsdirektivet. Hänvisningen till direktivet är utformad så att den avser direktivet i ursprunglig lydelse, s.k. statisk hänvisning. Att överenskommelsen ska ha en likartad räckvidd som direktivet innebär att

det inte behöver vara en fullständig överensstämmelse. Överenskommelsen om ömsesidigt bistånd ska anses ha en likartad räckvidd som indrivningsdirektivet om den i allt väsentligt motsvarar vad som föreskrivs i direktivet, dvs. om den är tillämplig på i princip alla skatter och avgifter som tas ut av en medlemsstat samt om indrivningsåtgärder utgör en del av det bistånd som ges.

Ytterligare förutsättningar vad gäller godtagbara konton finns i 35 a §. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4, 5.3 och 6.2.2.

35 a § Om kontot tillhandahålls från utlandet godtas kontot som skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto bara om kreditinstitutet har kommit in med ett skriftligt åtagande till Skatteverket enligt 23 kap. 6 a § och 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Paragrafen, som är ny, innehåller ytterligare krav för att ett konto som enligt 35 § första stycket andra eller fjärde strecksatsen får tillhandahållas från utlandet ska godtas som skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto.

Det utländska kreditinstitutet måste för varje konto komma in med ett åtagande enligt 23 kap. 6 a § och 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen. Åtagandet innebär att det utländska kreditinstitutet åtar sig att fullgöra de skyldigheter som följer av 21 kap. inkomstskattelagen och åtar sig att lämna kontrolluppgifter i enlighet med 16 kap. och 23 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Åtagandet ska lämnas på fastställt formulär.

Att åtagandet lämnats till Skatteverket när avdragsrätten ska prövas är en förutsättning för att avdrag för kontoinsättningen ska kunna medges. Om åtagandet inte har lämnats till Skatteverket vid denna tidpunkt uppfyller kontot inte villkoren för skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto och då medges inte avdrag.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.2.

36 § Uttag från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det inestående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Sedan tio år eller, när det gäller skogsskadekonto, tjugo år har gått från ingången av det år då insättning enligt 33 § senast skulle göras, ska kreditinstitutet betala ut kvarstående medel.

Medel som enligt 41 § tas över från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, får tidigast tas ut och ska betalas ut av kreditinstitutet vid de tidpunkter som enligt första och andra styckena gäller för insättningen på det ursprungliga kontot. Detsamma gäller medel som enligt 42 § tas över från ett naturvårdskonto.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uttag från skogskonto och skogsskadekonto. Ändringarna i paragrafen innebär att den utökas till att också omfatta naturvårdskonto.

Genom ändringen i *första stycket* framgår när uttag från naturvårdskonto tidigast får göras.

Ändringen i *tredje stycket* avser situationer där medel på ett naturvårdskonto enligt 42 § ska föras över till en mottagare utan att överföringen medför att medlen vid den tidpunkten ska återföras till beskattning. Genom bestämmelsen överförs den tidsgräns för tidigaste

uttag och tidpunkt för utbetalning från kreditinstitutet av eventuellt återstående belopp som gällt för överlåtaren till mottagaren. Tiden ska således räknas från och med den insättning som den ursprungliga kontohavaren gjorde (jfr prop. 2008/09:41 s. 24).

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.5.

37 § Uttag från ett skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto* ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut enligt 36 § andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när uttag och utbetalning från kontot ska tas upp till beskattning. Ändringen i paragrafen innebär att den utökas till att också omfatta naturvårdskonto.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.5.

Avskattning av medel

37 a § Om kontrolluppgift enligt 16 kap. 4 § 2–4 skatteförfarandelagen (2011:1244) inte lämnats för skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto, ska medlen på kontot tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om inte annat följer av 37 b §.

Medlen ska tas upp till beskattning det beskattningsår som kontrolluppgiften hade avsett om den lämnats.

Paragrafen, som är ny, reglerar en skyldighet att under vissa förutsättningar ta upp medel på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto till beskattning.

Första stycket innebär att samtliga medel på kontot ska tas upp till beskattning om kreditinstitutet inte har lämnat kontrolluppgifter för kontot enligt 16 kap. 4 § 2–4 skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL.

I 16 kap. 4 § 2 SFL regleras kontrolluppgiftsskyldighet vid uttag och utbetalning från skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto. Bestämmelsen om avskattning kan aktualiseras om en del av kontomedlen tas ut från kontot utan att en kontrolluppgift lämnas. Att uttag och utbetalning från kontot ska tas upp till beskattning regleras i 37 §. Utöver belopp som ska tas upp enligt 37 § ska också kvarvarande medel tas upp till beskattning, om kreditinstitutet inte har lämnat kontrolluppgift om uttaget eller utbetalningen.

I 16 kap. 4 § 3 SFL regleras kontrolluppgiftsskyldighet vid överföring av medel från skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto till ett annat motsvarande konto. Enligt 21 kap. 38 § kan sådan överföring i vissa fall göras utan att beskattning sker enligt 37 §. Om någon kontrolluppgift inte lämnas om överföringen, ska hela det överförda beloppet tas upp till beskattning oavsett om förhållandena som anges i 38 § är uppfyllda eller inte.

I 16 kap. 4 § 4 SFL regleras kontrolluppgiftsskyldighet vid överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel. Kontrolluppgiftsskyldighet föreligger endast om förhållanden är kända för kreditinstitutet. Enligt 40 § ska medel på skogskonto eller skogsskadekonto tas upp som intäkt om avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medel på kontot, om inte annat följer av 41 §. Motsvarande bestämmelser för naturvårdskonto

föreslås i 40 och 42 §§. I 41 och 42 §§ regleras att medel på dessa konton i vissa fall kan tas över av en närstående utan att beskattning ska ske. Om kreditinstitutet har kännedom om överlåtelse eller övertagande av medel och inte fullgör sin skyldighet att lämna kontrolluppgift, ska hela kontobehållningen som har överlåtits eller övertagits tas upp till beskattning av överlåtaren oavsett om villkoren enligt 41 eller 42 § är uppfyllda eller inte. Vid pantsättning där kontoinnehavaren är skattskyldig för hela kontobehållningen enligt 40 § aktualiseras inte också avskattning enligt denna bestämmelse.

Medel på skogskontot, skogsskadekontot eller naturvårdskontot ska dock inte tas upp till beskattning enligt 37 a § om 37 b § är tillämplig.

I *andra stycket* regleras att medlen ska tas upp till beskattning det beskattningsår som kontrolluppgiften hade avsett om den hade lämnats.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

37 b § Om kreditinstitutet vid enstaka tillfällen har underlåtit att lämna en sådan kontrolluppgift som anges i 37 a §, ska medlen på kontot inte tas upp som intäkt i inkomstlaget näringsverksamhet om kontohavaren själv lämnar de uppgifter som skulle ha framgått av kontrolluppgiften senast den 31 oktober året efter beskattningsåret.

Paragrafen, som är ny, ger kontohavaren en möjlighet att undgå skyldigheten att ta upp medel på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto till beskattning enligt 37 a §, när kreditinstitutet vid enstaka tillfällen har underlåtit att lämna kontrolluppgift.

För att undvika beskattning på denna grund måste kontohavaren själv lämna uppgifter som motsvarar vad som skulle ha framgått av kreditinstitutets kontrolluppgift om den hade lämnats. Uppgiften ska lämnas till Skatteverket senast den 31 oktober året efter beskattningsåret. Det kan t.ex. vara ett årsbesked eller annan handling som är utgiven av kreditinstitutet och som innehåller de uppgifter som skulle ha framgått av kontrolluppgiften. Uppgiften kan lämnas i inkomstdeklarationen eller som en separat handling. Möjligheten för kontohavaren själv att komma in med uppgifterna ska bara tillåtas vid enstaka tillfällen. Om kontohavaren har läkt kreditinstitutets brist i fråga om underlåtenheten att lämna uppgifter genom att själv lämna in motsvarande uppgifter ett år kan kontohavaren inte läka avsaknaden av en uppgift det därpå följande året. Om däremot uppgifterna för det aktuella kontot lämnas korrekt under flera år, t.ex. fem–sex år, och kreditinstitutet därefter på nytt försummar sin uppgiftsskyldighet ska kontohavaren åter kunna avhjälpa bristen genom att själv lämna motsvarande uppgifter. Bestämmelsen handlar om kreditinstitutets försummelse att lämna kontrolluppgift vid enstaka tillfällen för det aktuella kontot. Eventuella brister i kontrolluppgifter som rör andra konton, eller andra kontoinnehavare, ska inte påverka bedömningen av om underlåtenheten har skett vid enstaka tillfällen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

Valutakursförändring

37 c § Medel på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto i utländsk valuta ska värderas till kursen den dag medlen betalas ut eller skulle ha betalats

Paragrafen, som är ny, behandlar värdering av medel i utländsk valuta.

I *första meningen* anges hur kontomedel i utländsk valuta ska värderas när medel betalas ut eller skulle ha betalats ut. Med att medel skulle ha betalats ut enligt 36 § andra stycket åsyftas kreditinstitutets skyldighet att betala ut kvarstående medel efter att tio år eller, när det gäller skogsskadekonto, tjugo år har gått från ingången av det år då insättning senast skulle göras. Värderingen ska då ske till valutakursen den dag behållningen betalas ut eller skulle ha betalats ut. Av *andra meningen* framgår hur värderingen ska göras om medlen på kontot ska beskattas enligt 37 a § för att kontoförande kreditinstitut inte har lämnat kontrolluppgift. Värderingen ska då göras till kursen vid utgången av det beskattningsår medlen ska tas upp som intäkt. Valutakurseffekter som beror på att avdragsbeloppet värderats till en annan kurs än den som ska användas när kontomedlen tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet får därmed genomslag vid beskattningen. Kontomedlen består av det insatta kapitalbeloppet och den gottskrivna räntan.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.6.

38 § Medel på ett skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto* får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. *Detsamma gäller när en lantbruksenhet och kontomedel på ett skogskonto eller ett skogsskadekonto tas över enligt 41 §, eller när hela eller en del av ett område som omfattas av ett naturvårdsavtal och kontomedel på ett naturvårdskonto tas över enligt 42 §.*

När kontomedel förs *eller tas* över enligt *första stycket* ska det *första* kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och skatteförfarandelagen (2011:1244).

Paragrafen innehåller bestämmelser om byte av kreditinstitut utan beskattning för skogskonto och skogsskadekonto samt bestämmelser om informationsplikt mellan kreditinstitut. Ändringarna i paragrafen innebär att den utökas till att också gälla naturvårdskonto.

Genom ändringen i *första styckets första mening* framgår att också medel på ett naturvårdskonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. Att överföring måste göras till ett motsvarande konto för att beskattning inte ska ske vid byte av kreditinstitut innebär, i fråga om naturvårdskonto, att det konto dit medlen överförs också måste vara ett sådant konto som kan godtas som ett naturvårdskonto. Om medlen överförs till ett konto som tillhandahålls från utlandet måste ett åtagande ha lämnats till Skatteverket av det utländska kreditinstitutet. I dessa fall måste det kreditinstitut som medlen överförs till ha kommit in till Skatteverket med sitt åtagande vid tidpunkten då det ska prövas om den uppskjutna beskattningen ska förlöpa. Om åtagande inte kommit in vid denna tidpunkt kommer bytet av kreditinstitut att medföra att medlen på kontot ska tas upp till beskattning.

Genom ändringen i *andra meningen* framgår att också medel på ett naturvårdskonto får tas över när hela eller en del av området som omfattas av ett naturvårdsavtal och kontomedel tas över enligt 42 §.

Andra stycket får en delvis annan utformning. Med begreppet ”förs över” avses sådana förfoganden som innebär att medel flyttas mellan konton som tillhör näringsidkaren. Att medlen ”tas över” innebär att medlen övergår till någon annan.

Paragrafen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.6.

Överföring av lantbruksenheter, kontomedel eller områden som omfattas av naturvårdsavtal

39 § Om den skattskyldiges lantbruksenhet övergår till en ny ägare genom arv, testamente, bodelning eller på liknande sätt, ska medlen på *skogskonto och skogsskadekonto* tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Detta gäller dock bara om fastigheten utgjorde den övervägande delen av näringsverksamheten.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte om äganderätten övergår genom gåva och den skattskyldige har gjort avdrag för de insatta medlen. Första stycket gäller inte heller i fråga om medel som tas över enligt 41 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldighet att ta upp medel på skogskonto och skogsskadekonto som intäkt när lantbruksenheten övergår till en ny ägare.

Ändringarna i *första stycket* tydliggör att paragrafen gäller skogskonto och skogsskadekonto, inte naturvårdskonto.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.7.

40 § Om avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medel på *ett* skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto*, ska medlen på kontot tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om inte annat följer av 41 *eller* 42 §. Det anses inte som överlåtelse eller pantsättning att en skattskyldig på begäran av Skogsstyrelsen förbinder sig att inte förfoga över medlen på *ett skogskonto eller skogsskadekonto* utan styrelsens tillstånd.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att medel på konton i vissa fall ska tas upp som intäkt.

Ändringen i paragrafen innebär att den utökas till att också omfatta naturvårdskonto. Med avtal om medel på ”ett” konto avses att om en skattskyldig har flera konton av relevant slag och avtal om överlåtelse eller pantsättning träffas avseende ett av dessa konton, är det endast medlen på det berörda kontot som ska tas upp till beskattning.

Paragrafen utformas delvis enligt *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.7.

41 § Om den skattskyldiges lantbruksenhet med produktiv skogsmark övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning får denne ta över medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto utan att beskattning sker enligt 37 §,

– om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att *mottagaren* tar över medlen, eller

– om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs

– att mottagaren är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och inte enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES,

– att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs direkt över till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och

– att överföringen sker samma beskattningsår som lantbruksenheten övergår.

Om bara en del av lantbruksenheten övergår till den närliggande, får denne ta över högst så stor del av kontomedlen som *den närliggandes* andel motsvarar av den övertagna produktiva skogsmarkens skogsbruksvärde i förhållande till skogsbruksvärdet för all produktiv skogsmark på lantbruksenheten det beskattningsår då enheten övergår.

I paragrafen anges de krav som ställs för att medel på skogskonto eller skogsskadekonto ska få tas över av en närliggande utan att uttaget beskattas.

I *första styckets första strecksats* görs en språklig justering. I *andra stycket* läggs en ny *första strecksats* till där det framgår att en förutsättning för tillämpning av bestämmelsen är att mottagaren ska vara obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och inte enligt skatteavtal ha hemvist i en stat utanför EES.

I *tredje stycket* görs en språklig justering.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.3.

42 § Om hela eller en del av området som omfattas av ett naturvårdsavtal övergår till en närliggande genom arv, testamente, gåva eller bodelning får mottagaren ta över kontomedel på det naturvårdskonto som hänförs sig till området utan att beskattning sker enligt 37 §,

– om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att mottagaren tar över medlen, eller

– om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Mottagaren får ta över högst den del av kontomedlen som motsvarar värdet av det område som övergår till mottagaren i förhållande till värdet av överlåtarens område omedelbart före överlåtelsen.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs

– att mottagaren är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och inte enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES,

– att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs över direkt till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och

– att överföringen sker samma beskattningsår som området övergår.

I paragrafen, som är ny, regleras möjligheten att föra över medel på ett naturvårdskonto till en närliggande i samband med en benefik överlåtelse av område som omfattas av naturvårdsavtal utan att medlen ska återföras till beskattning vid den tidpunkten.

Vad som avses med begreppet närliggande anges i 2 kap. 22 §. Med ”en” närliggande ska inte förstås en begränsning till en mottagare. Bestämmelsen är tillämplig även om det finns fler än en mottagare. Däremot kan bestämmelsen inte tillämpas i förhållande till en mottagare som är en juridisk person (jfr prop. 2008/09:41 s. 26). Om det finns flera naturvårdskonton som hänförs sig till hela eller en del av området som övergår tillämpas bestämmelsen på varje sådant konto för sig. Prövningen

av mottagarens möjlighet att ta över kontomedel ska göras per naturvårdskonto.

Av *första stycket* framgår att mottagaren, utan direkt beskattning av överlåtaren, får ta över högst så stor del av kontomedlen på det naturvårdskonto som hänför sig till området som övergår till mottagaren. Med ”en” del ska inte förstås att bestämmelsen inte kan tillämpas då flera delar av området övergår till närstående.

I fem strecksatser regleras de närmare förutsättningarna för att en överföring inte ska medföra att medlen ska återföras till omedelbar beskattning.

Första stycket *första* och *andra strecksatserna* anger att mottagaren uttryckligen ska ta över kontomedlen.

I *andra stycket* anges att mottagaren högst får ta över den del av kontomedlen som motsvarar värdet av det område som övergår till mottagaren i förhållande till värdet av överlåtarens område omedelbart före överlåtelsen. Bestämmelsen omfattar såväl överlåtelse av en ideell andel av området som överlåtelse av ett visst markområde av en fastighet som omfattar hela eller delar av naturvårdsområdets areal. Hur bestämmelsen ska tillämpas kan tydliggöra av följande exempel:

En fastighetsägare ska genom en gåva överlåta medlen på sitt naturvårdskonto och området som omfattas av naturvårdsavtal till sin sambo och sina två barn från ett tidigare äktenskap. Hälften av naturvårdskontomedlen och halva området övergår till sambon. Vidare övergår 40 procent av kontomedlen och 25 procent av området till barn A samt 10 procent av kontomedlen och 25 procent av området till barn B. Givaren ska då ta upp 65 procent av de överlåtna medlen till beskattning, där 50 procent avser delen av kontomedlen som överlåts till sambon och 15 procent avser delen av kontomedlen som överlåts till barn A som inte motsvaras av överlåtet område. Eftersom sambon i det här exemplet inte omfattas av definitionen av närstående i inkomstskattelagen kan skattskyldigheten inte föras över till sambon alls, utan givaren beskattas vid överföringen för den del av kontomedlen som övergår till sambon. Barn A tar över skattskyldigheten för 25 procent av det belopp på givarens konto vid tidpunkten för överföringen, dvs. $25/40 \times$ beloppet, dvs. 62,5 procent av beloppet som överfördes till barn A. Givaren beskattas vid överföringen för resterande del av de kontomedel som överfördes till barn A. Barn B tar över skattskyldigheten för hela de överförda naturvårdskontomedlen.

I *tredje stycket första strecksatsen* anges att mottagaren ska vara obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och inte enligt skatteavtal ha hemvist i en stat utanför EES.

I tredje stycket *andra strecksatsen* behandlas hur konto och kontomedlen ska föras över till den nya innehavaren. En möjlighet är att kontot med inestående medel förs över direkt till den nya innehavaren. En annan möjlighet är att den nya innehavaren får ett nytt konto och att kontomedlen förs över direkt från överlåtarens konto till det nya kontot. I 38 § behandlas de fall där ett nytt konto finns hos ett annat kreditinstitut än det ursprungliga kontot. I båda fallen, när konto och kontomedel förs över till den nya innehavaren, ställs krav att medlen ska föras över direkt. Därmed avses inte den tid inom vilken överföringen ska göras, utan att det

inte får finnas något mellanled. Om kontomedlen förs över till ett nytt konto måste det nya kontot vara ett motsvarande konto. Det innebär att kontot dit medlen överförs måste vara ett sådant konto som godtas som ett naturvårdskonto. Vilka förutsättningar som måste vara uppfyllda för att konto ska godtas som naturvårdskonto framgår av 35 och 35 a §§. Av 35 a § framgår att utländska kreditinstitut eller filialer i vissa fall måste lämna åtagande till Skatteverket för att få tillhandahålla naturvårdskonto. Om åtagande inte har kommit in till Skatteverket när avdragsrätten ska prövas uppfyller inte kontot villkoren för naturvårdskonto och då kan inte den uppskjutna beskattningen fortlöpa. Beskattning av medlen på kontot ska då ske enligt 40 §.

I tredje stycket *tredje strecksatsen* anges när kontomedlen senast ska överföras. Det beskattningsår som är relevant i detta sammanhang är överlåtarens.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.7 och 6.2.3.

26 kap.

9 a § Skogsavdrag på fastighet i utlandet ska också återföras

- när ägaren inte längre är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),
- när ägaren enligt skatteavtal får hemvist i en stat utanför EES, eller
- när fastigheten överläts genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt till en person som inte är obegränsat skattskyldig i en stat inom EES eller som enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES.

Paragrafen, som är ny, innehåller nya grunder för återföring av skogsavdrag på fastighet i utlandet.

I *första* och *andra strecksatsen* anges att skogsavdraget ska återföras om ägaren inte längre är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller enligt skatteavtal får hemvist i en stat utanför EES.

I *tredje strecksatsen* anges att skogsavdraget ska återföras om fastigheten överläts genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt till en person som inte är obegränsat skattskyldig i en stat inom EES eller som enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES.

Enligt huvudregeln i 2 § ska skogsavdrag återföras till beskattning när fastigheten avyttras. Den nya bestämmelsen innebär inte att skogsavdrag på utländska fastigheter ska återföras enbart av den anledningen att fastighetsägaren blir begränsat skattskyldig. Om fastighetsägaren flyttar till en stat inom EES och behåller sin fastighet får skogsavdraget behållas även om Sverige skulle tappa beskattningsrätten till de löpande inkomsterna från fastigheten. Återföring enligt denna paragraf är således inte knuten till att skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör. För att säkerställa beskattning av skogsavdrag på en fastighet i utlandet ska avdraget återföras om fastighetsägaren upphör att vara obegränsat skattskyldig i en stat inom EES eller, visserligen är obegränsat skattskyldig, men får hemvist enligt skatteavtal i en stat utanför EES. Skogsavdrag som återförs till beskattning enligt bestämmelsen ska beräknas utan hänsyn till eventuell skillnad mellan fastighetens marknadsvärde och omkostnadsbeloppet vid tidpunkten för den beskattningsutlösande händelsen.

31 kap.

1 § Avdrag får göras enligt bestämmelserna i detta kapitel för belopp som sätts av till

- ersättningsfond för inventarier,
- ersättningsfond för byggnader och markanläggningar,
- ersättningsfond för mark,
- ersättningsfond för djurlager i jordbruk och renskötsel, *och*
- *ersättningsfond för naturvårdsmark.*

Med inventarier avses i detta kapitel inte sådana tillgångar som nämns i 18 kap.

1 § andra stycket.

Med naturvårdsmark avses mark för vilken ersättning har lämnats för övervägande naturvårdande ändamål med stöd av 31 kap. miljöbalken eller med stöd av skogsvårdslagen (1979:429) i samband med

- *att förfoganderätten till fastigheten inskränks för obegränsad tid, eller*
- *inlösen av fastigheten.*

Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om avdrag för avsättning till ersättningsfond.

I *första stycket* slås fast att avdrag får göras för belopp som sätts av till olika slags ersättningsfonder. I stycket läggs en ny strecksats till. Tillägget innebär att en ny slags ersättningsfond – ersättningsfond för naturvårdsmark – införs.

I *tredje stycket*, som är nytt, införs en definition av begreppet naturvårdsmark. För att mark ska anses vara naturvårdsmark måste ersättning ha lämnats för övervägande naturvårdande ändamål med stöd av 31 kap. miljöbalken eller med stöd av skogsvårdslagen (1979:429) i samband med att förfoganderätten till fastigheten inskränks för obegränsad tid eller att fastigheten inlöses. Exempel på när ersättning utgår för övervägande naturvårdande ändamål med stöd av 31 kap. miljöbalken är när mark genom beslut har förklarats som naturreservat eller biotopskyddsområde. Ersättning som till övervägande del utgår för annat ändamål än naturvård, exempelvis kulturvård, omfattas därmed inte. Med uttrycket övervägande avses mer än hälften (jfr prop. 1999/2000:2 del 2 s. 498). För att avsättning ska få göras för ersättning enligt skogsvårdslagen krävs att händelsen som ersättningen lämnats för är en sådan avyttring som leder till kapitalvinstberäkning.

Av strecksatserna i tredje stycket framgår att ersättning måste ha lämnats i samband med antingen att förfoganderätten till fastigheten inskränks för obegränsad tid eller att fastigheten inlöses.

I *första strecksatsen* anges att förfoganderätten till fastigheten inskränks för obegränsad tid. När avtal träffas om en allframtidsupplåtelse är bestämmelsen i denna strecksats uppfylld (jfr 45 kap. 7 §).

I *andra strecksatsen* anges inlösen. Vad som avses med inlösen framgår av 31 kap. 8 § miljöbalken.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.1.

3 § Den som är skyldig att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna. Detta gäller dock inte för en ersättningsfond för mark *eller en ersättningsfond för naturvårdsmark.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om att näringsidkare som enligt bokföringslagen (1999:1078) är skyldiga att upprätta årsredovisning eller årsbokslut ska göra avsättning i räkenskaperna som motsvarar avdraget. Detta gäller dock inte i fråga om ersättningsfond för mark. I paragrafen görs ett tillägg som innebär att vad som gäller för ersättningsfond för mark även ska gälla för ersättningsfond för naturvårdsmark.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.1.

12 § En ersättningsfond för mark *eller en ersättningsfond för naturvårdsmark* får tas i anspråk för anskaffning av mark som är kapitaltillgång.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad ersättningsfond för mark får tas i anspråk för. I paragrafen görs ett tillägg som anger att även en ersättningsfond för naturvårdsmark får tas i anspråk för anskaffning av mark som är kapitaltillgång.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.1.

16 § En tidigare avsättning anses ha tagits i anspråk före en senare avsättning till samma slags ersättningsfond.

Om avsättning gjorts till både ersättningsfond för mark och ersättningsfond för naturvårdsmark ska den avsättning som ska återföras först anses ha tagits i anspråk först. Om ersättningsfonderna ska återföras samtidigt får den skattskyldige välja vilken ersättningsfond som ska anses ha tagits i anspråk först.

Paragrafen anger i vilken ordning olika avsättningar till ersättningsfonder ska anses ha tagits i anspråk.

Andra stycket, som är nytt, anger i vilken ordning avsättningar som gjorts till ersättningsfond för mark respektive ersättningsfond för naturvårdsmark ska anses ha tagits i anspråk när anskaffning av mark som är kapitaltillgång skett. Första meningen ska tillämpas om avsättning gjorts till både ersättningsfond för mark och ersättningsfond för naturvårdsmark. I dessa fall ska den avsättning som ska återföras först anses ha tagits i anspråk först. Om ersättningsfonderna ska återföras samtidigt ska andra meningen tillämpas, som innebär att den skattskyldige i dessa fall får välja vilken ersättningsfond som ska anses ha tagits i anspråk först.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.2.

19 a § *Om avdrag har medgetts för avsättning till ersättningsfond för naturvårdsmark ska i stället för vad som anges i 19 § följande gälla: Om fonden inte tas i anspråk senast under det tionde beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes, ska avdraget som har medgetts för avsättning till ersättningsfond för naturvårdsmark återföras detta år.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när återföring ska ske av ett avdrag för avsättning till en ersättningsfond för naturvårdsmark. Av paragrafen framgår att, i stället för vad som anges i 19 §, avdraget som har medgetts för avsättning till ersättningsfond för naturvårdsmark ska återföras det tionde beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes om ersättningsfonden inte tagits i anspråk innan dess.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.1.

20 § Avdraget ska återföras, även om tiden i 19 § *respektive 19 a §* inte har löpt ut, om

1. fonden tas i anspråk i strid med bestämmelserna i 10–15 §§,
2. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten överläts och inte annat följer av 38 kap. 15 §,
3. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten tillfaller en eller flera nya ägare på grund av arv, testamente eller bodelning,
4. den som innehar fonden upphör att bedriva näringsverksamheten,
5. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
6. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),
7. den som innehar fonden upplöses genom fusion eller fission och annat inte följer av bestämmelserna i 37 kap. 17 §,
8. det beslutas att innehavaren av fonden ska träda i likvidation, eller
9. den som innehar fonden försätts i konkurs.

Vad som sägs i första stycket 2–4 gäller inte om avsättningen grundas på en sådan avyttring som avses i 5 § 1–4.

Avdrag behöver dock inte återföras enligt första stycket 5 om skattskyldigheten upphör på grund av att den som innehar fonden för över den näringsverksamhet som bedrivs från ett fast driftställe i Sverige till en stat inom EES eller för över sitt registrerade säte i Sverige till en sådan stat. Detta gäller bara om den stat till vilken näringsverksamheten eller det registrerade sätet förs över är medlem i Europeiska unionen eller har ingått en sådan särskild överenskommelse som avses i 63 kap. 14 § andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

I 23 och 24 §§ finns bestämmelser om att ersättningsfonder i vissa fall får tas över av någon annan i stället för att avdragen återförs.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när avdrag för avsättning till ersättningsfond ska återföras även om tiden i 19 § inte har löpt ut.

I *första stycket* görs ett tillägg som innebär att bestämmelserna även ska gälla för ersättningsfond för naturvårdsmark.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.1.

21 § Om en enskild näringsidkare har fått avdrag för avsättning till en ersättningsfond för byggnader och markanläggningar i sådana fall som avses i 5 §, ska återföringen göras i inkomstslaget näringsverksamhet till den del fonden motsvarar belopp som har tagits upp i inkomstslaget näringsverksamhet vid återföring av värdeminskningssavdrag m.m. enligt 26 kap. Avdraget i övrigt ska återföras i inkomstslaget kapital.

En enskild näringsidkare ska återföra avdrag för avsättning till en ersättningsfond för mark *eller en ersättningsfond för naturvårdsmark* i inkomstslaget kapital.

Paragrafen innehåller bestämmelser om i vilka inkomstslag som avdrag för avsättning till ersättningsfond ska återföras i.

I *andra stycket* görs ett tillägg som innebär att vad som gäller för ersättningsfond för mark även ska gälla för ersättningsfond för naturvårdsmark. Detta innebär att en enskild näringsidkare ska återföra avdrag för avsättning till en ersättningsfond för naturvårdsmark i inkomstslaget kapital.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.1.

32 kap.

Prop. 2025/26:69

7 § Som upphovsmannakonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

I paragrafen anges förutsättningarna för att ett konto ska kunna godtas som ett upphovsmannakonto.

Ändringen innebär att andra stycket med hänvisningen till den numera upphävda lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. tas bort.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

33 kap.

12 § Vid beräkning av kapitalunderlaget ska tillgångarna tas upp till det skattemässiga värdet. I fråga om fastigheter som är kapitaltillgångar finns bestämmelser också i 13 §.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto, *naturvårdskonto* och upphovsmannakonto ska tas upp till halva beloppet.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto i utländsk valuta ska värderas till kursen vid tidpunkten för den insättning på kontot som medförde avdrag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur tillgångarna ska värderas vid beräkning av kapitalunderlaget.

I *andra stycket* görs ett tillägg som innebär att även medel på naturvårdskonto, på samma sätt som medel på skogskonto och skogsskadekonto, ska tas upp till halva beloppet.

I *tredje stycket*, som är nytt, anges hur medel på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto i utländsk valuta ska värderas vid beräkning av kapitalunderlaget. Värdering ska ske till kursen vid tidpunkten för den insättning på kontot som medförde avdrag. Det innebär att samma värdering gäller för hela den period som medlen finns kvar på kontot, utan hänsyn till valutakursförändringar under innehavstiden.

Övervägandena finns i avsnitt 5,2.8 och 6.2.7.

66 kap.

18 § I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras för ackumulerad inkomst i form av

1. sådana inkomster genom vetenskaplig, litterär eller konstnärlig verksamhet eller annan personlig, självständig näringsutövning som inte medför avdrag på grund av insättning på upphovsmannakonto,

2. inkomster vid överlåtelse av hyresrätt samt av varumärke, företagsnamn och andra liknande rättigheter av goodwill's natur,

3. ersättning som den skattskyldige får för att flytta från en lokal som används i näringsverksamheten,

4. återföring av värdeminskningsavdrag m.m. avseende näringsfastigheter enligt 26 kap. 2, 8, 9 eller 13 §,

5. återföring av avdrag för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll avseende näringsbostadsrätter enligt 26 kap. 10, 11 eller 13 §,

6. engångsansättning vid upplåtelse eller upphörande av nyttjanderätt, dock inte upplåtelse av rätt att avverka skog, eller servitutsrätt och vid överlåtelse av nyttjanderätt, och

7. ersättning vid avräkning enligt 9 kap. 23 § jordabalken och inkomster för en fastighetsägare som avser värdet av sådan förbättring som en nyttjanderättshavare bekostat.

Särskild skatteberäkning får inte göras om inkomsten medför avdrag på grund av insättning på naturvårdskonto enligt 21 kap.

I paragrafen anges vissa av de inkomster som kan aktualisera de särskilda beräkningsreglerna för skatt på ackumulerad inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet.

Andra stycket, som är nytt, begränsar tillämpningen av bestämmelserna i första stycket på så sätt att insättning på naturvårdskonto medför att de särskilda beräkningsreglerna för skatt på ackumulerad inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet inte får tillämpas. Motsvarande bestämmelser finns för skogskonto och skogsskadekonto (19 § andra stycket).

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.9.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på allframtidsupplåtelser och inlösen med stöd av miljöbalken eller skogsvårdslagen (1979:429) samt naturvårdsavtal som träffas efter den 31 mars 2026.

3. Den nya bestämmelsen i 21 kap. 37 a § tillämpas inte vid utebliven kontrolluppgift hänförlig till uttag, utbetalning, överlåtelse eller övertagande av medel som sker före ikraftträdandet.

4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Av första punkten framgår att lagen träder i kraft den 1 april 2026.

Av andra punkten framgår att lagen ska tillämpas på allframtidsupplåtelser och inlösen enligt miljöbalken eller skogsvårdslagen, liksom på naturvårdsavtal. Tillämpningen förutsätter att allframtidsupplåtelser, inlösen eller naturvårdsavtal har träffats efter den 31 mars 2026.

Av tredje punkten framgår att bestämmelsen i 21 kap. 37 a § ska tillämpas vid uteblivna kontrolluppgifter hänförliga till uttag, utbetalningar, överlåtelser och övertaganden av medel som sker efter den 31 mars 2026, och inte för tid dessförinnan.

Av fjärde punkten framgår att äldre bestämmelser fortfarande gäller för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Många av de som berörs av bestämmelsen är enskilda näringsidkare, och har därför kalenderår som beskattningsår. Att äldre bestämmelser fortfarande ska gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet hindrar inte att exempelvis avdrag görs för insättning på naturvårdskonto under 2026 efter ikraftträdandet, som påverkar resultatet av den enskilda näringsverksamheten för hela beskattningsår 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

10.3 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2025/26:69

2 kap.

1 § Lagen gäller för skatt, dock inte skatt som tas ut enligt

1. kupongskattelagen (1970:624),
2. lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,
3. tullagen (2016:253),
4. lagen (2004:629) om trängselskatt,
5. vägtrafikskattelagen (2006:227), och
6. lagen (2014:1470) om beskattning av viss privatinförsel av cigaretter.

Lagen gäller även för belopp som avses i 16 kap. 23 § mervärdesskattelagen (2023:200).

Paragrafen inleder kapitlet och anger att den gäller för skatt, dock inte skatt enligt de uppställda lagarna. Paragrafen ändras genom att tredje punkten tas bort och de efterföljande punkterna numreras om. Ändringen är en följd av att lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogsmedel m.m. upphävs.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

16 kap.

Skogs-, skogsskade-, naturvårds- och upphovsmannakonto

4 § Kontrolluppgift ska lämnas om

1. insättning enligt
 - a) 21 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto, och
 - b) 32 kap. inkomstskattelagen på upphovsmannakonto,
2. uttag och utbetalning enligt
 - a) 21 kap. 36 § inkomstskattelagen från ett skogskonto, ett skogsskadekonto eller ett naturvårdskonto, och
 - b) 32 kap. 8 § inkomstskattelagen från ett upphovsmannakonto,
3. överföring av medel från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto till ett konto av samma slag,
4. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel, om dessa förhållanden är kända, enligt
 - a) 21 kap. 40–42 §§ inkomstskattelagen på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto, och
 - b) 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 inkomstskattelagen på upphovsmannakonto, samt
5. behållning på ett skogskonto, skogsskadekonto, naturvårdskonto eller upphovsmannakonto.

I paragrafen regleras kontrolluppgiftsskyldigheten och vilka händelser som omfattas av uppgiftsskyldighet.

I *första punkten a)* görs ett tillägg som innebär att kontrolluppgift även ska lämnas om insättning på naturvårdskonto.

I *andra punkten a)* görs ett tillägg som innebär att kontrolluppgift även ska lämnas om uttag och utbetalning på naturvårdskonto.

Innehållet i *tredje punkten* är nytt. Av bestämmelsen framgår att kontrolluppgift ska lämnas om överföring av medel från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto till ett konto av samma slag. Detta

innebär att kontrolluppgift ska lämnas om en person för över medel mellan egna konton av samma slag såväl inom samma kreditinstitut som mellan två olika kreditinstitut. Som exempel på den första situationen kan nämnas att medel på ett skogskonto i ett kreditinstituts filial i Sverige förs över till ett skogskonto i samma kreditinstituts filial i Danmark.

Innehållet i *fjärde punkten* förs över från nuvarande tredje punkten. Kontrolluppgift ska enligt denna punkt lämnas när medel på ett skogskonto eller ett skogsskadekonto överläts, pantsätts eller övertas enligt bestämmelserna i 21 kap. 40 och 41 §§ inkomstskattelagen. Ett tillägg görs i underpunkten a som innebär att bestämmelsen blir tillämplig även för naturvårdskonto. Om avtal träffas om pantsättning av medel på sådant konto ska medlen tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 21 kap. 40 § inkomstskattelagen. Kontrolluppgift ska därför lämnas för dessa händelser. Kontrolluppgift ska även lämnas om övertagande av medel på naturvårdskonto enligt den nya bestämmelsen i 21 kap. 42 § inkomstskattelagen. Uppgiftsskyldigheten gäller såväl överföring av konton som kontomedel (jfr prop. 2008/09:41 s. 27).

Innehållet i *femte punkten*, som är ny, innebär att kreditinstitut ska lämna uppgift om kontobehållning för skogskonto, skogsskadekonto, naturvårdskonto respektive upphovsmannakonto.

Kontrolluppgift för skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto ska lämnas av såväl svenska som utländska kreditinstitut. Av 5 § framgår att kontrolluppgiften ska lämnas av det kontoförande kreditinstitutet, vilket vid överföringstillfället är detsamma som det kreditinstitut som för över kontomedlen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.11 och 6.2.4.

6 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. insatt belopp,
 2. uttaget eller utbetalt belopp,
 3. *belopp vid en överföring, en överlåtelse, eller ett övertagande av kontomedel,*
 4. *pantsättning,*
 5. *de konton mellan vilka medel har flyttats,*
 6. *nödvändiga identifikationsuppgifter för en mottagare vid en överföring, en överlåtelse eller ett övertagande av kontomedel,*
 7. *mottagande kreditinstitut om medel har flyttats från ett kreditinstitut till ett annat, och*
 8. *kontobehållning vid årets utgång.*
- Uppgiften enligt första stycket 3 ska avse värdet den dag då överföringen, överlåtelsen eller övertagandet gjordes.*

I paragrafen specificeras vilka uppgifter som en kontrolluppgift enligt 4 § ska innehålla. I och med tillägget i 4 §, att kontrolluppgift även ska lämnas för vissa händelser på naturvårdskonto, är även 6 § tillämplig på naturvårdskonto.

I *tredje punkten* har ett tillägg gjorts som innebär att uppgift ska lämnas om belopp när medel på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto förs över till ett nytt eget konto i samma kreditinstitut eller till ett konto i ett annat kreditinstitut. Uppgift om belopp ska även lämnas när medel på ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto övergår till en ny ägare genom en överlåtelse eller ett övertagande.

Delar av bestämmelsen i nuvarande tredje punkten flyttas till *fjärde punkten*. Bestämmelsen innebär att uppgift ska lämnas om pantsättning av medel på ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto.

Innehållet i *femte punkten*, som är ny, innebär att uppgift ska lämnas om de konton mellan vilka medel har flyttats över. Bestämmelsen är tillämplig oavsett om en överföring sker mellan en persons egna konton eller om medel flyttas till en annan person i anledning av en överlåtelse eller ett övertagande av kontomedel.

Innehållet i *sjätte punkten*, som är ny, innebär att uppgift ska lämnas om den som mottar medel på ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto. Bestämmelsen är tillämplig både vid överlåtelser eller övertaganden som sker med stöd av 21 kap. 39–42 §§ inkomstskattelagen och när överföring sker mellan en persons egna konton. En benefik överlåtelse av lantbruksenhet med produktiv skogsmark eller område som omfattas av naturvårdsavtal enligt 21 kap. 41 respektive 42 § inkomstskattelagen kan innebära att den uppskjutna beskattningen av medel på kontot tas över av en obegränsat eller begränsat skattskyldig person. Det avgörande för om den uppskjutna beskattningen kan tas över av mottagaren är bl.a. vem som tar över medlen. Mottagaren måste därför kunna identifieras i dessa situationer.

Innehållet i *sjunde punkten*, som är ny, innebär att uppgift ska lämnas om det kreditinstitut som mottar en överföring när medel flyttas mellan konton hos olika kreditinstitut. Bestämmelsen är tillämplig oavsett om en överföring sker mellan en persons egna konton eller om medel flyttas till en annan person i anledning av en överlåtelse eller ett övertagande av kontomedel.

Innehållet i *åttonde punkten*, som är ny, innebär att kreditinstitut ska lämna uppgift om behållningen per den 31 december.

I *andra stycket*, som är nytt, tydliggörs vilket värde som ska anges när belopp vid en överföring, en överlåtelse eller ett övertagande ska lämnas. Skogs, skogsskade- och naturvårdskonton kan vara konton i annan valuta än svenska kronor. Uppgifter om belopp som ska lämnas i en kontrolluppgift ska som huvudregel anges i svenska kronor, jfr 22 kap. 2 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261). Om en omräkning till svenska kronor behöver ske innebär bestämmelsen att det är valutakursen den dag som en överföring, en överlåtelse eller ett övertagande görs som ska användas.

Paragrafen utformas i huvudsak enligt *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.11 och 6.2.4.

17 kap.

4 § Kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning behöver inte lämnas

1. för ett konto som det inte finns ett personnummer för och som har öppnats före den 1 januari 1985, om räntan understiger 100 kronor under året eller, om kontot innehas av mer än en person, räntan för var och en av dem understiger 100 kronor,

2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person,

3. för skogskonto, skogsskadekonto, *naturvårdskonto*, upphovsmannakonto och pensionssparkonto, och

4. för tillgångar på ett investeringssparkonto, om kontot vid tidpunkten när avkastningen överfördes eller betalades in till kontot innehades av en obegränsat skattskyldig fysisk person eller ett obegränsat skattskyldigt dödsbo.

Första stycket 4 gäller inte ränta och annan avkastning på tillgångar som avses i 42 kap. 38 § eller ränta som avses i 42 kap. 42 § andra stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229).

I paragrafen regleras undantag från kontrolluppgiftsskyldigheten avseende ränteinkomster eller annan avkastning.

I *tredje punkten* görs ett tillägg som innebär att kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning inte behöver lämnas för naturvårdskonto.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.4.

22 kap.

5 § Kontrolluppgift ska lämnas om utdelning till delägare i sådana samfälligheter som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den juridiska person som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald utdelning och hur stor del av utdelningen som kommer från

1. intäkt av skogsbruk som bedrivs i samfälligheten, och

2. ersättning i samfälligheten för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre.

I paragrafen regleras kontrolluppgiftsskyldigheten för samfälligheter.

Tredje stycket delas upp i två punkter. Innehållet i *första punkten* är oförändrat i förhållande till nuvarande lydelse. Innehållet i *andra punkten* är nytt och innebär att i kontrolluppgiften ska även uppgift lämnas om utbetald utdelning och hur stor del av utdelningen som kommer från ersättning för naturvårdsavtal i samfälligheten. Eftersom avdrag för insättning på naturvårdskonto enbart får göras för ersättning för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre behöver samfälligheten inte lämna uppgift om hur stor del av utdelningen som kommer från naturvårdsavtal som avser kortare tid än så.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.11.

23 kap.

2 § Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a, 3, 4 a och 5, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21, 23, 24, 26 och 27 §§ samt 22 a–22 c kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

I paragrafen anges vilka kontrolluppgifter som ska lämnas för begränsat skattskyldiga fysiska personer.

Bestämmelsen anpassas till de ändringar som görs av 16 kap. 4 §, där en ny tredje och en ny femte punkt införs samt innehållet i den nuvarande tredje punkten flyttas till en fjärde punkt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.11 och 6.2.4.

5 § Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet eller som tillhandahåller PEPP-produkter i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering i landet, ska innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag. Detsamma gäller en utländsk AIF-förvaltare som förvaltar en specialfond eller som marknadsför en utländsk specialfond i Sverige enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Skyldigheten att lämna en sådan förbindelse gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Skyldigheten gäller inte heller försäkringsgivare inom EES som bara meddelar pensionsförsäkring enligt 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Skyldigheten gäller inte heller utländska kreditinstitut som bara tillhandahåller konton som utgör skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto enligt 21 kap. inkomstskattelagen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att utländska företag i vissa fall ska ge in en förbindelse till Finansinspektionen att lämna kontrolluppgifter.

Av *tredje stycket*, som är nytt, framgår att skyldigheten att lämna förbindelser inte ska gälla kreditinstitut som bara tillhandahåller konton som utgör skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto enligt 21 kap. inkomstskattelagen. Det ställs inte något krav på att ett kreditinstitut måste tillhandahålla ett visst antal konton, eller krav på att kreditinstitutet ska tillhandahålla fler än en typ av konto.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.2.

6 a § *Om ett utländskt kreditinstitut som avses i 21 kap. 35 § inkomstskattelagen (1999:1229) tillhandahåller skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto på annat sätt än genom en filial i Sverige, ska kreditinstitutet för varje konto ge in ett åtagande till Skatteverket om att fullgöra skyldigheter enligt 21 kap. inkomstskattelagen och om att lämna kontrolluppgifter om kontot i enlighet med 16 kap. och 2 §.*

Åtagandet ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för kreditinstitutet, kontot och kontohavaren.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om åtagande för utländskt kreditinstitut.

I *första stycket* finns bestämmelser om att utländskt kreditinstitut som tillhandahåller skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto från annat än en filial i Sverige, för varje konto, ska ge in ett åtagande till Skatteverket om att fullgöra skyldigheter enligt inkomstskattelagen och att lämna kontrolluppgifter enligt skatteförfarandelagen. Åtagandet omfattar de allmänna bestämmelserna om kontrolluppgifter, tiden för inlämning och skyldigheten att lämna uppgift. Åtagandet innebär också att kreditinstitutet måste följa tillämpliga bestämmelser i skatteförfarandeförordningen och de föreskrifter som Skatteverket beslutar om avseende kontrolluppgiftsskyldigheten.

I *andra stycket* anges att åtagandet ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för kreditinstitutet, kontot och kontohavaren. Vilka

uppgifter som är nödvändiga specificeras i skatteförfarandeförordningen (2011:1261).

Av 21 kap. 35 a § inkomstskattelagen (1999:1229) framgår att åtagande enligt skatteförfarandelagen måste ha kommit in till Skatteverket för att ett konto ska godtas som skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.2.

31 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- uppgifter som ska lämnas i samtliga inkomstdeklarationer (2 och 3 §§),
- uppgifter som fysiska personer och dödsbon ska underrättas om och godkänna eller lämna (4 och 5 §§),
- uppgift som ska lämnas om inkomstslaget tjänst (6 §),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget näringsverksamhet (7–15 b §§),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget kapital (16–19 c §§),
- uppgift om tillkommande belopp (20 §),
- uppgifter om vissa andelsavyttringar m.m. (21–24 §§),
- uppgifter för beräkning av egenavgifter (25 och 26 §§),
- uppgifter som fåmansföretag samt företagsledare och delägare ska lämna (27–29 §§),
- uppgift om tillskott och uttag (30 §),
- uppgift om betalning till utlandet (31 §),
- uppgift som ekonomiska föreningar ska lämna (32 §),
- uppgifter om skattereduktion (33 och 33 b–33 d §§), och
- uppgifter om prissättningsbesked (34 §).

Paragrafen inleder kapitlet och förklarar dess innehåll.

En ändring görs i *ffjärde strecksatsen* för att anpassa innehållsförteckningen till den nya bestämmelsen om skogsavdrag på fastighet i utlandet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.3.

Skogsavdrag på fastighet i utlandet

15 b § Den som gör skogsavdrag på en fastighet i utlandet ska lämna uppgifter om

- fastighetens beteckning och adress, och
- avdragsutrymmet för fastighetens skog och produktiva skogsmark.

Den som har gjort skogsavdrag på en fastighet i utlandet ska lämna uppgifter om

– avdragsutrymmet för fastighetens skog och produktiva skogsmark vid beskattningsårets utgång, och

- adress i utlandet där innehavaren är bosatt.

Om fastigheten eller en del av fastigheten har övergått genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt ska dödsboet eller den tidigare ägaren lämna nödvändiga identifikationsuppgifter för den nya ägaren.

Paragrafen, som är ny, föreskriver en uppgiftsskyldighet för den som har gjort eller begär skogsavdrag på en fastighet i utlandet.

Av *första* och *andra styckena* framgår vilka uppgifter som ska lämnas. Uppgifterna ska lämnas för varje fastighet i utlandet för vilken skogsavdrag har gjorts. Att uppgiftsskyldigheten gäller för den som har gjort avdrag innebär att uppgifter om bl.a. fastighetens avdragsutrymme vid beskattningsårets utgång ska lämnas årligen under den tid som

skattekrediten löper. Uppgiften om adress i utlandet ska lämnas av den som inte är bosatt i Sverige. Det följer av 21 kap. 16 § inkomstskattelagen att en skattskyldig i vissa fall kan ta över skogsavdrag som en annan skattskyldig har gjort. Förvärvaren anses då ha gjort skogsavdrag med samma belopp som den tidigare ägaren. Även den som har tagit över skogsavdrag omfattas därför av skyldigheten att lämna uppgifter enligt denna bestämmelse.

Tredje stycket anger vilka uppgifter som dödsboet eller den tidigare ägaren ska lämna vid en benefik ägandeövergång av hela eller en del av fastigheten. Skogsavdraget övertas under vissa förutsättningar av den nya fastighetsägaren vid en sådan ägarförändring och denne måste då kunna identifieras. Nödvändiga identifikationsuppgifter är uppgift om den nya ägarens namn, adress, personnummer, organisationsnummer eller motsvarande utländska identifikationsnummer.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.3.

33 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- syftet med särskilda uppgifter (2 och 2 a §§),
- uppgifter som ska lämnas av stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund (3–5 §§),
- uppgifter som ska lämnas av svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer (6 §),
- uppgifter som ska lämnas av en fysisk eller juridisk person som hör hemma i en annan stat och inte bedriver verksamhet från ett fast driftställe i Sverige (6 a och 6 b §§),
- uppgifter om ersättningsbostad i utlandet (7 §),
- uppgifter om periodiseringsfond och ersättningsfond (7 a §),
- *uppgifter om skogsavdrag på fastighet i utlandet* (7 b §),
- uppgifter som ska lämnas av redare (8 §),
- uppgifter om nedsättning av utländsk skatt (9 §),
- uppgifter som ska lämnas av den som har fått ett godkännande för tonnagebeskattning återkallat (9 a §),
- uppgifter i fråga om vissa förhandsbesked i skattefrågor (9 b §),
- när särskilda uppgifter ska lämnas (10–11 §§), och
- redares uppgiftsskyldighet vid ändrade förhållanden (12 §).

Paragrafen inleder kapitlet och förklarar dess innehåll.

Listan över de bestämmelser som finns i kapitlet utökas med en ny *sjunde strecksats* för att upplysa om den nya bestämmelsen 7 b §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.3.

2 § Särskilda uppgifter ska lämnas till ledning för

1. bedömning av stiftelsers, ideella föreningars och registrerade trossamfunds skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),
2. beskattning av delägare i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer,
3. bedömning av skattskyldigheten enligt inkomstskattelagen för fysiska eller juridiska personer som hör hemma i en annan stat och inte bedriver verksamhet från ett fast driftställe i Sverige,
4. bestämmande av vilket fartområde ett fartyg går i,
5. kontroll av uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen när ersättningsbostaden är belägen utomlands,

- 6. kontroll av avdrag för avsättning till periodiseringsfond och ersättningsfond,
- 7. beslut om avräkning av utländsk skatt,
- 8. beslut om beskattning för den som har fått ett godkännande för tonnagebeskattning återkallat, och
- 9. kontroll av skogsavdrag på fastigheten i utlandet.

Paragrafen förklarar när särskilda uppgifter ska lämnas.
Nionde punkten, som är ny, anger att särskild uppgift ska lämnas till ledning för Skatteverkets kontroll av skogsavdrag på fastighet i utlandet.
Övervägandena finns i avsnitt 6.1.3.

Skogsavdrag på fastighet i utlandet

7 b § Den som inte är skyldig att lämna inkomstdeklaration och som har gjort skogsavdrag på fastighet i utlandet ska lämna särskild uppgift om sådana förhållanden som avses i 31 kap. 15 b § andra och tredje styckena.

Av paragrafen, som är ny, framgår att även den som inte är deklarations-skyldig ska lämna sådana uppgifter om fastighet i utlandet och dess ägare som behövs för att Skatteverket ska kunna kontrollera om förutsätt-ningarna för avdraget alltså är uppfyllda. Särskilda uppgifter ska lämnas oavsett om något har hänt som påverkar avdraget. Det följer av 21 kap. 16 § inkomstskattelagen att en skattskyldig i vissa fall kan ta över skogsavdrag som en annan skattskyldig har gjort. Förvärvaren anses då ha gjort skogsavdrag med samma belopp som den tidigare ägaren. Även den som har tagit över skogsavdrag omfattas därför av skyldigheten att lämna uppgifter enligt denna bestämmelse.

Vilka uppgifter som ska lämnas anges genom en hänvisning till 31 kap. 15 b § andra och tredje styckena.
Övervägandena finns i avsnitt 6.1.3.

11 § Särskilda uppgifter enligt 5, 7, 7 b och 8–9 a §§ ska lämnas enligt följande uppställning:

<u>Särskilda uppgifter enligt</u>	<u>ska ha kommit in till Skatteverket senast</u>
5 §	den 12 i månaden efter den månad då tillställningen ägde rum
7 och 7 b §§	den 2 maj året efter beskattningsåret
8 §	den 1 oktober året före det kalenderår uppgifterna avser
9 §	tre månader efter den dag då den som beslutet om nedsättning av utländsk skatt gäller fick del av det
9 a §	tre månader efter den dag då den som beslutet om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning gäller fick ta del av det

I paragrafen framgår när särskilda uppgifter senast ska ha kommit in till Skatteverket. En hänvisning till 7 b § läggs till vilket innebär att särskilda

uppgifter enligt 7 b § ska lämnas den 2 maj året efter beskattningsåret. I Prop. 2025/26:69 tabellens andra spalts inledning görs en språklig justering.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.3.

38 kap.

1 § Fastställda formulär ska användas för att lämna

1. kontrolluppgifter,
2. åtagande
 - a) enligt 10 kap. 22 § om att göra skatteavdrag,
 - b) enligt 23 kap. 6 § om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring,
 - c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor,
 - d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna vissa kontrolluppgifter, och
 - e) enligt 23 kap. 6 a § om att fullgöra skyldigheter och lämna kontrolluppgifter om skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto,
3. deklARATIONER,
4. land-för-land-rapporter,
5. uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang,
6. särskilda uppgifter,
7. tilläggsskatterapporter,
8. ändringar av eller tillägg till en tilläggsskatterapport,
9. periodiska sammanställningar,
10. underrättelser enligt 22 c kap. 7 §, och
11. anmälningar enligt 33 d kap. 3 § andra stycket och 33 d kap. 4 § tredje stycket.

I paragrafen bestäms vilka uppgifter som ska lämnas enligt fastställda formulär. Åtagande enligt 23 kap. 6 a § läggs till som *punkt 2 e*.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.2.

2 § Följande uppgifter ska undertecknas:

1. uppgifter i deklARATION, och
2. särskilda uppgifter som ska lämnas av
 - a) stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund enligt 33 kap. 3 §,
 - b) en fysisk eller juridisk person enligt 33 kap. 6 a §,
 - c) ägare av en ersättningsbostad i utlandet enligt 33 kap. 7 §,
 - d) uppgiftsskyldiga enligt 33 kap. 7 a § för avsättning till periodiseringsfond eller ersättningsfond, och
 - e) uppgiftsskyldiga enligt 33 kap. 7 b § för skogsavdrag på fastighet i utlandet.

Av paragrafen framgår vilka uppgifter som ska undertecknas.

Av *punkt 2 e*, som är ny, framgår att särskilda uppgifter som enligt 33 kap. 7 b § ska lämnas av den som har gjort skogsavdrag på fastighet i utlandet ska undertecknas.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.3.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för uppgifter som avser tid före ikraftträdandet.

I *punkt 1* anges att lagen träder i kraft den 1 april 2026. Det innebär att kontrolluppgift avseende t.ex. behållning på skogskonto, skogsskadekonto, naturvårdskonto och upphovsmannakonto vid årets slut ska lämnas första gången under 2027 och då avse förhållandena per den 31 december 2026.

I *punkt 2* anges att äldre bestämmelser om kontrolluppgifter som rör skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto gäller för uppgifter som avser tid före ikraftträdandet. Detta innebär t.ex. att uppgifter avseende det belopp på ett skogskonto som en person har fört över till ett eget nytt skogskonto inte ska lämnas för tid före den 1 april 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

Sammanfattning av promemorian Förbättrat regelverk om beskattning av skog

Prop.
Bilaga 1

Promemorian innehåller ett antal förslag som syftar till att förenkla och förbättra skattereglerna som rör skog m.m., öka incitamenten till formell naturvårdsavsättning, anpassa skatteregler till EU-rätten och underlätta möjligheten till kontroll av vissa skattemässiga justeringar kopplade till skog m.m.

I promemorian föreslås ett mer ändamålsenligt sätt att beskatta intrångsersättning och löseskilling som ges för naturvårdande ändamål inom ramen för systemet med ersättningsfond. Förslaget innebär att avsättning till ersättningsfond för mark som definieras som naturvårdsmark får återföras det tionde beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes. I promemorian föreslås också att en enskild näringsidkares ersättning för naturvårdsavtal ska kunna periodiseras genom att en enskild näringsidkare som får sådan ersättning under vissa förutsättningar får göra avdrag för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut. Kontot ska kallas naturvårdskonto. Reglerna för naturvårdskonto föreslås likna reglerna för skogskonto, men med vissa skillnader.

Promemorian innehåller också ett förslag om att lagen om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. ska upphävas.

I syfte att anpassa skattereglerna för skogskonto, skogsskadekonto och det nya naturvårdskontot till EU-rätten innehåller promemorian förslag om att dessa konton under vissa förutsättningar ska få tillhandahållas från ett utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller av ett utländskt kreditinstituts filial i en stat inom EES. Förslaget medför vissa ändringar av andra skattebestämmelser, bl.a. regler för beräkning av valutakursförändringar och kapitalunderlaget för räntefördelning. För att upprätthålla systemet med kontrolluppgifter föreslås också att kontomedel som huvudregel ska tas upp till beskattning om kreditinstitutet inte fullgör vissa skyldigheter.

En ytterligare anpassning till EU-rätten som föreslås i denna promemoria är att möjligheten till skogsavdrag ska utvidgas till att omfatta fastigheter inom EES. För att säkerställa att en sådan förändring inte ökar risken för skatteundandragande föreslås bl.a. att den som är begränsat skattskyldig ska vara skattskyldig för återförda skogsavdrag. Det föreslås också omedelbar beskattning av gjorda skogsavdrag i vissa fall, t.ex. om ägaren inte längre är obegränsat skattskyldig inom EES.

Förslagen beräknas varaktigt minska skatteintäkterna med cirka 50 miljoner kronor.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 april 2026.

Promemorians författningsförslag

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹

dels att 3 kap. 18 §, 6 kap. 11 §, 14 kap. 8 §, 21 kap. 1, 4, 6, 21, 29–31, 33, 35–39 och 41 §§, 31 kap. 1, 3, 12, 16, 20 och 21 §§, 32 kap. 7 §, 33 kap. 12 §, 66 kap. 18 § och rubrikerna närmast före 21 kap. 21 och 39 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas 11 nya paragrafer, 21 kap. 22 a, 28 a, 32 a, 35 a, 37 a–37 c, 40 a och 42 §§, 26 kap. 9 a §, 31 kap. 19 a §§ och närmast före 21 kap. 22 a, 37 a och 37 c §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

18 §²

Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i

1. inkomstslaget tjänst för inkomster som anges i 5 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta med undantag för inkomster som anges i 6 § 3 och 4 samt 6 a § den lagen, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,

2. inkomstslaget tjänst eller näringsverksamhet för inkomster som anges i 7 § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,

3. inkomstslaget näringsverksamhet för inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,

4. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras eller blir privatbostadsrätt,

5. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för egenavgifter,

6. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för periodiseringsfond och expansionsfond, samt inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital för återförda avdrag för ersättningsfond,

7. inkomstslaget närings- 7. inkomstslaget närings-
verksamhet för uttag eller utbetal- verksamhet för uttag eller utbetal-
ning från ett skogskonto *eller* ning från ett skogskonto,
skogsskadekonto som avses i skogsskadekonto *eller naturvårds-*
21 kap., *konto* som avses i 21 kap.,

8. inkomstslaget kapital för ett positivt räntefördelningsbelopp som avser ett fast driftställe, en näringsfastighet i Sverige eller artistisk eller idrottslig verksamhet i Sverige,

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2020:1071.

9. inkomstslaget kapital för löpande inkomster av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt i Sverige,

10. inkomstslaget kapital för kapitalvinst på en fastighet i Sverige eller på en privat- eller näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige,

11. inkomstslaget kapital för återfört uppskovsbelopp enligt 47 kap.,

12. inkomstslaget närings- 12. inkomstslaget närings-
verksamhet eller kapital för verksamhet eller kapital för
utdelning på andelar i svenska utdelning på andelar i svenska
ekonomiska föreningar, och ekonomiska föreningar,

13. inkomstslaget kapital för 13. inkomstslaget kapital för
återfört investeraravdrag enligt återfört investeraravdrag enligt
43 kap. 43 kap., och

14. inkomstslaget
näringsverksamhet för återförda
skogsavdrag.

Ersättning i form av sådan royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas som ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

Skattskyldighet för inkomster som avses i första stycket 12 gäller inte för sådana begränsat skattskyldiga personer som avses i 17 § 2–4.

6 kap.

11 §³

Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för

1. inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,
2. inkomst på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras,

3. inkomst i form av utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar,

4. inkomster som anges i 7 § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,

5. återförda avdrag för periodiseringsfond och ersättningsfond,

6. schablonintäkt enligt 30 kap. 6 a §,

7. återfört uppskovsbelopp enligt 47 kap., och 7. återfört uppskovsbelopp enligt 47 kap.,

8. inkomst från ett svenskt handelsbolag, om den begränsat skattskyldige handelsbolag, om den begränsat skattskyldige

– inte beskattas för inkomsten i den stat där denne hör hemma på grund av klassificeringen i skattehänseende av handelsbolaget enligt denna stats lagstiftning, och – inte beskattas för inkomsten i den stat där denne hör hemma på grund av klassificeringen i skattehänseende av handelsbolaget enligt denna stats lagstiftning, och

³ Senaste lydelse 2021:473.

– anses vara i intressegemenskap
med handelsbolaget enligt
24 b kap. 3 §.

– anses vara i intressegemenskap
med handelsbolaget enligt
24 b kap. 3 §, och

9. återförda skogsavdrag.

Ersättning i form av royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

En kapitalförlust ska dras av, om den som är begränsat skattskyldig skulle ha varit skattskyldig för en motsvarande kapitalvinst.

14 kap.

8 §

Fordringar, skulder, avsättningar och kontanter i utländsk valuta, som inte tas upp till det verkliga värdet enligt 17 kap. 20 §, ska värderas till kursen vid beskattningsårets utgång. Om det finns ett terminskontrakt eller någon annan liknande valutasäkringsåtgärd för en sådan post, ska posten tas upp till det värde som motiveras av valutasäkringen under förutsättning att

- samma värde används i räkenskaperna, och
- värderingen står i överensstämmelse med god redovisningssed.

Om den säkrade posten är sådant lager som tas upp till anskaffningsvärdet enligt 17 kap. 20 § ska inte första strecksatsen i första stycket tillämpas.

Första stycket gäller inte fordringar på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårds-konto. Valutakursförändringar på sådana fordringar ska beaktas först vid beskattning enligt 21 kap.

21 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ersättningar för avverkningsrätt i 2 §,
- anläggning av skog och diken i 3 §,
- skogsavdrag i 4–19 §§, och
- skogskonto och skogs-skadekonto i 21–40 §§.

Vad som avses med skogsbruk framgår av 22 §.

- skogskonto, skogsskadekonto och naturvårds-konto i 21–42 §§.

Vad som avses med skogsbruk framgår av 22 §. Vad som avses med naturvårdsavtal framgår av 22 a §.

4 §⁴

Avdrag på grund av avyttring av skog (skogsavdrag) på en fastighet i Sverige som är taxerad som

Avdrag på grund av avyttring av skog (skogsavdrag) på en lantbruksenhet inom Europeiska

lantbruksenhet och är en kapitaltillgång får göras enligt bestämmelserna i 5–19 §§.

Skogsavdrag får inte göras på grund av en intäkt som tas upp till beskattning efter det att all mark eller all produktiv skogsmark som ingår i näringsverksamheten har förvärvats av en ny ägare.

6 §⁵

Anskaffningsvärdet är det värde som enligt 12–19 §§ avser skog och produktiv skogsmark vid förvärv av en fastighet som är *taxerad som lantbruksenhet*.

Avdragsutrymmet är det högsta belopp som fastighetsägaren får dra av under innehavstiden.

Avdragsgrundande skogsintäkt är summan av beskattningsårets intäkt på grund av upplåtelse av avverkningsrätt och 60 procent av beskattningsårets intäkt på grund av avyttring eller uttag av skogsprodukter. Med skogsintäkt avses också försäkringsersättning för skog och skogsprodukter.

Skogskonto och skogsskadekonto

En enskild näringsidkare som har intäkt av skogsbruk (skogsintäkt) får göra avdrag enligt bestämmelserna i 23–40 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (skogskonto eller skogsskadekonto).

ekonomiska samarbetsområdet som är en kapitaltillgång får göras enligt bestämmelserna i 5–19 §§.

Anskaffningsvärdet är det värde som enligt 12–19 §§ avser skog och produktiv skogsmark vid förvärv av en fastighet som är *en lantbruksenhet*.

Skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto

21 §

En enskild näringsidkare som har intäkt av skogsbruk (skogsintäkt) får göra avdrag enligt bestämmelserna i 23–28, 29–32, 33–40 och 41 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (skogskonto eller skogsskadekonto).

En enskild näringsidkare som får ersättning för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre får göra avdrag enligt bestämmelserna i 28 a–31, 32a, 33, 35–38, 40 a och 42 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (naturvårdskonto).

Naturvårdsavtal

22 a §

Med naturvårdsavtal avses sådan skriftlig överenskommelse

⁵ Senaste lydelse 2010:1531.

som anges i 7 kap. 3 § andra stycket jordabalken.

28 a §

Avdrag för insättning på naturvårdskonto ett visst beskattningsår får motsvara högst 90 procent av ersättningen för ett naturvårdsavtal.

29 §

Om utdelning från en samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket tas upp som intäkt av näringsverksamheten, ska den del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänförs till likställas med intäkt av skogsbruk som den skattskyldige själv bedrivit.

Om utdelning från en samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket tas upp som intäkt av näringsverksamheten, ska den del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänförs till likställas med intäkt av skogsbruk som den skattskyldige själv bedrivit.

Den del av utdelningen som kommer från ersättning för naturvårdsavtal i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänförs till ska likställas med ersättning för naturvårdsavtal som den skattskyldige själv fått.

30 §

Avdrag får inte göras med så högt belopp att det uppkommer ett underskott.

Om det uppkommer underskott och det finns två eller flera konton enligt detta kapitel där minst ett av kontona är ett naturvårdskonto, ska avdrag för insättning på skogskonto eller skogsskadekonto anses ske före avdrag för insättning på naturvårdskonto. Om det finns flera naturvårdskonton ska avdrag i första hand nekas för den sista insättningen. Om insättning gjorts samma dag på flera naturvårdskonton får den skattskyldige välja vilken ordning

31 §

Avdrag får göras bara om avdragsbeloppet uppgår till minst 5 000 kronor för skogskonto *eller* 50 000 kronor för skogsskadekonto. Avdraget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Avdrag får göras bara om avdragsbeloppet uppgår till minst 5 000 kronor för skogskonto, 50 000 kronor för skogsskadekonto *eller 25 000 kronor för varje naturvårdskonto*. Avdraget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

32 a §

Om det finns flera naturvårdsavtal och näringsidkaren sätter in ersättning på naturvårdskonto, ska det finnas ett naturvårdskonto för varje avtal där näringsidkaren gör eller har gjort en insättning.

En skattskyldig får inte göra insättning avseende ersättning för ett och samma naturvårdsavtal på naturvårdskonto i mer än ett kreditinstitut. Om så ändå sker får avdrag göras bara för insättning hos det först anlitade kreditinstitutet.

33 §⁶

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto *eller* skogsskadekonto senast den dag som den skattskyldige enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämna inkomstdeklaration.

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto* senast den dag som den skattskyldige enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämna inkomstdeklaration.

35 §

Som skogskonto *och* skogsskadekonto godtas bara sådant konto *hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige* för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

Som skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto* godtas bara sådant konto för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år *och som tillhandahålls från*
– *ett svenskt kreditinstitut,*
– *ett utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom Europeiska unionen (EU),*

⁶ Senaste lydelse 2011:1256.

I lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. finns bestämmelser om skatt på räntan.

– ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige, eller
– ett utländskt kreditinstituts filial i en stat inom EU.

En stat som inte är medlem i EU men som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likställs vid tillämpningen av första stycket med en stat inom EU om staten har ingått en särskild överenskommelse med Sverige eller EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar som har en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder.

35 a §

Om kontot tillhandahålls från utlandet godtas kontot som skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto bara om kreditinstitutet har kommit in med ett skriftligt åtagande till Skatteverket enligt 23 kap. 6 a § och 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

36 §⁷

Uttag från ett skogskonto eller skogsskadekonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det innestående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Sedan tio år eller, när det gäller skogsskadekonto, tjugo år har gått från ingången av det år då insättning enligt 33 § senast skulle göras, ska kreditinstitutet betala ut kvarstående medel.

Medel, som enligt 41 § tas över från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, får tidigast tas ut och ska betalas ut av kreditinstitutet vid de tidpunkter som enligt första

Uttag från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det innestående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Medel, som enligt 41 § tas över från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, får tidigast tas ut och ska betalas ut av kreditinstitutet vid de tidpunkter som enligt första

och andra styckena gäller för insättningen på det ursprungliga kontot.

och andra styckena gäller för insättningen på det ursprungliga kontot. *Detsamma gäller medel som enligt 42 § tas över från ett naturvårdskonto.*

Prop. 2025/26:69
Bilaga2

37 §

Uttag från ett skogskonto *eller* skogsskadekonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut enligt 36 § andra stycket.

Uttag från ett skogskonto, skogsskadekonto *eller* naturvårdskonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut enligt 36 § andra stycket.

Avskattning av medel

37 a §

Om kontrolluppgift enligt 16 kap. 4 § 2–4 skatteförfarandelagen (2011:1244) inte lämnats för skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto, ska medlen på kontot tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om inte annat följer av 37 b §.

Medlen ska tas upp till beskattning det beskattningsår som kontrolluppgiften eller uppgiften hade avsett om den lämnats.

37 b §

Om kreditinstitutet vid enstaka tillfälle har underlåtit att lämna de uppgifter som anges i 37 a §, ska medlen på kontot inte tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om kontohavaren själv lämnar de uppgifter som skulle ha framgått av kontrolluppgiften senast den 31 oktober året efter beskattningsåret.

Valutakursförändring

37 c §

Medel på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårds-

konto i utländsk valuta ska värderas till kursen den dag de betalas ut eller skulle ha betalats ut. Om medlen ska beskattas enligt 37 a § ska värderingen i stället göras till kursen vid utgången av det beskattningsår medlen ska tas upp som intäkt.

38 §⁸

Medel på ett skogskonto *eller* skogsskadekonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det innestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. En sådan överföring får även göras när lantbruksenheten och kontomedel tas över enligt 41 §.

Medel på ett skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårds-konto* får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det innestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. En sådan överföring får även göras *av skogskonto och skogsskadekonto* när lantbruksenheten och kontomedel tas över enligt 41 § *eller av naturvårdskonto när hela eller en del av området som omfattas av ett naturvårdsavtal och kontomedel tas över enligt 42 §.*

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överföring av lantbruksenhet eller kontomedel m.m.

Överföring av lantbruksenheter, kontomedel eller områden som omfattas av naturvårdsavtal

39 §⁹

Om den skattskyldiges lantbruks-enhet övergår till en ny ägare genom arv, testamente, bodelning eller på liknande sätt, ska medlen på *kontona* tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Detta gäller dock bara om fastigheten utgjorde den övervägande delen av närings-verksamheten.

Om den skattskyldiges lantbruks-enhet övergår till en ny ägare genom arv, testamente, bodelning eller på liknande sätt, ska medlen på *skogskonto och skogsskadekonto* tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Detta gäller dock bara om fastigheten utgjorde den övervägande delen av näringsverksamheten.

⁸ Senaste lydelse 2011:1256.

⁹ Senaste lydelse 2008:1066.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte om äganderätten övergår genom gåva och den skattskyldige har gjort avdrag för de insatta medlen. Första stycket gäller inte heller i fråga om medel som tas över enligt 41 §.

Prop. 2025/26:69
Bilaga2

40 a §

Om medlen på ett naturvårdskonto övergår till en ny ägare eller om det träffas avtal om pantsättning av medel på ett naturvårdskonto ska medlen tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet.

Första stycket gäller inte i fråga om medel som tas över enligt 42 §.

41 §¹⁰

Om den skattskyldiges lantbruksenhet med produktiv skogsmark övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning får denne ta över medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto utan att beskattning sker enligt 37 §,

– om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att han tar över medlen, eller

– om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs

– att mottagaren är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och inte enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES,

– att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs direkt över till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och

– att överföringen sker samma beskattningsår som lantbruksenheten övergår.

Om bara en del av lantbruksenheten övergår till den närstående, får denne ta över högst så stor del av kontomedlen som hans andel motsvarar av den övertagna produktiva skogsmarkens skogsbruksvärde i förhållande till skogsbruksvärdet för all produktiv skogsmark på lantbruksenheten det beskattningsår då enheten övergår.

42 §

Om hela eller en del av området som omfattas av ett naturvårdsavtal övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning får mottagaren ta över högst så stor

¹⁰ Senaste lydelse 2010:1531.

del av kontomedlen på det naturvårdskonto som hänför sig till området som övergår till mottagaren, utan att beskattning sker enligt 37 §,

– om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att mottagaren tar över medlen, eller

– om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs

– att mottagaren är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och inte enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES,

– att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs direkt över till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och

– att överföringen sker samma beskattningsår som området övergår.

26 kap.

9 a §

Skogsavdrag på fastighet i utlandet ska också återföras när

– ägaren inte längre är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller enligt skatteavtal får hemvist i en stat utanför EES, eller

– fastigheten överlåts genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt till en person som inte är obegränsat skattskyldig i en stat inom EES eller som enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES.

31 kap.

1 §

Avdrag får göras enligt bestämmelserna i detta kapitel för belopp som sätts av till

Prop. 2025/26:69
Bilaga2

- ersättningsfond för inventarier,
- ersättningsfond för byggnader och markanläggningar,
- ersättningsfond för mark, *och*
- ersättningsfond för djurlager i jordbruk och renkötsel.
- ersättningsfond för mark,
- ersättningsfond för djurlager i jordbruk och renkötsel, *och*
- *ersättningsfond för naturvårds-*
mark.

Med inventarier avses i detta kapitel inte sådana tillgångar som nämns i 18 kap. 1 § andra stycket.

Med naturvårdsmark avses mark för vilken ersättning lämnats för övervägande naturvårdande ändamål med stöd av 31 kap. miljöbalken eller med stöd av skogsvårdslagen (1979:429) i samband med

- *att förfoganderätten till fastigheten inskränks för obegränsad tid, eller*
- *inlösen av fastigheten.*

3 §

Den som är skyldig att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna. Detta gäller dock inte för en ersättningsfond för mark.

Den som är skyldig att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna. Detta gäller dock inte för en ersättningsfond för mark *eller en ersättningsfond för naturvårdsmark.*

12 §

En ersättningsfond för mark får tas i anspråk för anskaffning av mark som är kapitaltillgång.

En ersättningsfond för mark *eller en ersättningsfond för naturvårds-*
mark får tas i anspråk för anskaffning av mark som är kapitaltillgång.

16 §

En tidigare avsättning anses ha tagits i anspråk före en senare avsättning till samma slags ersättningsfond.

Om avsättning gjorts till både ersättningsfond för mark och ersättningsfond för naturvårds-
mark ska den avsättning som ska återföras först anses ha tagits i anspråk först. Om ersättnings-
fonderna ska återföras samtidigt

får den skattskyldige välja vilken ersättningsfond som ska anses ha tagits i anspråk först.

19 a §

Om avdrag medgetts för avsättning till ersättningsfond för naturvårdsmark ska i stället för vad som anges i 19 § följande gälla. Om fonden inte tas i anspråk senast under det tionde beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes, ska avdraget som medgetts för avsättning till ersättningsfond för naturvårdsmark återföras detta år.

20 §¹¹

Avdraget ska återföras, även om tiden i 19 § inte har löpt ut, om Avdraget ska återföras, även om tiden i 19 och 19 a §§ inte har löpt ut, om

1. fonden tas i anspråk i strid med bestämmelserna i 10–15 §§,
2. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten överläts och inte annat följer av 38 kap. 15 §,
3. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten tillfaller en eller flera nya ägare på grund av arv, testamente eller bodelning,
4. den som innehar fonden upphör att bedriva näringsverksamheten,
5. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
6. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),
7. den som innehar fonden upplöses genom fusion eller fission och annat inte följer av bestämmelserna i 37 kap. 17 §,
8. det beslutas att innehavaren av fonden ska träda i likvidation, eller
9. den som innehar fonden försätts i konkurs.

Vad som sägs i första stycket 2–4 gäller inte om avsättningen grundas på en sådan avyttring som avses i 5 § 1–4.

Avdrag behöver dock inte återföras enligt första stycket 5 om skattskyldigheten upphör på grund av att den som innehar fonden för över den näringsverksamhet som bedrivs från ett fast driftställe i Sverige till en stat inom EES eller för över sitt registrerade säte i Sverige till en sådan stat. Detta gäller bara om den stat till vilken näringsverksamheten eller det registrerade sätet förs över är medlem i Europeiska unionen eller har ingått en sådan särskild överenskommelse som avses i 63 kap. 14 § andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

I 23 och 24 §§ finns bestämmelser om att ersättningsfonder i vissa fall får tas över av någon annan i stället för att avdragen återförs.

21 §

Om en enskild näringsidkare har fått avdrag för avsättning till en ersättningsfond för byggnader och markanläggningar i sådana fall som avses i 5 §, ska återföringen göras i inkomstslaget näringsverksamhet till den del fonden motsvarar belopp som har tagits upp i inkomstslaget näringsverksamhet vid återföring av värdeminskningssavdrag m.m. enligt 26 kap. Avdraget i övrigt ska återföras i inkomstslaget kapital.

En enskild näringsidkare ska återföra avdrag för avsättning till en ersättningsfond för mark i inkomstslaget kapital.	En enskild näringsidkare ska återföra avdrag för avsättning till en ersättningsfond för mark <i>eller en ersättningsfond för naturvårdsmark</i> i inkomstslaget kapital.
---	--

32 kap.

7 §¹²

Som upphovsmannakonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

I lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. finns bestämmelser om skatt på räntan.

Som upphovsmannakonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

33 kap.

12 §

Vid beräkning av kapitalunderlaget ska tillgångarna tas upp till det skattemässiga värdet. I fråga om fastigheter som är kapitaltillgångar finns bestämmelser också i 13 §.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto ska tas upp till halva beloppet.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto, *naturvårdskonto* och upphovsmannakonto ska tas upp till halva beloppet.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto i utländsk valuta ska värderas till kursen vid tidpunkten för den insättning på kontot som medförde avdrag.

66 kap.

18 §¹³

I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras för ackumulerad inkomst i form av

¹² Ändringen innebär att andra stycket tas bort.
¹³ Senaste lydelse 2018:1677.

1. sådana inkomster genom vetenskaplig, litterär eller konstnärlig verksamhet eller annan personlig, självständig näringsutövning som inte medför avdrag på grund av insättning på upphovsmannakonto,

2. inkomster vid överlåtelse av hyresrätt samt av varumärke, företagsnamn och andra liknande rättigheter av goodwill's natur,

3. ersättning som den skattskyldige får för att flytta från en lokal som används i näringsverksamheten,

4. återföring av värdeminskningssavdrag m.m. avseende näringsfastigheter enligt 26 kap. 2, 8, 9 eller 13 §,

5. återföring av avdrag för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll avseende näringsbostadsrätter enligt 26 kap. 10, 11 eller 13 §,

6. engångsersättning vid upplåtelse eller upphörande av nyttjanderätt, dock inte upplåtelse av rätt att avverka skog, eller servitutsrätt och vid överlåtelse av nyttjanderätt, och

7. ersättning vid avräkning enligt 9 kap. 23 § jordabalken och inkomster för en fastighetsägare som avser värdet av sådan förbättring som en nyttjanderättshavare bekostat.

Särskild skatteberäkning får inte göras om inkomsten medför avdrag på grund av insättning på naturvårdskonto enligt 21 kap.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på allframtidsupplåtelser och inlösen med stöd av miljöbalken eller skogsvårdslagen samt naturvårdsavtal som träffas efter den 31 mars 2026.

3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

4. Genom lagen upphävs lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.

5. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande på ränta som gottskrivits kontot före den 1 april 2026.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2025/26:69
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 2 kap. 1 §, 16 kap. 4 och 6 §§, 17 kap. 4 §, 22 kap. 5 §, 23 kap. 2 och 5 §§, 24 kap. 3 §, 31 kap. 1 §, 33 kap. 1, 2 och 11 §§, 38 kap. 1 och 2 §§ och rubrikerna närmast före 16 kap. 4 § och 24 kap. 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 23 kap. 6 a §, 31 kap. 15 c §, 33 kap. 7 b § och närmast före 31 kap. 15 c § och 33 kap. 7 b § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

Lagen gäller för skatt, dock inte skatt som tas ut enligt

1. kupongskattelagen (1970:624),

2. lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,

3. *lagen (1990:676) om skatt på*

ränta på skogskontomedel m.m.,

4. tullagen (2016:253),

3. tullagen (2016:253),

5. lagen (2004:629) om trängsel-
skatt,

4. lagen (2004:629) om trängsel-
skatt,

6. vägtrafikskattelagen
(2006:227), och

5. vägtrafikskattelagen
(2006:227), och

7. lagen (2014:1470) om
beskattning av viss privatinförsel
av cigaretter.

6. lagen (2014:1470) om
beskattning av viss privatinförsel
av cigaretter.

Lagen gäller även för belopp som avses i 16 kap. 23 § mervärdes-
skattelagen (2023:200).

16 kap.

Skogs-, skogsskade- och upphovs-
mannakonto

Skogs-, skogsskade-, naturvårds-
och upphovsmannakonto

4 §

Kontrolluppgift ska lämnas om

1. insättning enligt

a) 21 kap. inkomstskattelagen
(1999:1229) på skogskonto *eller*
skogsskadekonto, och

a) 21 kap. inkomstskattelagen
(1999:1229) på skogskonto, skogs-
skadekonto *eller naturvårdskonto*,
och

b) 32 kap. inkomstskattelagen på upphovsmannakonto,

2. uttag och utbetalning enligt

¹ Senaste lydelse 2023:208.

a) 21 kap. 36 § inkomstskattelagen från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, och

b) 32 kap. 8 § inkomstskattelagen från ett upphovsmannakonto, samt

3. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel, om dessa förhållanden är kända, enligt

a) 21 kap. 40 och 41 §§ inkomstskattelagen på skogskonto eller skogsskadekonto, och

b) 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 inkomstskattelagen på upphovsmannakonto.

a) 21 kap. 36 § inkomstskattelagen från ett skogskonto, ett skogsskadekonto eller ett naturvårdskonto, och

b) 32 kap. 8 § inkomstskattelagen från ett upphovsmannakonto, 3. överföring av medel från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto till ett motsvarande konto, samt

4. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel, om dessa förhållanden är kända, enligt

a) 21 kap. 40–42 § inkomstskattelagen på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto, och

1 eller 2 inkomstskattelagen på

6 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. insatt belopp,

2. uttaget eller utbetalt belopp, och

3. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av kontomedel.

2. uttaget eller utbetalt belopp,

3. överfört belopp, och

4. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av kontomedel.

I kontrolluppgiften enligt första stycket 3 eller 4 ska uppgift lämnas om det överlåtna eller överförda värdet den dag då överlåtelsen, överföringen eller övertagandet skedde. Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för mottagaren. Vid överföring av medel ska kontrolluppgiften också innehålla uppgift om det mottagande kreditinstitutet samt de konton mellan vilka överföring av medel har skett.

17 kap.

4 §²

Kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning behöver inte lämnas

1. för ett konto som det inte finns ett personnummer för och som har öppnats före den 1 januari 1985, om räntan understiger 100 kronor under året eller, om kontot innehåller av mer än en person, räntan för var och en av dem understiger 100 kronor,

2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person,

3. för skogskonto, skogs- 3. för skogskonto, skogsskade-
skadekonto, upphovsmannakonto konto, *naturvårdskonto*, upphovs-
och pensionssparkonto, och mannakonto och pensions-
sparkonto, och

4. för tillgångar på ett investeringssparkonto, om kontot vid tidpunkten när avkastningen överfördes eller betalades in till kontot innehades av en obegränsat skattskyldig fysisk person eller ett obegränsat skattskyldigt dödsbo.

Första stycket 4 gäller inte ränta och annan avkastning på tillgångar som avses i 42 kap. 38 § eller ränta som avses i 42 kap. 42 § andra stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229).

22 kap.

5 §

Kontrolluppgift ska lämnas om utdelning till delägare i sådana samfälligheter som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den juridiska person som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald utdelning och hur stor del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk som bedrivs i samfälligheten.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald utdelning och hur stor del av utdelningen som kommer från

1. intäkt av skogsbruk som bedrivs i samfälligheten, och

2. ersättning i samfälligheten för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre.

23 kap.

Lydelse enligt prop. 2024/25:109

Föreslagen lydelse

2 §³

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21, 23, 24, 26 och 27 §§, 22 a–22 c kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a, 3 och 4 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21, 23, 24, 26 och 27 §§, 22 a–22 c kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

³ Senaste lydelse 2022:1686.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §⁴

Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet eller som tillhandahåller PEPP-produkter i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering i landet, ska innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag. Detsamma gäller en utländsk AIF-förvaltare som förvaltar en specialfond eller som marknadsför en utländsk specialfond i Sverige enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Skyldigheten att lämna en sådan förbindelse gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Skyldigheten gäller inte heller försäkringsgivare inom EES som bara meddelar pensionsförsäkring enligt 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Skyldigheten att lämna en sådan förbindelse gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Skyldigheten gäller inte heller försäkringsgivare inom EES som bara meddelar pensionsförsäkring enligt 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). *Skyldigheten gäller inte heller utländska kreditinstitut som bara tillhandahåller konton av typen skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto enligt 21 kap. inkomstskattelagen från utlandet.*

6 a §

Utländskt kreditinstitut som tillhandahåller skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto från annat än en filial i Sverige ska för varje sådant konto ge in ett åtagande till Skatteverket om att fullgöra skyldigheter enligt 21 kap inkomstskattelagen (1999:1229) och om att lämna kontrolluppgifter

om kontot i enlighet med 16 kap. och 2 §.

Prop. 2025/26:69

Bilaga 2

Åtagandet ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för kreditinstitutet, kontot och kontohavaren.

24 kap.

Kontrolluppgifter om skogs-, skogsskade- och upphovsmannakonto

Kontrolluppgifter om skogs-, skogsskade-, naturvårds- och upphovsmannakonto

3 §

Kontrolluppgift enligt 16 kap. 4 § 1 ska ha kommit in till Skatteverket senast den 30 juni närmast följande kalenderår.

Kontrolluppgift enligt 16 kap. 4 § 3 och 4 a ska ha kommit in till Skatteverket inom 30 dagar från den dag då kreditinstitutet har fått kännedom om att överföringen, överlåtelsen, pantsättningen eller övertagandet har skett.

31 kap.

Lydelse enligt prop. 2024/25:109

Föreslagen lydelse

1 §⁵

I detta kapitel finns bestämmelser om

- uppgifter som ska lämnas i samtliga inkomstdeklarationer (2 och 3 §§),
- uppgifter som fysiska personer och dödsbon ska underrättas om och godkänna eller lämna (4 och 5 §§),
- uppgift som ska lämnas om inkomstslaget tjänst (6 §),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget näringsverksamhet (7–15 a §§),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget kapital (16–19 c §§),
- uppgift om tillkommande belopp (20 §),
- uppgifter om vissa andelsavyttringar m.m. (21–24 §§),
- uppgifter för beräkning av egenavgifter (25 och 26 §§),
- uppgifter som fåmansföretag samt företagsledare och delägare ska lämna (27–29 §§),
- uppgift om tillskott och uttag (30 §),
- uppgift om betalning till utlandet (31 §),

⁵ Senaste lydelse 2024:1136.

- uppgift som ekonomiska föreningar ska lämna (32 §),
- uppgifter om skattereduktion (33 och 33 b–33 d §§), och
- uppgifter om prissättningsbesked (34 §).

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Skogsavdrag på fastighet i utlandet

15 c §

Den som gör skogsavdrag på fastighet i utlandet ska lämna uppgift om

– fastighetens beteckning och adress, och

– avdragsutrymmet för fastighetens skog och produktiva skogsmark.

Den som har skogsavdrag på fastighet i utlandet ska lämna uppgift om

– avdragsutrymmet för fastighetens skog och produktiva skogsmark vid beskattningsårets utgång, och

– adress i utlandet där innehavaren är bosatt.

Om fastigheten eller en del av fastigheten överläts genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt ska dödsboet eller överlåtaren lämna nödvändiga identifikationsuppgifter för den nya ägaren.

33 kap.

1 §⁶

I detta kapitel finns bestämmelser om

- syftet med särskilda uppgifter (2 och 2 a §§),
- uppgifter som ska lämnas av stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund (3–5 §§),
- uppgifter som ska lämnas av svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer (6 §),
- uppgifter som ska lämnas av en fysisk eller juridisk person som hör hemma i en annan stat och inte bedriver verksamhet från ett fast driftställe i Sverige (6 a och 6 b §§),
- uppgifter om ersättningsbostad i utlandet (7 §),
- uppgifter om periodiseringsfond och ersättningsfond (7 a §),

- uppgifter som ska lämnas av redare (8 §),
- uppgifter om nedsättning av utländsk skatt (9 §),
- uppgifter som ska lämnas av den som har fått ett godkännande för tonnageskattning återkallat (9 a §),
- uppgifter i fråga om vissa förhandsbesked i skattefrågor (9 b §),
- när särskilda uppgifter ska lämnas (10–11 §§), och
- redares uppgiftsskyldighet vid ändrade förhållanden (12 §).

2 §⁷

Särskilda uppgifter ska lämnas till ledning för

1. bedömning av stiftelsers, ideella föreningsars och registrerade trossamfunds skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),

2. beskattning av delägare i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer,

3. bedömning av skattskyldigheten enligt inkomstskattelagen för fysiska eller juridiska personer som hör hemma i en annan stat och inte bedriver verksamhet från ett fast driftställe i Sverige,

4. bestämmande av vilket fartområde ett fartyg går i,

5. kontroll av uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen när ersättningsbostaden är belägen utomlands,

6. kontroll av avdrag för avsättning till periodiseringsfond och ersättningsfond,

7. beslut om avräkning av utländsk skatt, *och*

7. beslut om avräkning av utländsk skatt,

8. beslut om beskattning för den som har fått ett godkännande för tonnageskattning återkallat.

8. beslut om beskattning för den som har fått ett godkännande för tonnageskattning återkallat, *och*

9. kontroll av skogsavdrag på fastigheten i utlandet.

Skogsavdrag på fastighet i utlandet

7 b §

Den som inte är skyldig att lämna inkomstdeklaration och som har skogsavdrag på fastighet i utlandet ska lämna särskild uppgift om sådana förhållanden som avses i 31 kap. 15 c § andra och tredje styckena.

11 §⁸

⁷ Senaste lydelse 2020:954.

⁸ Senaste lydelse 2019:1147.

Särskilda uppgifter enligt 5, 7
och 8–9 a §§ ska lämnas enligt
följande uppställning:

Särskilda uppgifter enligt 5, 7,
7 b och 8–9 a §§ ska lämnas enligt
följande uppställning:

Nuvarande lydelse

<i>Särskilda uppgifter enligt</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast</i>
5 §	Den 12 i månaden efter den månad då tillställningen ägde rum
7 §	den 2 maj året efter beskattningsåret
8 §	den 1 oktober året före det kalenderår uppgifterna avser
9 §	tre månader efter den dag då den som beslutet om nedsättning av utländsk skatt gäller fick del av det
9 a §	tre månader efter den dag då den som beslutet om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning gäller fick ta del av det

Föreslagen lydelse

<i>Särskilda uppgifter enligt</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast</i>
5 §	den 12 i månaden efter den månad då tillställningen ägde rum
7 och 7 b §§	den 2 maj året efter beskattningsåret
8 §	den 1 oktober året före det kalenderår uppgifterna avser
9 §	tre månader efter den dag då den som beslutet om nedsättning av utländsk skatt gäller fick del av det
9 a §	tre månader efter den dag då den som beslutet om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning gäller fick ta del av det

38 kap.

1 §⁹

Prop. 2025/26:69

Bilaga 2

Fastställda formulär ska användas för att lämna

1. kontrolluppgifter,
2. åtagande
 - a) enligt 10 kap. 22 § om att göra skatteavdrag,
 - b) enligt 23 kap. 6 § om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring,
 - c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor, *och*
 - d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna vissa kontrolluppgifter,
 - c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor,
 - d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna vissa kontrolluppgifter, *och*
 - e) enligt 23 kap. 6 a § om att fullgöra skyldigheter och lämna kontrolluppgifter om skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårds-konto,
3. deklARATIONER,
4. land-för-land-rapporter,
5. uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang,
6. särskilda uppgifter,
7. tillägsskatterapporter,
8. ändringar av eller tillägg till en tillägsskatterapport,
9. periodiska sammanställningar,
10. underrättelser enligt 22 c kap. 7 §, *och*
11. anmälningar enligt 33 d kap. 3 § andra stycket och 33 d kap. 4 § tredje stycket.

2 §¹⁰

Följande uppgifter ska undertecknas:

1. uppgifter i deklARATION, *och*
2. särskilda uppgifter som ska lämnas av
 - a) stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund enligt 33 kap. 3 §,
 - b) en fysisk eller juridisk person enligt 33 kap. 6 a §,
 - c) ägare av en ersättningsbostad i utlandet enligt 33 kap. 7 §, *och*
 - d) uppgiftsskyldiga enligt 33 kap. 7 a § för avsättning till periodiseringsfond eller ersättningsfond.
 - c) ägare av en ersättningsbostad i utlandet enligt 33 kap. 7 §,
 - d) uppgiftsskyldiga enligt 33 kap. 7 a § för avsättning till periodiseringsfond eller ersättningsfond, *och*
 - e) *den som har skogsavdrag på fastighet i utlandet enligt 33 kap. 7 b §.*

⁹ Senaste lydelse 2023:880.

¹⁰ Senaste lydelse 2020:954.

Prop. 2025/26:69

Bilaga 2

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
2. Bestämmelserna i 16 kap. 4 och 6 §§, 17 kap. 4 §, 22 kap. 5 §, 23 kap. 2 §, 24 kap. 3 §, 31 kap. 15 c § och 33 kap. 1, 2, 7 b och 11 §§ i den nya lydelsen tillämpas första gången på uppgifter som avser tid efter den 31 mars 2026.

Förslag till förordning om ändring i skogskontoförordningen (1954:144)

Prop.
Bilaga

Härigenom föreskrivs i fråga om skogskontoförordningen (1954:144)¹
dels att 8 § ska upphöra att gälla,
dels att 1 och 5 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Med skogskonto förstås i denna förordning *ett sådant särskilt konto* i ett kreditinstitut som avses i 21 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229). Vad som sägs om skogskonto gäller även skogsskadekonto.

Med skogskonto *och naturvårds-konto* förstås i denna förordning *sådana särskilda konton* i ett kreditinstitut som avses i 21 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229). Vad som sägs om skogskonto gäller även skogsskadekonto.

5 §³

Om en kontrolluppgift som har lämnats enligt 16 kap. 4 § 1 a skatteförfarandelagen (2011:1244) inte har följts vid ett beslut om avdrag för insättning på ett skogskonto *eller* skogsskadekonto, ska Skatteverket snarast möjligt lämna ett meddelande till kreditinstitutet om beslutet. Ett sådant meddelande ska också lämnas till kreditinstitutet om innestående medel har tagits upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 21 kap. 39 *eller* 40 § inkomstskattelagen (1999:1229). Om den skattskyldige har överklagat beslutet, ska meddelandet lämnas först när beslutet har fått laga kraft.

Om en kontrolluppgift som har lämnats enligt 16 kap. 4 § 1 a skatteförfarandelagen (2011:1244) inte har följts vid ett beslut om avdrag för insättning på ett skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto*, ska Skatteverket snarast möjligt lämna ett meddelande till kreditinstitutet om beslutet. Ett sådant meddelande ska också lämnas till kreditinstitutet om innestående medel har tagits upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet enligt 21 kap. 39, 40 *eller 40 a §§* inkomstskattelagen (1999:1229). Om den skattskyldige har överklagat beslutet, ska meddelandet lämnas först när beslutet har fått laga kraft.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2026.

¹ Senaste lydelse av
förordningens rubrik 1988:1521
8 § 1993:1230.

² Senaste lydelse 2004:333.

³ Senaste lydelse 2011:1264.

Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs att det i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet¹ ska införas en ny paragraf, 19 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 a §

Uppgifter som lämnats enligt 31 kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om avdrag för avsättning till ersättningsfond för sådan naturvårdsmark som avses i 31 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229) som gjorts under beskattningsåret, ska gallras tolv år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut. Detsamma gäller för handlingar med sådana uppgifter.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2026.

Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

Prop. 2025/26:69
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att det i skatteförfarandeförordningen (2011:1261) ska införas tre nya paragrafer, 5 kap. 9 a och 11 c §§ och 20 kap. 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

9 a §

Ett åtagande enligt 23 kap. 6 a § skatteförfarandelagen (2011:1244) att fullgöra skyldigheter och att lämna kontrolluppgifter om skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto ska innehålla följande identifikationsuppgifter för kreditinstitutet och kontohavaren:

- 1. namn,*
- 2. personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer och motsvarande utländska nummer, samt*
- 3. postadress.*

Åtagandet ska även innehålla identifikationsuppgifter för kontot i form av kontonummer eller motsvarande.

11 c §

En kontrolluppgift enligt 16 kap. 4 § 3 och 4 skatteförfarandelagen (2011:1244) ska i fråga om skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto även innehålla följande identifikationsuppgifter för den som tar över medel, mottagande kreditinstitut och de konton mellan vilka överföring skett:

- 1. namn,*
- 2. personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer och motsvarande utländska nummer,*
- 3. postadress, samt*

20 kap.

3 a §

Uppgifter som lämnats enligt 31 kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om avdrag för avsättning till ersättningsfond för sådan naturvårdsmark som avses i 31 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229) som gjorts under beskattningsåret, ska gallras tolv år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. Detsamma gäller även för handlingar med sådana uppgifter.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2026.

Efter remiss av promemorian Förbättrat regelverk om beskattning av skog har yttranden kommit in från Bokföringsnämnden, Ekonomistyrningsverket, Finansinspektionen, Kammarkollegiet, Integritetsskyddsmyndigheten, Naturvårdsverket, Regelrådet, Skatteverket, Skogsstyrelsen, FAR, Svenskt Näringsliv, Förvaltningsrätten i Karlstad, Förvaltningsrätten i Luleå, Kammarrätten i Göteborg, Lantbrukarnas Riksförbund (LRF), Länsstyrelsen i Blekinge län, Länsstyrelsen i Dalarnas län, Länsstyrelsen i Gävleborgs län, Länsstyrelsen i Hallands län, Länsstyrelsen i Jämtlands län, Länsstyrelsen i Jönköpings län, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Länsstyrelsen i Norrbottens län, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Södermanlands län, Länsstyrelsen i Uppsala län, Länsstyrelsen i Värmlands län, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Länsstyrelsen i Örebro län, Mellanskog, Norra Skog, Näringslivets skattedelegation, Sametinget, Skogsindustrierna, Svenska Bankföreningen och Sveriges Jordägareförbund.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Forest Stewardship Council Sverige (FSC Sverige), Föreningen Skogens Mångbruk, LRF Skogsägarna, Länsstyrelsen i Gotlands län, Länsstyrelsen i Kalmar län, Länsstyrelsen i Stockholms län, Länsstyrelsen i Västernorrlands län, Länsstyrelsen i Västmanlands län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Östergötlands län, Skogssällskapet, SMF Skogsentreprenörerna, Småågårnas Riksförbund, Sparbankernas Riksförbund, Svenska Naturskyddsföreningen, Svenska PEFC, Svenska Samernas Riksförbund, Svenskt Friluftsliv, Sveriges Allmänningsskogars Förbund, Sveriges lantbruksuniversitet (SLU), Södra Skogsägarna, Tillväxtverket och Världsnaturfonden WWF.

Därutöver har yttranden inkommit från Srf konsulterna, Riksarkivet och Fyrklövern ekonomi och juridik AB.

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag om upphävande av lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.

Härigenom föreskrivs att lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. ska upphöra att gälla.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Den upphävda lagen gäller fortfarande för ränta som gottskrivits kontot till och med den 31 mars 2026.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹

dels att 3 kap. 18 §, 6 kap. 11 §, 14 kap. 8 §, 21 kap. 1, 4, 6, 21, 29–31, 33, 35–39 och 41 §§, 31 kap. 1, 3, 12, 16, 20 och 21 §§, 32 kap. 7 §, 33 kap. 12 §, 66 kap. 18 § och rubriken närmast före 21 kap. 39 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast efter 21 kap. 20 § ska lyda ”Skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto”,

dels att det ska införas elva nya paragrafer, 21 kap. 22 a, 28 a, 32 a, 35 a, 37 a–37 c, 40 a och 42 §§, 26 kap. 9 a § och 31 kap. 19 a §§, och närmast före 21 kap. 22 a, 37 a och 37 c §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

18 §²

Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig i

1. inkomstslaget tjänst för inkomster som anges i 5 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta med undantag för inkomster som anges i 6 § 3 och 4 samt 6 a § den lagen, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,

2. inkomstslaget tjänst eller näringsverksamhet för inkomster som anges i 7 § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,

3. inkomstslaget näringsverksamhet för inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,

4. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras eller blir privatbostadsrätt,

5. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för egenavgifter,

6. inkomstslaget näringsverksamhet för återförda avdrag för periodiseringsfond och expansionsfond, samt inkomstslaget näringsverksamhet eller kapital för återförda avdrag för ersättningsfond,

7. inkomstslaget närings- 7. inkomstslaget närings-
verksamhet för uttag eller utbetal- verksamhet för uttag eller utbetal-
ning från ett skogskonto *eller* ning från ett skogskonto,
skogsskadekonto som avses i skogsskadekonto *eller* naturvårds-
21 kap., *konto* som avses i 21 kap.,

8. inkomstslaget kapital för ett positivt räntefördelningsbelopp som avser ett fast driftställe, en näringsfastighet i Sverige eller artistisk eller idrottslig verksamhet i Sverige,

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2020:1071.

9. inkomstslaget kapital för löpande inkomster av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt i Sverige,

10. inkomstslaget kapital för kapitalvinst på en fastighet i Sverige eller på en privat- eller näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige,

11. inkomstslaget kapital för återfört uppskovsbelopp enligt 47 kap.,

12. inkomstslaget närings- 12. inkomstslaget närings-
verksamhet eller kapital för verksamhet eller kapital för
utdelning på andelar i svenska utdelning på andelar i svenska
ekonomiska föreningar, *och* ekonomiska föreningar,

13. inkomstslaget kapital för 13. inkomstslaget kapital för
återfört investeraravdrag enligt återfört investeraravdrag enligt
43 kap. 43 kap., *och*

14. inkomstslaget närings-
verksamhet för återförda
skogsavdrag.

Ersättning i form av sådan royalté eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas som ska räknas till inkomstslaget näringsverksamhet ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

Skattskyldighet för inkomster som avses i första stycket 12 gäller inte för sådana begränsat skattskyldiga personer som avses i 17 § 2–4.

6 kap.

11 §³

Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för

1. inkomst från ett fast driftställe eller en fastighet i Sverige,

2. inkomst på grund av att en näringsbostadsrätt som innefattar nyttjanderätt till ett hus eller en del av ett hus i Sverige avyttras,

3. inkomst i form av utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar,

4. inkomster som anges i 7 § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,

5. återförda avdrag för periodiseringsfond och ersättningsfond,

6. schablonintäkt enligt 30 kap. 6 a §,

7. återfört uppskovsbelopp enligt 7. återfört uppskovsbelopp enligt
47 kap., *och* 47 kap.,

8. inkomst från ett svenskt handelsbolag, om den begränsat handelsbolag, om den begränsat
skattskyldige skattskyldige

– inte beskattas för inkomsten i den stat där denne hör hemma på grund av klassificeringen i skattehänseende av handelsbolaget enligt denna stats lagstiftning, och – inte beskattas för inkomsten i den stat där denne hör hemma på grund av klassificeringen i skattehänseende av handelsbolaget enligt denna stats lagstiftning, och

– anses vara i intressegemenskap med handelsbolaget enligt 24 b kap. 3 §.

– anses vara i intressegemenskap med handelsbolaget enligt 24 b kap. 3 §, och

Prop. 2025/26:69
Bilaga 4

9. återförda skogsavdrag.

Ersättning i form av royalty eller periodvis utgående avgift för att materiella eller immateriella tillgångar utnyttjas ska anses som inkomst från ett fast driftställe i Sverige, om ersättningen kommer från en näringsverksamhet med ett fast driftställe här.

En kapitalförlust ska dras av, om den som är begränsat skattskyldig skulle ha varit skattskyldig för en motsvarande kapitalvinst.

14 kap.

8 §

Fordringar, skulder, avsättningar och kontanter i utländsk valuta, som inte tas upp till det verkliga värdet enligt 17 kap. 20 §, ska värderas till kursen vid beskattningsårets utgång. Om det finns ett terminskontrakt eller någon annan liknande valutasäkringsåtgärd för en sådan post, ska posten tas upp till det värde som motiveras av valutasäkringen under förutsättning att

- samma värde används i räkenskaperna, och
- värderingen står i överensstämmelse med god redovisningssed.

Om den säkrade posten är sådant lager som tas upp till anskaffningsvärdet enligt 17 kap. 20 § ska inte första strecksatsen i första stycket tillämpas.

Första stycket gäller inte fordringar på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto. Valutakursförändringar på sådana fordringar ska beaktas först vid beskattning enligt 21 kap.

21 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ersättningar för avverkningsrätt i 2 §,
- anläggning av skog och diken i 3 §,
- skogsavdrag i 4–19 §§, och
- skogskonto och skogsskadekonto i 21–40 §§.

Vad som avses med skogsbruk framgår av 22 §.

- skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto i 21–42 §§.

Vad som avses med skogsbruk framgår av 22 §. Vad som avses med naturvårdsavtal framgår av 22 a §.

4 §⁴

Avdrag på grund av avyttring av skog (skogsavdrag) på en fastighet i Sverige som är taxerad som

Avdrag på grund av avyttring av skog (skogsavdrag) på en lantbruksenhet inom Europeiska

⁴ Senaste lydelse 2010:1531.

lantbruksenhet och är en kapital- ekonomiska samarbetsområdet
tillgång får göras enligt bestäm- som är en kapitaltillgång får göras
melserna i 5–19 §§. enligt bestämmelserna i 5–19 §§.

Skogsavdrag får inte göras på grund av en intäkt som tas upp till beskattning efter det att all mark eller all produktiv skogsmark som ingår i näringsverksamheten har förvärvats av en ny ägare.

6 §⁵

Anskaffningsvärdet är det värde som enligt 12–19 §§ avser skog och produktiv skogsmark vid förvärv av en fastighet som är *taxerad som lantbruksenhet*.

Avdragsutrymmet är det högsta belopp som fastighetsägaren får dra av under innehavstiden.

Avdragsgrundande skogsintäkt är summan av beskattningsårets intäkt på grund av upplåtelse av avverkningsrätt och 60 procent av beskattningsårets intäkt på grund av avyttring eller uttag av skogsprodukter. Med skogsintäkt avses också försäkringsersättning för skog och skogsprodukter.

21 §

En enskild näringsidkare som har intäkt av skogsbruk (skogsintäkt) får göra avdrag enligt bestämmelserna i 23–40 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (skogskonto eller skogsskadekonto).

En enskild näringsidkare som har intäkt av skogsbruk (skogsintäkt) får göra avdrag enligt bestämmelserna i 23–28, 29–32, 33–40 och 41 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (skogskonto eller skogsskadekonto).

En enskild näringsidkare som får ersättning för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre får göra avdrag enligt bestämmelserna i 28 a–31, 32 a, 33, 35–38, 40 a och 42 §§ för belopp som sätts in på ett särskilt konto i ett kreditinstitut (naturvårdskonto).

Naturvårdsavtal

22 a §

Med naturvårdsavtal avses sådan skriftlig överenskommelse som anges i 7 kap. 3 § andra stycket jordabalken.

28 a §

Avdrag för insättning på naturvårdskonto ett visst beskattningsår får motsvara högst 90 procent av ersättningen för ett naturvårdsavtal.

29 §

Om utdelning från en samfällighet som avses i 6 kap. 6 § första stycket tas upp som intäkt av näringsverksamheten, ska den del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till likställas med intäkt av skogsbruk som den skattskyldige själv bedrivit.

Den del av utdelningen som kommer från ersättning för naturvårdsavtal i samfälligheten under det beskattningsår som utdelningen hänför sig till, ska likställas med ersättning för naturvårdsavtal som den skattskyldige själv fått.

30 §

Avdrag får inte göras med så högt belopp att det uppkommer ett underskott.

Om det uppkommer underskott när det finns två eller flera konton enligt detta kapitel och minst ett av kontona är ett naturvårdskonto, ska avdrag för insättning på skogskonto eller skogsskadekonto anses ske före avdrag för insättning på naturvårdskonto. Om det finns flera naturvårdskonton ska avdrag i första hand nekas helt eller delvis för en senare gjord insättning framför en tidigare insättning. Om insättning gjorts samma dag på flera naturvårdskonton får den skattskyldige välja vilken ordning som insättningarna ska anses ha gjorts.

31 §

Avdrag får göras bara om avdragsbeloppet uppgår till minst 5 000 kronor för skogskonto eller 50 000 kronor för skogsskadekonto. Avdraget ska avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Avdrag får göras bara om avdragsbeloppet uppgår till minst 5 000 kronor för skogskonto, 50 000 kronor för skogsskadekonto eller 25 000 kronor för varje naturvårdskonto. Avdraget ska

avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

32 a §

Om det finns flera naturvårdsavtal och näringsidkaren sätter in ersättning på naturvårdskonto, ska det finnas ett naturvårdskonto för varje avtal där näringsidkaren gör eller har gjort en insättning.

En skattskyldig får inte göra insättning avseende ersättning för ett och samma naturvårdsavtal på naturvårdskonto i mer än ett kreditinstitut. Om så ändå sker får avdrag göras bara för insättning hos det först anlitade kreditinstitutet.

33 §⁶

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto *eller* skogsskadekonto senast den dag som den skattskyldige enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämna inkomstdeklaration.

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto* senast den dag som den skattskyldige enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämna inkomstdeklaration.

35 §

Som skogskonto *och* skogsskadekonto godtas bara sådant konto *hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige* för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

Som skogskonto, skogsskadekonto *eller naturvårdskonto* godtas bara sådant konto för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år *och som tillhandahålls från*

- ett svenskt kreditinstitut,*
- ett utländskt kreditinstitut som hör hemma i en stat inom Europeiska unionen (EU),*
- ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige, eller*
- ett utländskt kreditinstituts filial i en stat inom EU.*

I lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. finns bestämmelser om skatt på räntan.

En stat som inte är medlem i EU men som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likställs vid tillämpningen av första stycket med en stat inom EU om staten har ingått en särskild överenskommelse med Sverige eller EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar som har en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, i den ursprungliga lydelsen.

Prop. 2025/26:69
Bilaga 4

35 a §

Om kontot tillhandahålls från utlandet godtas kontot som skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto bara om kreditinstitutet har kommit in med ett skriftligt åtagande till Skatteverket enligt 23 kap. 6 a § och 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

36 §⁷

Uttag från ett skogskonto eller skogsskadekonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det innestående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Sedan tio år eller, när det gäller skogsskadekonto, tjugo år har gått från ingången av det år då insättning enligt 33 § senast skulle göras, ska kreditinstitutet betala ut kvarstående medel.

Medel, som enligt 41 § tas över från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, får tidigast tas ut och ska betalas ut av kreditinstitutet vid de tidpunkter som enligt första och andra styckena gäller för insättningen på det ursprungliga kontot.

Uttag från ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto får göras tidigast fyra månader efter insättningsdagen. Ett uttag får avse hela det innestående beloppet eller en del av det, dock inte lägre belopp än 1 000 kronor.

Medel som enligt 41 § tas över från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, får tidigast tas ut och ska betalas ut av kreditinstitutet vid de tidpunkter som enligt första och andra styckena gäller för insättningen på det ursprungliga kontot. *Detsamma gäller medel*

⁷ Senaste lydelse 2008:1066.

som enligt 42 § tas över från ett naturvårdskonto.

37 §

Uttag från ett skogskonto *eller* skogsskadekonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut enligt 36 § andra stycket.

Uttag från ett skogskonto, skogsskadekonto *eller* naturvårdskonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet det beskattningsår då uttaget görs. Motsvarande gäller kvarstående medel som betalas ut eller skulle ha betalats ut enligt 36 § andra stycket.

Avskattning av medel

37 a §

Om kontrolluppgift enligt 16 kap. 4 § 2–4 skatteförfarandelagen (2011:1244) inte lämnats för skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto, ska medlen på kontot tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om inte annat följer av 37 b §.

Medlen ska tas upp till beskattning det beskattningsår som kontrolluppgiften hade avsett om den lämnats.

37 b §

Om kreditinstitutet vid enstaka tillfälle har underlåtit att lämna de uppgifter som anges i 37 a §, ska medlen på kontot inte tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om kontohavaren själv lämnar de uppgifter som skulle ha framgått av kontrolluppgiften senast den 31 oktober året efter beskattningsåret.

Valutakursförändring

37 c §

Medel på skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto i utländsk valuta ska värderas till kursen den dag medlen betalas ut eller skulle ha betalats ut. Om medlen ska beskattas enligt 37 a § ska värderingen göras till kursen

38 §⁸

Medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det innestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. En sådan överföring får även göras när lantbruksenheten och kontomedel tas över enligt 41 §.

Medel på ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det innestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. En sådan överföring får även göras av skogskonto och skogsskadekonto när lantbruksenheten och kontomedel tas över enligt 41 § eller av naturvårdskonto när hela eller en del av området som omfattas av ett naturvårdsavtal och kontomedel tas över enligt 42 §.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överföring av lantbruksenhet eller kontomedel m.m.

Överföring av lantbruksenheter, kontomedel eller områden som omfattas av naturvårdsavtal

39 §⁹

Om den skattskyldiges lantbruksenhet övergår till en ny ägare genom arv, testamente, bodelning eller på liknande sätt, ska medlen på kontona tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Detta gäller dock bara om fastigheten utgjorde den övervägande delen av näringsverksamheten.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller inte om äganderätten övergår genom gåva och den skattskyldige har gjort avdrag för de insatta medlen. Första stycket gäller inte heller i fråga om medel som tas över enligt 41 §.

Om den skattskyldiges lantbruksenhet övergår till en ny ägare genom arv, testamente, bodelning eller på liknande sätt, ska medlen på skogskonto och skogsskadekonto tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Detta gäller dock bara om fastigheten utgjorde den övervägande delen av näringsverksamheten.

40 a §

Om medlen på ett naturvårdskonto övergår till en ny

⁸ Senaste lydelse 2011:1256.

⁹ Senaste lydelse 2008:1066.

ägare eller om det träffas avtal om pantsättning av medel på ett naturvårdskonto ska medlen tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet.

Första stycket gäller inte i fråga om medel som tas över enligt 42 §.

41 §¹⁰

Om den skattskyldiges lantbruksenhet med produktiv skogsmark övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning får denne ta över medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto utan att beskattning sker enligt 37 §,

- om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att han tar över medlen, eller
- om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs

– att mottagaren är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och inte enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES,

- att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs direkt över till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och
- att överföringen sker samma beskattningsår som lantbruksenheten övergår.

Om bara en del av lantbruksenheten övergår till den närstående, får denne ta över högst så stor del av kontomedlen som hans andel motsvarar av den övertagna produktiva skogsmarkens skogsbruksvärde i förhållande till skogsbruksvärdet för all produktiv skogsmark på lantbruksenheten det beskattningsår då enheten övergår.

42 §

Om hela eller en del av området som omfattas av ett naturvårdsavtal övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning får mottagaren ta över kontomedel på det naturvårdskonto som hänför sig till området utan att beskattning sker enligt 37 §,

- om mottagaren vid arv, testamente eller bodelning med anledning av ena makens död skriftligen förklarar att mottagaren tar över medlen, eller

– om parterna vid gåva eller bodelning av annan anledning än ena makens död träffar skriftligt avtal om att medlen tas över.

Mottagaren får ta över högst den del av kontomedlen som motsvarar värdet av det område som övergår till mottagaren i förhållande till värdet av överlåtarens område omedelbart före överlåtelsen.

Utöver vad som sägs i första stycket krävs

– att mottagaren är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och inte enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES,

– att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs över direkt till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren, och

– att överföringen sker samma beskattningsår som området övergår.

26 kap.

9 a §

Skogsavdrag på fastighet i utlandet ska också återföras

– när ägaren inte längre är obegränsat skattskyldig i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

– när ägaren enligt skatteavtal får hemvist i en stat utanför EES, eller

– när fastigheten överläts genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt till en person som inte är obegränsat skattskyldig i en stat inom EES eller som enligt skatteavtal har hemvist i en stat utanför EES.

31 kap.

1 §

Avdrag får göras enligt bestämmelserna i detta kapitel för belopp som sätts av till

- ersättningsfond för inventarier,
- ersättningsfond för byggnader och markanläggningar,

– ersättningsfond för mark, *och*
– ersättningsfond för djurlager i
jordbruk och renskötsel.

– ersättningsfond för mark,
– ersättningsfond för djurlager i
jordbruk och renskötsel, *och*
– *ersättningsfond för naturvårds-*
mark.

Med inventarier avses i detta kapitel inte sådana tillgångar som nämns i 18 kap. 1 § andra stycket.

Med naturvårdsmark avses mark för vilken ersättning lämnats för övervägande naturvårdande ändamål med stöd av 31 kap. miljöbalken eller med stöd av skogsvårdslagen (1979:429) i samband med

– att förfoganderätten till fastigheten inskränks för obegränsad tid, eller

– inlösen av fastigheten.

3 §

Den som är skyldig att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna. Detta gäller dock inte för en ersättningsfond för mark.

Den som är skyldig att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna. Detta gäller dock inte för en ersättningsfond för mark *eller en ersättningsfond för naturvårdsmark.*

12 §

En ersättningsfond för mark får tas i anspråk för anskaffning av mark som är kapitaltillgång.

En ersättningsfond för mark *eller en ersättningsfond för naturvårdsmark* får tas i anspråk för anskaffning av mark som är kapitaltillgång.

16 §

En tidigare avsättning anses ha tagits i anspråk före en senare avsättning till samma slags ersättningsfond.

Om avsättning gjorts till både ersättningsfond för mark och ersättningsfond för naturvårdsmark ska den avsättning som ska återföras först anses ha tagits i anspråk först. Om ersättningsfonderna ska återföras samtidigt får den skattskyldige välja vilken ersättningsfond som ska anses ha tagits i anspråk först.

19 a §

Om avdrag medgetts för avsättning till ersättningsfond för naturvårdsmark ska i stället för vad som anges i 19 § följande gälla. Om fonden inte tas i anspråk senast under det tionde beskattningsåret efter det beskattningsår då avdraget gjordes, ska avdraget som medgetts för avsättning till ersättningsfond för naturvårdsmark återföras detta år.

20 §¹¹

Avdraget ska återföras, även om tiden i 19 § inte har löpt ut, om Avdraget ska återföras, även om tiden i 19 och 19 a §§ inte har löpt ut, om

1. fonden tas i anspråk i strid med bestämmelserna i 10–15 §§,
2. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten överläts och inte annat följer av 38 kap. 15 §,
3. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten tillfaller en eller flera nya ägare på grund av arv, testamente eller bodelning,
4. den som innehar fonden upphör att bedriva näringsverksamheten,
5. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
6. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),
7. den som innehar fonden upplöses genom fusion eller fission och annat inte följer av bestämmelserna i 37 kap. 17 §,
8. det beslutas att innehavaren av fonden ska träda i likvidation, eller
9. den som innehar fonden försätts i konkurs.

Vad som sägs i första stycket 2–4 gäller inte om avsättningen grundas på en sådan avyttring som avses i 5 § 1–4.

Avdrag behöver dock inte återföras enligt första stycket 5 om skattskyldigheten upphör på grund av att den som innehar fonden för över den näringsverksamhet som bedrivs från ett fast driftställe i Sverige till en stat inom EES eller för över sitt registrerade säte i Sverige till en sådan stat. Detta gäller bara om den stat till vilken näringsverksamheten eller det registrerade sätet förs över är medlem i Europeiska unionen eller har ingått en sådan särskild överenskommelse som avses i 63 kap. 14 § andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

I 23 och 24 §§ finns bestämmelser om att ersättningsfonder i vissa fall får tas över av någon annan i stället för att avdragen återförs.

21 §

Om en enskild näringsidkare har fått avdrag för avsättning till en ersättningsfond för byggnader och markanläggningar i sådana fall som

¹¹ Senaste lydelse 2023:759.

avses i 5 §, ska återföringen göras i inkomstslaget näringsverksamhet till den del fonden motsvarar belopp som har tagits upp i inkomstslaget näringsverksamhet vid återföring av värdeminskningssavdrag m.m. enligt 26 kap. Avdraget i övrigt ska återföras i inkomstslaget kapital.

En enskild näringsidkare ska återföra avdrag för avsättning till en ersättningsfond för mark i inkomstslaget kapital.

En enskild näringsidkare ska återföra avdrag för avsättning till en ersättningsfond för mark *eller en ersättningsfond för naturvårds-
mark* i inkomstslaget kapital.

32 kap.

7 §¹²

Som upphovsmannakonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

I lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. finns bestämmelser om skatt på räntan.

Som upphovsmannakonto godtas bara sådant konto hos ett svenskt kreditinstitut eller ett utländskt kreditinstituts filial i Sverige för vilket ränta tillgodoräknas minst en gång per år.

33 kap.

12 §

Vid beräkning av kapitalunderlaget ska tillgångarna tas upp till det skattemässiga värdet. I fråga om fastigheter som är kapitaltillgångar finns bestämmelser också i 13 §.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto ska tas upp till halva beloppet.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto, *naturvårdskonto* och upphovsmannakonto ska tas upp till halva beloppet.

Medel på skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto i utländsk valuta ska värderas till kursen vid tidpunkten för den insättning på kontot som medförde avdrag.

66 kap.

18 §¹³

I inkomstslaget näringsverksamhet får särskild skatteberäkning göras för ackumulerad inkomst i form av

1. sådana inkomster genom vetenskaplig, litterär eller konstnärlig verksamhet eller annan personlig, självständig näringsutövning som inte medför avdrag på grund av insättning på upphovsmannakonto,

¹² Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

¹³ Senaste lydelse 2018:1677.

2. inkomster vid överlåtelse av hyresrätt samt av varumärke, företagsnamn och andra liknande rättigheter av goodwill natur,

3. ersättning som den skattskyldige får för att flytta från en lokal som används i näringsverksamheten,

4. återföring av värdeminskningssavdrag m.m. avseende näringsfastigheter enligt 26 kap. 2, 8, 9 eller 13 §,

5. återföring av avdrag för utgifter för förbättrande reparationer och underhåll avseende näringsbostadsrätter enligt 26 kap. 10, 11 eller 13 §,

6. engångsersättning vid upplåtelse eller upphörande av nyttjanderätt, dock inte upplåtelse av rätt att avverka skog, eller servitutsrätt och vid överlåtelse av nyttjanderätt, och

7. ersättning vid avräkning enligt 9 kap. 23 § jordabalken och inkomster för en fastighetsägare som avser värdet av sådan förbättring som en nyttjanderättshavare bekostat.

Särskild skatteberäkning får inte göras om inkomsten medför avdrag på grund av insättning på naturvårdskonto enligt 21 kap.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på allframtidsupplåtelser och inlösen med stöd av miljöbalken eller skogsvårdslagen (1979:429) samt naturvårdsavtal som träffas efter den 31 mars 2026.

3. Den nya bestämmelsen i 21 kap. 37 a § tillämpas inte vid utebliven kontrolluppgift hänförlig till uttag, utbetalning, överlåtelse eller övertagande av medel som sker före ikraftträdandet.

4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen
(2011:1244)

Häriigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)
dels att 2 kap. 1 §, 16 kap. 4 och 6 §§, 17 kap. 4 §, 22 kap. 5 §, 23 kap. 2 och 5 §§, 31 kap. 1 §, 33 kap. 1, 2 och 11 §§, 38 kap. 1 och 2 §§ och rubriken närmast före 16 kap. 4 § ska ha följande lydelse,
dels att rubriken närmast före 24 kap. 3 § ska lyda ”Kontrolluppgifter om skogs-, skogsskade-, naturvårds- och upphovsmannakonto”,
dels att det ska införas tre nya paragrafer, 23 kap. 6 a §, 31 kap. 15 b § och 33 kap. 7 b §, och närmast före 31 kap. 15 b § och 33 kap. 7 b § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

Lagen gäller för skatt, dock inte skatt som tas ut enligt
1. kupongskattelagen (1970:624),
2. lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,
3. *lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.*,
4. tullagen (2016:253),
5. lagen (2004:629) om trängsel-skatt,
6. vägtrafikskattelagen (2006:227), och
7. lagen (2014:1470) om beskattning av viss privatinförsel av cigaretter.
Lagen gäller även för belopp som avses i 16 kap. 23 § mervärdes-skattelagen (2023:200).

16 kap.

Skogs-, skogsskade- och upphovsmannakonto

Skogs-, skogsskade-, naturvårds- och upphovsmannakonto

4 §

Kontrolluppgift ska lämnas om
1. insättning enligt
a) 21 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) på skogskonto *eller* skogsskadekonto, och
a) 21 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) på skogskonto, skogs-

¹ Senaste lydelse 2023:208.

- b) 32 kap. inkomstskattelagen på upphovsmannakonto,
2. uttag och utbetalning enligt
- a) 21 kap. 36 § inkomstskattelagen från ett skogskonto *eller* ett skogsskadekonto, och
- b) 32 kap. 8 § inkomstskattelagen från ett upphovsmannakonto, *samt*
3. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel, om dessa förhållanden är kända, enligt
- a) 21 kap. 40 och 41 §§ inkomstskattelagen på skogskonto *eller* skogsskadekonto, och
- b) 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 inkomstskattelagen på upphovsmannakonto.
- a) 21 kap. 36 § inkomstskattelagen från ett skogskonto, ett skogsskadekonto *eller* ett naturvårdskonto, och
- b) 32 kap. 8 § inkomstskattelagen från ett upphovsmannakonto,
3. överföring av medel från ett skogskonto, skogsskadekonto *eller* naturvårdskonto till ett konto av samma slag,
4. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel, om dessa förhållanden är kända, enligt
- a) 21 kap. 40–42 §§ inkomstskattelagen på skogskonto, skogsskadekonto *eller* naturvårdskonto, och
- b) 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 inkomstskattelagen på upphovsmannakonto, *samt*
5. behållning på ett skogskonto, skogsskadekonto, naturvårdskonto *eller* upphovsmannakonto.

6 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. insatt belopp,
2. uttaget eller utbetalt belopp, *och*
3. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av kontomedel.
2. uttaget eller utbetalt belopp,
3. överfört belopp,
4. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av kontomedel, *och*
5. kontobehållning vid årets utgång.
- I kontrolluppgiften enligt första stycket 3 eller 4 ska uppgift lämnas om det överlåtna eller överförda värdet den dag då överlåtelsen, överföringen eller övertagandet skedde. Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för mottagaren. Vid överföring av medel ska kontrolluppgiften också innehålla uppgifter om det mottagande kreditinstitutet samt de*

17 kap.

4 §²

Kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning behöver inte lämnas

1. för ett konto som det inte finns ett personnummer för och som har öppnats före den 1 januari 1985, om räntan understiger 100 kronor under året eller, om kontot innehas av mer än en person, räntan för var och en av dem understiger 100 kronor,

2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person,

3. för skogskonto, skogsskadekonto, upphovsmannakonto och pensionssparkonto, och 3. för skogskonto, skogsskadekonto, *naturvårdskonto*, upphovsmannakonto och pensionssparkonto, och

4. för tillgångar på ett investeringssparkonto, om kontot vid tidpunkten när avkastningen överfördes eller betalades in till kontot innehades av en obegränsat skattskyldig fysisk person eller ett obegränsat skattskyldigt dödsbo.

Första stycket 4 gäller inte ränta och annan avkastning på tillgångar som avses i 42 kap. 38 § eller ränta som avses i 42 kap. 42 § andra stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229).

22 kap.

5 §

Kontrolluppgift ska lämnas om utdelning till delägare i sådana samfälligheter som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den juridiska person som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald utdelning och hur stor del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk som bedrivs i samfälligheten.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald utdelning och hur stor del av utdelningen som kommer från

1. intäkt av skogsbruk som bedrivs i samfälligheten, och

2. ersättning i samfälligheten för naturvårdsavtal som avser fem år eller längre.

23 kap.

Lydelse enligt SFS 2025:540

Föreslagen lydelse

2 §

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21, 23, 24, 26 och 27 §§, 22 a–22 c kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a, 3, 4 a och 5, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21, 23, 24, 26 och 27 §§ *samt* 22 a–22 c kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §³

Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet eller som tillhandahåller PEPP-produkter i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering i landet, ska innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag. Detsamma gäller en utländsk AIF-förvaltare som förvaltar en specialfond eller som marknadsför en utländsk specialfond i Sverige enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Skyldigheten att lämna en sådan förbindelse gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Skyldigheten gäller inte heller försäkringsgivare inom EES som bara meddelar pensionsförsäkring enligt 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Skyldigheten att lämna en sådan förbindelse gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Skyldigheten gäller inte heller försäkringsgivare inom EES som bara meddelar pensionsförsäkring enligt 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). *Skyldigheten gäller inte heller utländska kreditinstitut som tillhandahåller konton av typen skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto enligt 21 kap. inkomstskattelagen enbart från utlandet.*

6 a §

³ Senaste lydelse 2022:1760.

Ett utländskt kreditinstitut som tillhandahåller skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto från annat än en filial i Sverige ska för varje sådant konto ge in ett åtagande till Skatteverket om att fullgöra skyldigheter enligt 21 kap inkomstskattelagen (1999:1229) och om att lämna kontrolluppgifter om kontot i enlighet med 16 kap. och 2 §.

Åtagandet ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för kreditinstitutet, kontot och kontohavaren.

31 kap.

Lydelse enligt SFS 2025:540

Föreslagen lydelse

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- uppgifter som ska lämnas i samtliga inkomstdeklarationer (2 och 3 §§),
- uppgifter som fysiska personer och dödsbon ska underrättas om och godkänna eller lämna (4 och 5 §§),
- uppgift som ska lämnas om inkomstslaget tjänst (6 §),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget näringsverksamhet (7–15 a §§),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget näringsverksamhet (7–15 b §§),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget kapital (16–19 c §§),
- uppgift om tillkommande belopp (20 §),
- uppgifter om vissa andelsavyttringar m.m. (21–24 §§),
- uppgifter för beräkning av egenavgifter (25 och 26 §§),
- uppgifter som fåmansföretag samt företagsledare och delägare ska lämna (27–29 §§),
- uppgift om tillskott och uttag (30 §),
- uppgift om betalning till utlandet (31 §),
- uppgift som ekonomiska föreningar ska lämna (32 §),
- uppgifter om skattereduktion (33 och 33 b–33 d §§), och
- uppgifter om prissättningsbesked (34 §).

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Skogsavdrag på fastighet i utlandet

15 b §

Den som gör skogsavdrag på en fastighet i utlandet ska lämna uppgifter om

– fastighetens beteckning och adress, och
 – avdragsutrymmet för fastighetens skog och produktiva skogsmark.

Den som har skogsavdrag på en fastighet i utlandet ska lämna uppgifter om

– avdragsutrymmet för fastighetens skog och produktiva skogsmark vid beskattningsårets utgång, och

– adress i utlandet där innehavaren är bosatt.

Om fastigheten eller en del av fastigheten överläts genom arv, testamente, gåva, bodelning eller på liknande sätt ska dödsboet eller överlåtaren lämna nödvändiga identifikationsuppgifter för den nya ägaren.

33 kap.

1 §⁴

I detta kapitel finns bestämmelser om

- syftet med särskilda uppgifter (2 och 2 a §§),
- uppgifter som ska lämnas av stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund (3–5 §§),
- uppgifter som ska lämnas av svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer (6 §),
- uppgifter som ska lämnas av en fysisk eller juridisk person som hör hemma i en annan stat och inte bedriver verksamhet från ett fast driftställe i Sverige (6 a och 6 b §§),
- uppgifter om ersättningsbostad i utlandet (7 §),
- uppgifter om periodiseringsfond och ersättningsfond (7 a §),
 - uppgifter om skogsavdrag på fastighet i utlandet (7 b §),
- uppgifter som ska lämnas av redare (8 §),
- uppgifter om nedsättning av utländsk skatt (9 §),
- uppgifter som ska lämnas av den som har fått ett godkännande för tonnagesbeskattning återkallat (9 a §),
- uppgifter i fråga om vissa förhandsbesked i skattefrågor (9 b §),
- när särskilda uppgifter ska lämnas (10–11 §§), och
- redares uppgiftsskyldighet vid ändrade förhållanden (12 §).

2 §⁵

Särskilda uppgifter ska lämnas till ledning för

⁴ Senaste lydelse 2020:954.

⁵ Senaste lydelse 2020:954.

1. bedömning av stiftelsers, ideella föreningars och registrerade trossamfunds skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),
2. beskattning av delägare i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer,
3. bedömning av skattskyldigheten enligt inkomstskattelagen för fysiska eller juridiska personer som hör hemma i en annan stat och inte bedriver verksamhet från ett fast driftställe i Sverige,
4. bestämmande av vilket fartområde ett fartyg går i,
5. kontroll av uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen när ersättningsbostaden är belägen utomlands,
6. kontroll av avdrag för avsättning till periodiseringsfond och ersättningsfond,
7. beslut om avräkning av utländsk skatt, *och*
7. beslut om avräkning av utländsk skatt,
8. beslut om beskattning för den som har fått ett godkännande för tonnagebeskattning återkallat.
8. beslut om beskattning för den som har fått ett godkännande för tonnagebeskattning återkallat, *och*
9. kontroll av skogsavdrag på fastigheten i utlandet.

Skogsavdrag på fastighet i utlandet

7 b §
Den som inte är skyldig att lämna inkomstdeklaration och som har skogsavdrag på fastighet i utlandet ska lämna särskild uppgift om sådana förhållanden som avses i 31 kap. 15 b § andra och tredje styckena.

Nuvarande lydelse

11 §

Särskilda uppgifter enligt 5, 7 och 8–9 a §§ ska lämnas enligt följande uppställning:

<u>Särskilda uppgifter enligt</u>	<u>ska ha kommit in till Skatteverket senast</u>
5 §	Den 12 i månaden efter den månad då tillställningen ägde rum
7 §	den 2 maj året efter beskattningsåret
8 §	den 1 oktober året före det kalenderår uppgifterna avser

9 §	tre månader efter den dag då den som beslutet om nedsättning av utländsk skatt gäller fick del av det	Prop. 2025/26:69 Bilaga 4
9 a §	tre månader efter den dag då den som beslutet om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning gäller fick ta del av det	

Föreslagen lydelse

11 §⁶

Särskilda uppgifter enligt 5, 7, 7 b och 8–9 a §§ ska lämnas enligt följande uppställning:

<u>Särskilda uppgifter enligt</u>	<u>ska ha kommit in till Skatteverket senast</u>
5 §	den 12 i månaden efter den månad då tillställningen ägde rum
7 och 7 b §§	den 2 maj året efter beskattningsåret
8 §	den 1 oktober året före det kalenderår uppgifterna avser
9 §	tre månader efter den dag då den som beslutet om nedsättning av utländsk skatt gäller fick del av det
9 a §	tre månader efter den dag då den som beslutet om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning gäller fick ta del av det

38 kap.

1 §⁷

Fastställda formulär ska användas för att lämna

1. kontrolluppgifter,

2. åtagande

a) enligt 10 kap. 22 § om att göra skatteavdrag,

b) enligt 23 kap. 6 § om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring,

c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor, och c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor,

⁶ Senaste lydelse 2019:1147.

⁷ Senaste lydelse 2023:880.

d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna
vissa kontrolluppgifter,

d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna
vissa kontrolluppgifter, *och*

*e) enligt 23 kap. 6 a § om att
fullgöra skyldigheter och lämna
kontrolluppgifter om skogskonto,
skogsskadekonto eller naturvårds-
konto,*

3. deklARATIONER,
4. land-för-land-rapporter,
5. uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang,
6. särskilda uppgifter,
7. tilläggsskatterapporter,
8. ändringar av eller tillägg till en tilläggsskatterapport,
9. periodiska sammanställningar,
10. underrättelser enligt 22 c kap. 7 §, och
11. anmälningar enligt 33 d kap. 3 § andra stycket och 33 d kap. 4 § tredje stycket.

2 §⁸

Följande uppgifter ska undertecknas:

1. uppgifter i deklARATION, och
2. särskilda uppgifter som ska lämnas av
 - a) stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund enligt 33 kap. 3 §,
 - b) en fysisk eller juridisk person enligt 33 kap. 6 a §,
 - c) ägare av en ersättningsbostad i utlandet enligt 33 kap. 7 §, *och*
 - d) uppgiftsskyldiga enligt 33 kap. 7 a § för avsättning till periodiseringsfond eller ersättningsfond.
- c) ägare av en ersättningsbostad i utlandet enligt 33 kap. 7 §,
- d) uppgiftsskyldiga enligt 33 kap. 7 a § för avsättning till periodiseringsfond eller ersättningsfond, *och*
- e) uppgiftsskyldiga enligt 33 kap. 7 b § för skogsavdrag på fastighet i utlandet.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för uppgifter som avser tid före ikraftträdandet.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2025-11-17

Närvarande: F.d. justitierådet Gudmund Toijer samt justitieråden Marie Jönsson och Jonas Malmberg

Förbättrat regelverk om beskattning av skog

Enligt en lagrådsremiss den 16 oktober 2025 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om upphävande av lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.,
2. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
3. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Eva-Lisa Olsson, ämnessakkunniga Charlotta Wesslau och departementssekreteraren Jonatan Vesterman.

Förslagen föranleder följande yttrande.

Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen

Rubriken till 21 kap.

Rubriken till 21 kap. är ”Skogsfrågor”. Lagrådsremissen innebär att kapitlet tillförs bestämmelser som inte enbart är relaterade till skog, exempelvis de nya reglerna om naturvårdskonton. Enligt Lagrådets uppfattning bör i det fortsatta lagstiftningsarbetet övervägas en rubrik som bättre speglar kapitlets utvidgade innehåll.

21 kap. 32 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om naturvårdskonton när det finns flera naturvårdsavtal.

I *första stycket* anges att det ska finnas ett naturvårdskonto för varje naturvårdsavtal där näringsidkaren gör eller har gjort en insättning. Lagtexten har fått en något krånglig utformning och bör förenklas.

Vid föredragningen har det även framkommit att avsikten är att i de fall ett naturvårdsavtal innebär att ersättning betalas ut under flera år så ska det finnas ett naturvårdskonto för varje beskattningsår som en insättning görs. Detta framgår inte av lagtextens föreslagna lydelse.

Andra stycket innehåller en bestämmelse om att den skattskyldige inte får göra insättning avseende ersättning för ett och samma naturvårdsavtal

i mer än ett kreditinstitut. Om det ändå skulle ske, får avdrag göras bara för insättningen hos det först anlitade kreditinstitutet.

Lagrådet har under föredragningen fått uppfattningen att detsamma ska gälla om den skattskyldige sätter in ersättningen på flera konton hos samma kreditinstitut. Den föreslagna lagtexten förutsätter dock att en insättning har gjorts i olika kreditinstitut och bör därför formuleras om. Bestämmelsen i den föreslagna lydelsen skulle även hindra den skattskyldige att använda olika kreditinstitut olika år i de fall ersättning avseende samma naturvårdsavtal betalas ut under flera år.

Lagrådet har följande förslag till lydelse av paragrafen.

En skattskyldig får göra insättning av ersättning för ett naturvårdsavtal på ett naturvårdskonto för varje naturvårdsavtal och beskattningsår.

Om den skattskyldige under ett beskattningsår gör insättningar avseende ersättning för samma naturvårdsavtal på mer än ett naturvårdskonto får avdrag göras bara för insättning på det först öppnade kontot.

21 kap. 37 §

Paragrafen innehåller den grundläggande regeln om att en näringsidkare som förfogar över medel på skogskonto och skogsskadekonto ska ta upp beloppet som en intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet. Ändringen i paragrafen innebär att den utökas till att också omfatta naturvårdskonto.

I paragrafen används uttrycket ”uttag från” ett konto för att beskriva att näringsidkaren förfogar över medlen på kontot. I de följande paragraferna beskrivs olika situationer där förfoganden över medlen inte ska medföra att beloppet ska tas upp som intäkt. Dessa bestämmelser innefattar alltså undantag från 37 § och ger viss ledning för vilka förfoganden som omfattas av begreppet ”uttag”.

Således framgår av 41 § att beskattning inte ska ske i vissa situationer när någon annan ”tar över medel” på kontot, oavsett om det sker genom att kontot förs över direkt till mottagaren eller medlen förs direkt över till ett motsvarande konto som innehas av mottagaren. Vidare framgår av 38 § att beskattning enligt 37 § inte ska ske i vissa situationer när medel på skogs-, skogsskade- eller naturvårdskonton ”förs över” till annat kreditinstitut.

Begreppet ”uttag” i 37 § måste därför anses omfatta dels situationer där medlen på kontot övergår till annan, oavsett om det sker genom överlåtelse, arv, testamente, gåva eller bodelning, dels situationer när medlen, utan att övergå till annan, flyttas från ett konto hos ett kreditinstitut till ett annat kreditinstitut eller ett annat sorts konto.

21 kap. 38 §

Paragrafen innehåller bland annat bestämmelser om byte av kreditinstitut utan beskattning för skogskonto och skogsskadekonto. Ändringarna i paragrafen innebär att den utökas till att också gälla naturvårdskonto.

Första stycket första meningen syftar på situationen att medlen förs – flyttas – mellan konton som innehas av näringsidkaren.

Andra meningen syftar på situationen där medlen på kontot tas över av någon annan.

Prop. 2025/26:69

Bilaga 5

Enligt Lagrådets mening skulle regleringen bli tydligare om begreppet ”förs över” används för förfoganden som innebär att medel flyttas mellan konton som tillhör näringsidkaren, och att uttrycken ”övertas” och ”tas över” används där medlen övergår till någon annan.

Lagrådet föreslår att 21 kap. 38 § får följande lydelse (och att begreppsbildningen förtydligas också i författningskommentaren).

Medel på ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. Detsamma gäller när en lantbruksenhet och kontomedel på ett skogskonto eller ett skogsskadekonto tas över enligt 41 §, eller när hela eller en del av ett område som omfattas av ett naturvårdsavtal och kontomedel på ett naturvårdskonto tas över enligt 42 §.

När kontomedel förs eller tas över enligt första stycket ska det första kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och skatteförfarandelagen (2011:1244).

21 kap. 40 a §

Första stycket innehåller en bestämmelse om beskattning av medel på ett naturvårdskonto i de fall medlen övergår till en ny ägare eller om avtal träffas om pantsättning av medlen. Av *andra stycket* framgår att bestämmelserna i första stycket inte gäller i fråga om medel som tas över enligt 42 §, dvs. när medlen i vissa fall övergår till en närstående genom arv, testamente, gåva eller bodelning.

I lagrådsremissen anges att medlen på ett naturvårdskonto – i likhet med vad som gäller medel på skogskonto och skogsskadekonto – som huvudregel bör tas upp som intäkt för överlåtaren om de övergår till en ny ägare. Likväl har bestämmelsen fått en annan lydelse än 40 § som reglerar motsvarande situation för skogs- och skogsskadekonton. I den paragrafen talas om att ”avtal träffas om överlåtelse” i stället för ”om medlen på ett naturvårdskonto övergår till en ny ägare”. Av författningskommentaren synes framgå att formuleringen i 40 a § är vald för att den ska täcka även fall där medlen övergår genom arv, testamente, gåva eller bodelning.

Utvidgningen av bestämmelsens tillämpningsområde framstår som omotiverad. Att medel på skogs-, skogsskade- eller naturvårdskonton som övergår till annan genom arv, testamente, gåva eller bodelning som huvudregel ska tas upp till beskattning följer redan av 37 §, 41 § och 42 §.

För att inte skapa osäkerhet om vad som gäller för de olika typerna av konton bör bestämmelsen i 40 § och 40 a § få en likartad utformning, eller ännu hellre bör naturvårdskontona inordnas i 40 §.

Lagrådet föreslår därför att 40 § får följande lydelse.

Om avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medel på ett skogskonto, skogsskadekonto eller naturvårdskonto, ska medlen på kontona tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om inte annat följer av 41 § eller 42 §. Det anses inte som överlåtelse eller pantsättning att en skattskyldig på

Det kan även övervägas om regleringen av överlåtelseavtal behövs i 40 §. Bestämmelsen om att medlen på kontot ska tas upp till beskattning om det träffats ett avtal om överlåtelse har i sak varit oförändrad sedan 1954, men förekom då i en delvis annan rättslig kontext (se prop. 1954:14). Det kan numera inte råda någon tvekan om att uttrycket ”uttag” i 37 § omfattar varje situation där medlen på kontot övergår till annan, oavsett om det sker genom överlåtelse, arv, testamente, gåva eller bodelning.

Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen

16 kap. 6 §

I paragrafen anges vilka uppgifter som en kontrolluppgift avseende bland annat skogskonto, skogsskadekonto och naturvårdskonto ska innehålla. I *första stycket* anges vad sådana kontrolluppgifter generellt ska innehålla. Det omfattar insatt belopp, uttaget eller utbetalt belopp, överfört belopp och överlåtelse, pantsättning eller övertagande av kontomedel samt kontobehållning vid årets utgång. I *andra stycket* anges närmare vad vissa av kontrolluppgifterna i första stycket ska innehålla. Exempelvis ska, när uppgift lämnas om överfört belopp, uppgift även lämnas om nödvändiga identifikationsuppgifter för mottagaren, det mottagande kreditinstitutet samt om de konton mellan vilka överföringen av medel har skett.

Enligt Lagrådet är bestämmelserna svåröverskådliga och inte helt enkla att tillämpa. Lagrådet föreslår därför att paragrafen får följande lydelse.

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. insatt belopp,
 2. uttaget eller utbetalt belopp,
 3. beloppet vid en överföring, en överlåtelse eller ett övertagande av kontomedel,
 4. pantsättning,
 5. de konton mellan vilka en överföring har gjorts,
 6. nödvändiga identifikationsuppgifter för en mottagare vid en överföring, en överlåtelse eller ett övertagande av kontomedel,
 7. mottagande kreditinstitut till vilket en överföring har gjorts, och
 8. kontobehållning vid årets utgång.
- Uppgifter enligt första stycket 3 ska avse värdet den dag då överföringen, överlåtelser eller övertagandet gjordes.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 november 2025

Närvarande: statsminister Kristersson, ordförande, och statsråden Busch, Svantesson, Edholm, Waltersson Grönvall, Jonson, Strömmer, Forssmed, Tenje, Forssell, Slottnér, Wykman, Malmer Stenergård, Kullgren, Bohlin, Carlson, Pourmokhtari, Dousa, Larsson, Britz, Lann

Föredragande: statsrådet Svantesson

Regeringen beslutar proposition Förbättrat regelverk om beskattning av skog